

Asociation

"Loyola-Gymnasium"

A

L
G



Vjetari

Staatlich anerkanntes, klassisches, privates Gymnasium mit einem Internat für Jungen und einem Internat für Mädchen, in Prizren im Kosovo.

Gjimnaz klasik, privat, i pranuar nga shteti me një konvikt për vajza dhe një konvikt për djem, në Prizren, në Kosovë.

Jahrbuch 2010/11





Direktor - Drejtor
P. Walter Happel SJ
walter.happel@alg-prizren.com

Stv. Schulleitung - Zëvendësdrejtori i shkollës
Prof. Mark Gojani
mark.gojani@alg-prizren.com

Internatsleitung - Udhëheqja e konviktit
Sr. Klara Curri
klara.curri@alg-prizren.com

Rechtsfragen - Çështjet juridike
Pal Bala
pal.bala@alg-prizren.com

Finanzen - Financat
Jürgen Schwarzbach
juergen.schwarzbach@alg-prizren.com

Copyright © 2010 Asociation "Loyola-Gymnasium"

Redaktion
P. Walter Happel SJ
Friedrich-Wilhelm Moll
Heide Noll
Jürgen Schwarzbach

Layout und Design
Jürgen Schwarzbach

Fotos
P. Walter Happel SJ
Heide Noll
Jürgen Schwarzbach
ALG Archiv

Druck
FIBO Druck- und Verlags GmbH, Neuried

Asociation "Loyola-Gymnasium"
Rr. e Tranzitit Petrovë
20000 Prizren - Republik Kosovo
Telefon: +377 (0)44 434 087
E-Mail: alg-info@alg-prizren.com
URL: www.alg-prizren.com

Liebe Leser,

unser Jahrbuch soll Sie über uns und das, was wir in den letzten Jahren und im letzten Schuljahr alles erreicht haben, informieren.

Natürlich erzählen wir auch über die Entstehungsgeschichte der Asociation "Loyola-Gymnasium" und unsere Ziele.

Sie erfahren auch etwas über die Ignatianische Pädagogik, die pädagogischen Grundsätze am Loyola-Gymnasium und vieles über das Leben an unserer Schule und in den Internaten.

Wenn Sie dieses Jahrbuch durchblättern, werden Sie sehr schnell feststellen, dass wir nicht alle deutschen Texte ins Albanische übersetzt haben und umgekehrt. Dennoch wagen wir, es Ihnen in dieser Form vorzulegen. Überall, wo der Text nicht weiterhilft, sprechen die Bilder "unserer" Kinder für sich.

Wir sind angetreten, um für die Zukunftschancen der Kinder des Kosovo etwas zu tun. Sie sind es wert, dass wir uns für sie einsetzen. Unsere Schule mit den Internaten ist einerseits nur ein kleiner Beitrag, andererseits ein deutlich sichtbares Zeichen der Hoffnung.

Für Ihre Unterstützung und Ihr Interesse sei Ihnen allen ganz herzlich gedankt!

Ihr
ALG-Team

Të dashur lexues,

libri ynë vjetor do t'ju njohë me ne, do t'ju informojë për arritjet tona në vitet e fundit dhe, në veçanti, në vitin e kaluar shkollor.

Natyrisht që do t'ju tregojë për rrugën e zhvillimit të Asociation "Loyola-Gymnasium" dhe synimet tona.

Ju do të mësoni të reja pedagogjike të jashtëzakonshme, bazat ligjore pedagogjike të Loyola-Gymnasium, shumëçka për jetën e nxënësve tanë në shkollë dhe në konvikte.

Kur ta shfletoni këtë libër vjetor do të kuptoni shumë shpejt se ne nuk i kemi përkthyer të gjitha tekstet e gjuhës gjermane në shqip. Prapëseprapë ne po ju drejtohem në këtë mënyrë. Gjithkund ku nuk ju ndihmon teksti, për ju flasin fotografitë e fëmijëve tanë.

Ne jemi shfaqur këtu për t'ju ofruar një shans fëmijëve të Kosovës. Ata e meritojnë që për ta të ndërmarrim diçka. Shkolla jonë me konvikt është një fillim i vogël dhe një shenjë e qartë shpresëdhënëse.

Ju falenderojmë dhe ju jemi shumë mirënjohës për interesimin e përkrahjen!

Tuaj
ALG-Team

Vjetari

Jahrbuch 2010/11

Hinweis.....	1
Njoftim	1
Grußwort - P. Walter Happel SJ	5
Grußwort - Horst Köhler- Bundespräsident a.D.	6
Grußwort - Erzbischof Orlando Antonini - Apostolischer Nuntius	6
Grußwort - Markus Bentler - Generalleutnant	7
Grußwort - Adolfo Nicolas SJ - Generaloberer der Gesellschaft Jesu	7
Fünf Jahre Loyola-Gymnasium	
Mittler zwischen Europa und dem Kosovo	8
Fragen an P. Happel	9
B1-shi	9
Zukunft und Schule	10
Ardhmëria dhe shkolla	10
Wir sind die Zukunft - Interview mit einem Journalisten	12
Tri vite ne Loyola	12
Ein Strafaufsatz - Warum sind wir im Loyola-Gymnasium?	13
Tri vite ne konvikt	13
Deutsch - Schlüssel zum Studium im deutschsprachigen Ausland	14
Projektarbeit über Prizren	15
Një projekt në qytet Prizren	15
Von der Entstehung der Schulpartnerschaft	16
Und abends die Frage: "Ist was?"	16
Në mes askënd nuk gjej - Si ta pranoj se jam e penduar?	18
Edukimi është i rëndësishëm për një të ardhme më të mirë	18
Edukatës fizike dhe sportivë	19
Vizitë në liqenin e Radoniqit	20
Vizitë në stacionin e filtrave	20
Vizita në Radoniq	21
Vizitë në stacionin e filtrave	21
Vizitë në stacionin e filtrave	22
Një pasdite në Radoniq	22
Vizitat në qendër të ujit, në Gjakovë	23
Vizitë në Hidrosistemin e Radoniqit	23
Das Abwasser, der Müll und der Umweltschutz	24
Der Müll, der Strom und das Feldlager	25
Umwelt und Infrastruktur	25
Stromausfälle	27
Stimmen der Schüler aus Gemünden und Prizren	28
Stimmen der Schüler aus Gemünden und Prizren	29
Valsi - 16 prill 2010	30
Dita e dyerve të hapura - 16 prill 2010	30
Promovimi im për 16 prill 2010	31

Freitag - 16. April 2010 - Tag der Offenen Tür	32
E premte - 16 prill - Dita e Derës së Hapur	32
Die Schule, ein Gesamtkunstwerk	35
Vizitë në Bodrumin e Vjetër - Rahovec	36
Vizita në GOLDEN EAGLE	37
Takimet e At Shtjefën Gjeqovit në Zym	38
Vizita në kampin e KFOR-it	38
Ein Besuch im Zoo	39
Vizita ne kopshtin zoolgjik	39
Të dua atdhe!	40
Shoqëria	40
Sikur të dëgjosh zemrën!	41
I miss ... but I won't miss ... I	41
Hospitation am Kolleg St. Blasien	42
Lehrerfortbildung in Durrës	42
Bewertung von Schülerleistungen	43
Kontrollimi i arritshmërisë së mësimi	43
Pjesë të ligjëratës apo klasë fjalësh	46
Pjesë të ligjëratës apo klasë fjalësh - Vështrim nga lënda e matematikës	47
Gjuhë Latine - Puna seminarike-mundësi më e mirë për mësim	48
Loyola - vatra e diturisë	49
Teaching Teenagers	50
Another way to dismiss boring classes	51
Programi për këmbimin dhe edukimin e të rinjëve (YES)	51
Youth Exchange and Study (YES) Program	51
A di të mësoh?	52
I miss my old life, but I have to think about my future!	52
Një fillim me emrin Loyola-Gymnasium	53
Një eksperiencë mjaft e mirë. Rrugë drejt suksesit	53
Viele wunderbare Dinge erlebt	54
Das Projekt Stadtführer	55
Auf Tour mit Bus und Taxi	56
"Wir sprechen lockerer"	57
Shënim nga vizita në Shkodër	58
Një bashkëpunim me interes për gjithë	58
Kamping në Rugovë të Pejës	59
Kampingu në Rugovë	59
Përshtypje nga vizita në gjimnazin "Atë Pjetër Meshkalla" në Shkodër	60
Besuch bei der Partnerschule Peter Meschkalla in Shoder	60
Ditëlindja ime në ALG	61
Partner der Eltern, Freunde der Schüler	62
Partnerë të prindërve, miq të nxënësve	62

Inhalt

Organisation & Rückhalt	65
Organizimi & Mbështetja	65
Puna e shtendosur, kërkon rrjedhë të besueshme	65
Ideengeber & Gestalter	66
Unser Leitungsteam	66
Ideatorët & Konstruktorët	66
Ekipi ynë udhëheqës	66
Një fillim i ri	66
"Aty ku krijohet elita"	67
Auszeichnungen	68
Të shpërblyerit	68
Klasse - Klasa - VI a	68
Klasse - Klasa - VI b	69
Klasse - Klasa - VI c	69
Klasse - Klasa - VII a	69
Klasse - Klasa - VII b	70
Klasse - Klasa - VII c	70
Klasse - Klasa - VIII a	70
Klasse - Klasa - VIII b	71
Klasse - Klasa - VIII c	71
Klasse - Klasa - IX a	71
Klasse - Klasa - IX b	72
Klasse - Klasa - X a	72
Klasse - Klasa - X b	72
Klasse - Klasa - X c	73
Klasse - Klasa - X d	73
Klasse - Klasa - XI a	73
Klasse - Klasa - XI b	74
Klasse - Klasa - XI c	74
Klasse - Klasa - XI d	74
Klasse - Klasa - XII a	75
Klasse - Klasa - XII b	75
Klasse - Klasa - XII c	75
Sprachen am Loyola-Gymnasium	76
Staatliches Zentralabitur in Kosovo	76
Abiturrede 2010 - P. Walter Happel SJ	77
Fjalimi i maturës 2010 - Atë Walter Happel SJ	77
Matura, një hap i lartë	80
Nxënësit maturantë 2009/10 që janë regjistruar në fakultete	80
Loyola Alumni Association	81
Desha të të them	83
Karnavalet në Loyola-Gymnasium	83

Përmbajtja

Si ta njohim planetin Tokë	84
Lines Written in Early Spring	84
14 Tage im November 2009	85
Mirësi, pushtojë botën!	85
Eine Woche in Deutschland	86
Jeta është një vallëzim, andaj kujdes hapat	87
Ndihem i lumtur kur i ndihmoj të tjerët	87
Cila është puna që bëjmë ne?	88
Një ekskursion në konvikt	88
Shëtitja në Kabash	89
Koha e lirë në konvikt	89
Tani ndihem më lehtë	90
Performimi në konvikt	90
Comenius - Vizitë Sankt-Ansgar-Schule-s në Hamburg	91
Stoppen, passen, schießen: Tor!	93
Methoden, Austausch, Kultur:	94
Fortbildung für Deutschlehrer in Dresden	94
Loyola-Gymnasium, mundësi e mirë edhe për përparimin e mësimdhënësve	94
E diela në pishinë	95
Ditëlindja ime	95
Mbretëresha ime, Loyola-Gymnasium	96
Sporti në konviktin ALG	96
Aktivitetet e lira në konvikt - Fashion Show	97
Modenschau im Internat	97
Ich habe viel über mich selbst gelernt	98
Mit "Kulturweit" Auslandserfahrung sammeln	99
Der Umgangston ist lockerer	100
Frankfurter Schüler zu Gast am Loyola-Gymnasium	102
Jeta në konviktin "Loyola"	103
Albina Kalimashi - X c	103
Besucher in Prizren	104
Unsere Besuche	104
Only you	111
Shkolla e Muzikës "Lorenc Antoni"	111
Ekskursionet, pjesë e pandashme e vitit akademik	112
Kampionati konviktor	113
Kuizi në konvikt	113
Subkultura rinore	114
Vëzhtrim - Mësimi praktik në laboratorët e shkollës sonë - Laboratori i Fizikës	115
Si të mbrohemi nga kanceri i gjirit	115
Gjithçka ndryshoi	116
Es wird nicht reichen, einen Roman zu schreiben: Das Internat "Loyola"	116

Ora e studimit në konvikt.....	117
Ku do ta gjejmë të ardhmen tonë ?!.....	117
Pse vendosa të vija në konvikt?	118
Një përvojë e re për mua.....	118
Jeta në konvikt.....	118
Puna në konvikt	118
Drama per Anglisht.....	119
Mitglied werden und/oder spenden	122
Të bëheni anëtar dhe/ose donator	122



Grußwort

P. Walter Happel SJ

Liebe Eltern, liebe Freunde des Loyola-Gymnasiums,

ja, am 16. April 2009 waren erst fünf Jahre seit der Grundsteinlegung für unsere Schule und die Internate vergangen. Sicherlich keine sehr lange Zeit. Dennoch nahmen wir es zum Anlass, ein Jubiläum zu feiern, zu dem auch viele Freunde aus Deutschland, Österreich und anderswo angereist sind, ohne deren großzügige Hilfe es das Loyola-Gymnasium nicht gäbe und ohne deren anhaltende Hilfe es nicht betrieben werden könnte.

Beim Jubiläum konnte sich die Schule darstellen in allen ihren Bereichen. Eltern erlebten im Vorführunterricht, was ihre Kinder sonst so in der Schule lernen, Altschüler, die Abiturienten des letzten Jahres, freuten sich, wieder einmal vorbei zu schauen, und die Gäste aus dem Ausland durften über die Sprachkenntnisse unserer Schülerinnen und Schüler staunen. Die Vorführungen und die musikalischen Beiträge erfreuten alle. Darüber und über so einiges mehr können Sie im vorliegenden Jahrbuch noch so manches erfahren und nachlesen.

Wir schauen insgesamt dankbar zurück auf das vergangene Schuljahr, in dem wieder alle unsere Abiturienten mit einem für das Land vorzüglichen Abiturdurchschnitt von 74, 14 % bestanden haben. Das freut ebenso wie das hervorragende Abschneiden der Schüler der IX. Klassen bei der nationalen kleinen Matura. Es sieht also insgesamt so aus, als hätten Schüler wie Lehrer ihre Pflicht getan. 120 unserer Schüler waren als einzige Schüler im Kosovo zum Deutschen Sprachdiplom der Kultusministerkonferenz angetreten und 99 von ihnen haben die Prüfung bestanden. Harte Arbeit hat sich also auch hier ausgezahlt.

Das neue Schuljahr haben wir mit vier VI. Klassen begonnen und unser erstes Oktoberfest am 2. Oktober aus Anlass des Tages der deutschen Sprache haben wir genutzt, um alle Eltern unserer Neuen einzuladen und um die Wahl zum Elternbeirat durchzuführen. Routine hat also wieder Platz gegriffen, auch die Routine von Weiterbildung und Lehrertraining. Im Internat begrüßen wir als neue Leiterin Schwester Klara, ihre Vorgängerin, Schwester Hana, arbeitet jetzt in Albanien.

Noch vieles gäbe es zu berichten, aber das finden Sie ja im Jahrbuch, das Sie bitte wieder auch als ein kleines Dankeschön für ihre treue Verbundenheit betrachten. Dass wir auf Sie zählen dürfen, ist ein ganz wesentlicher Mutmacher für uns alle hier am Loyola-Gymnasium.

So grüße ich Sie denn recht herzlich, auch im Namen aller Mitarbeiter aus Prizren

Ihr
P. Walter Happel SJ
Direktor



Fjala përshëndetëse

Atë Walter Happel SJ

Të dashur prindër, të dashur miq të Gjmnazit Loyola-Gymnasium!

Po, më 16 prill 2009 kishin kaluar pesë vitet e para nga vënia e gurthemelit për shkollën tonë dhe konviktet. Sigurisht, kjo nuk është kohë shumë e gjatë. Por ne e morëm për shkas që të festojmë një jubile, për të cilin kishin ardhur edhe shumë miq nga Gjermania, Austria dhe nga të tjerat anë, pa ndihmën zemërgjerë të të cilëve nuk do të ekzistonte Gjmnazi Loyola-Gymnasium dhe pa ndihmën e të cilëve ai as që do të mund të funksiononte.

Gjatë festimit të jubileut shkolla pati mundësinë të tregohet në të gjitha fushat. Prindërit nga mësimi i paraqitur përjetuan se çfarë mëson fëmija i tyre këtu në shkollë, nxënësit e vjetër, maurantët e vitit të fundit, gëzoheshin që edhe një herë mund të shikojnë aty pranë dhe mysafirët e jashtëm kishin mundësinë e habitjes me njohuritë gjuhësore të nxënësve dhe nxënësve tanë. Shfaqjet dhe kontributet muzikore i kënaqën të gjithë. Për këtë edhe diç tjetër më shumë ju do të mund të njiheni dhe të lexoni në librin Vjetar të paraqitur këtu dhe të mësoni nga ai.

Ne në përgjithësi mund të kthehemi prapa në vitin e kaluar shkollor me falenderim, në të cilin përsëri të gjithë maurantët tanë kanë kaluar me një mesatare të shkëlqyeshme prej 74, 14 pikëve në nivel të vendit. Kjo gëzon gjithashtu sikurse edhe përfundimi i nxënësve të klasave të nënta në maturën e vogël kombëtare. Pra, duket përgjithësisht se nxënësit dhe mësuesit kanë kryer detyrimet e tyre.

120 nxënës tanët u paraqitën si të vetmit nxënës në tërë Kosovën për Diplomën e Gjuhës Gjermane të Konferencës së ministrive të arsimit dhe kulturës dhe 99 prej tyre e kanë dhënë provimin. Pra edhe këtu është paguar puna e rëndë. Vitin e ri shkollor e kemi filluar me katër klasa të gjashta dhe festën tonë të parë të tetorit, më 2 tetor, e kemi shfrytëzuar si shkas për Ditën e gjuhës gjermane, për t'i ftuar prindërit e nxënësve tanë të rinj dhe për t'i kryer zgjedhjet për Këshillin e prindërve.

Rutina ka zënë vend përsëri, edhe rutina e Kualifikimet plotësues dhe trajnimit të mësuesve. Në konvikt ne e përshëndesim si udhëheqëse të re motrën Klara; paraardhësja e saj, motra Hana, tani punon në Shqipëri. Do të kishte edhe shumëçka për të treguar, por ato do t'i gjeni në Vjetarin të cilin ju lutemi ta shikoni si një falenderim të vogël për lidhshmërinë tuaj besnike. Ajo që ne mund të llogarisim në ju, është një inkurajim qenësor për të gjithë ne këtu në Gjmnazin Loyola-Gymnasium.

Kështu ju përshëndes me plot përzemërsi edhe në emër të të gjithë bashkëpunëtorëve nga Prizreni

i juaji
Atë Walter Happel SJ
Drejtor

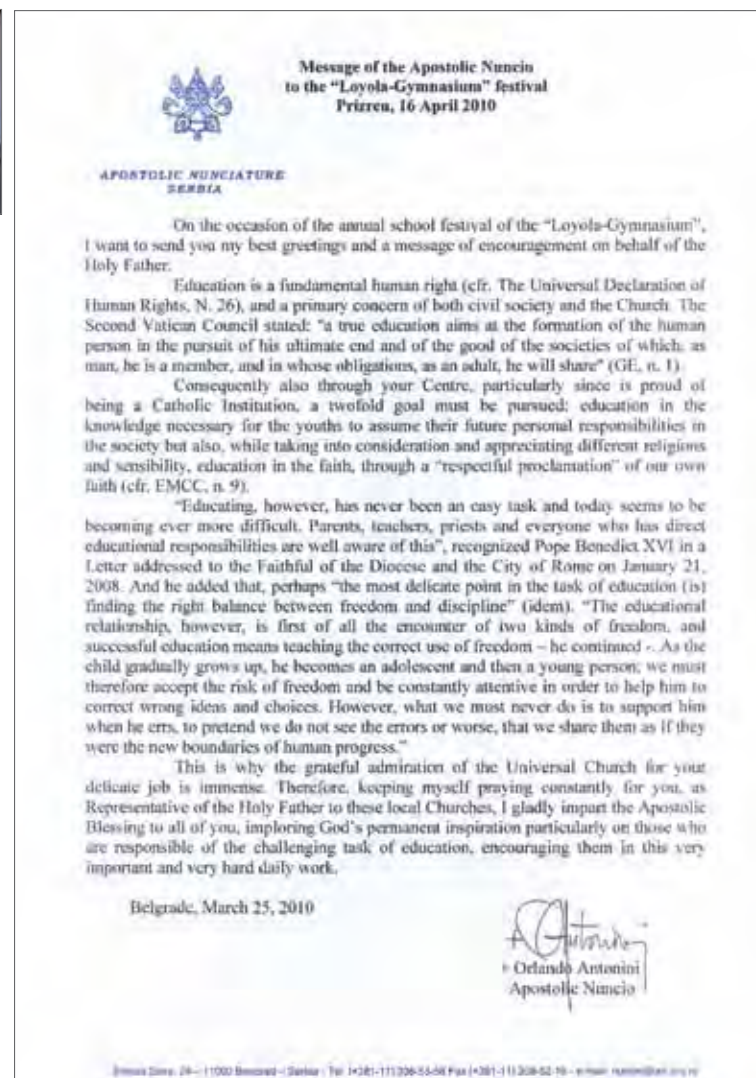
Grußwort

Horst Köhler
Bundespräsident a.D.



Fjala përkundëse

Erzbischof Orlando Antonini
Apostolischer Nuntius



Grußwort

Markus Bentler
Generalleutnant



HEADQUARTERS KOSOVO FORCE
Markus Bentler
Lieutenant General
COMMANDER KFOR
FILM CITY, PRISTINA



P. Walter Happel SJ
Association „Loyola-Gymnasium“
Rr. e Tranzitit Petrove
20000 Prizren

Pristina, den 1. März 2010

Sehr geehrter Herr Pater Happel!

Es hat mich sehr gefreut, als ich Ihre Einladung zum Tag der offenen Tür des Loyola-Gymnasiums am 10. April 2010 erhalten habe.

In fünf Jahren haben Sie Aussergewöhnliches geleistet und daraus resultierend steht das Loyola-Gymnasium als gutes Beispiel für eine Erfolgsgeschichte im schuleichen Bereich des Kosovo.

Leider kann ich an Ihrer Feier nicht teilnehmen, da ich schon terminlich an diesem Tage gebunden bin. An meiner Stelle könnte, wenn von Ihnen gewünscht, der COM MNBG S, Herr BG Manfred Hofmeyer, teilnehmen.

Ich wünsche Ihnen von Herzen eine schöne Feier.

Das vereinfachte Hochachtung
des Markus Bentler

Markus Bentler
Lieutenant General

Headquarters
Kosovo Force
Pristina, "Film City"

Phone +389 2268 2000
KPN 2000
E-mail bentliem@hq.kfor.nato.int

Fjala përshëndetëse

Adolfo Nicolas SJ
Generaloberer der Gesellschaft Jesu



Curia Generalizia della Compagnia di Gesù
Borgo S. Spirito, 4
00193 ROMA (Italia)
Tel. 06/689.771 - Fax 06/686.8214

Rom, den 5. März 2010

Lieber Pater Happel,

das Loyola-Gymnasium in Prizren unterrichtet bereits seit 2005 und am 16. April können Sie ein kleines Jubiläum feiern, wenn sich der Tag der Grundsteinlegung zum fünften Mal jährt.

Nachdem im vergangenen Jahr die ersten Abiturienten die Schule erfolgreich abgeschlossen haben, könnten Sie das diesjährige Schulfest nicht nur mit Schülerinnen und Schülern, Eltern, Lehrern und Erziehern gemeinsam feiern, sondern erstmals auch Altschüler dazu begrüßen. So wächst die gute Arbeit der Schule in ihrer Bedeutung und wirkt langsam, aber sicher in die Gesellschaft hinein, die aufzubauen und zum Wohle aller Kosovaren zu gestalten nicht zuletzt Aufgabe Ihrer Altschüler ist.

Ich freue mich sehr, dass die Erziehungs- und Bildungsarbeit auf soliden Fundamenten eines Menschen- und Weltbildes aufbaut, das Ihre Schüler dazu befähigt, solidarisch mit den Menschen zusammenzuarbeiten, ohne sich durch deren unterschiedliche kulturelle, ethnische oder religiöse Herkunft in ihrem Tun zum Wohl der Gemeinschaft behindern zu lassen. Das Erlernen von Fremdsprachen und der Erwerb guter naturwissenschaftlicher Kenntnisse und die gründliche Kenntnis der Geschichte des eigenen Landes, der Region und ihrer Bewohner vermitteln eine Bildung des ganzen Menschen, der in seiner Stellung vor Gott und den Mitmenschen dazu befähigt wird, Verantwortung in der Welt zu übernehmen. In Familie und Gesellschaft, in Wirtschaft, Politik und Verwaltung wird so unser Leben und Zusammenleben gestaltet. Wir Jesuiten wollen gerne im Rahmen des uns Möglichen dazu unseren Beitrag leisten.

Ich wünsche Ihnen und allen Ihren Schülerinnen und Schülern, den Mitarbeiterinnen und Mitarbeitern, den Eltern und nicht zuletzt auch den Wohltätern, denen die Schule sich wesentlich mitverdankt, ein fröhliches Fest, das sie in Dankbarkeit feiern dürfen.

Ihnen allen gilt mein herzlicher Gruß. Sie sind engagiert in einem notwendigen, wenn auch anstrengenden Werk und Prozess. Möge die Güte Ihrer Arbeit Ihnen allen Lohn sein und Sie mit Stolz erfüllen.

Persönlich versichere ich Sie meines Gebetes. Der Segen Gottes begleite Ihre Arbeit auch in der Zukunft.

Ihr im Herrn verbundener

Adolfo Nicolas SJ

Adolfo Nicolás SJ
Generaloberer der Gesellschaft Jesu

Fünf Jahre Loyola-Gymnasium Mittler zwischen Europa und dem Kosovo Heide Noll - Darmstädter Echo 19.06.2010

So könnte die ideale Schule aussehen. Die Klassenräume sind hell und geräumig. Die Schüler verhalten sich höflich und respektvoll. Die Lehrer kommen pünktlich zu Stundenbeginn in die Klassen. Wenn Gäste eine Stunde sehen wollen, gehen sie einfach hin. Niemand hat etwas dagegen. Staut sich im Sommer die Hitze in den Räumen, bleiben ohnedies alle Türen zum kühleren Flur hin offen – während des Unterrichts.

In den Pausen gibt es kein Getobe und Gedränge. Stattdessen spazieren die Schülerinnen und Schüler auf dem Schulgelände auf und ab. Am morgendlichen Einlass geht es ebenfalls gesittet zu. In Zweierreihen, klassenweise, betreten die Sechst- bis Zwölflässler das Schulgebäude. Lehrer kontrollieren, ob die gelben Krawatten richtig sitzen, die weißen Hemden in den grauen Hosen stecken und die Röcke nicht stärker gekürzt worden sind, als es sich gehört. In den Klassenräumen stehen die Mädchen und Buben auf, wenn der Lehrer den Raum betritt, und grüßen: "Mire mengjes, guten Morgen".

Vieles am Loyola-Gymnasium wirkt, verglichen mit dem Alltag an mancher deutschen Großstadt-Schule, geradezu idyllisch. Das gilt noch stärker für den Vergleich mit staatlichen kosovarischen Schulen. 2009 beteiligten sich zum ersten Mal Loyola-Schüler am Zentralabitur. Alle bestanden. Im landesweiten Durchschnitt waren es nur 47, 4 Prozent.

Ein Grund für den Erfolg dieser Privatschule ist, dass sie Kindern und Jugendlichen bietet, was anderswo fehlt: Regeln und Verlässlichkeit.

Es fällt kaum je eine Stunde aus. Es wird nicht in Schichten unterrichtet. Noten sind nicht verhandelbar oder käuflich. Die Räume sind im Winter geheizt. Die Lehrer sind motiviert. Leistung lohnt sich. Fehlverhalten zieht Konsequenzen nach sich - von der Strafarbeit über einen Arbeitseinsatz auf dem Schulgelände zum Nutzen aller bis hin zum Schulverweis. Das äußerste Mittel muss nicht oft angewandt werden; denn die Schüler wissen um das Privileg, Loyola-Schüler zu sein. Was einen weiteren Unterschied zur im Kosovo verbreiteten Gleichgültigkeit gegenüber Schule und Bildung darstellt.

All das hat seinen Preis. 70 Euro beträgt das Schulgeld. Das sind fünf Euro mehr, als ein Platz in einem staatlichen Kindergarten kostet. Um die Kosten des Schulbetriebs zu decken, müssten 120 Euro pro Schüler verlangt werden. "Somit wird jeder Schüler bei uns subventioniert", sagt Pater Walter Happel, 64 Jahre alt, Jesuit, Gründer und Leiter der Schule. Das fehlende Geld für den laufenden Betrieb versucht er jedes Jahr aufs Neue durch Spenden aus Deutschland, Österreich und der Schweiz zusammen zu bekommen. Bislang ist es ihm jedes Jahr gelungen.

Der Schule sind ein Internat für Mädchen und eins für Jungen angegliedert. Franziskanerinnen betreuen es, unterstützt von einheimischen Erziehern. Der Tagesablauf der Schüler ist geregelt, inklusive Hausaufgabenbetreuung und Freizeitmöglichkeiten. In der Bücherei lernen sie Selbstverwaltung. In der Küche backen sie Pizza. Im Klassenarbeitsraum probt

nachmittags das Schulorchester für den Tag der offenen Tür, in der Sporthalle trainieren die Fußballerinnen. Erst vor kurzem haben sie Hin- und Rückspiel gegen Soldatinnen der Bundeswehr gewonnen. Die deutschen Truppen sind mit zur Zeit rund 1400 Mann im Kosovo stationiert.

Obwohl vieles an Schulen in Deutschland erinnert, ist das Loyola-Gymnasium keine deutsche Schule, sondern eine Privatschule im Rahmen des kosovarischen Curriculums. Unterrichtssprache ist die Landessprache Albanisch. Deutsch und Latein werden als erste Fremdsprachen ab Klasse Sechs mit jeweils vier Stunden pro Woche unterrichtet. Englisch kommt als weitere Sprache ab der achten Klasse dazu. Am Ende legen alle Schüler Prüfungen zum deutschen Sprachdiplom ab. Je nach Vermögen schaffen sie das einfachere oder das anspruchsvollere, das den Schülern in sprachlicher Hinsicht den Weg in deutsche Universitäten eröffnet. Das kosovarische Abiturzeugnis alleine schafft das nicht. Das landesweit einheitliche Abitur, das die Schüler am Ende der Oberstufe ablegen, hat mit dem deutschen Zentralabitur nur den Namen gemein. Es handelt sich um einen Multiple-Choice-Test mit Fragen zu jedem Fach, die teilweise so lächerlich einfach sind, dass sie sich sogar ohne Albanischkenntnisse lösen lassen. Eigenständige Leistungen, wie Texte, Transfers oder Thesen werden nicht erwartet. Die gesamte Prüfung dauert drei Stunden. Kein Wunder also, dass das kosovarische Abitur nur in den Nachbarländern Mazedonien, Montenegro und Albanien anerkannt wird und sonst nirgends.

Am Loyola-Gymnasium weiß man um die Schwächen des staatlichen Systems. Die Schüler, die das wollen, dürfen deshalb versuchen, das "Loyola-Abitur" abzulegen: Es handelt sich um eine zusätzliche Prüfung in den Fächern Deutsch, Mathematik und Geschichte, basierend auf Aufgaben des baden-württembergischen Schulsystems. Beim ersten Durchlauf im vergangenen Jahr wagten sich die Hälfte der Abiturienten daran, wiederum gut die Hälfte von ihnen hat bestanden. "Im Vergleich zu kosovarischen staatlichen Schulen sind wir spitze, im Vergleich zu deutschen Schulen immer noch jämmerlich", sagt Pater Happel. Er setzt darauf, dass es sich im Land und darüber hinaus herumspricht, dass den Schülern des Loyola-Gymnasiums mehr abverlangt, aber auch mehr geboten wird als anderswo. Das Loyola-Abitur soll ihnen damit Türen öffnen zu weiterführender Bildung und Ausbildung. Zweimal hat das schon funktioniert. Ein junger Mann bekam eine Lehrstelle inklusive Unterkunft und Betreuung bei einem westdeutschen Betrieb, der zu den Mitgliedern des För-

Eine Oase in der Bildungswüste

Am 16. April 2005 wurde im Süden des Kosovo das Loyola-Gymnasium gegründet. In dem vom Krieg gezeichneten, bettelarmen Land sollte es Kindern Bildung ermöglichen und damit eine Zukunft. Gegründet wurde die Schule von dem Jesuitenpater Walter Happel, der sie seither leitet. Im Herbst 2009 wurde er für seine Verdienste mit dem Bundesverdienstkreuz ausgezeichnet. Am 16. April 2010 feiert das Loyola-Gymnasium den fünften Jahrestag der Grundsteinlegung.

Fragen an P. Happel

Leiter des Loyola-Gymnasiums

Warum haben Sie die Schule nicht in der Hauptstadt Prishtina, sondern in der weiter südlich gelegenen Stadt Prizren gegründet?

Kosovo ist mehr als Prishtina und Prizren ist eine gewachsene Stadt mit einer bedeutsamen Geschichte.

Was ist in den ersten fünf Jahren gelungen, was ging schief?

Es ist gelungen das Vertrauen von Eltern, Schülern, Lehrern und Erziehern zu gewinnen und für die Schüler nutzbar zu machen. Das zeigt unter anderem das exzellente Abschneiden bei staatlichen Prüfungen. Nicht schief gegangen, aber besser sein könnte der Zuspruch zum Internat, insbesondere zum Mädcheninternat.

Welche Perspektiven haben Sie für die nächsten fünf Jahre?

Möglichst viele Schüler erfolgreich zu einem anspruchsvollen Schulabschluss bringen und die Schülerzahl insbesondere ab Klasse 6 steigern.

dervereins des Gymnasiums gehört, sowie einen Studienplatz an einer Fachhochschule. Und eine junge Frau erhielt einen Studienplatz in Graz als Architekturstudentin allein deshalb, weil sie das zusätzliche Loyola-Abitur vorweisen konnte.

Es liegen noch immer Welten zwischen dem hoch entwickelten Mitteleuropa und dem europäischen Entwicklungsland Kosovo. Das gilt für Wirtschaft, Gesellschaft, Umwelt und Bildung. Das Loyola-Gymnasium ist so gesehen eine Oase in der Bildungswüste, ein "Leuchtturm" in der Terminologie des Auswärtigen Amtes, das die Schule durch die Entsendung von zur Zeit zwei deutschen Lehrern unterstützt und sie zur Partnerschule der Bundesrepublik Deutschland erklärt hat. Unter Walter Happel stellt sie eine der wenigen Institutionen im Land dar, die sich nicht damit abfinden, die Zustände zu beklagen, sondern etwas zu deren Verbesserung zu tun. Getreu dem Motto: "Kinder brauchen Zukunft".

Konviktore



Në mëngjes herët u zgjuan
me emocion e frikë shumë.
Dita e bukur sot shkëlqeu
e fytyra të zbehta dielli rrëmbeu.
Me punime e ushqime brenda hynë,
të stresuar, pa pikë gjaku bashkë rrinë
Një nga një tani u shpërndanë
"t'uroj fat" njëri-tjetrit i thanë.
Me lutje nga Zoti të gjithë u drejtuan
dhe pak ndihmë ata kërkuan,
që mësimet t'u kujtohen
e dëshirat t'u plotësohen!
Mbas orës së tretë zilja ra
Asnjë pëshpërimë nuk u dëgjua
Një ndjenjë e fortë të gjithë i goditi
se tani fundi arriti!
Florins së shkretë pika desh i ra
"O Zot, gabova! Të tretën keq e rrumbullakësova"
Geti tha "Edhe unë, ashtu si ti u mashtrova,
por koha mbaroi e nuk e përmirësova!"



Schule

Zukunft und Schule P. Walter Happel SJ

Unter dem Titel "**Learning: the treasure within**" veröffentlichte die UNESCO 1996 den "Report to UNESCO of the International Commission on Education for the Twenty-first Century." Damals schon, vor jetzt bald 15 Jahren, sagte der Report voraus, dass unser Jahrhundert gekennzeichnet sein würde von bisher noch nie da gewesenen Möglichkeiten zur Kommunikation und zur Speicherung von Nachrichten und Informationen, was insbesondere die Erziehung und Ausbildung vor ganz neue Herausforderungen stellen wird. Als die Hauptherausforderung des 21. Jahrhunderts wird lebenslanges Lernen genannt. Dieses lebenslange Lernen, so der Bericht, sei der "Schlüssel zum 21. Jahrhundert". Als tragendes Gerüst künftiger Bildung nannte die Kommission, die diesen Bericht erarbeitet hat, vier Säulen.

- ▶ Erstens "Lernen zusammen zu leben", die Menschen müssen gegenseitig mehr Verständnis für ihre Mitmenschen entwickeln.
- ▶ Zweitens "Lernen, Wissen zu erwerben", es gilt, eine breite Allgemeinbildung mit Fachkenntnissen verknüpfen zu lernen.
- ▶ Zum Dritten "Lernen zu handeln", es geht darum, nicht nur seine Arbeit zu tun, sondern mit unterschiedlichen Situationen fertig zu werden und um die Fähigkeit zur Teamarbeit. Viertens "Lernen für das Leben".
- ▶ Keines der Talente, die in jedem Menschen schlummern, darf ungenutzt bleiben. Diese Talente sind Gedächtnis, logisches Denken, Fantasie, körperliche Fähigkeiten, Sinn für Ästhetik und Kommunikationsfähigkeit.

Bildung sollte sich so ständig den Veränderungen der Gesellschaft anpassen, empfiehlt der UNESCO-Bericht. Bildung müsse die Errungenschaften, die Grundlagen und den Reichtum menschlicher Erfahrungen in einer sich rasant verändernden Zeit weitergeben. Aber auch das wird nur gelingen, wenn man davon überzeugt ist, dass nur der die Zukunft gewinnt, der nicht darauf verzichtet, sie zu entwerfen. Innovation nämlich sichert Zukunft. Der laufende Betrieb sichert nur die Gegenwart. Was bedeutet das konkret für uns als Schule?

Mit der Nutzung von Mobiltelefonen und dem Gebrauch von Computern und Notebooks ist es ja wohl nicht getan. Auch das Erlernen von Fremdsprachen oder das Unterrichten unterschiedlicher Fächer allein ist nicht ausreichend. Wenn der Unterricht nicht auch Erziehung sein will, die Fächer übergreifend davon überzeugt ist, dass man es sich zur Haltung machen muss, sich überall da einzusetzen, wo Hilfe nötig ist ohne kulturelle, religiöse oder ethnische Gegebenheiten voraus zu setzen hat sie versagt.

Das Loyola-Gymnasium muss sich verstehen als eine Institution, die auf künftige Führungspositionen vorbereitet, indem von der Praxis ausgehend durch ständige Reflexion angestrebt wird, die bisherige Praxis zu verbessern. Nur auf diesen oder jenen Bereich der Wirklichkeit hin auszubilden verfehlt das Ziel. Es gilt, Wissen zu vermitteln, das den ganzen Menschen bildet, damit Ausbildung ein Fundament haben kann. Das aber geht nur, wenn man sich der Wurzeln der eigenen Kultur versichert, die insbesondere durch die Sprachen

Shkolla

Ardhmëria dhe shkolla Atë Walter Happel SJ

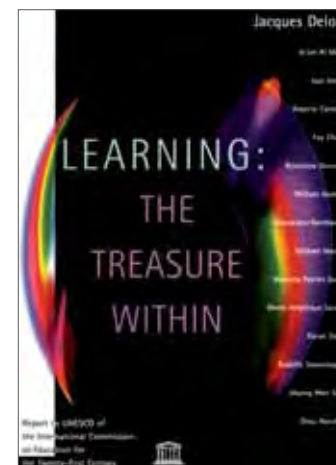
Me titull "**Learning: the treasure within**" UNESCO botoi në vitin 1996 "Report to UNESCO of the International Commission on Education for the Twenty – first Century". Qysh para 15 viteve, ky raport kishte parashikuar që shekulli ynë, si kurrë më parë, është i veçuar me mundësi për komunikim dhe ruajtjen e lajmeve dhe informacioneve, veçanërisht arsimimin dhe edukimin, i përballur me sfida të reja. Si sfida kryesore të shekullit 21 përmendet të mësuarit gjatë gjithë jetës. Sipas raportit, të mësuarit gjatë gjithë jetës do të jetë çelësi për në shekullin 21. Si bazë për arsimim në të ardhmen, komisioni, i cili ka përpiluar këtë raport, përmendi katër shtylla.

- ▶ Së pari "të mësuarit për të jetuar së bashku", sipas së cilës, njerëzit duhet të krijojnë më shumë mirëkuptim për njëri-tjetrin.
- ▶ Së dyti "të mësuarit për përfitimin e dijes", sipas së cilës me rëndësi është që të mësohet një arsimim i përgjithshëm me njohuri shkencore.
- ▶ Së treti "të mësuarit për të vepruar", sipas së cilës jo vetëm që duhet të punohet, por të mësohet të përballurit me situata të ndryshme dhe të krijohet aftësi bashkëpunimi me të tjerët.
- ▶ Së katërti "të mësuarit gjatë gjithë jetës", sipas së cilës, asnjë talent që fshihet në çdo njeri të mos mbetet i pashfrytëzuar. Këto talente janë mendja, të mësuarit logjik, fantazia, aftësia trupore, kuptimi për estetikën dhe aftësia për komunikim.

Raporti i UNESCO-s propozon që arsimimi duhet t'i përshtatet ndryshimeve të shoqërisë. Arsimimi duhet të përcjellë sa më shpejt arritjet, bazat dhe pasurinë e përvojave njerëzore. Por kjo mund të arrihet vetëm atëherë kur jemi të bindur që të ardhmen mund ta fitojë vetë ai, i cili nuk ngurron, por e krijon atë. Inovacioni siguron ardhmërinë. Zhvillimet e tanishme sigurojnë vetë të tanishmen. Çka do të thotë kjo konkretisht për shkollën tonë?

Me përdorimin e telefonave mobil dhe me përdorimin e kompjuterëve e lap top-ave nuk arrihet kjo gjë. Gjithashtu edhe të mësuarit e gjuhëve të huaja ose ligjërimit i lëndëve të ndryshme nuk mjafton. Mësimi do të dështonte nëse ai në vete nuk do ta përmbante edhe edukimin, sepse nuk do të mjaftonin vetëm njohuritë profesionale në lëmi të ndryshme, pa e pasur edhe një qëndrim personal pa dallime kulturore, fetare dhe etnike.

Gjimnazi Loyola-Gymnasium duhet të kuptohet si një institucion, që përgatit pozita udhëheqëse në të ardhmen, që me anë praktike ta përmirësojë praktikën e deritanishme. E rëndësishme është që të ndërmjetësohet dija që e formon njeriun si njeri dhe që edhe



Schule

Zukunft und Schule



tradiert werden.

Nicht alles, was machbar ist, sollte auch sinnvollerweise getan werden. Daher muss begründete und klare Sachkenntnis vermittelt werden, um Fragen von Wertung und Entwicklungen gemeinsam zu entscheiden, da der Einzelne gar nicht hinreichend informiert sein kann. Wir können uns daher keine Einseitigkeiten leisten; es muss uns um die Ausbildung und Förderung aller Fähigkeiten des Einzelnen gehen, um zum Nutzen des Einzelnen und der Gemeinschaft kein Talent verloren gehen zu lassen.

Zusammenfassend kann festgestellt werden, dass die Schule nicht zu einem Ort verkommen darf, an dem nur auswendig Gelerntes abgeprüft und benotet wird. Das aber braucht Voraussetzungen, die kulturell befördert, verhindert oder gar verunmöglicht werden können. Um in unserem Jahrhundert erfolgreich zu sein braucht es eine Kultur, die daran glaubt, dass das Leben sinnvoll ist, denn nur dann ist harte, systematische, andauernde und ausdauernde Hingabe zu erwarten. Nur so kann Beruf als Berufung erlebt werden.

Es braucht eine Kultur, die autonomes Handeln befördert, d.h. dass sie den Einzelnen als konstitutiv für die Gemeinschaft anerkennt und fördert. Eine familienzentrierte Kultur, die familiäre Vorgaben an die erste Stelle rückt, leistet hier keinen hilfreichen Dienst. Eine Kultur, die die offene Auseinandersetzung missbilligt behindert den Fortschritt.

Wo Innovation und Originalität gering geachtet oder gar abgelehnt werden hat die Gestaltung der Zukunft keine wirkliche Chance. Die Vergangenheit nämlich zu glorifizieren und höher zu schätzen als die Kreativität im Hier und Heute bedeutet, auf Zukunft zu verzichten. Das dürfen wir uns und insbesondere unseren Kindern nicht antun. Sie müssen mit guten Gründen glauben dürfen, dass sie durch eigenes Tun den Sinn des Lebens erfüllen können.

Es braucht also eine Kultur, die darum weiß, dass die Welt hart arbeitende Optimisten braucht um ihre Zukunft für alle gewinnbringend zu gestalten. Rückwärts gewandte und letztlich passive Besserwisser können das sicher nicht leisten.

Shkolla

Ardhmëria dhe shkolla

arsimimi të ketë një fundament. Por kjo mund të bëhet vetëm atëherë, kur të njihen rrënjët e kulturës, të cilat përcillen veçanërisht me anë të kulturës.

Jo gjithçka që mund të bëhet, duhet edhe të bëhet. Për këtë arsye duhet të përcillen njo-huri të qarta dhe argumentuese, për t'iu përgjigjur së bashku pyetjeve me vlerë dhe me qëllim zhvillimi, pasi jo secili mund të jetë i informuar aq sa duhet. Për këtë arsye ne nuk mund të lejojmë njëanshmërinë. Për ne duhet të jetë me rëndësi promovimi i të gjitha aftësive të secilit, që të mos na humbë asnjë talent që është me rëndësi për secilin prej nesh dhe gjithashtu edhe për shoqërinë. Mund të përfundohet që shkolla jonë nuk është një vend ku testohet dhe notohet të mësuarit përmendsh. Mirëpo kjo kërkon kritere që në mënyrë kulturore promovohen, parandalohen ose edhe të pamundësohen.

Që të mund të jemi të suksesshëm në shekullin tonë na nevojitet një kulturë e cila beson që jeta ka një kuptim, sepse vetëm atëherë mund të pritet një devotshmëri e fortë, sistematike, e vazhdueshme dhe këmbëngulëse. Vetëm atëherë profesioni mund të përjetohet si profesion.

Na nevojitet një kulturë që kërkon veprime autonome, që do të thotë që secili në mënyrë konstituive të njihet në shoqëri dhe gjithashtu edhe të vlerësohet. Një kulturë e cila është e përqendruar në familje, e cila gjithashtu në vend të parë vendos përparësitë familjare, nuk na ndihmon në këtë aspekt. Një kulturë e cila nuk i vlerëson problemet e hapura, e ndalon përparimin.

Aty ku nuk vlerësohet ose edhe parandalohet inovacioni dhe origjinaliteti, aty krijimi i një të ardhmeje nuk ka gjasa të zhvillohet. Duke vlerësuar më shumë të kaluarën në krahasim me kreativitetin në të tashmen, parandalohet krijimi i një të ardhmeje. Këtë nuk duhet t'ua bëjmë sidomos fëmijëve tanë. Atyre duhet t'u lejohej me arsye, që me veprimet e tyre vetjake, jeta të marrë një kuptim.

Na nevojitet pra një kulturë e cila është në dijeni që botës i nevojiten optimistë që punojnë dhe që e krijojnë të ardhmen e tyre në mënyrë të suksesshme. Ata që mendojnë që i dinë të gjitha dhe që në një mënyrë janë pasivë, ata me siguri nuk mund ta arrijnë këtë.

Schule & Internat

Wir sind die Zukunft Interview mit einem Journalisten Besa Basha - XII b

Im November 2009 war ein Journalist von der Norderstedter Zeitung zu Besuch am Loyola-Gymnasium. Unser Schulleiter Pater Walter Happel sprach mit ihm und schickte ihn anschließend zu uns: Nikson Bisaku, Marigona Hoti und mich, Besa Basha. Wir sprechen gut deutsch, so dass wir ihm für ein Interview zur Verfügung stehen konnten.

Wolfgang Kliez hieß der Journalist, der durch das Kosovo reiste. Ihn interessierten nicht nur allgemeine Informationen über das Loyola-Gymnasium, sondern vor allem, was wir über unser Land denken. Er fragte, wie wir den Wiederaufbau erleben und wie wir uns unsere Zukunft im Kosovo vorstellen. Ihm sei klar, dass es schwierig sei, nach den schlimmen Ereignissen während des Krieges wieder zusammenzufinden und die Zukunft gemeinsam zu gestalten.

Doch gerade das muss uns als junger Generation Ansporn sein, uns besonders anzustrengen, um das zu erreichen, sagten wir ihm. Nur die kommenden Generationen können Änderungen bewirken; denn wir sind die Zukunft.

Das Gespräch brachte mich dazu, noch einmal über alles nachzudenken, was geschehen ist, und auch darüber, was wir erreichen wollen.

Konviktore



Shkolla & Konvikt

Tri vite ne Loyola Besarta Marjakaj - XII a

Suksesi i jetës është shkollimi. Kot nuk thuhet kështu. Prandaj edhe vendosa të vija në këtë shkollë, sepse e dëshiroja suksesin. Këtë sukses e bazoja në cilësinë e shkollës. Në fillim m'u duk paksa vështirë, sepse nuk isha mësuar të isha larg familjes dhe larg shoqërisë që kisha krijuar më parë. Mirëpo për mua gjimnazi Loyola ishte një mundësi e mirë dhe e pranovë.

Zgjedha shkollim me konvikt, meqenëse për mua ishte i pamundur udhëtimi. Duhej që në çdo kohë të isha e kujdesshme dhe t'iu përmbahesha rregullave të shumta, të cilat i kërkonin kushtet e banimit. Me kohë u mësova dhe më nuk e kisha atë problem. Gjëja më e bukur gjatë këtyre tri viteve është shoqëria. Kam takuar një shoqëri shumë të dashur. E veçanta e shoqërisë që takova ishte se ata vinin nga vende të ndryshme. Kjo e bëri edhe më të bukur kuptimin e kësaj shoqërie dhe i dha asaj frymë gjallërie.

Metodat mësimore dhe mënyra e vlerësimit në fillim ishin të vështira. Duhej që të mësoja shumë në mënyrë që të arrija një rezultat të kënaqshëm. Ky ishte edhe synimi im që t'i përfundoja këto tri vite me sukses, në mënyrë që të kisha një të ardhme të ndritshme para vetes.

Kjo shkollë më lidh me shumë kujtime. Ishim një familje e madhe dhe e bukur. Këtë familje do ta kujtoj si thesarin më të shtrenjtë, ndërsa shkollën do ta mbaj mend si zonjën poseduese të këtij thesari.

Konviktore



Schule

Ein Strafaufsatz Warum sind wir im Loyola-Gymnasium? Eriola Morina - VIII b



Wie wir wissen, Schule hat zwei Namen: öffentliche Schule und private Schule.

In der öffentlichen Schule sind die Sachen ganz anders als in meiner Schule. Ich bin auf einer privaten Schule. Sie heißt Loyola-Gymnasium. In dieser Schule ist echt eine strenge Disziplin, aber nicht zu schwer für alle aber vielleicht schon für die Hälfte. In dieser Schule sind auch Schüler, die alles Fünfer haben.

Wir sind also einfach nur Kinder und natürlich machen wir Fehler. Aber es ist besser wenn wir nicht so viele Fehler machen sonst ist es echt eine Katastrophe. Ich bin auch ein Kind, ich lache und spreche auch nicht immer. Manche Leute sprechen oder lachen vierundzwanzig Stunden, vielleicht auch wenn sie schlafen. Ich wünschte ich würde wissen ob sie ein schlechtes Gewissen haben oder nicht. Hört mal was mit einer Klasse passiert ist:

Es war eine Klasse, die beste Klasse aller Zeiten, die sehr froh war. Aber wenn sie erwachsen geworden sind wird alles anders. Eines Tages ist ein Besucher ins Loyola-Gymnasium gekommen und war in der Deutschstunde. In diese Klasse ist eine Biene reingekommen und die Kinder hatten Angst. Und sie hatten keine Ahnung was die Lehrerin sagt und der Besucher war so enttäuscht was die Schüler gemacht haben. Nachher ist der Direktor in diese Klasse gekommen und hat ihnen gesagt: "Wieso seid ihr so unregelmäßig, wieso habt ihr kein Gewissen oder was?"

Das war also eine kleine Geschichte. Ich wollte damit sagen: Wenn Du ins Loyola-Gymnasium gehst musst Du lernen und gut aufpassen weil die Schule und die Jahre, die Du in der Schule verbringst kommen nicht mehr zurück. Das Loyola-Gymnasium ist echt toll aber auch sehr schwer, sehr viel zu lernen. Weil wir Kinder sind wollen wir viel spielen oder was anderes tun. Aber wir müssen verstehen, dass die Schule für uns ist und wir müssen sie benutzen. Also, wenn jemand Gefühle hat muss man an die Schule denken weil die Schule nicht ein Spiel ist oder ein Ding wo Du hingehen kannst wann Du willst. Wenn Du das nicht für Dich tust, dann tue es für Deine Eltern. Deine Eltern geben für Dich viel Geld und was machst Du? Du vergisst das und sprichst wann Du willst, für Dich ist es einfach egal. Das geht nicht!

Du bist auf der Schule zum Lernen, eine Kultur anzunehmen und auch dass Du verstehst, was der Lehrer Dir zu sagen hat und nicht dass Du nur zur Schule kommst und dort bleibst nur mit dem Körper und Dein Kopf ist irgendwo anders. Nein, das geht echt nicht. Vielleicht bin ich niemand das zu sagen aber ich schwöre das ist so.

Loyola-Gymnasium ist die beste Schule aller Zeiten.

Shkolla & Konvikt

Tri vite ne konvikt Antoneta Lekaj - XII a

Konviktore

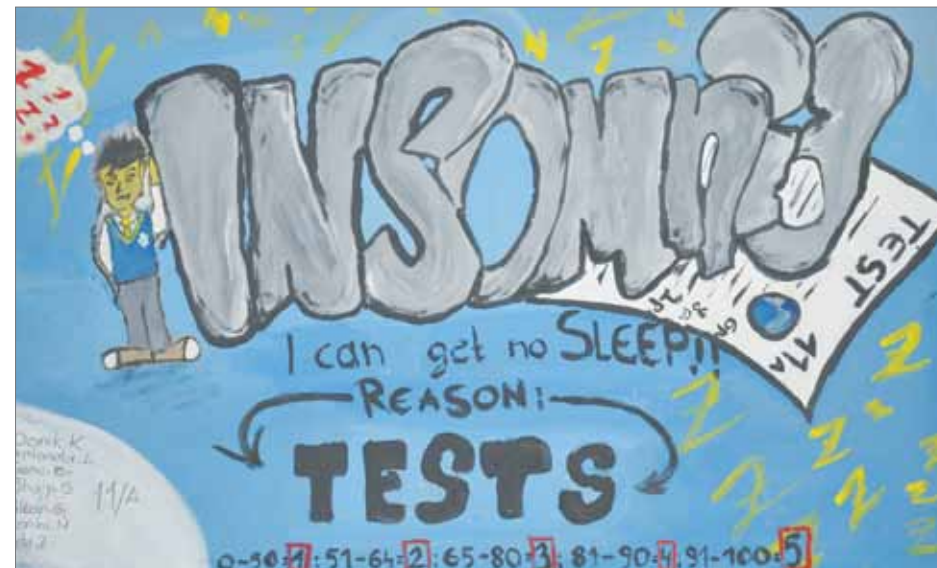


Si çdo fillim, edhe ky ishte paksa i vështirë dhe me probleme. Jeta në konvikt ishte paksa jo e përshtatshme për ne, pasi ishim mësuar të dalim tërë ditën me shoqërinë dhe të jetojmë në kushte të tjera.

Çdo ditë ishte ndryshe, çdo minutë ishte ndryshe. Gjithçka ndryshonte përreth nesh. Edhe vetë ne kishim filluar të ndryshonim. Gjërat filluan të përmirësohen, ose të paktën ne na dukej kështu, sepse kishim filluar të përshtateshim me vendin dhe mënyrën e jetesës.

Kishim shumë teste, por së bashku ia dilnim mbanë. Për tri vite radhazi ne kemi ndarë çdo gjë së bashku. E vërteta është se tërë kohën thoshim se fundi i gjimnazit është shumë larg ose që koha nuk po ecte fare. Kurse tash kemi një mendim krejt ndryshe. Koha kishte kaluar shumë shpejt e ne nuk e kishim vërejtur. Tri vite kishin kaluar si të mos kishin qenë fare. E vetmja që ka mbetur, është historia që kemi krijuar këtu si gjenerata e dytë dhe si pjesë e Loyola-s.

Kurse ne mbajmë në zemra kujtimet për momentet dhe ndodhitë e bukura e qesharake që na kanë ndodhur gjatë këtyre tri viteve.



Deutsch Schlüssel zum Studium im deutschsprachigen Ausland Friedrich-Wilhelm Moll - Fachschaftsberater ZfA



Die Fachschaft Deutsch blickt auf ein ereignisreiches Jahr zurück. Unter anderem wurden zwei Schulpartnerschaften in die Wege geleitet. Beide Partnerschulen, die Mittelschule Schöllkrippen und das Friedrich-List-Gymnasium in Gemünden, liegen in Bayern. Während für die jüngeren Schüler Schöllkrippen der ideale Partner ist, ist es Gemünden für die älteren. Die Besuche in Deutschland geben den Kindern die Gelegenheit, nicht nur die Sprache besser zu verstehen, sondern auch die Menschen und ihre Kultur.

Während des einwöchigen Aufenthalts in deutschen Familien werden am ehesten Gemeinsamkeiten und Unterschiede erfasst und eventuell bestehende Vorurteile abgebaut. Sowohl in Gemünden als auch Schöllkrippen zeigte sich, dass die Kinder keinerlei Berührungängste hatten. Nach einem kurzen "Beschnuppern" gingen sie vollkommen unkompliziert miteinander um. Für die deutschen Schüler galt das in ähnlicher Weise. Schon nach wenigen Stunden im Internat war es, als wären sie Loyola-Schüler. Die Herzlichkeit und Freundlichkeit unserer Schüler nahmen die Gäste rasch für die Schule und das Land ein. Für den Besuch in den Familien an einem Nachmittag gilt Ähnliches. Die deutschen Schüler haben nicht nur einen interessanten geographischen Raum kennengelernt, sondern sie haben Freunde gefunden.

Die deutschen Kinder, Eltern und Lehrer in Gemünden und Schöllkrippen waren geradezu verblüfft über die guten Deutschkenntnisse unserer Schüler. Sie verglichen sie mit Gast-schülern aus anderen Ländern, die in vorangegangenen Jahren an Austauschprogrammen teilnahmen. Deren Kenntnisse, sagten sie, seien oft erheblich geringer gewesen.

In der Tat sprechen viele unserer Schüler gutes Deutsch. Eine zentrale Säule dafür ist der vierstündige Deutschunterricht ab Klasse Sechs. Dessen Bedeutung für den Spracherwerb wächst im gleichen Maß, in dem die Zahl der Rückkehrerkinder, die während der Kriegsjahre im deutschsprachigen Ausland geboren wurden und aufwuchsen, sinkt.

Während das kosovarische Bildungsministerium im März dieses Jahres verlauten ließ, den Deutschunterricht an staatlichen Schulen eventuell als Wahlfach ab Klasse Sechs einzurichten, keinesfalls jedoch als Pflichtfach, ist er am Loyola-Gymnasium verpflichtend. Zudem wird der Unterricht regelmäßig und zuverlässig gehalten. Ausfälle gibt es faktisch nicht. Damit hebt sich das Loyola-Gymnasium positiv von anderen Schulen im Kosovo ab. Hinzu kommt die zumeist durchgängig hohe Motivation der Schüler. Sie wissen, wofür sie arbeiten. Für die meisten Schüler ist es das Ziel, das Sprachdiplom zu erlangen, am besten das der höchsten Stufe. Dieses Diplom (DSD 2) ist der Schlüssel für ein Studium in einem deutschsprachigen Land. Aus der großen Zahl der Deutschlerner kristallisieren sich im Laufe der Jahre die Besten heraus. Nur sie werden an der höchsten Prüfung (DSD 2) teil-

nehmen können. Wenn diese Schüler zur Prüfung antreten, haben sie ca. 900 Stunden Deutschunterricht absolviert. Das sind 100 Stunden mehr als das von der Kultusministerkonferenz angesetzte Minimum. Da nicht jeder Schüler diese höchste Qualifikation erreichen kann, bietet die Fachschaft Deutsch noch ein zweites Sprachdiplom auf einer niedrigeren Stufe (DSD 1) an. An dieser Prüfung haben in diesem Jahr 120 Schüler teilgenommen. Davon haben 99 bestanden.



In der Prüfung zum Sprachdiplom müssen vier Teilleistungen erbracht werden: Hörverstehen, Leseverstehen, schriftliche und mündliche Kommunikation. Die besten Ergebnisse werden in den Bereichen Lesen (im Durchschnitt erreichen die Schüler ca. 90 von 100 möglichen Punkten) und Hören (ca. 80 von 100) erzielt. Es folgt das Sprechen mit ca. 75 von 100 Punkten. Der mit Abstand schwierigste Teil ist das Schreiben. Hier liegt der Durchschnittswert oft bei nur 55 von 100 Punkten. Gerade hier bleibt für die kommenden Jahre noch einiges zu tun. Eigenes, freies Schreiben sind die Schüler nicht gewohnt. Im kosovarischen Curriculum wird es nicht verlangt. Im Fach Deutsch ist schriftliche Kommunikation jedoch ein wesentlicher Bestandteil. Einen Sachverhalt darstellen und beschreiben können, eine eigene Meinung äußern und kontroverse Sichtweisen darlegen sind Grundvoraussetzungen für das Bestehen. Wer das nicht kann, hätte auch an einer deutschsprachigen Universität keine Chancen auf einen Abschluss.

Die Erfolge der Fachschaft Deutsch wären ohne die engagierte Mitarbeit unserer Deutschlehrerinnen und Deutschlehrer in dieser Form nicht möglich gewesen. Ich möchte mich deshalb ganz herzlich bei ihnen bedanken.



Schule

Projektarbeit über Prizren Leistungskurs Deutsch - X c

Alles fing im normalen Unterricht an, als im Schülerbuch die Aufgabe gestellt wurde eine Stadt zu besuchen, alles Schöne zu fotografieren, Informationen darüber zu sammeln und zu jedem Foto einen kurzen Text zu schreiben - natürlich auf Deutsch.

Das traf sich gut, weil unsere Lehrerin schon lange die Idee hatte, so etwas zu machen. Es ist für uns so eine Art Probeprüfung für das DSD (Deutsches Sprachdiplom) – Prüfungsteil "Mündliche Kommunikation". In diesem Teil müssen wir alleine ein Plakat mit Fotos und Informationen zu unserer Stadt machen. Also die Ähnlichkeit ist nicht zu übersehen, deshalb war es für uns sehr wichtig, dass wir dieses Projekt in die Tat umsetzen, damit unsere Gruppe fürs nächste Jahr schon vorbereitet ist.

Es war mit der Erlaubnis der Schule beschlossen, der wir sehr dafür danken, dass wir am Dienstag nachmittag mit dem Schulbus in die Stadt fahren. Vorher war noch ein Plan auszuarbeiten, was wir als Erstes machen, was wir dannach besichtigen usw.

Dienstag in der sechsten Stunde waren wir völlig aufgeregt und erwarteten mit Spannung das Klingeln der Schulklingel. Ende der Stunde, es ging los. Ein schöner, heller sonniger Tag mit ungefähr 30°C.

Vor der Arbeit erstmal etwas Energie tanken beim Essen einer Pizza und trinken eines kühlen Getränkes. Prizren ist eine alte Stadt mit vielen Sehenswürdigkeiten, die die Stadt zu einer besonderen machen. Als Erstes besuchten wir die Liga von Prizren. In der Liga erwartete uns herzlich unser Geschichtslehrer Parim Kosova. Er war bereit, uns alles zu erklären und bei unserem Projekt zu helfen. Wir dankem ihm herzlich dafür. Wir haben vieles gelernt. Weiter ging es ins Stadtzentrum, wo wir auch ein paar Fotos machten. Danach gingen wir weiter zur Burg von Prizren. Nach 15 min steigen kamen wir sehr erschöpft oben an. Aber die ganze Anstrengung war wieder weg bei diesem tollen Anblick über die Stadt, der wirklich atemberaubend ist. Dann fuhren wir zurück in die Schule.

Die Arbeit war damit aber noch nicht getan. Wir teilten uns in zwei Gruppen und machten die Plakate, wie es in der Aufgabe stand, und hängten sie zur Erinnerung im Klassenzimmer auf. So konnten alle die Früchte unserer Arbeit sehen.

Wir sind der Leistungskurs in Deutsch der Klasse X c, eine kleine Gruppe bestehend aus acht Schülern und unserer Deutschlehrerin Isme Hoxha. Es ist das erste Jahr hier für uns am Loyola-Gymnasium. Deutsch ist insofern nichts Neues für uns, weil wir schon gute Deutschkenntnisse haben.

Shkolla

Një projekt në qytet Prizren Grupi i gjermanishtes - X c

Ne jemi grupi i gjermanishtes në klasën X c, një grup i vogël i përbërë nga tetë nxënës dhe mësuesen tonë Isme Hoxha. Është viti i parë që jemi në Loyola-Gymnasium. Gjermanishtja nuk është diçka e re për ne, sepse ne kemi njohuri të mira në gjermanisht.

Gjithçka filloi në një orë normale kur në librin tonë ishte një detyrë që të vizitohet një qytet dhe gjithçka ta fotografojmë, të mbledhim informacione rreth asaj dhe për secilën foto një tekst të vogël të shkruajmë, normalisht në gjermanisht.

Kjo u përshtat sepse mësuesja jonë e kishte këtë ide shumë herët që të bëjmë një gjë të tillë. Është parapërgatitje për testin e gjermanishtes DSD (për Diplomën e Gjermanishtes) pjesa e provimit me gojë. Në këtë pjesë ne duhet të bëjmë një projekt me foto dhe të ketë informacione për qytetin d.m.th.ngjashmëria nuk mund të kalojë pa u vërejtur, prandaj ishte për ne shumë e rëndësishme që këtë projekt ta kthejmë në vepër me qëllim që grupi ynë vitin tjetër të jetë i gatshëm. Ishte vendosur që ne të martën pasdite, me autobusin e shkollës të shkojmë në qytet.

Para kësaj duhet të përgatitet një plan se çfarë të bëjmë pastaj, çfarë të vërojmë e kështu me radhë. Të martën në orën e 6 ishim të emocionuar dhe mezi prisnim të binte zija. Ora përfundoi dhe u nisëm. Një ditë e bukur, e ndritshme me diell, me rreth 30°C.

Para kësaj duhet të përgatitet një plan se çfarë të bëjmë pastaj, çfarë të vërojmë e kështu me radhë. Të martën në orën e 6 ishim të emocionuar dhe mezi prisnim të binte zija. Ora përfundoi dhe u nisëm. Një ditë e bukur, e ndritshme me diell, me rreth 30°C.

Së pari u mbushëm me energji duke ngrënë pica dhe duke pirë pije të ftohta. Prizreni është një qytet me shumë veçori. Së pari vizituam Lidhjen e Prizrenit. Në Lidhje na priste përzemërsisht për të na treguar dhe sqaruar rreth projektit, profesori ynë i historisë - Parim Kosova, të cilin e falenderojmë. Kemi mësuar shumë nga ju. Vazhduam në qendër të qytetit ku bëmë disa foto. Pastaj shkuam në Kalanë e Prizrenit. Pas 15 minutave lodhjeje, arritëm. E gjithë lodhja u largua kur e pamë atë pamje të qytetit nga lart e cila ishte mbresëlënëse. Pastaj u kthëm përsëri në shkollë.

Puna me këtë nuk ishte përfunduar. Ne u ndamë në dy grupe dhe bëmë dy projekte të ndryshme, ashtu siç thuhej në detyrë dhe i vendosëm në murin e klasës si kujtim, që edhe të tjerët t'i shohin frytet e punës sonë.



Schüleraustausch

Langer Vorlauf, glückliches Ende Von der Entstehung der Schulpartnerschaft Heide Noll

Wie kamen List und Loyola zusammen? Das geht auf eine Schulpartnerbörse im Rahmen der deutschen Bildungsmesse "Didacta" im Februar 2009 zurück. Vertreter von 50 deutschen und 50 ausländischen Schulen mit dem Schwerpunkt Deutsch trafen dort aufeinander, um nach möglichen Partnern für grenzüberschreitende Schülerprojekte zu suchen. Das Loyola-Gymnasium hoffte auf eine deutsche Schule, mit der sich ein regelmäßiger Austausch mit jährlichem Besuch und Gegenbesuch durchführen lässt; das war mit der ersten Partnerschule, einem Gymnasium in Oelde, nicht möglich. Das Friedrich-List-Gymnasium liebäugelte mit einem Partner in einem fremden Kulturkreis, etwa der Türkei, China oder einem anderen exotischen Land. "Dass wir zueinander gefunden haben, ist eigentlich ein Zufall", erinnern sich Jürgen Endres und Friedrich Moll.

Gedankt sei es der etwas chaotischen Organisation, die dazu führte, dass alle 100 Teilnehmer gleichzeitig in einen Frühstücksraum strömten, der nur 50 Plätze bot. Endres und Moll fanden sich nebeneinander an der Theke wieder und kamen ins Gespräch. "Wie wär's denn mit dem Kosovo?", fragte Friedrich Moll, der als Fachschaftsberater für Deutsch auf Partnersuche gegangen war. "Warum eigentlich nicht?", sagte sich Jürgen Endres, seines Zeichens Latein- und Französischlehrer. Die beiden besuchten sich gegenseitig an ihren Ständen. Die Schulprofile schienen ganz gut zueinander zu passen. Die Diaschau des Loyola-Gymnasiums tat ein Übriges, um Neugier zu wecken. Jahrbücher und allgemeine Informationen wurden ausgetauscht. Die beiden Lehrer vereinbarten, in Kontakt zu bleiben.

So geschah es. Wieder zurück, warb Jürgen Endres bei Kollegen, Schülern und Eltern für die Idee, das Kosovo für eine Partnerschaft zu wählen. "Koso-WO?" fasste Schüler Julius Mayer in einem Bericht über seinen Vorausbesuch die verbreitete Unkenntnis zusammen. Doch weniger die geringen Kenntnisse über Land und Leute, sondern eher die Erinnerungen an den mörderischen Balkankrieg Ende der 90-er Jahre begründeten Vorbehalte. Friedrich Moll nutzte einen Heimataufenthalt in Deutschland, um Schulleiter Walter Fronczek, Lehrer-, Eltern- und Schülervertretern sowie einem Vertreter der Lokalpresse aus erster Hand vom Kosovo und vom Loyola-Gymnasium zu berichten. Schließlich wurde ein "Vorauskommando" vereinbart: Zwei Lehrer, zwei Schülervertreter und ein Vater kamen im Herbst für fünf Tage ans Loyola-Gymnasium. Sie wohnten im Internat, erlebten den Schulalltag und den Alltag in der Stadt mit, sprachen mit Bundeswehrsoldaten, Schülern, Lehrern und Praktikanten. Danach gab es keine Sicherheitsbedenken mehr.

So war bald der Weg frei für den Austausch. 23 Schülerinnen und Schüler meldeten sich bei Jürgen Endres dafür an. Sie verbrachten im April 2010 eine Woche am Loyola-Gymnasium. Ihre Partnerschüler aus dem Leistungskurs Deutsch der Jahrgangsstufe 10 sowie die vier besten aus den Grundkursen führen in der ersten Ferienwoche Anfang Juli zum Gegenbesuch nach Gemünden. Und so soll es auch im nächsten Jahr weitergehen.



Shkëmbimi i nxënësve

Und abends die Frage: "Ist was?" Schüler des Friedrich-List-Gymnasiums in Prizren Friedrich-Wilhelm Moll - Fachschaftsberater ZfA

Um es vorweg zu nehmen:

Eventuelle Vorbehalte oder Bedenken wegen der Sicherheit im Kosovo haben sich in Luft aufgelöst. Die jungen Besucher waren vom Land und vor allem von den Loyola-Schülern begeistert. Wieder zurück, berichteten sie nur Gutes.

Nach der Landung in Prishtina war es noch hell genug, um während der Busfahrt erste Eindrücke zu gewinnen: unverputzte Häuser, bunte Auslagen vor kleinen Geschäften, streunende Hunde, alte deutsche Lastwagen, kleine Felder, grüne Hänge, Löcher in der Straße, Militärfahrzeuge, Minarette, überall Müll. Am Loyola-Gymnasium angekommen, bezogen Schüler und Lehrer Zimmer im Internat. Zum Abendessen marschierte die Gruppe im Gänsemarsch und mit Taschenlampen in den Händen an der nachtdunklen Transitstraße entlang ins nächstgelegene Restaurant. Hier ging's

gleich weiter mit Erfahrungen, wie sie so typisch sind für den Kosovo: freundliche Menschen, unkomplizierte Kommunikation, Stromausfälle, niedrige Preise, Zigarettenrauch im Lokal.

Am Sonntag wanderte die Gruppe auf die Burg oberhalb der Stadt und verschaffte sich einen Überblick über Prizren und Umgebung. Anschließend ging es zum Mittagessen mitten ins Zentrum hinein. Danach informierte der Schulleiter des Loyola-Gymnasiums, Pater Walter Happel, bei einer Stadtführung über Geschichte und Kultur Prizrens wie auch des Kosovos und seiner Bewohner.

Im Internat reisten mittlerweile die einheimischen Schüler an, die während der Schulwoche dort leben. Schon beim gemeinsamen Abendessen in der Mensa kam es zu Kontakten. Sie sollten sich an den folgenden Tagen vertiefen. Am Montag früh lernten die Gemündener ihre Partnerschüler kennen. Sie begleiteten sie in den Unterricht und bereiteten während der Deutschstunde gemeinsam das geplante Projekt zur Infrastruktur vor. Nach dem Mittagessen besichtigten sie eine der wenigen regulären Mülldeponien im Land. Wieder zurück, hatten die Schüler Gelegenheit, sich an den allgemeinen Freizeitaktivitäten zu beteiligen, was sie auch gerne taten. Zusätzlich setzten sich die Gäste auf Anregung ihres Schülersprechers Christian Kurz für eine halbe Stunde zu einer "Ist was?"-Runde zusammen, bei der alle



Und abends die Frage: "Ist was?"

Zwischen der kurzen Anreise und dem langen Heimweg lag für 23 junge Leute aus Gemünden eine Woche voller neuer Eindrücke. Die Schülerinnen und Schüler des Friedrich-List-Gymnasiums eröffneten mit ihrem Besuch am Loyola-Gymnasium im April 2010 die Vernetzung, die die Lehrer Jürgen Endres (Gemünden) und Friedrich Moll (Prizren) auf die Beine gestellt haben.

bei einem Rundgang durchs Feldlager der Bundeswehr, wie dort mit Abfall umgegangen wird. Anschließend durften sie in der neuen Kantine der Soldaten zu Mittag essen. Derart gestärkt gingen sie danach mit ihren Partnerschülern gruppenweise durch Prizren und befragten Anwohner und Passanten zu Energie, Wasser und Müll. Die Ergebnisse wurden anschließend ausgewertet und auf Plakaten anschaulich dargestellt. So konnten am Freitag, dem "Tag der offenen Tür" und fünften Jahrestag der Grundsteinlegung des Loyola-Gymnasiums, alle Besucher sehen, wie es um die Versorgung in der Stadtmitte bestellt ist. Bevor es soweit war, unternahmen die deutschen und kosovarischen Schüler am Donnerstag noch einen Ausflug zur Trinkwasseraufbereitungsanlage von Radoniq und zum serbisch-orthodoxen Kloster Decani.

Am Tag der offenen Tür beteiligten sich die Gäste aus Gemünden nicht nur im Rahmen des gemeinsamen Projekts. Sie demonstrierten unter Anleitung von Lehrerin Monika Tröster unter anderem dem deutschen Botschafter im Kosovo, Hans-Dieter Steinbach, was unter "Robotik" zu verstehen ist: kleine Lego-Roboter, die von Schülern gebaut und programmiert werden und dann vorgegebene Bewegungen ausführen oder selbstständig Fahrrouten erkennen. Die Schüler Christian Kurz und Johannes Fecher präsentierten zudem das Friedrich-List-Gymnasium mit Hilfe einer Bilderschau. An einem eigenen Stand animierten die Schüler ferner zur Teilnahme an einem kleinen Gewinnspiel und verteilten Informationsmaterial. Und noch etwas hatte die Gruppe im Gepäck: Das Kollegium in Gemünden hatte gesammelt, und nun überreichten die Lehrer Jürgen Endres, Monika Tröster und Studentin Birgit Ertl eine Spende von 300 Euro fürs Loyola-Gymnasium.

Den Freitag Nachmittag verbrachten die Schüler in kosovarischen Familien. Sie begleiteten ihre Partnerschüler nach Hause und erfuhren die warmherzige Gastfreundschaft der Einheimischen. Zum Abschluss trafen sich alle Schüler nochmal in der Stadtmitte, ehe die Internatsschüler und Gemündener gegen 21 Uhr wieder zurück ans Loyola-Gymnasium kamen.

Zu dem Zeitpunkt herrschte bereits große Ungewissheit. Geht der Flieger am nächsten Tag, oder geht er nicht? Kurz zuvor war der Vulkan Eyjafjallajökull auf Island ausgebrochen.

möglichen Dinge zur Sprache kommen und so auch die vielen neuen Eindrücke verarbeitet werden konnten.

Am Dienstag fuhren alle am Austausch beteiligten Schüler nach Obiliq, um den am besten funktionierenden Teil des einzigen kosovarischen Energieerzeugers, eines Braunkohlekraftwerks, zu besichtigen. Danach folgte ein Aufenthalt in der Hauptstadt Prishtina. Am Mittwoch Vormittag sahen die deutschen Schüler

Am Freitag Abend war noch unklar, ob der Flug am nächsten Tag nach Frankfurt stattfinden würde oder nicht. Am nächsten Morgen erfuhr die Gruppe dann, dass er ersatzlos gestrichen wurde – wie so viele Flüge an den folgenden Tagen. Obwohl das zu dem Zeitpunkt noch keiner wissen konnte, beschlossen die Gäste, nach einer Alternative zu suchen, statt auf gut Glück zu warten. Friedrich Moll organisierte schließlich einen Bus, der die Schüler und weitere Besucher aus Deutschland, die zum Tag der offenen Tür gekommen waren und nun ebenfalls festsaßen, zurück brachte. Unter anderem stiegen der frühere Ministerpräsident von Baden-Württemberg, Erwin Teufel, und seine Frau zu. 36 Stunden dauerte die Heimfahrt; ein Bericht darüber fand sich wenige Tage später im "Lohrer Echo", einer Lokalzeitung im Raum Gemünden.

Schade, dass der Aufenthalt der deutschen Schülerinnen und Schüler mit einer solchen Strapaze endete. Doch sie nahmen es gelassen. Auf jeden Fall trübte die lange Heimfahrt die rundum positiven Eindrücke einer Woche Loyola und Kosovo nicht. Viele der Schüler hielten seither via E-Mail Kontakt zueinander und freuten sich schon aufs Wiedersehen Anfang Juli.

Ex-Ministerpräsident auch Fahrgast im Pannibus

Flugverbot: Odyssee für Schüler – Besuch im Kosovo

GEMÜNDEN. Es war ein besonderer Schüleraustausch, den die 23 Neuntklässler des Gemündener Friedrich-List-Gymnasiums im Kosovo als erste deutsche Schule überhaupt verbrachten. Doch die Heimreise setzte das i-Tüpfelchen drauf, denn es wurde eine 16-stündige Odyssee mit dem Bus, die am Montag um 5.30 Uhr in Gemünden endete. Wohl behalten nach all den Strapazen legten sich die übernachteten Reiseteilnehmer aufs Ohr – am Unterricht musste niemand teilnehmen.

Eigentlich sollten die Gymnasialisten zusammen mit ihren drei begleitenden Lehrern nach einer Woche Aufenthalt in Prizren beim dortigen Loyola-Gymnasium am Samstag von Prishtina wieder nach Frankfurt zurückfliegen. Weil die Flugzeuge wegen des Vulkanausbruchs auf Island in fast ganz Europa nicht in die Luft durften, wurde auch der Heimflug der Gemündener am Samstag gestrichen.

«Wir fahren erst gar nicht von Prizren zum Flughafen der zwei Stunden entfernt liegt», berichtete Mathematiklehrerin Monika Tröster. Als geklärt war, dass den Schülern die Kosten des ausgefallenen Flugs rückerstattet wird, war der Weg frei für ein anderes Verkehrsmittel.

Der Deutschlehrer der dortigen Schule organisierte einen Bus von einem Transferunternehmen, das sonst Dartarbeiter nach Deutschland oder die Schweiz bringt. Den Schülern hätte es sicherlich gefallen, noch eine Woche im Kosovo anzuhängen, aber ihre Lehrer wurden wieder zurückerwartet im Unterricht, denn es sind auch Schulfahrten angesetzt.

Um 17.30 Uhr am Samstagabend konnte die Gruppe endlich starten – nicht allein, denn an Bord waren unter anderem der ehemalige Ministerpräsident von Baden-Württemberg, Erwin Teufel und seine Frau, zwei Jesuitenpater aus Hamburg auf Graz und

Sponsoren. Sie waren alle in den Kosovo gereist, um an der Feier zum fünfjährigen Bestehen des Gymnasiums teilzunehmen. Das Land Baden-Württemberg unterstützt mit hohen Beträgen die Schule, ebenso die Jesuiten und auch der Schulleiter des Gymnasiums ist von diesem Konvent.

Anders als in der Luft konnten die Gemündener Schüler – wenn auch in den Abend- und Nachtstunden – gleich ein wenig Landeskunde betreiben. Vom Kosovo ging es über Bosnien-Herzegowina am Meer entlang über Kroatien, Slowenien, Österreich nach Deutschland. Auf der strapaziösen Fahrt mussten die Reisenden an den Grenzen immer aussteigen, Pässe zeigen und wieder einsteigen.

Unterwegs gab es auch noch eine Bospause – da haben sie dann was mit der Bundeskanzlerin gemeinsam, die am Wochenende ja mit dem Bus von Italien sich auf die Heimfahrt machte. Die pneumatischen Stöklämpfer gaben kurz nach der Grenze in Slowenien am Sonntagnachmittag den Geist auf.

Indemwieweil schaffte es der Busfahrer, bei Kollegen eines anderen Busses, der an der Grenze stand, dieses Ersatzteil zu besorgen – da die Busse auf den langen Transferstrecken vom Kosovo anstehend häufiger dieses Problem haben, sind die meisten dagegen gewappnet. Es fand sich auch ein Mechaniker, der das kaputte Teil austauschte und dann ging die Fahrt weiter.

In Graz stieg der Jesuitenpater aus, am Münchner Hauptbahnhof verabschiedete sich das Ehepaar Teufel und schließlich waren auch die Gemündener wieder zu Hause. «Wir sind froh, dass alles gut gegangen ist», sagte am Montagmorgen Schulleiter Walter Frontzek. Er stand mit den Lehrkräften in Kontakt und auch die Eltern wussten Bescheid, wo ihre Sprösslinge sind.

Sylvia Schuba/Arnd

Poezi

Në mes askënd nuk gjej Fjolla Shala - X d

*N'mes dy valëve unë përplasem
dhe ndihmë kërkoj ...
Në mes pyllit unë gjendem
dhe ndonjë tjetër njeri kërkoj ...
N'mes t'shumëčkaje më çon jeta,
më rrëzon e më lëndon,
n'mes t'rrenave e t'vertetave
një realitet kërkoj ...
Në mes t'vuajtjes s'thellë
diçka t'më qetësojë kërkoj!
Në mes të vetmisë që gjendem
a ka njeri të më shoqërojë??!!
Në mes njerëzve që më ofendojnë
a ekziston dikush që më kupton??
Dikush që t'më bëjë të ndihem "dikush"??
Nuk e gjej !!
Sepse
larg,
larg nga unë jeton ...*

Si ta pranoj se jam e penduar? Biondina Shehu - XI d

Nëse sonte do të shkruaj poezinë e ëndrrës,
atëherë do të shkruaj për buzëqeshjen e
syve të tu që rob shpirti u bëra përjetësisht.

Nëse ndonjëherë do të shkruaj, do të flas
për ngrohtësinë e përqafimit tënd që më
mbante pandërprerë mbështetur në iluzione
apo ... në pritje të ndodhisë!

E struktur nën hijen e së kaluarës, emri yt
endet nëpër damarët e shpirtit tim ... aty ku
njëherazi takohet ëndrra e rinisë sonë që fle
syhapur. Aty ku zogu këngën e tij e shndër-
ron në vaj.

Në qetësinë e natës kur i mbyll sytë bëhem
këngë e erërave të shkretëtirës dhe nuk di
si t'i bëj ballë mendimit se jam penduar e
do të përkulem të ti. Dielli i zbehtë shpalos
ditën e tkurrur, shpresa humbet në kujtimet
e iluzioneve të pavdekshme ... e unë mes
gishtërinjve shpalos qiellin palë-palë.

Në vijat e fytyrës mbeti e shënuar një ditë e
zymtë aty ku mbi trungun tonë dajhtë hod-
hën vallen e çmendurisë! Pse caku i shpresës
gjendet në brigjet e largësisë?

Pse në limanin e pambërritshëm pushon
anija e lumturisë? Pse nuk është çdo gjë në
botë si rreze dielli që ka mjaft ngrohtësi ...
ashtu si për një, ashtu si për një mijë ... e
unë jam penduar që të humba ty!

Konvikt

Edukimi është i rëndësishëm për një të ardhme më të mirë Ed. Frrok Thaçi



Të punosh në konviktin e gjimnazit Loyola është punë që vërtet duhet të kesh vëmendje të madhe në çdo hap që ti e kryen, sepse ti je ai person i cili je shembull, model për nxënësit që po jetojnë dhe po edukohen në këtë ambient shkollor. Është e rëndësishme që ata të bashkëjetojnë sa më mirë, që ata të ndjehen në konvikt si në shtëpinë e dytë të tyre siç ndjehen edhe sot.

Këta fëmijë që po banojnë në konvikt, po shkollohen, po edukohen, po rriten me një frymë të re edukative e cila është e rëndësishme për një të ardhme më të mirë. Këtu i kanë të gjitha kushtet ku mund të ushtrojnë të gjitha aktivitetet e lira. Nuk mungon as ushqimi i shëndoshë ku janë larg dukurive jo të mira si duhani, alkooli, droga dhe gjërave të tjera kur e kemi parasysh se çka po ndodh në shoqërinë tonë.

Në këtë konvikt ka shumë prej fëmijëve që kanë aftësi të ndryshme si aktrim, vallëzim, sport dhe edukatori është ai person i cili duhet ta zbulojë talentin e tyre.

Unë si edukator vërtet jam i kënaqur të punoj me këta fëmijë pasi që janë artistë të vërtetë kur janë në gjendje të luajnë role të ndryshme dhe këtë kënaqësi e ndajnë edhe prindërit përmes organizimeve të ndryshme në këtë konvikt.

Ne, stafi edukativ, vërtet krenohemi me këta fëmijë sepse këta fëmijë të LOYOLËS janë e ardhmja e Kosovës.



Schule

Edukatës fizike dhe sportivë Prof. Liridona Krasniqi Prof. Mentor Ukimeri

Edhe viti shkollor 2009/10 ishte viti i sukseseve në të gjitha disiplinat sportive. Në fillim të vitit organizuam marshimin në 8 km në malin e Kabashit me nxënësit konviktorë dhe edukatorët e tyre ku edhe i vizituam disa monumete historike.

Turneun në futboll e organizuam si për djem ashtu edhe për vajza ku më të mirët u shpallën kl. 11a (djemt), dhe për vajza 7 a (vajzat). Po ashtu kemi bërë disa gara me KFOR-in gjerman në futboll për vajza ku vajzat tona në të dyja ndeshjet ishin më të mira dhe korrën fitore. Si çdo here në qendrën e skijimit në Brezovicë nuk munguan aktivitetet në borë ku prezent ishim gati çdo të shtunë dhe të dielë.

Në shkollën tonë ishin në vizitë edhe shkollat e tjera, si nxënësit e shkollës "Emin Duraku", me të cilët zhvilluam një ndeshje miqësore në futboll, poashtu ishte edhe shkolla e basketbollit "Pizreni" ku e zhvilluam një ndeshje miqësore me ta dhe zgjoj interesim të madh.

Shkollën tonë e vizitoi edhe shkolla e miqësuar nga Shkodra ku i zhvilluam disa aktivitete sportive si në futboll dhe volejbol dhe bashkëpunimi në mes tyre ishte shumë i mirë. Poashtu ata u interesuan që të ngjiteshin në shkëmbin 6 m në alpinizëm dhe ku ishin shumë të mire në ngjitje.

Në muajin prill poshtu në ditën e shkollës tonë me 16 prill organizuam disiplinat e gjimnastikës në sfera të ndryshme ku zgjoj interesim shumë të madh edhe tek prindërit e fëmijve dhe ishte një spektakël i mrekullueshëm.

Si çdo herë nxënësit tanë edhe këtë vit morën pjesë në "Europa Maratonë" e cila zhvillohet në Gjermani dhe ku nxënësit tanë zunë vende shumë të mira u dalluan: Dardan Shabani kl. 11 a, Vinçens Marki kl. 11 d, dhe Marigona Hoti kl. 11 d.

Nxënësit maturant në fund të vitit shkollor falenderuan për të gjitha aktivitetet sportive që i realizuam në këtë vit shkollorë si: 12 a, 12 b, dhe 12 c dhe në orën e fundit puthën palestrën sportive që do tu mungoj shumë. Në përputhshmëri me planprogramin e MASHT-së edhe këtë vit



Shkolla

Sportunterricht

shkolla jonë realizoi të gjitha diciplinat si në atletikë, gjimnastikë dhe lojërat sportive.

Dhe çdo herë në muajin qershor organizojmë shkuarje në pishina të hapura, ku atje organizuam gara të ndryshme në mes veti ku më të mirët sivjet ishin.

Emrat e nxënësve që u dalluan në gara jan: Enkeleid Bytyqi, Rigon Sallauka, Hysen Hoti, Arta Siqeca, Arita Besimi, Ardiana Krasniqi.



Besuch

Vizitë në liqenin e Radoniqit Arbias Zeqiri - XI a



Në mësimin e lëndës së kimisë përveq punës teorike përfshihet edhe puna eksperimentale. Pasi mësuam anën teorike për ujin dhe pastrimin e tij, së bashku me profesoreshën e kimisë vendosëm që të shkonim në liqenin e Radoniqit për të parë sistemin e pastrimit të ujit.

Liqeni i Radoniqit është burim i ujit të pijes për komunën e Gjakovës dhe atë të Rahovesit. Kjo vizitë u bë në kuadër të orës së kimisë. Pasi mberritëm në Radoniq, u pritëm nga drejtuesit e punës në këtë ndërmarrje, të cilët me siguri duhet të kenë qenë të specializuar në këtë drejtim. Ata na ndanë në dy grupe dhe filluan të na shpjegonin për mënyrën e pastrimit të ujit. Ky proces fillonte me filtrim dhe dekantim, (procese fizike) dhe pastaj vazhonte pastrimi kimik që nevojitet për

eliminimin e elementeve që janë të dëmshme për shëndetin e njeriut.

Në kuadër të sistemit pastrues ekzistonte edhe laborator, ku bëheshin analiza mbi përbajtjen kimike të ujit. Aty kuptuam se para pak kohe në liqe ishin paraqitur disa lloje të algave të cilat i jepnin ujit një erë. Me analiza kimike ishin gjetur algat dhe pastaj me një komponim kimik ishte bërë e mundurshme pastrimi i ujit edhe nga këto alga.

Kjo vizitë ishte e rëndësishme për lëndën e kimisë ngase eksperimenti luan një rol mjaft të madh në kuptimin e lëndës. Në fund u përshëndetëm me drejtuesit dhe u kthëm.



Vizitë

Vizitë në stacionin e filtrave Njomza Beluli - XI c

Konviktore



Dua të shkruaj me shumë kënaqësi për orën më të bukur që kam përjetuar gjatë këtyre viteve mësimi. Në kuadër të lëndës së kimisë ne po mësojmë gjithçka lidhur me ujin. Bashkë me profesoreshën e lëndës së kimisë e mësuam në mënyrë teorike. Por, diçka e bukur ndodhi kur profesoresha e dha një ide që të shkonim në stacionin e filtrave në Radoniq, në mënyrë që të shihnim nga afër ato çka mësuam për ujin.

Ishim shumë kureshtarë. Në mënyrë të organizuar shkuam atje ku me shumë kënaqësi na pritën udhërrëfyesit tanë, teknikë e laboratoristë të ndryshëm. Na i sqaruan të gjitha dhe ne i kuptuam shumë lehtë ngase gjërat lidheshin me ato çfarë i kishim mësuar. Ndoshta për kushtet që i kishin, ishte shumë mirë por, nëse unë do të pyetesha, do të ndryshoja shumë gjëra, duke filluar me laboratorët, pastaj me pastërtinë dhe me punëtorët e atij stacioni. Ajo vizitë ndikoi pozitivisht tek ne.

Ne ndoshta me aq sa pamë s'mundëm t'i kapnim të gjitha, mirëpo sikur dikush të më pyeste diçka në lidhje me atë se çfarë mësuam, do të mund t'ia shpjegoja ato pamje të cilat për mua do të mbeten një eksperiencë shumë e bukur.



Besuch

Vizita në Radoniq Prof. Haxhere Faiku



Në planprogramin shkollor për klasat XI mësohet edhe për ujin si substancë mjaft e rëndësishme, pa të cilën nuk do të ekzistonte jeta në tokë. Për pastrimin e ujit të pijes dhe trajtimin e tij me metoda fiziko-kimike si dhe vlerat të cilat duhet t'i ketë uji i pijes, janë njoftuar nxënësit gjatë orës së kimisë e cila është mbajtur në shkollë. Për të parë nga afër dhe për ta përcjellë procesin e pastrimit të ujit të pijes, nxënësit janë dërguar në Stacionin e filtrave në Radoniq (në Gjakovë). Kjo vizitë u organizua nga prof. Haxhere Faiku dhe drejtorja e shkollës. Udhëheqësia e këtij institucioni, por edhe udhëheqësit e procesit së bashku me laborantët përgjegjës për laboratore, na pritën mjaft mirë. Ata i njoftuan nxënësit me procesin e filtrimit të ujit të pijes.

Gjithashtu nxënësit patën mundësi t'i vizitojnë edhe laboratoret fiziko-kimike dhe mikrobiologjike. Nga afër panë se si përcaktoheshin vlerat e ujit të pijes, se si përcaktoheshin vlerat e ujit përmes analizave të cilat bëheshin brenda 24 h çdo ditë por edhe në raste të paraqitjes së ndonjë turbullire.

Ne u ndamë shumë të kënaqur me mikpritjen e këtij institucioni dhe shpresojmë se edhe herëve të tjera do të kemi mundësi t'i vizitojmë.



Vizitë

Vizitë në stacionin e filtrave Diellza Bicurri - XI c



Konviktore

Jam mësuar të shkruaj ese mbi jetën, bukuritë dhe problemet e saj, por gjithnjë duke mos mundur të shkruaj të saktën mbi të ngase të kritikosh apo të bësh një paragjykim duhesh të kesh përvojë dhe argumente të forta. Andaj kësaj radhe dua të përshkruaj orën më të mirë e më të kuptueshme që e kam përjetuar ndonjëherë. Në literaturën që ne sot po punojmë, në kuadër të lëndës së kimisë kemi të bëjmë edhe me ujin. Ashtu si çdo orë, ne së bashku me profesoreshën tonë u munduam të shpjegojmë e të kuptojmë gjithçka mbi ujin. Edhe pse disa kishim paksa njohuri të mëhershme. I mësuam në mënyrë teorike të gjitha lidhur me përhapjen e ujit në natyrë, vetit e tij fizike e kimike, ujin e pijshëm, përgatitjen dhe pastrimin e tij.

Profesoresha jonë e lëndës së kimisë, Haxhere Faiku si çdo herë, duke e menduar për ne më të mirën, organizoi një orë shumë pozitive për ne. Ajo, në kuadër të orës së kimisë, kishte menduar të na dërgonte tek stacioni i filtrave të ujit në liqenin e Radoniqit, në mënyrë që ne të shihnim në mënyrë praktike të gjitha ato që i mësuam për ujin. Mezi e pritëm atë ditë. Gjatë kohës së udhëtimit, pyetjet tona bërë njëri tjetrit ishin të shumta dhe kureshtjet ishin shumë të mëdha. Pas gati një orë udhëtim, para nesh u gjend një liqen tejet i madh, saqë nga këndi ku unë vështroja s'mund t'ia shihja fundin. Ky liqen furnizonte me ujë qytetin e Gjakovës, fshatrat e tij dhe ca fshatra të qytetit të Prizrenit.

Ashtu të organizuar, hymë brenda ku me një buzëqeshje të ngrohtë na prisnin udhërrëfyesit e misionit tonë, teknikët e thjeshtë me uniformë të kaltërt, ndoshta për ta përfaqësuar ujin dhe laborantët të ndryshëm të veshur me mantelë të bardhë. Në hapat e parë që bëmë, para nesh pamë shumë makineri të ndryshme, gypa e basene të ndryshme. Këto gjëra tashmë na bënë të qartë shumëçka. Atë çfarë e patëm mësuar në mënyrë teorike, me ndihmën e teknikëve, laborantëve e profesoreshës, po e bëmë në mënyrë praktike. Gjithçka ishte shumë e qartë. Gjërat lidheshin shumë me njëra tjetrën. Edhe udhërrëfyesit tanë e patën shumë të lehtë të punonin me ne ngase ishim mjaft të përgatitur.



Vizitë në stacionin e filtrave

Mirëpo me pamjen e parë të këtij stacioni pashë se nuk ishte ai që mendoja se do të ishte. Gjërat ishin vjetërsuar paksa. Hapësira nëpër laboratore nuk ishte e mjaftueshme. U mblodhëm rreth enëve laboratorike dhe para laboratoristëve duke i bombarduar ata me pyetje për përmasat e ujit. Tek po dëgjoja, e vendosa veten në mantelin që mbante laboratoristi. Ai ishte paksa i moshuar. Puna e tij tashmë ishte shndërruar ndoshta në një zanat. Nuk e kuptoja shprehjen e fytyrës së tij dhe i bëra vetes një pyetje: "Vallë, ky njeri kaq thjesht i merr problemet mbi ujin, apo po i frikësohet pyetjeve tona?"

Konviktore



Njeriu duke i humbur vitet ndoshta humbet edhe vullnetin apo dashurinë mbi profesionin dhe fillon ta marrë atë si një detyrim që duhet kryer. Për këtë nuk mundohet shumë të kërkojë e të hulumtojë mbi zbulimet e reja. Sikur të pyetesh unë, atje do të punësoja gjenerata të reja të cilët e duan e janë duke punuar mbi punën që e kanë zgjedhur, do të mundoheshin të kërkoja donacione për zgjerimin e laboratorëve e enëve të tjera dhe së fundi muret e atij stacioni do t'i mbushja me fotografitë e liqenit të bukur në mënyrë që sa herë t'i shohim, të mburremi me të e të zgjojë ndjenjën e punës e të rezultatit pozitiv. Erdhi koha të ikim bashkë me informacionet dhe njohuritë e përforcuara të cilat i morëm me vete.

S'dua të them se jam bërë një profesioniste e pastrimit të ujit apo diçka të tillë, por ato pamje do të më mbeten të fiksuara në mendjen time dhe ndoshta një ditë do të jem në gjendje t'ia shpjegoj dikujt përafërsisht.

Një pasdite në Radoniq
Arlinda Kqiraj - XI d

Është e rëndësishme për ne nxënësit, që kur të na jepet mundësia, të shohim dhe të mësojmë në praktikë atë çka mësimdhënësit na spjegojnë dhe na mësojnë teorikisht. Në këtë mënyrë gjërat mbahen mend më gjetë dhe mësimi është më i frytshëm e më efektiv.

Nxënësit çdo herë janë kureshtar të dinë më shumë, të shohin më qartë procese të ndryshme natyrore apo edhe artificiale, që nënkupton, të kryera nga dora e njeriut. Njëra nga lëndët shkencore që më mundësoi një gjë të tillë është kimia. Lënda e kimisë është një lëndë interesante, tërheqëse dhe e cila ka lidhshmëri të madhe me përkimet në jetën e përditshme p.sh. shumë preparate që ne i përdorim në amvisëri, kanë të gjitha përbërje kimike; substanca të ndryshme që mund të jene helmuese etj. Pra, kimia na mëson shumë dhe mbi veprimtarinë jetësore të njeriut.

Një shembull i mirë për këtë është edhe vizita jonë në stacionin e filtrimit të ujit në Radoniq. Pasi që kishim mësuar për ujin si komponim kimik dhe për filtrimin e tij dhe rëndësinë e tij për botën e gjallë, na u duk ide e qëlluar të përfitojmë nga një përvojë e tillë.

Kështu, me datën 28 janar 2010, ditën e enjte, pas orës së pestë të mësimit të regullt në shkollën tonë, u nisëm për në Radoniq dy paralele të kl. 12. Edhe pse ishim të lodhur, dëshira për të fituar njohuri të reja mbi një proces të rëndësishëm për ekzistencën në Tokë, na mbajti me energji. Kur mbërritëm aty gjeja e parë që na ra në sy ishte titulli "Stacioni i filtrimit të ujit - Radoniq" nga i cili nënkuptohet e tërë veprimtaria dhe puna që bëhet aty brenda. Ndërtesa ishte mjaft e vjetruar, por makineritë ishin në gjendje të mirë pune dhe njëri nga punëtorët mori hapin e parë për të na shpjeguar procesin e pastrimit të ujit si dhe për të na dërguar tek bazenet ku kryhej ky proces. Pastaj vizitua laboratorin kimik, ku një kimist punonjës aty, na shpjegoi mënyrën e kontrollimit të ujit, marrjen e mostrës së ujit, vlerën e PH-së, përbërjen, etj.

Nxënësit, kureshtarë të dinë gjëra të ndryshme, bënë pyetje nga më të ndryshmet dhe punonjësi u përgjigjej me kënaqësi, duke u shprehur i kënaqur se kishte nxënësit të interesuar dhe kureshtar mbi këtë proces. Poashtu njëra ndër kureshtjet tona si nxënës, ishte edhe pyetja se për çfarë arsye ndonjëherë nuk është i paster dhe mban erë të rëndë, pasi që ne e dimë se uji është një substancë që normalisht nuk ka ngjyrë, erë e as shije. Ai na shpjegoi me kujdes se kjo ndodhë në raste të rralla, në rast të ndonjë pakujdesie apo për shkak të rreshjeve, që mund të shkaktojnë çrregullim në procesin e filtrimit të ujit. Poashtu, edhe sasia e klorit në ujë ishte një temë që na preokuponte, por ai na hoqi dyshimet se mund të kishte sasi të mëdha në ujrat që vijnë në vendbanimet tona dhe që uji nuk është i pijshëm. Me një fjalë, ka qenë një përvojë e frytshme në rradhët e përvojës tonë si nxënës të shkollës së mesme.

Propozimi im është, që sikurse në lëndën e kimisë, edhe në lëndët tjera të organizohen sa më shumë gjëra të tilla, në mënyrë që edhe ne si nxënës të mund të percaktohem për studime në të ardhmen, duke u barazuar në përjetimet dhe përvojën nga shkolla e mesme.

Besuch

Vizitat në qendër të ujit, në Gjakovë Alisa Hasani - XI a

Konvite



Vizitat në vende të caktuara dhe udhëtimet, zgjojnë interesim të madh tek nxënësit, sidomos kur ato bëhen për qëllime të caktuara. Vizita jonë në qendrën filtruese të ujit në Gjakovë, që një nga ato me qëllime shkencore. Qendra ishte e ndarë në tri objekte: në bazë të llojit të filtrimit kimik, fizik, biologjik.

Për shkak të kapacitetit të ulët të ndërtesës dhe numrit të madh të nxënësve, ne u ndamë në dy grupe. Secili grup ishte i përcjellë nga një drejtues që ishte caktuar nga qendra. Uji sigurohej nga liqeni i Radoniqit me procesin e rënies së lirë ose me pompa. Për filtrim ata përdornin aluminsulfat dhe hekur (si kuagulant) dhe në rast të paraqitjes së erës, karbon aktiv.

Filtrimi biologjik bëhej vetëm me klor, kurse agjensat e tjerë mikrobiologjikë nuk përdorehin, ngaqë rrallë ndodhte ndërhyrja e ujit të zi. Ata i siguronin rreth shtatëqind litra ujë në sekond.

Mësimi teorik bëhet më efektiv kur ai përcillet me prova praktike. Për këtë ne jemi falenderues ndaj profesoreshës sonë! Pritja që shumë e mirë dhe të gjithë ne u ndamë të kënaqur, të mbushur me shpresa për vizita të mëvonshme.

Vizitë

Vizitë në Hidrosistemin e Radoniqit Vala Muhaxhiri - XI d

Konvite



Uji është komponimi, pa të cilin nuk mund të paramendohet jeta, mirëpo ai në natyrë gjendet i përbërë edhe prej disa elementeve të tjera, të cilat për organizimin e njeriut janë të dëmshme. Toka është e pasur mjaft me ujë, por për të arritur gjerë të një gote ujë i pastër është një rrugë e gjatë të cilën në nxënësit e Loyola-Gymnasium, nën udhëheqjen e profesoreshes Haxhere Faiku, patëm rastin ta ndjekim këtë proces për se afërmi në Hidrosistemin e Radoniqit, ku u pritëm shumë mire.

Pastrimi i ujit në këtë hidrosistem bëhet me anë të disa metodave me të sofistikuara të cilat ishin nga Gjermania dhe Franca.

Patëm rastin të shihnim të gjitha fazat të cilat në teori i kishim mesuar, por aty i ndoqem në praktike. Pjesë perberese e gjithë kësaj ishin edhe laboratorët të cilat zgjuan kureshtjen e nxënësve tane, të cilët bënë shumë pyetje dhe treguan interesimin që kishin.

Perveq kësaj arritem të shihnim liqenin e Radoniqit, një liqen artificial i cili ishte burimi kryesor i këtij hidrosistemi dhe ishte shumë i bukur. Duke iu falenderuar drejtorisë së shkolles që na mundësoi këtë vizitë, ne arritem të mesojmë shumë por edhe arritem që në mënyrë të dinjitetshme të përfaqësojmë shkollën tonë.

Das Abwasser, der Müll und der Umweltschutz Infrastruktur: Vor-Ort-Recherche in Deutschland Friedrich-Wilhelm Moll - Fachschaftsberater ZfA

Igitt! Angeekelt schauen die Schüler nur kurz in den Raum mit der Schlammentwässerungsmaschine. Wie das stinkt! Dagegen war die erste Station auf der Kläranlage der Stadt Gemünden fast wie Maiglöckchenduft.

Im Rahmen des Projekts "Umwelt und Infrastruktur" besichtigten 23 Deutschschüler des Loyola-Gymnasiums gemeinsam mit ihren Partnerschülern vom Friedrich-List-Gymnasium Gemünden verschiedene Anlagen, die es in der Form in ihrer Heimat nicht gibt. Eine davon war das Klärwerk. Jörg Fella, Fachkraft für Umwelttechnik, und Kollegen führten die Schüler durch die Anlage. Erste Station war die mechanische Klärung. Dort wird alles aus dem Abwasser gefischt, was nicht in die Toilette gehört. Öl und Fett wird ausgeschieden, Sand herausgewaschen. Den kann man in die Hand nehmen, demonstrierte Fella, er müffelt nur ein bisschen. Anschließend schwappt die Brühe in Container und Becken, in denen Bakterien die unerwünschten Stoffe aufessen und somit entfernen. Der Schlamm, der übrig bleibt, wird entwässert, abgefahren und wieder in die Landschaft eingearbeitet. Am Ende fließt nahezu sauberes Wasser in den Main. "Sehr interessant" und "Sehr beeindruckend", urteilten die Schüler.

Das gilt auch für den Umgang mit dem Müll. Im Kosovo steckt eine geregelte Abfallentsorgung noch in den Anfängen. In Deutschland handelt es sich um ein hochkomplexes System, in dem auch viel Geld umgesetzt wird. Dabei spannt sich der Bogen von der ältesten Art von Recycling, der Kompostierung, bis zur Energiegewinnung aus Müllverbrennung. Die Einzelheiten erklärte der Würzburger Umweltberater Gerhard Heimbucher den Schülern.

Papier kann sechs- bis siebenmal recycelt werden. Am besten funktioniert die Wiederverwertung von Glas. Bestanden Flaschen in den 50-er Jahren noch zu 85 Prozent aus den Rohstoffen Kalk, Sand und Soda und nur zu 15 Prozent aus Altglas, bestanden sie in den 70-er Jahren schon zu 70 Prozent aus Altglas und heute aus 85 Prozent.

Schülerprojekt

Umwelt und Infrastruktur

Sowohl in Deutschland als auch im Kosovo näherten sich die Schüler diesem Thema über den jeweiligen Stand der Entsorgungstechnik, konkret der Müll- und Abwasserentsorgung.



Verpackungen, Aluminium, Styropor, Blechdosen und Verbundstoffe landen in Würzburg in gelben Säcken. Die werden in einer Sortieranlage maschinell aufgerissen und anschließend auseinander sortiert. Die Schüler sahen teils fasziniert, teils schockiert zu, wie Männer an Fließbändern standen und von Hand den Restmüll und die PE-Flaschen aussortierten, die Rüttelsieb, Magnetabscheider und Infrarotanlage hatten passieren lassen. Kein angenehmer Arbeitsplatz.

Im Hof rundum türmten sich die sauberlich sortierten Reste. Berge aus Glasflaschen, zu Ballen gepresste Mischkunststoffe, Bündel von Kartons und viele weitere Fraktionen warteten dort auf ihren Abtransport in die Wiederverwertungsfirmen. Dort werden beispielsweise PE-Flaschen zerkleinert, gewaschen und zu Granulat eingeschmolzen, aus dem wieder neue PE-Flaschen oder Schalen für Erdbeeren werden. "Das meiste aus PE geht allerdings nach China. Dort gewinnen sie daraus Textilfasern, die zu Fleecepullis verarbeitet werden", sagte Heimbucher. Dort gebe es keinen Umweltschutz und die Arbeitskräfte sowie der Transport übers Meer seien so billig, dass sich der Aufwand für die Hersteller lohne.

Styropor sei "reines Erdöl", daraus ließen sich alle Kunststoff-Produkte herstellen. Folien, Tetra-Paks, Korken, Holz, Metall: Für alles gibt es eine weitere Verwendung. "Je besser man trennt, desto mehr kann man recyceln", sagte Gerhard Heimbucher.



Schüleraustausch

Das Abwasser, der Müll und der Umweltschutz Infrastruktur: Vor-Ort-Recherche in Deutschland

Resümee

In einem Resümee hielten die Schüler anschließend ihre Eindrücke und Erfahrungen fest. "Interessant, dass man aus allem etwas macht", sagte Besian. "Ich finde es gut, dass Abwasser gereinigt wird", erklärte Florina. Der Besuch auf der Kläranlage war für die Jugendlichen mit am interessantesten. Dass Umweltschutz generell Sinn mache, leuchtete allen ein. Auf die Frage: Warum Umweltschutz? antworteten die Schüler: Weil es gesünder ist, weil zum Beispiel für Papier weniger Bäume gefällt werden müssen, weil auch in den nächsten Jahren, für die nächsten Generationen noch etwas da ist.

Nur, was sich partout nicht mehr verwenden lässt, landet in der Müllverbrennung. Deren Nebenprodukte sind Wärme und Strom, erfuhren die Schüler im benachbarten Müllheizkraftwerk. Sie blickten in den gigantischen Müllbunker, in den die Müllfahrzeuge ihre Last kippen. Sie sahen die Öfen, Rohre und die Schaltzentrale und bekamen in einem Vortrag erklärt, wie die Verbrennung und Energiegewinnung vor sich geht und welche Maßnahmen ergriffen werden, um die Umwelt zu schonen.

Als besonders umweltfreundlich gelten jedoch die erneuerbaren Energien. Wie sich mit Hilfe der Photovoltaik Strom aus Sonnenlicht gewinnen lässt, erfuhren die Schüler in einem weiteren Vortrag in der Gemündener Realschule. Der Bau von 1964 ist soeben saniert worden und erfüllt nun hohe Öko-Standards. In dem Niedrigenergiehaus decken Körper- und Gerätwärme fast den gesamten Heizbedarf, der Rest kommt von der Sonne. Überschüssiger Strom wird ins öffentliche Netz geleitet.



Shkëmbimi i nxënësve

Der Müll, der Strom und das Feldlager Infrastruktur: Vor-Ort-Recherche im Kosovo Heide Noll

Schülerprojekt

Umwelt und Infrastruktur

Mücken! Schwärme von Mücken. Und wilde Hunde. Und jede Menge Krähen. Und der Geruch! Der Besuch auf der Mülldeponie Landovice war kein Vergnügen. Er bildete jedoch den thematischen Anfang des Projekts, das Schüler des Friedrich-List-Gymnasiums Gemünden und des Loyola-Gymnasiums Prizren gemeinsam durchführten. "Umwelt und Infrastruktur" hieß es und sollte dazu dienen, Verständnis für Aufbau und Funktion von Infrastruktur als Basis für eine wirtschaftliche, umweltgerechte Entwicklung zu vermitteln.

Die erste Station erinnerte an Müllgruben in Deutschland vor 30, 40 Jahren. Damals gab es noch kaum Mülltrennung. Abfall wurde, etwas übertrieben gesagt, in jedes verfügbare Loch gekippt und anschließend abgedeckt. Das "Loch" von Landovice ist eine der sieben regulären, staatlichen Deponien im Kosovo. Die Deponie wurde angeblich für 20 Millionen Euro durch Vermittlung und mit Hilfe der deutschen Gesellschaft für technische Zusammenarbeit (GTZ) angelegt. Ihr Boden ist durch eine acht Zentimeter dicke, schwarze Plastikfolie abgedichtet, die verhindern soll, dass Flüssigkeiten in den Untergrund gelangen und das Grundwasser verseuchen. Eingelagert wird schichtweise: Auf einen Meter Müll kommen 30 Zentimeter Erde. Die Deponie ging vor fünf Jahren in Betrieb und soll noch für weitere 15 Jahre reichen. Danach soll sie abgedeckt werden. Derzeit landet hier alles, was die Menschen in ihre Tonnen oder Container werfen: Plastik, Papier, Essensreste, Flaschen, Dosen, Tüten, Altöl, Chemikalien und wer weiß was noch. Lediglich medizinische Abfälle sollen zurückgewiesen werden.

100 Tonnen Müll kämen täglich hier an, erklärte Gezim Berisha, Direktor der Entsorgungsfirma Hygiena, den Schülern. Der Müll werde nur gelagert, nicht wiederverwertet. Einzig Metall sortieren Arbeiter aus, weil es sich verkaufen lässt.

Wie Mülltrennung mit großer Perfektion betrieben wird, sahen die Schüler später im Feld-



Der Müll, der Strom und das Feldlager Infrastruktur: Vor-Ort-Recherche im Kosovo

lager der Bundeswehr. "Das deutsche Umweltrecht ist kompliziert, unübersichtlich und eins der schwersten der Welt", sagte Kapitänleutnant Bösch, Umweltschutzbeauftragter der Bundeswehr in Prizren. In dieser Funktion ist er verantwortlich "für alles, was rein und raus geht" im Feldlager: Wasser, Abwasser, Müll, Gefahrgüter, medizinische Abfälle.

Der Deutsche ist daran gewöhnt, Plastik von Papier, Glas von Metall, Biomüll von Restmüll zu trennen. So kommen auf dem Sammlungsplatz Verwertungsgüter und Abfall schon vorsortiert aus den Stuben der Soldaten an. Von dieser "sortenreinen Füllung" als Vorstufe der Wiederverwertung ist der Kosovo noch weit entfernt. Abnehmer gibt es aber schon. Papier, Pappe, Dosen und PET-Flaschen werden umsonst abgeholt und wiederverwertet, Schrott verkauft, Holz verschenkt. Gefahrstoffe werden per Gefahrguttransport zur fachgerechten Entsorgung nach Deutschland gefahren. Altöl wird teils aufbereitet, teils verbrannt. Für medizinische Abfälle gibt es eine spezielle transportable Müllverbrennungsanlage. Nur, was am Ende übrig bleibt, kommt auf die Deponie Landovice. Strom bezieht die Bundeswehr aus dem öffentlichen Netz. Da es unzuverlässig arbeitet, springt bei Stromausfall innerhalb von 20 Sekunden ein Generator an. Der Maßstab ist freilich ein anderer als im Einfamilienhaus. "Der Strom, den wir erzeugen können, reicht für eine Kleinstadt", sagt Bösch.

Doch warum fällt so oft der Strom aus? Antworten suchten die Schüler im Kraftwerk Obiliq. Dort wird Energie aus Braunkohle gewonnen. Es ist das einzige große Kraftwerk des Kosovo und wird von dem Monopolbetrieb KEK (Korporata Energjetike e Kosoves) betrie-



ben. Der erste Block ging 1983 in Betrieb, der zweite 1984. Wie die Anlage arbeitet und welche Probleme es gibt, erläuterte Ingenieur Syleiman Bytyci den deutschen und kosovarischen Schülern.

Zu sehen bekamen die Besucher den Vortragsraum, die riesige Maschinenhalle und die moderne Steuerungszentrale des Blocks B, direkt neben dem großen und weithin sichtbaren Kühlturm. Block B arbeitet zuverlässiger und effektiver als Block A mit seinen vier weithin sichtbaren Schornsteinen, aus denen stets dicke Rauchfahnen quellen. In Block B werden rund 70 Prozent der Energie des Kosovo produziert. "Wenn es hier ein Problem gibt, gibt es im Kosovo Stromausfall", sagte Bytyci. Am Rohstoff mangelte es nicht. Die Kohle kommt aus einem Abbaugbiet in rund fünf Kilometern Entfernung. Ihr Heizwert sei jedoch nicht sehr hoch, er liege bei 7320 Kilojoule pro Kilogramm, erläuterte der Ingenieur. Deutsche Braunkohle habe einen dreimal so hohen Energiewert. Derzeit würden in Obiliq 1 bis 1, 2 Tonnen Kohle gebraucht, um ein Megawatt Energie oder drei Tonnen Dampf zu erzeugen. Kosovo B besteht seinerseits aus zwei Blöcken, von denen einer maximal 339 Megawatt pro Stunde, der andere 250 Megawatt pro Stunde produziere.



Der Müll, der Strom und das Feldlager Infrastruktur: Vor-Ort-Recherche im Kosovo

Auf die Umweltprobleme angesprochen erklärte Syleiman Bytyci, dass zumindest Block B gute Filter habe und nur wenig Gas und Abgase aus den Schornsteinen blase. Der europäische Standard sei hier fast erreicht. Davon ist Block A noch Lichtjahre entfernt. In einem Bericht über einen Besuch im Kraftwerk A durch einen Vertreter der deutschen Botschaft im Januar 2009 heißt es: "Der Ausstoß von Feinstaub liegt für Kosovo A im Mittelwert bei ca. 1200 Milligramm pro Kubikmeter und für Kosovo B bei bis zu 500 Milligramm pro Kubikmeter". Zum Vergleich: In Deutschland werden Fahrverbote ab einer Feinstaubbelastung von 170 Milligramm pro Kubikmeter angeordnet.

Hier ist noch viel zu tun, erkannten die Schüler.

Mächtige Rohre und moderne Technik bekamen sie beim Besuch in der Trinkwassergewinnungsanlage von Radoniqi zu sehen. Sie liegt am Ufer eines der größten Seen des Kosovo, mitten in einem Naturschutzgebiet. In der Anlage filtern und reinigen Chemiker das Wasser des Sees und versorgen so große Teile des Kosovo mit Trinkwasser. Allerdings ist das Rohrnetz marode. Durch Löcher und Risse geht viel Wasser verloren, kaputte Regler führen immer wieder dazu, dass Wasserfontänen wie Geysire in die Höhe schießen und oft stundenlang vor sich hinsprudeln, ehe jemand kommt und das Leck schließt. In heißen Sommern ist die Folge, dass viele Haushalte stundenlang ohne Wasser auskommen müssen. Ganze Stadtviertel sind tagsüber komplett abgehängt, haben nur zwischen 20 Uhr und 8 Uhr Was-



ser. Das Loyola-Gymnasium wird seit Juni 2009 nicht mehr beliefert. Dass Schule und Internat nicht zumachen müssen, ist dem schuleigenen Tiefbrunnen auf dem Gelände zu verdanken. Auch andere behelfen sich, wie es geht: mit Brunnen, Wasserspeichern oder Wasser aus gekauften Flaschen.

Stromausfälle

Warum kommt es immer wieder zu Stromausfällen im Land?

Diese Frage stellten die Schüler. Das liege zum einen daran, dass mehr verbraucht als erzeugt wird, sagte der Ingenieur.

Vor allem im Winter, wenn viele Kosovaren ihre Häuser mit Stromöfen heizen, steige der Bedarf auf 1100 Megawatt. Produziert würden aber nur höchstens 880 Megawatt. Also reicht es nicht für alle. Wer wann beliefert wird, sei allerdings Angelegenheit einer anderen Abteilung des Energiekonzerns. Für die vielen kurzen Stromausfälle gebe es auch noch andere Ursachen.

Zum einen seien die Leitungen sehr alt, zum anderen werde häufig illegal Strom abgezapft.



Stimmen der Schüler aus Gemünden und Prizren Eingefangen von Heide Noll

Britta Obert:

Ein Schüleraustausch im Kosovo, funktioniert das?

Diese Frage hatte ich mir ganz zu Beginn, als dieses Thema aufkam, auch gestellt. Letzten Endes bin ich überglücklich, dass meine Eltern mir erlaubt haben mitzufahren. Auch sie waren anfangs sehr kritisch und hatten Angst um mich. Ich persönlich habe sehr viel aus dieser einen Woche im Kosovo mit nach Hause genommen. Es ist nicht nur das Kennenlernen von anderen Schülern, einer neuen Schule und der anderen Unterrichtsweise. Nein, ich habe dort neue Freunde gefunden, neue Kulturen und ein fremdes Land kennen gelernt. Ich finde, dieser Austausch war eine sehr große Chance in meinem Leben, die mir geboten wurde.

Das Projekt, das wir hatten, mag vielleicht teilweise mit nicht sehr schönen Gerüchen verbunden gewesen sein, aber ich konnte viel daraus lernen. Auch, dass es nicht selbstverständlich ist, in einer so "behüteten" Umwelt, wie wir sie in Deutschland finden, aufzuwachsen. Positiv war auf jeden Fall auch, dass man von allen Kosovaren überaus herzlich aufgenommen wurde, so wie man es in Deutschland nur sehr selten findet. Nicht nur ich, sondern wahrscheinlich auch alle anderen, die beim Austausch teilgenommen haben, können es kaum noch erwarten, bis wir unsere kosovarischen Freunde wiedersehen.

Franziska Reusch:

Der Aufenthalt im Kosovo hat mir sehr gut gefallen.

Die Leute dort sind alle sehr nett, und die Internatsschüler und auch die Austauschpartner haben uns sehr gut aufgenommen und sofort integriert. Besonders interessant habe ich den Besuch im KFOR-Lager gefunden. Das Projekt, das wir gemeinsam mit den Austauschpartnern durchgeführt haben, hat Spaß gemacht, vor allem die Umfrage. Die Abende im Internat waren immer lustig, und man hat gemerkt, dass die Schüler gleiche Interessen wie wir haben. Die Landschaft im Kosovo wäre eigentlich sehr schön, wenn nicht überall der Müll liegen würde. Mir hat dies aber zu denken gegeben, dass wir in Deutschland froh sein können, dass sich die meisten Leute an die Mülltrennung halten, auch wenn dies manchmal lästig ist.

Lena Holzemer:

Es war ein sehr tolles Erlebnis, und wir wollen alle wieder hin.

Eliza Knopp:

In dieser Woche habe ich sehr viele neue Erfahrungen gesammelt und gelernt, dass Dinge, die in Deutschland als selbstverständlich gelten, wie z.B. dauerhafte Stromversorgung, nicht überall zu finden sind.

Lena Feser:

Mir persönlich hat der Aufenthalt im Kosovo sehr gut gefallen.

Besonders beeindruckt hat mich die wunderschöne Landschaft, bestehend aus teilweise schneebedeckten Bergen und Tälern, in denen die größeren Städte liegen. Außerdem fand ich die Menschen im Kosovo sehr faszinierend, alle sind sehr nett und aufgeschlossen und viel gastfreundlicher als in Deutschland.

Anna-Lena Vetter:

Der Aufenthalt im Kosovo hat mir sehr gut gefallen.

Für mich war es sehr interessant zu sehen, wie der Schulalltag der Schüler dort aussieht. Besser hat mir aber der Besuch des Feldlagers der Bundeswehr gefallen. Aber auch die gemeinsame Umfrage mit den Austauschpartnern in Prizren hat mir Spaß gemacht; denn Prizren ist eine sehr schöne Stadt. Außerdem durften wir die Familie der Austauschpartner kennenlernen. Das war ein schöner Abschluss unserer Woche im Kosovo.

Kurbina Çollaku - X a:

Am Mittwoch waren wir im Zentrum Prizrens. In der Stadt haben wir eine Umfrage zu Strom, Heizung und Wasser gemacht. Das war gar nicht so einfach; denn nicht jeder hatte Zeit oder Lust, unsere Fragen zu beantworten. Bei dieser Aufgabe habe ich auch entdeckt, wie schwierig die Arbeit der Journalisten ist. Nach der Umfrage sind wir mit den Austauschschülern noch in der Stadt geblieben, um zu shoppen oder etwas anderes zu machen. Danach waren wir im Café, und dort haben wir auch die anderen Schüler getroffen. Das war wirklich sehr schön, und ich glaube, auch den deutschen Schülern hat das sehr gefallen.

Am Donnerstag fuhren wir nach Radoniq und in ein Kloster in Decan. Dieser Tag war sehr besonders für mich; denn ich habe Orte gesehen, die ich vorher nicht kannte. Die Kirche war sehr interessant. Es gab viele bemalte Wände und schöne Bilder, die wirklich sehr toll waren. Wir durften dort auch

Stimmen der Schüler aus Gemünden und Prizren

Kerzen anzünden, wenn wir gewollt haben.

Am Freitag war der Tag der offenen Tür. Da hatten wir viel Spaß. Nach dieser Feier sind die Austauschschüler mit zu uns nach Hause gekommen. Bei mir zu Hause gab es etwas Traditionelles für die Gäste zu essen. Nach dem Essen haben wir dann eine Freundin von mir besucht und haben mit ihr Musik gemacht, und ihr Bruder hat Gitarre gespielt, und wir hatten einen großen Spaß. Dann sind wir in die Stadt gegangen und haben uns mit unseren Mitschülern in einem Café getroffen. Wir sind bis ca. 20 Uhr in der Stadt geblieben und haben danach unsere Austauschpartner zurück ins Internat gebracht. Dort mussten wir uns endgültig von ihnen verabschieden, aber wir taten das nur mit einem "Bis Juni" und nicht mit einem "Lebt wohl", denn zum Glück werden wir uns dann wiedersehen.

Albulena Bajraktari - X a:

Zu allererst haben wir die ersten Kontakte mit unseren Austauschschülern per E-Mail geknüpft. Schließlich war es dann auch so weit, dass die deutschen Schüler für eine Woche zu uns kamen. Wir verbrachten eine tolle Woche zusammen, und die vielen Ausflüge machten diese Tage noch besser. Zusammen mit unseren Austauschschülern sollten wir ein Projekt machen, in dem es um Wasser, Strom und Müll im Kosovo geht. Dazu durften wir Ausflüge zu drei Orten machen, die mit diesen Themen zu tun haben. Diese Woche war eine tolle Möglichkeit, unser Deutsch zu verbessern, Leute aus anderen Ländern kennenzulernen und etwas über andere Kulturen zu erfahren. Voller Vorfreude warte ich darauf, dass auch wir nach Deutschland reisen und dort mit unseren neuen Freunden wieder eine tolle Zeit erleben.

Gresa Kabashi - X b:

Die Woche mit Schülern aus Gemünden war eine von den besten Wochen, an die ich mich erinnern kann. Am Montag um 8 Uhr haben wir uns mit den deutschen Schülern zum ersten Mal getroffen. Das war ein sehr interessantes Treffen. Nach dem Treffen sind sie in unsere Klassen gekommen und haben sich ganz nach hinten gesetzt. Sie sind mit uns bis zur letzten Stunde im Unterricht geblieben. Dann sind wir alle zusammen nach Landovica zu einer Mülldeponie gefahren. Am Dienstag haben wir keinen Unterricht gehabt, weil wir nach Obiliq ins Kraftwerk "Kosova B" gefahren sind. Dort haben wir viele Maschinen gesehen. Und wir haben auch ein Interview mit dem

Leiter dieses Wärmekraftwerks gemacht. Am Mittwoch sind wir nach dem Unterricht nach Prizren gegangen und dort haben wir eine Umfrage gemacht mit Leuten, die wir auf der Straße getroffen haben oder auch mit Geschäftsbesitzern. Diese Umfrage war über Müll, Strom, Wasser und Heizung. Wir wurden dazu in Gruppen geteilt. Eine Gruppe bestand aus vier Schülern, zwei albanischen und zwei deutschen.

Am Freitag haben wir keinen Unterricht gehabt, weil es der Tag der offenen Tür war. Danach sind wir mit unseren Austauschschülern nach Hause gegangen. Dort haben wir uns viel mit ihnen unterhalten und viel voneinander gelernt.

Donjeta Spaqi - X a:

Es war eine sehr große Freude, als wir gehört haben, dass unsere Schule "Loyola-Gymnasium" von deutschen Schülern besucht wird. Und wir konnten kaum die Ankunft der deutschen Schüler erwarten.

Endlich kam dieser Tag. Wir haben uns getroffen und uns kennengelernt. Sie kamen genau zur richtigen Zeit, ein paar Tage vor dem Tag der offenen Tür. Wir haben uns an diesem Tag sehr amüsiert; es wurden einige Theaterstücke und einige Spiele von Schülern gezeigt. Eine besondere Freude war, dass die deutschen Schüler danach mit uns nach Hause gingen und unsere Eltern kennenlernten. Dieser Besuch war eine sehr gute Idee, weil die deutschen Schüler dadurch einiges aus unserer Kultur und Lebenswelt mitbekommen haben. Sie waren begeistert von unserer Gastfreundschaft. Ich habe meine Freundin mit meinen Eltern bekannt gemacht. Wir haben zu Mittag und Abend gegessen und wir haben uns über die kosovarische und deutsche Mentalität unterhalten. Danach haben wir einen Spaziergang durch die schöne, alte Stadt von Prizren gemacht. Wir haben Kaffee getrunken, und wir waren einkaufen. Ich kann beruhigt sagen, dass meine Freundin Anna-Lena sehr zufrieden und überrascht war, und sie ist nach Deutschland mit einer sehr guten Meinung über das Kosovo abgereist.

Ich habe regelmäßig Kontakt mit meiner Freundin durch E-Mail.

Nun können wir es kaum erwarten, dass wir nach Deutschland zu Besuch fahren. Wir hoffen, dass wir auch dort eine schöne Zeit verbringen werden.

Veranstaltung

Valsi - 16 prill 2010
Ed. Filamena Laci



Pas përfundimit të pushimeve dimërore dhe për një fillim të mbarë të gjysmëvjetorit të ri, më lindi një ide: të krijojmë një grup baleti në konviktin tonë "Loyola".

Iniciativën e mora unë me qëllim shumë të mira për të kontribuar në kulturën dhe imazhin e shkollës. Për iniciativën e marrë paraprakisht u njoftua drejtori i shkollës, Ëalter Happel nga i cili gjithashtu kishim mbështetjen e plotë. Duke iu falenderuar

nxënësve të sjellshëm, vullnetit të tyre dhe me ndihmën e mikut tim profesional koreograf Z. Tasim Dajci, u krijua grupi i shkëlqyeshëm prej 20 nxënësve entuziastë për një grup baleti të mirëfilltë. Performancat ishin: Johann Strauss me "Danubi i Kaltërt" që e sollën në shkollën tonë një atmosferë të paharuar vjeneze.

Arsyeja pse zgjodhëm Johann Strauss, apo të ashtuquajturin "Mbreti i Valsit" ishte se Johann Strauss është i njohur si kompozitor i mbi 500 kompozimeve, duke përfshirë opera e valse. Është ndër kompozitorët e parë që i dha popullaritet valsit përgjatë shekullit 19.

Performanca e valsit vjenez solli momente shumë të bukura për Ditën e shkollës sonë të mbajtur më 16 prill 2010. Shpresoj që kjo iniciativë do të mbetet përherë në kujtesën tonë dhe të audiencës. Sinqerisht i falenderoj të gjithë ata që përkrahën qe gjithçka të shkojë në rregull, siç e meriton shkolla jonë "Loyola".



Aktiviteti

Dita e dyerve të hapura - 16 prill 2010
Vala Muhaxhiri dhe Ardita Ferizi

Konviktore



Tash e pesë vite 16 Prilli është dita në të cilën ne nxënësit e gjimnazit "Loyola", shfaqim një pjesë të punës sonë dhe të profesorëve tanë. Dita e dyerve të hapura është edhe më e veçantë për ne për arsye se kemi mundësinë e zgjedhjes së lëndës në të cilën kemi prirje.

Këtë vit, kabineti i kimisë pati prezantime të shumë eksperimenteve të cilat ngjallën kureshtjen e shumë vizitorëve, edhe pse një pjesë e tyre nuk kishin shumë njohuri për realizimin e këtyre eksperimenteve. Ata kishin kureshtje mjaft të madhe. Këtë ua ngjallnin sigurisht edhe mjetet dhe aparaturat që i përmban kabineti ynë.

Për ne si nxënës të kësaj shkolle, kjo qe ndër ditët më të bukura, posaqërisht këtë vit ku ne ishim pjesë e një angazhimi të lartë në lëndën e kimisë. Gjatë kohës së prezantimit të eksperimenteve, siç e cekëm edhe më lart, në mesin e vizitorëve kishte njerëz të moshave të ndryshme dhe me njohuri të niveleve të ndryshme. Kjo ishte edhe një sprovë më shumë për ne, sepse përveç faktit se ishim të emocionuar për prezantimin, ne duhej të mendonim edhe për përgjigjet që duhej t'ua jepnim atyre pyetjeve të pafundme që vinin nga kureshtja e madhe e vizitorëve.

Pas një pune dhe përkushtimi të lartë si nga ana jonë, ashtu dhe e profesorëve tanë, ne arritëm rezultate të larta. Por, siç e dimë, njeriu asnjëherë nuk është i kënaqur me atë që e arrin. Kjo do të thotë se për të arritur edhe më shumë, nuk duhet të ndalemi gjersa të arrijmë të përmbushim synimet tona.



Veranstaltung

Dita e dyerve të hapura - 16 prill 2010
Ukë Ndoja - XII d

Konvitor



Dita e dyerve të hapura është ditë e veçantë në shkollën tonë. Në këtë ditë shkolla mbushet përplot me vizitorë, të cilët kanë mundësi që të shohin arritjet e nxënësve gjatë një viti shkollor. Sidomos, shumë të kënaqur vërehen prindërit e nxënësve të cilët ndiejnë një krenari të veçantë kur i shohin të arriturat e fëmijëve të tyre. Kjo tregon se në këtë shkollë punohet me zell si nga ana e profesorëve, ashtu edhe nga ana e nxënësve. Edhe këtë vit kabinetet ishin të mbushura përplot me nxënës si në lëminë e fizikës ashtu edhe në lëmitë e tjera. Në veçanti do të përshkruaj ambientin që ka mbi-zotëruar atë ditë në kabinetin e lëndës së fizikës. Ky kabinet ishte i mbushur përplot, për shkak të interesimit të madh të vizitorëve për këtë lëndë e veçanërisht kur puna bëhet në praktikë.

Neve na u dha mundësia që të shprehim talentin tonë në fusha të ndryshme të kësaj lënde. Mësimdhënësit e kësaj lënde na kanë përgatitur disa eksperimente të cilat ne i demonstruam para prindërve dhe vizitorëve. Për mua ka qenë një ditë shumë e veçantë sepse kisha rastin të shpjegoj disa dukuri fizike që i kemi mësuar gjatë këtij viti shkollor. Ishim një grup nxënësish të zgjedhur ku zhvilluam eksperimente të ndryshme nga fusha e fizikës. Ishte vërtet diçka atraktive dhe vizitorët janë ndarë tepër të kënaqur me punën e bërë në praktikë. Në kabinet ishin nxënës të gjeneratave të ndryshme të cilët kryen punën e tyre në fusha të caktuara si:

- Fusha magnetike e rrymës elektrike
- Zbulimi i Erstedit
- Ligji i Arkimedit
- Fusha magnetike e qarkut rrethor
- Ligji i Omit etj.

Në fund dëshiroj ta shpreh një falenderim të veçantë për profesorët tanë, që me punën e tyre të palodhshme bënë që ne të kemi sukses dhe të arrijmë deri këtu ku jemi sot.



Aktiviteti

Promovimi im për 16 prill 2010
Atdhe Maraj XI d

Konvitor



Tek ne në shkollë çdo vit organizojmë Ditën e Dyerve të hapura.

Kjo është një ditë e veçantë. Edhe unë si çdo nxënës tjetër i gjimnazit Loyola isha i angazhuar në disa projekte. Gjëja e cila më bren-goste më së shumti ishte vallëzimi të cilin do ta bëja para gjithë prindërve. Moti ishte i lig dhe ne u detyruam që programin ta mbajmë në mensë.

Aty vendi ishte tepër i vogël për vallëzimin që do të bënim. Ne ishim të fundit që do të bënim promovimin dhe koha sikur na bluante durimin. Mirëpo pas asaj pritjeje të madhe, erdhi koha për promovimin tone. Filluam promovim. Të gjithë prindërit ishin shumë të kënaqur. Që nga fillimi e deri në fund nuk munguan duartrokitjet dhe buzëqeshjet në fytyrat e tyre.

Pas përfundimit të promovimit të gjithë prindërit filluan të na jepnin komplimente dhe të na ndalnin për fotografi. Unë për vete isha shumë i kënaqur me atë se çfarë arrita të bëja dhe nuk frikësohem që ta provoj prapë atë ndjenjën e daljes në skenë.



Veranstaltung

Freitag - 16. April 2010 - Tag der Offenen Tür Eine aufregende Woche im April Jürgen Schwarzbach

Zum fünften Jahrestag der Grundsteinlegung hatten sich viele, sehr viele Gäste aus dem In- und Ausland angekündigt. So war bis zuletzt nicht sicher, ob wir auch alle Gäste in den Internaten unterbringen können.

Als erste Gäste kamen bereits am 10. April eine zehnte Klasse von unserer Partnerschule in Gemünden, begleitet von drei Lehrkräften sowie eine kleine Delegation aus München. Dann ging es Schlag auf Schlag. Täglich kamen neue Gäste, deren Zahl dann auf über 70 anstieg. Am Ende haben wir sie alle untergebracht.

Während die Gäste ein Ausflugsprogramm absolvierten, beobachteten wir mit wachsender Sorge die Vorhersagen fürs Wetter. Es wurde immer deutlicher, dass der große Tag zumindest meteorologisch ins Wasser fallen würde und wir einen Plan B entwickeln mussten. Als einzige Alternative zum Amphitheater bot sich unsere Mensa an.

Schon vor Wochen hatten Schüler, Lehrer und Erzieher damit begonnen, sich auf die Feier vorzubereiten. Jetzt in den wenigen Tagen vor dem 16. April wurde überall geprobt, gesungen und getanzt. In den Klassenzimmern und Internaten wurden die letzten Plakate und Schaubilder aufgehängt und dann, als es endlich soweit war – ein Blick aus dem Fenster:

Ein tiefgrauer Himmel und Regen!

So begannen wir den Tag mit einer Hl. Messe in der Eingangshalle unserer Schule. Danach noch schnell Frühstück für alle und dann wurde aus der Mensa unsere "neue Aula". Alle Tische wurden raus geräumt, linkerhand die provisorische Bühne "abgesteckt" und davor



Aktiviteti

E premte - 16 prill - Dita e Derës së Hapur Një javë emocionuese në prill



Për përvjetorin e pestë të vënies së gurë themelit ishin paraqitur shumë, tepër shumë mysafirë nga vendi dhe bota e jashtme. Kështu deri në fund nuk ishte e sigurt, se a do t'ia dalim t'i vendosim të gjithë mysafirët nëpër konvikte.

Si mysafirë të parë erdhi qysh më 10 prill një klasë e dhjetë e shkollës sonë partnere në Gemünden (Gemynden) në përcjellje të tre pedagogëve si dhe një delegacion i vogël nga Munihu. Pastaj ndodhi pa pushim. Çdo ditë arritën mysafirë të ri, numri i të cilëve arriti mbi 70. Në fund ne i kemi strehuar të gjithë.

Deri sa mysafirët përfundonin një program ekskursioni, ne me kujdes të shtuar përcillnim prognozën për motin. Çdo herë e më tepër bëhej e qartë, që dita e madhe së paku nga pikëpamja meteorologjike do të bie në ujë, dhe ne na është dashur të përgatishim një plan B. Si alternativa e vetme për amfiteatrin na ofrohej mensa jonë.

Prej javësh më parë patën filluar nxënës, mësues dhe edukatorë me përgatitjen për festë. Tani pak ditë para 16 prillit në të gjitha anët bëhen prova, këndohet dhe vallëzohet. Në dhomat e mësimit dhe në konvikte janë ngjitur panot diagramet e fundit, dhe atëherë kur ishte arritur deri aty, një shikim nga dritarja:

Një qiell thellësisht i hirtë dhe shi.

Kështu ne ditën e filluam me një meshë të shenjtë në hallën hyrëse të shkollës sonë. Pastaj shpejt edhe një mëngjes për të gjithë, dhe pastaj mensa jonë u shndërrua në një "auditor i ri". Të gjitha tavolinat u qitën jashtë, majtas u "rregullua" tribuna provizore dhe aty përpara u vënë karriget për mysafirë.

Veranstaltung

Freitag - 16. April 2010 - Tag der Offenen Tür

für die Gäste bestuhlt. Gleichzeitig rückte die KFOR, wie jedes Jahr, mit schwerem Gerät an, stellte einen Kran auf, baute Stationen zum Dosenwerfen, Kinderschminken usw. in der Schule auf und lieferte mitsamt Grill- und Ausgabestationen die notwendige Verpflegung. Kurz vor Beginn war dann alles fertig.

Nach und nach versammelte man sich in der Mensa und pünktlich um 10:00 Uhr ging es dann mit der Begrüßung durch P. Happel los. Es folgte ein buntes Programm mit Gesang, Grußworten, Tanz und Orchester. Unsere Besucher nutzten anschließend die Gelegenheit, Schule und Internate zu besichtigen. Für das leibliche Wohl war durch die Verpflegungsstationen der KFOR ja schon gesorgt. Trotz des Regens, der pünktlich zum Ende gegen 16:00 Uhr aufhörte, war es ein gelungenes Fest, an das wir wohl alle gerne zurückdenken werden.

Fazit: Bis zu diesem Zeitpunkt einfach alles toll!

Aber da war noch etwas, das wir bis dahin zwar zur Kenntnis genommen, in seinen Auswirkungen aber nicht bedacht hatten: Eyjafjallajökull, dieser unaussprechliche Vulkan auf Island und seine Aktivitäten!

"Wie kommen unsere Gäste aus Deutschland, Österreich, Slowenien usw. wieder nach Hause?" wurde zur zentralen Frage. An einen termingerechten Rückflug war nicht zu den-



Aktiviteti

E premte - 16 prill - Dita e Derës së Hapur

Njëkohësisht na mbështeste KFOR-i si çdo vit me aparatet e rënda, e ngriti një vinç, ndërtoi stacionet për hedhjen e konservave, grimin e fëmijëve etj. në shkollë, na solli stacionet për skarë dhe shpërndarje të ushqimit të nevojshëm.

Atëherë, pak para fillimin çdo gjë ishte kryer. Gjithnjë e më shumë mblidheshin njerëzit në mensë dhe saktësisht në ora 10:00 u vazhdua me përshëndetje nga atë Happel. U vijua me një program të larmishëm me të kënduar, fjalë përshëndetëse, vallëzim dhe orkestrë. Mysafirët tanë shfrytëzuan rasti që edhe ti vizitojnë shkollën dhe konviktet. Për mirëqenien trupore ishte përkujdesur që më parë KFOR-i me stacionet e ushqimit. Edhe përkundër shiut, i cili pushoi saktësisht në fund rreth orës 16:00, një festë e suksesshme, të cilën ne të gjithë do ta mbajmë mend me ëndje.

Rezultati: deri në këtë moment thjeshtë çdo gjë mrekullueshëm!

Por këtu kishte edhe diç, për të cilën ne deri atëherë vërtetë ishim njoftuar, por nuk kishim menduar mbi ndikimet e tija kërcënuese: Eyjafjallajökull, ky vullkan Islandë që nuk mund të shqiptohet dhe aktivitetet e tija!

"Si do të kthehen në shtëpitë e tyre mysafirët tanë nga Gjermania, Austria, Sllovenia etj?" ishte pyetja kryesore. Për fluturime kthimi të rregullta as që mund të mendohej, pasi



Freitag - 16. April 2010 - Tag der Offenen Tür

ken, denn alle verfügbaren Informationen waren nur in einem Punkt eindeutig: Fliegen ist nicht möglich und niemand kann verbindlich sagen, wann es wieder möglich sein wird.

Jetzt galt es mit vereinten Kräften, mögliche Alternativen zu organisieren. Letztlich hat dann doch alles geklappt. Schon am Samstagabend verließen die Gemündener, die Baden-Württemberger und einige andere das Kosovo mit dem Bus in Richtung Deutschland. Noch am selben Abend trafen Kleinbusse des ASB aus Sachsen ein und machten sich nach einer kurzen Rast auf den Heimweg. Am Dienstag kamen dann drei Kleinbusse aus dem Münsterland und am Mittwoch in aller Frühe fuhren damit die letzten Besucher nach Deutschland zurück. Nach 20 bis fast 40 Stunden Fahrt kamen alle unsere Gäste wieder gut und wohlbehalten zu Hause an.



që të gjitha informacionet e disponueshme ishin unike në një pikë: Nuk mund të fluturohet dhe askush nuk mund të thotë, se kur do të jetë përsëri e mundshme.

Tani kërkohej që me forcat e bashkuar të organizohen alternativat e mundshme. Por në fund të fundit gjithçka shkoi mbarë. Qysh të shtunën në mbrëmje me autobus lëshuan Kosovën mysafirët e Gemyndenit, nga Baden-Württemberg dhe disa të tjerë në drejtim të Gjermanisë. Po të njëjtën mbrëmje arritën dy autobusë të vegjël të ASB nga Sachsen dhe pas një pushimi të shkurtër i nisën në rrugë për atdhe. Pastaj të martën arritën tre autobusë të vegjël nga Münsterland dhe të mërkurën krejt herët udhëtuan mysafirët e fundit për në Gjermani. Pas 20 deri gati 40 orësh arritën të gjithë mysafirët tanë në gjendje të mirë në shtëpitë e tyre.



Die Schule, ein Gesamtkunstwerk Gästeinterviews am Tag der offenen Tür Leistungskurs Deutsch - Stufe XI

Die Disziplin ist es. Dass am Loyola-Gymnasium auf die Einhaltung der Schulregeln geachtet wird, schätzen die Menschen. Gefragt, was ihnen an der Schule am besten gefällt, antworteten 41 von 147 Befragten mit "Disziplin/Regeln". Die zweithäufigste Nennung war weniger differenziert. Schlicht "alles" fanden 37 Befragte gut.

Etliche hundert Menschen kamen zur Feier des fünften Jahrestags der Grundsteinlegung am 16. April ans Loyola-Gymnasium. 147 davon haben die Schüler des Deutsch-Leistungskurses der Jahrgangsstufe 11 befragt. Neben allgemeinen Angaben zu Geschlecht, Beruf und Herkunft ging es vor allem darum zu ermitteln, was die Gäste mit der Schule verbindet und was ihnen daran gefällt. Die Ergebnisse:

91 der Befragten waren männlich, 56 weiblich. 94 kamen aus dem Kosovo, 42 aus Deutschland, drei Österreich, zwei aus Kroatien und einer aus Slowenien. Die meisten Einheimischen, nämlich 27, fuhren von Prizren aus an die Schule, acht kamen aus Suhareka/Therande, jeweils sieben aus Prishtina und Rahovec. Die übrigen verteilten sich auf etliche Dörfer der näheren und weiteren Umgebung.

Die Elfer-Schüler befragten besonders viele Lehrer (15), Studenten (15) und Schüler (7). Ansonsten reichte die Bandbreite der Berufe von Hausfrauen, Ärzten und Geschäftsleuten über Bäcker, Sänger, Krankenschwestern, Polizisten, Apotheker, Architekten und Mecha-



niker bis hin zu Soldaten, Übersetzern, Juristen, Priestern und Kellnern.

Von den befragten Deutschen waren die meisten (12) Soldaten, ansonsten herrschte auch hier eine bunte Mischung vor (Lehrer, Koch, Schuldirektor, Geistlicher, Schüler, Kaufmann, Kraftfahrer, Techniker, Ex-Ministerpräsident, Schulsprecher), um nur einige zu nennen.

Die weitaus meisten (65, das sind knapp 45 Prozent) besuchten den Tag der offenen Tür, weil sie ein Kind/Kinder an der Schule haben oder einen Ehepartner oder Verwandten, der hier beschäftigt ist. 22 Befragte waren beruflich bedingt im Einsatz; dazu dürften vor allem die zwölf befragten Soldaten gehören, denn die Bundeswehr unterstützte das Gymnasium wie in den vorangegangenen Jahren mit großem Einsatz an Personal und Gerät. 13 Befragte haben Freunde an der Schule, 12 nahmen den Tag der offenen Tür zum Anlass herzukommen, 11 wollten sich bei der Gelegenheit über das Loyola-Gymnasium informieren. Des weiteren waren 8 Ehemalige, 8 Mitglieder des Trägervereins und 5 Schüler aus der Partnerschule in Gemünden unter den Befragten.

Neben der Disziplin schätzen die Besucher die Bildung/Ausbildung (11), die Atmosphäre und das schöne Gelände (11), die Schuluniform (12) und die Sauberkeit (10) am Loyola-Gymnasium.

16 Befragten gefallen die Schüler am besten. Manche hoben Einzelaspekte, wie die Sportplätze, die Erziehung, die Deutschkenntnisse, den Loyola-Baum im Foyer, die Ruhe, die Blumen und anderes hervor.

Fazit

Das Loyola-Gymnasium findet eine breite Verankerung in der Bevölkerung. Quer durch alle Berufe fühlen sich Menschen der Schule verbunden. Viele nehmen sie als "Gesamtkunstwerk" wahr, als eine Institution, an der ihre Kinder bestmöglich aufs Leben vorbereitet werden.

Dass vor allem die Disziplin und die Einhaltung von Regeln so stark betont werden, hängt sicher damit zusammen, dass es daran andernorts hapert.

Besuch

Vizitë në Bodrumin e Vjetër - Rahovec Ardit Berisha - IX a

Konvitor



Me përfundimin e orës sëgjashtë, të premtën u nisëm në Bodrumin e Vjetër në Rahovec. Rruga nuk ishte e gjatë dhe në orën dy ishim tek Bodrumi. Personi që na shpjegoi procedurën e prodhimit të verës, na ndali fillimisht në vendpranimin e rrushit. Rrushi, 90 % ishte nga Rahoveci kurse 10 % nga Theranda. Ky vendburim i verës ishte i pari për nga vjetërsia. Është ndërtuar në vitin 1955. Në vendpranimin e rrushit qëndronte zakonisht një person.

Së pari rrushi transportohet në enë të posaçme të ndërtuara nga një aliazh i hekurit, enë të cilat e përjashtojnë mundësinë e përzierjes së rrushit me materie të tjera. Në këto enë kryhet presimi i rrushit.

Pas përfundimit të këtij procesi kryhet dekantimi. Pastaj lëngu i nxjerrë dërgohet në enë të tjera ku temperatura është e përshtatshme për përfitimin e verës. Vera e bardhë në temperaturë 14 - 16 °C përdoret kundër kancerit, infarktit, por kryesisht për antistres. Vera e kuqe është më e shëndetshme dhe përfitohet në temperaturë 20 - 22 °C. Në këtë Bodrum enët zënë rreth 10.284 litra verë. Pas shpjegimit të hollësisht të procedurës së përfitimit të verës, shoqëruesi na ofroi lëng rrushi për ta shijuar cilësinë dhe shijen e tij.

Së fundi ai na tregoi laboratorin e kontrollimit të verës dhe matjes së sasisë së saj. Ai tha se vetëdija për sa i përket verës, tek shqiptarët është shumë e ulët. Por dita-ditës kjo vetëdije po rritet. Ai vlerësoi se prodhimet vendore janë të kontrolluara dhe më cilësore se ato të importuara. Kosova ka toka të përshtatshme dhe plotëson të gjitha kushtet për të qenë e zhvilluar ekonomikisht. Krejtësisht në fund ai tregoi se përcaktueset e cilësisë së verës janë ngjyra, shija dhe aroma. Nëse shihet një verë me fundërrinë dhe pak e turbullt, ajo nuk do të thotë se është e prishur. Ajo thjesht nuk i është nënshtruar përpunimit industrial. Qëllimi i kësaj vizite ishte njohja me përbërësit dhe përpunimin e verës.



Vizitë

Vizitë në Bodrumin e Vjetër - Rahovec Bleron Berisha - IX a

Konvitor



Me përfundimin e orës së gjashtë, të premtën, u nisëm në Bodrumin e Vjetër në Rahovec. Në orën dy ishim tek Bodrumi. Personi që na shpjegoi procedurën e prodhimit të verës, na ndali fillimisht në vendpranimin e rrushit. Ai tha se ky bodrum ka filluar punën në vitin 1955.

Në vendpranimin e rrushit qëndronte zakonisht një person. Së pari rrushi transportohet në enë të posaçme. Në këto enë kryhet presimi i rrushit. Pas përfundimit të këtij procesi kryhet dekantimi. Pastaj lëngu i nxjerrë dërgohet në enë të tjera ku temperatura është e përshtatshme për përfitimin e verës. Vera e bardhë përfitohet në temperaturë 14 - 16 °C. përdoret kundër kancerit, infarktit dhe antistres. Vera e kuqe është më e shëndetshme dhe përfitohet në temperaturë 20 - 22 °C. Në fund tekniku i verës na tregoi laboratorin e kontrollimit dhe matjes së sasisë së verës. Ai vlerësoi se prodhimet vendore janë të kontrolluara dhe më cilësore se ato të importuara. Si përcaktues të cilësisë së verës janë ngjyra, shija dhe aroma. Mjaft mbresëlënëse ishte dhe ruajtja e verërave të përfituara.

Qëllimi i kësaj vizite ishte njohja me procedurën e përfitimit të verës.

Besuch

Vizitë në Bodrumin e Vjetër - Rahovec Fiona Gashi - IX a

Konviktore



Edhe pse gjatë rrugës u lodhëm pak nga autobusi, ia vlejti. Në Bodrumin e verës u njohëm me inxhinierin e biokimisë, Visarin, i cili u mundua të na shpjegonte gjithë procesin në mënyrën më të mirë të mundshme.

Së pari ai na tregoi një historik të shkurtër të atij Bodrumi. Pastaj na tregoi vendin e matjes së rrushit, vendin ku zbarkohet dhe ndahet rrushi i bardhë nga rrushi i zi. Pastaj na tregoi enët ku kryhet procesi i fermentimit të rrushit të zi, nga i cili prodhohet vera e kuqe. Më erdhi mirë që Kosova gjithmonë e më shumë po i afrohet kualitetit më të lartë të verës, duke përdorur enë më të avancuara, të cilat janë aliaze të hekurit dhe nuk korrodohen. Më pas kaluam te frigoriferi, i cili shërben si stabilizator për rregullimin e temperaturës së verës para se të kalojë në sektorin për mbushje. U futëm në ndërtesë dhe pamë paketimet që ishin bërë gati, si eksport për në Kroaci. Shpjegoi se në të ardhmen eksporti i kësaj vere shpreson të zgjerohet në të gjitha vendet e Evropës, në mënyrë që Kosova t'i tregojë vlerat e saj në këtë aspekt.

Vizitë

Vizita në GOLDEN EAGLE Astrit Gashi - VI c

Konviktore



Kur shkua në firmën e shokut tonë, kaluam shumë mirë. Atje pamë shumë gjëra që duheshin për t'u prodhuar një pije.

Fabrika ku qemë ishte shumë e madhe dhe me makineri të ndryshme.

Me të shkuar aty, na drejtuan në magazinë ku ishin të vendosura shumë lloje të pijeve. Pastaj shkua tek vendi ku pija prodhohej dhe futej në kanaqe. Kishte edhe aparate të ndryshme ku shënohej data, ora dhe dita ... Pas një ore e gjysmë aty familja e shokut tonë na bëri një gosti. Pasi pushuam pak, vazhduam në fabrikë për ta njohur prodhimin e asaj pijeje.

Ne menduam se kjo kompani prodhonte vetëm GOLDEN EAGLE, por ishim gabim. Kjo kompani prodhonte edhe pije të tjera të cilat ishin shumë të shijshme. Kjo kompani na njoftoi që në Shtetet e Bashkuara të Amerikës kjo pije do të eksportohet. Pas kësaj vizite ne mësuam se për një pije freskuese duheshin kryer shumë procese. Dhe kështu u kthyem në konviktin tonë.



Besuch

Takimet e At Shtjefën Gjeqovit në Zym Dardan Hoti - VI c

Konvikt



Pas orës së tretë u nisëm për në Zym, me autobus, për takimin e At Shtjefën Gjeqovit. Kur mbërritëm atje, e kishin përgatitur një program. Ne pamë artisten e njohur kosovare, Leze Qena, e cila u shpërblye me unazën e Katarina Josipit. Një atdhetar zemërgjerë dhuroi para të gjithë shikuesve pronën e tij e cila ka qenë shtëpia e Katarina Josipit për ta shndërruar në muze. Pas programit hëngrëm të gjithë drekë dhe rrugës për në Berishë pamë shumë shtëpi të bukura, por të zbrazura. Nuk kishte njeri.

Vizituam edhe përmendoren e Nënë Terezës. Pastaj zbritëm poshtë në Zym, ku pamë edhe shkrimtarin tonë të njohur Mark Krasniqi.

Me të biseduam dhe i treguam që jemi nxënës të shkollës Loyola-Gymnasium në Prizren. U gëzua pa masë për këto fjalë që i thamë. Për mirënjohje që jemi nxënës të sjellshëm, na dhuroi një libër personal të tij ku kishte poezi për fëmijë. Këtë libër ai e dedikoi për bibliotekën tonë shkollore. Ngadalë erdhi koha të kthehemi në Prizrenin e zhurmshëm. Pas lamë Zymin e zbrazët dhe të qetë.



Vizitë

Vizita në kampin e KFOR-it Fjolla Duraku - IX a

Konviktore



Ditë më parë filluam ushtrimet. Ushtronim nga dy ditë në javë, por ato ditë ishin mjaft të lodhshme. Ishim një grup mjaft i madh, ndoshta më shumë se tridhjetë vetë. Kur vinte profesor Kastriot Marku të na njoftonte se do të ushtrojmë, emocionoheshim dhe dëshira për të kënduar ishte mjaft e madhe. Ishte kjo ajo që na shtynte të këndonim. Pas disa ditëve, ushtrimet përfunduan. Dy apo tri ditë më parë e kuptuam se më datë 13.12.2009 do të shkoni në kampin e KFOR – it. Kjo do të ishte hera e dytë për orkestrën dhe korin tonë, që do ta vizitonim atë kamp.

Ishte e diel. Disa nxënës të konviktit vinin nga shtëpitë e tyre të buzëqeshur. Ndoshta ishte gëzimi që kanë qenë në shtëpi e pastaj do të shkonin në kamp, ku do të tregonin se çfarë dinin. Por nuk ishim vetëm konviktore. Ishin edhe nxënës që çdo mëngjes zgjohen herët për të ardhur këtu. Në këtë rast kishte pak ndryshim. Ata nuk erdhën në mëngjes, por gati në mbrëmje. Sa bukur dukej shkolla në mbrëmje! Ta shikoje nga larg, dritat ishin të verdha, objekti bardh-e-kaltër, mu si logoja e shkollës. Binin ca fjolla bore që mbulonin dritat e dukeshin si qirinj për ngrohje në dimër. Për të mos u ftohur, nuk na lanë që të presim shumë. U nisëm. Shkuam me autobus. Në autobus bëmë përsëritjen e këngëve. Këndonim kori dhe orkestra këndonte bashkë me ne. As pesë minuta nuk kaluan dhe arritëm te caku. Bora na shoqëronte tërë kohën, thuajse donte të hynte brenda e të na dëgjonte.

Së pari hëngrëm darkë. Ushqimi ishte mjaft i shijshëm. Më e shijshme qe ëmbëlsira. Atë, jo vetëm që e kemi shijuar duke e ngrënë, por edhe duke e ndarë çdo kafshatë e bisedë me shoqërinë përreth.

Nuk shkoi gjatë dhe dolëm në qendër të sallës. Nuk ishte ndonjë skenë speciale ku duhej të këndonim, por, sado e vogël, ishte e madhe për t'i paraqitur mundimet tona që i kishim bërë. Kur përfunduam, nuk shkoi gjatë dhe u nisëm për te autobusi. Gjatë rrugës shakatë dhe të qeshurat nuk mungonin. Pasi mbërritëm te autobusi, hipëm në të. Tërë kohën këndonim duke na përcjellë disa kitaristë me kitarat e tyre. I këndonim këngët që i kishim mësuar së fundi. Këngët të bënin që t'i nxirrje të gjitha streset e testeve. Pra ishte gjë që na bënte të buzëqeshur.

Mbërritëm shpejt në shkollën tonë, sepse nuk ishim shumë larg nga kampi i KFOR – it. Disa hymë në konvikt, disa i prisnin prindërit të ktheheshin në shtëpitë e tyre. Ishte bërë natë, por fjollat e borës që binin ishin si drita të vogla, si të binin copa të imëta hëne. Ishte një ditë mjaft e mirë ku u njohëm me njerëz të tjerë. Kjo na bëri të dimë se çdo njeri në botë ka nevojë ta vizitojë dikë.

Besuch

Ein Besuch im Zoo Grundkurs Deutsch - VIII a

Seit 3 Jahren lernen wir an unserer Schule Deutsch. Nach vielen verschiedenen Themen und Anstrengungen, unser Deutsch zu verbessern, sind wir zum Thema "Tiere" gekommen. Im Zusammenhang mit dem Thema haben wir viele Übungen in der Klasse gemacht. Unsere Deutschlehrerin hat beschlossen, dass es zum Abschluss für uns gut wäre, das Thema einmal in die Praxis umzusetzen.

Mit Erlaubnis der Schule entschlossen wir uns, den Zoo von Prizren zu besuchen. Alles wurde vorbereitet und sehr gut organisiert. Und so besuchten wir am 29.03.2010 mit unserer Deutschlehrerin für 2 Stunden den Zoo.

Dort trafen wir den Direktor des Zoos Herrn Vezih Shehu. Herr Shehu erklärte und alles über den Zoo und die Tiere, die dort waren. Natürlich durften wir ihn alles fragen, z.B. wie sich die Tiere ernähren, wie lange sie dort sind usw. Die ganze Zeit haben wir auf Deutsch diskutiert.

Der Besuch in dem Zoo hat uns sehr geholfen, das Thema ausführlich zu verstehen. Wir danken der Schule für die Erlaubnis und unserer Deutschlehrerin Isme Hoxha für die Organisation; denn wir verbrachten wirklich eine schöne Zeit.



Vizitë

Vizita ne kopshtin zoologjik

Bëhen tri vite që ne mësojmë në shkollën tonë gjuhën gjermane. Pas shumë temave të ndryshme dhe përpjekjeve tona për ta përmirësuar këtë gjuhë, kemi arritur tek tema "kafshët". Në lidhje me këtë temë ne kemi bërë shumë ushtrime në klasë. Profesoresha e gjuhës gjermane erdhi në përfundimin që këtë temë ta kthenim në praktikë.

Me lejen e shkollës na u mundësua ta vizitonim Kopshtin zoologjik të Prizrenit. Gjithçka ishte e përgatitur dhe me një organizim të mirë, ne shkuam më datë 29.03.2010 së bashku me profesoreshën e gjuhës gjermane për dy orë në kopshtin zoologjik.

Atje e takuam drejtorin e kopshtit z. Vezih Shehun. Z. Shehu na shpjegoi gjithçka për kopshtin dhe për kafshët që gjendeshin aty brenda. Natyrisht kemi pasur të drejtën ta pyesnim çka të dëshironim si psh. me çka ushqeheshin kafshët, sa gjatë gjenden aty etj. Tërë kohën diskutonim në gjuhën gjermane.

Vizita në Kopshtin zoologjik na ka ndihmuar shumë që ta kuptonim më hollësisht këtë temë. Ne e falenderojmë shkollën për lejen që na dha dhe profesoreshën e gjuhës gjermane, Isme Hoxha, për organizimin që bëri.



Internat

Të dua atdhe! Violeta Dinaj - XI c

Konviktore



Nën heshtjen e shpirtit tim, nën mjegullën që sot po më mbulon e po më fut në labirintin e mendimeve të bukura, tek po shikoj nga ky kënd, i vetmi emër që po i bën të buçasin të rrahurat e zemrës sime është i shtrenjti, Atdhe.

Kujtoj kohën kur isha 5-vjeçare. Mbjaj mend dritën e qiriut që valëvitej e bënte që sytë tanë të shkëlqenin nga lotët, gjersa fshiheshim nën strofullën më të vogël të shtëpisë, deri kur u detyruam ta lëshonim. S'kuptoja asgjë ... ! Pse ta lë vendin tim? Pse?! Pse më duhej të largohesha ... ?! Veç një gjë e kuptoja dhe e mbaj mend. Nuk e braktisa se s'kisha bukë, s'e braktisa se s'kisha ujë e as se nuk më pëlqente, por më duhej që t'ia

lëshoja vendin tim atij që s'i takonte.

I vumë çelësin dyerve dhe e shuam tymin e oxhakut, ndoshta për t'mos u kthyer më, duke varrosur aty 5 vitet e mia të njoma, lotët e gëzimet që i përjetova, Atdhe! Tani jam në një humnerë ku larg, shumë larg po shoh një dritë. Shpresoj që në atë dritë shprese të shoh vetëm diçka, gjithçka dhe asgjë.

Gjithçka që do të na bëjë të dyve të lumtur dhe asgjë që do të na bëjë të vuajmë.



Konvikt

Shoqëria Gazmend Fazliu - IX a

Konviktore



Një gjë që ne na gëzon, na hidhëron, na bën ta harrojmë edhe familjen, padyshim se është shoqëria.

Këtu ne kemi atë liri të fjalës. Bashkë me shokët e shoqet ne fillojmë të bëjmë shumë gjëra të bukura, por bashkë me gjërat e bukura ne fillojmë edhe lajdrimin.

Gjërat më të bukura i kalojmë me shoqërinë. Shokët janë ata që të ndihmojnë në shumë raste: në dashuri, në mësimet e kudo tjetër. Ndoshta thjesht shoqëria ekziston për t'i zgjidhur problemet tona! Mirëpo a duan të gjithë të na ndihmojnë? Asaj shoqërie që nuk na ndihmon ne duhet t'i ikim. Ne duhet të shkojmë drejt asaj shoqërie ku mund t'i përshtatemi dhe karakteri ynë e di se çka mund të japë për atë shoqëri.

Në shoqërinë tonë duhet ta bëjmë një pemë me shumë degë e degët e saj të jenë të mirat që i kemi bërë së bashku për njëri-tjetrin. Kjo pemë le të vyshket atëherë kur ne nuk mund të bëjmë më asgjë për shoqërinë!



Internat

Sikur të dëgjosh zemrën! Besa Basha - XII b

Sa bukur kur ke mundësi ta dëgjosh zemrën me anë të zërit të një shoqeje apo shoku! Unë e kisha atë kënaqësi.

Para se të fillonin pushimet dimërore kishim përgatitur nga një dhuratë për secilën vajzë në grup. Kurse m. Angjelina kishte gjetur diçka shumë më interesante: zërin e zemrës. I ndezëm ca qirinj, u ulëm dhe filluam të mendojmë për një gjë të bukur. Një vajzë lexonte, kurse ne me sy mbyllur dhe me veshët katër dëgjonim fjalët e ëmbla të zemrës. Fjalë aq të ëmbla, saqë sytë na u mbushën me lotë. Ishin fjalë dashurie, fjalë paqeje, mirëkuptimi dhe tolerance, por mbi të gjitha ishin fjalë që secilës i rridhnin nga thellësia e zemrës. Dëgjonim një zë që fliste e lotët pikonin. Binin mbi faqe e pastaj mbi duar, sikur meteorët që bien nga gjithësia. E aty ku bien, lënë gjurmë.

Fliste zemra padyshim. Flisnin zemrat e pastra e skofjare të adoleshenteve të padjallëzuara.

Ato çaste fliste zemra me të njëjtin tonalitet dhe butësi që na flet ai/ajo që e kemi për zemër. Njëra nga netët e Loyolas që s'do të harrohet lehtë! Një kujtim nga klasa e dymbëdhjetë!



Konvikt

I miss ... but I won't miss ... ! Arjeta Berisha - X d

Konviktore



When you are at home you have everything that you like. You are near your family, your best friends. In short you are happy.

But you don't always stay at home. The world changes with you and you change with the world, too. You can't be in the same place and position forever. Day by day you are in search of good things. Perhaps in the future you'll have money, and a job, and a lot of new things that you didn't use to have before – when you were at home, but the thing that worries you the most is that you will, at a certain time, be alone and surely you will miss many things, like your parents, your siblings. You'll also miss your old friends, your house, your old neighbourhood and every other

thing that used to occupy your life then. Meanwhile, you wouldn't miss money (perhaps), television, computer and some other simple things.

Unfortunately, I do miss these things here, because at the dormitory it is different. Here, I miss some things that I can't mention because if I mention them I know that I'll cry immediately. But we should know that we are staying in the best school of Kosovo. Maybe, we have some things more than we used to. It is a brilliant school for all of us. I'm so happy that I am here. This is my first year here, but during this time I've heard about this place a lot, which has quite surprised me. They are all good things that were accomplished by many good students.

In this school we learn a lot. I can honestly say that we're already trying to get ready for real life, for the time when we should be able to stand on our own feet. The rules are quite tough, I admit, but we've come here to learn and not to joke around, because that would most certainly affect our future.

However, I'm sure that day by day we will get used to the rules of this school, although they don't suit our teenage minds, and then we won't miss anything else. (well, perhaps, our close families).

Fortbildung

Hospitation am Kolleg St. Blasien
3. – 31. Oktober 2009
Prof. Vlora Grajčevci

Das Loyola-Gymnasium ist nicht nur eine Bildungsinstitution, die kosovarischen Schülern bessere Möglichkeiten auf eine bessere Zukunft anbietet, sondern hilft auch Lehrern und jungen Leuten wie mir, sich im Beruf weiterzubilden. Als diplomierte Germanistin und Studentin des Master-Studiums in Pristina habe ich mich in den letzten zwei Jahren auch mit Latein beschäftigt, weswegen ich im Kolleg in St. Blasien, einer kleinen Stadt, hospitierte und Nachhilfeunterricht von Pater Leutenstorfer, einem guten Freund des Loyola-Gymnasiums und einem der besten Lehrer dieser Schule, bekommen habe.



Am ersten Tag schon wurde ich vom Kollegsdirektor und allen Lehrern dieser Schule herzlich empfangen. Einige Lehrer kannte ich schon vom letzten Jahr, da dies mein zweiter Aufenthalt in St. Blasien war. Als zukünftige Latein- und Deutschlehrerin am Loyola-Gymnasium habe ich Unterrichtsstunden besucht, um neue Unterrichtsmethoden kennenzulernen. Die Lateinlehrer zögerten nicht, mir Tipps und Ratschläge für einen effektiven Unterricht zu geben, wofür ich auch sehr dankbar bin. Nachmittags folgte dann der Nachhilfeunterricht mit Pater Leutenstorfer, der mir mit größter Mühe dabei half, meine Lateinkenntnisse zu verbessern. Der Unterricht mit Pater Leutenstorfer erfolgte morgens bis zu vier Stunden und nachmittags von 15 oder 16 Uhr bis um 18 Uhr. Auch der Sonntag war für uns ein Arbeitstag. Meiner Meinung nach hat sich dies auch gelohnt.

Ein grosses Interesse am Loyola-Gymnasium und am Kosovo zeigte ein Schüler des Kollegs, Jona Winkel, welcher ein Interview mit mir machen wollte. Fast zwei Stunden sprachen wir über das Loyola-Gymnasium und über die soziale und politische Lage im Kosovo. Er hörte mir aufmerksam zu und schrieb einen professionellen Artikel, der in die Schülerzeitung gestellt werden soll.

Nach einem anstrengenden Monat, haben wir es geschafft, und ich werde wieder einmal viele neue Erfahrungen wie das letzte Jahr mit nach Hause nehmen, die ich später in meinem Beruf als Lehrerin anwenden werde.

Kualifikimet

Lehrerfortbildung in Durrës
Bewertung von Schülerleistungen
Prof. Vlora Grajčevci

Nach zwei Jahren bin ich endlich Teil des Loyola-Gymnasiums. Dieses Jahr durfte ich dann auch am Fortbildungsseminar mit allen Lehrern des Loyola-Gymnasiums teilnehmen und nach Durrës (Albanien) mitfahren, wovon ich als Anfängerin sehr viel profitiert habe.

Schwerpunkt dieses Fortbildungsseminars war, wie man als Lehrer Schüler bewertet. Mit Hilfe des Seminarleiters Dr. Wehnert habe nicht nur ich, sondern auch alle Lehrer viele Ratschläge und neue Informationen zur Bewertung der Schülerleistungen bekommen. Vor allem für mich, als neue und junge Lehrerin, war dieses Seminar sehr hilfreich. Die Aufmerksamkeit der Lehrer war sehr hoch, da Dr. Wehnert wirklich mit grösster Mühe versuchte klarzumachen, wie man Schüler bewerten sollte und wie Schüler ein qualifizierteres Bildungsniveau erreichen. Wir dürfen nicht vergessen, dass wir, die Lehrer, die Bildungsvermittler der Schüler sind. Und deswegen sollten wir für die Zukunft unserer Schüler und Kinder noch mehr dafür arbeiten, dass diese das gleiche Bildungsniveau wie die Schüler in ganz Europa erreichen.

Ausserdem haben wir diese Zeit auch für eine Besichtigung unseres Nachbarstaates Albanien genutzt. Denn wir waren nicht nur in Durrës, sondern auch in Tirana, welches eine sehr schöne Stadt ist. Als neue Lehrerin des Loyola-Gymnasiums hatte ich jetzt auch die Möglichkeit, alle Lehrer kennenzulernen. Daher freue ich mich auch ab dem nächsten Schuljahr Mitglied des Loyola-Gymnasiums zu sein.



Fortbildung

Bewertung von Schülerleistungen Dr. Dieter Wehnert

Schulinterne Fortbildungsveranstaltung in Durrës/ Albanien am 21. und 22. Mai 2010 für alle Lehrkräfte des Loyola-Gymnasiums

Die Lehrkräfte des Gymnasiums hatten sich im Rahmen eines Fortbildungsseminars während eines freien Wochenendes mit der Problematik der Bewertung von Schülerleistungen durch Noten für schriftliche und mündliche Leistungen befasst. Als Referent war Dr. Dieter Wehnert eingeladen worden.

Sein Referat wurde von sehr deutschkundigen Lehrkräften des Gymnasiums, Frau Isma Hoxhaj, Frau Miftaraj Miradije und Herrn Neki Jahaj nach intensiver Vorbereitung kompetent und fachkundig übersetzt. Grundlage des Vortrags war eine PowerPoint-Präsentation, die nach Abschluss des Seminars der Schule als Vorlage für die weitere Arbeit übergeben wurde.

Die Bedeutung von Noten für den Schüler, für sein Wohlbefinden und seine Lernmotivation, für seine Eltern und den Familienfrieden und vor allem für seine Zukunft wurde einleitend auch an Beispielen von Persönlichkeiten aus der Geschichte illustriert, um aufzuzeigen, dass der Lehrer im Blick auf die Zukunft seiner Schüler eine besondere Verantwortung bei der Bewertung der Leistungen hat. Vor allem Schulabschlüsse und die in den entsprechenden Zeugnissen ausgewiesenen Noten sind in modernen Leistungsgesellschaften nicht selten Statuszuweisungskriterien, die über die möglichen Berufs- und Studienwege entscheiden. Zwar kann die überkommene lateinische Feststellung *vitam regit fortuna non sapientia* (Das Leben wird vom Glück bestimmt und nicht von der Weisheit.) nicht gänzlich negiert werden. Glück und Zufall sind aber Kategorien, auf die man sich im Leben nicht verlassen sollte und auf die die Schule ohnehin keinen Einfluss hat. Gute Leistungen dagegen sind sichere Voraussetzungen für das zukünftige Leben unserer Schüler.

Im Rahmen der Tagung wurden sechs Aspekte für Prüfungen verschiedenster Art (Klassenarbeiten, Test, mündliche Prüfungen) thematisiert.

1. Testvorbereitung:

Je nach Bedeutung des geplanten Tests sollten Schüler innerhalb einer angemessenen Frist (in der Regel eine Woche vorher) über den anstehenden Test informiert werden. Dabei sollte auch das Stoffgebiet, das im Test abgefragt wird, konkret benannt werden. Der Vorbereitungsumfang insbesondere in den Sachfächern sollte realistisch eingegrenzt sein. Die im Test zugelassenen Arbeitsmittel müssen ebenfalls angegeben werden.

Um eine Häufung von Tests innerhalb einer Woche zu vermeiden, sollten die in der Klasse unterrichtenden Lehrer die Ter-

Testvorbereitung

Testkonzeption

Testdurchführung

Testkorrektur &
Punktebewertung

Testbewertung

Testinformation

Kualifikimet

Kontrollimi i arritshmërisë së mësimi

mine für Tests absprechen.

2. Testkonzeption:

Wesentliche Voraussetzung für die Konzeption eines Tests ist seine Abgestimmtheit auf die vorausgegangenen Unterrichtsinhalte und auf die eingeführten fachspezifischen Arbeitstechniken. Reine Wissensfragen und Denkaufgaben sollten in einem ausgewogenen Verhältnis zueinander stehen. Daneben müssen Schüler in einzelnen Fächern (z.B.: Mathematik, Physik, Geographie, usw.) den Nachweis erbringen, dass sie die jeweiligen fachspezifischen Arbeitstechniken beherrschen (Geographie: Umgang mit den Atlas, Berechnung von Entfernungen in verschiedenen Maßstäben, Interpretation von Daten, Mathematik: zeichnerische Lösungen neben bloßen Berechnungen, Fremdsprachen: Umgang mit Wörterbüchern und Nachschlagewerken, usw.). Hier zeigen sich gerade im Kosovo noch erhebliche Defizite. Es ist notwendig, die traditionelle Lernkultur des Auswendiglernens,

Wissensfragen

(Beispiele Geschichte):

Wie viele Menschen leben im Kosovo?
Welche Staaten grenzen an das Staatsgebiet des Kosovo?

Denkaufgaben

(Beispiel Geschichte):

Welche besonderen Probleme ergeben sich für Staaten mit vielen Nachbarstaaten?
Erkläre den Begriff 'Balance of Power'.

Fachspezifische Arbeitstechniken

(Beispiele Geographie, Mathematik):

Suche im Atlas die Städte Belgrad, Prag, Berlin und errechne mit Hilfe des angegebenen Maßstabs die Entfernungen.
Zeichne ein rechteckiges Sechseck und berechne die Fläche.

Referent

Dr. Dieter Wehnert, ehemals Leiter des Pädagogischen Regionalinstituts Schwerin, ist derzeit als Prüfer von Zweiten Staatsexamina am Lehrerprüfungsamt in Greifswald und von Ersten Staatsexamina an der Universität Greifswald tätig.

Er ist ein ausgewiesener Kenner der Problematik der Bewertung von Leistungen durch Noten.

wie sie sich auch in den staatlichen Prüfungen niederschlägt, aufzuweichen und mehr problemlösendes Denken in den Unterrichtsprozessen einzuüben und einzufordern.

Eine wichtige Rolle spielen neben den Inhalten der Aufgaben vor allem die unterschiedlichen Fragetechniken. Die besonderen Vor- und Nachteile der verschiedenen Aufgabenformen wie multiple choice, ja/nein-Aufgaben, Umformungsaufgaben und Analogien wurden anhand von Beispielen erläutert.

So macht es einen großen Unterschied im Schwierigkeitsgrad einer Aufgabe, ob die Antworten selbst gefunden werden müssen oder ob die Antworten aus einer vorgegebenen Wortreihe ausgewählt werden können.

Der besondere Vorteil von Multiple Choice

Arten der Aufgabenstellung

- Multiple choice - Ja/nein
- Wortauswahl
- Umformungen (Fremdsprachen)
- Analogien (Fremdsprachen)
- Antworten in gebundener Sprachgestaltung
- Antworten in freier (eigenkreativer) Sprachgestaltung

-Ja-nein- oder Wortauswahlaufgaben liegt darin, dass es immer ein eindeutiges Richtig/Falsch gibt, die Punktevergabe ohne Interpretation erfolgen kann und Testdurchführung und Testkorrektur keinen großen Zeitaufwand erfordern. Dagegen steht allerdings, dass die Aufgaben nur reproduktiv sind, keine kombinatorischen Denkprozesse abfordern und auch zufällige Lösungen Erfolg haben können.

Bei Aufgaben, deren Lösungen eine eigenkreative Sprachgestaltung erfordern, müssen Schüler ihr wirkliches Stoffverständnis präsentieren und

in vernetzten Bezügen denken. Aufgaben dieser Art sind allerdings wegen der nicht selten großen Interpretationsspielräume und der schwierigen Punktebewertung sehr korrekturintensiv. Außerdem begünstigen sie die Schüler, die über eine gute schriftsprachliche Ausdrucksfähigkeit verfügen.

3. Testdurchführung

Tests sind in aller Regel nur objektiv, wenn sie für alle Schüler unter den gleichen Bedingungen durchgeführt werden, d.h.

- alle Schüler müssen die gleichen Möglichkeiten der Vorbereitung gehabt haben,
- allen Schülern müssen die gleichen Arbeitsmaterialien zur Verfügung haben,
- alle Schüler dürfen die gleichen Hilfsmittel benutzen,
- alle Schüler müssen in gleicher Arbeitsatmosphäre arbeiten können.

Außerdem ist bei der Testerarbeitung sicherzustellen, dass alle Schüler ungestört arbeiten können und keine unerlaubten Hilfsmittel verwenden.

4. Testkorrektur

Eine objektive Bewertung von Testaufgaben kann nur erreicht werden, wenn die Vergabe von Punkten bei der Lösung der Aufgaben möglichst exakt und transparent operationalisiert wird. Punktebewertungen nach Gefühl oder nach Einpassung in ein 100%-Raster lassen zwar eine Vergleichbarkeit von Schülerleistungen möglich erscheinen, sie geben aber kein objektives Bild vom Wissensstand eines Schülers und dessen Fähigkeit, eigenständig denken, schlussfolgern und kombinieren zu können. Der Prozess der

Punktevergabe - Multiple choice

Frage: Die offizielle Landessprache im Kosovo ist albanisch.

Antwort: Ja?/nein?

Nur eine Lösung richtig, daher nur ein Punkt!

Operationalisierung wurde an einer Reihe von konkreten Beispielen dargestellt. Allerdings darf nicht übersehen werden, dass es auch bei gewissenhafter Operationalisierung von Testaufgaben Auslegungsspielräume gibt, die vom Lehrer abhängig von seiner Persönlichkeit und vom Bezug zu seinen Schülern unterschiedlich genutzt werden. So könnten die Schülerantworten zu den beiden Aufgaben auf nachstehender Folie von Lehrern deutlich unterschiedlich, nämlich rein objektiv oder pädagogisch wohlwollend bewertet werden. Tatsächlich spielen solche Auslegungsspielräume in der Praxis eine weit größere Rolle als man allgemein annimmt.

Den Seminarteilnehmern wurde eine Sammlung von 23 Aufgaben aus unterschiedlichen Fächern und deren Lösungen vorgelegt. Sie sollten in Gemeinschaftsarbeit die Aufgabenlösungen operationalisieren und ihre Punktebewertung vornehmen. In der anschließenden Auswertung hatte sich gezeigt, dass die Lehrer mit ihrer Punktebewertung zu relativ ähnlichen Bewertungsmaßstäben gekommen waren.

5. Testbewertung:

Am Loyola-Gymnasium ist es üblich, die Ergebnisse eines Tests auf einer Prozentskala darzustellen. Die Umrechnung von erreichten Punkten in Prozentergebnisse wurde eingehend erläutert. Die Umrechnung wurde anschließend anhand von zahlreichen Beispielen geübt.

6. Testinformation

Testergebnisse sind zunächst eine Information für den Schüler selbst. Sie vermitteln ihm Erfolge, bestätigen ihm die Bereiche, die sicher gelernt wurden, zeigen ihm auch seine Schwachstellen und Defizite auf. Anhand der Testergebnisse kann der Schüler sein weiteres Lernverhalten steuern. Die Information über die Testergebnisse muss pädagogisch vermittelt werden. Der Schüler muss wissen, wie das Testergebnis im Lernkontinuum des Jahres in seiner Bedeutung einzuordnen ist. Bei schlechten Ergebnissen sollte auch ein

Punktevergabe nach konkreten Kriterien

Frage zum Text (Beispiel Englisch):

Frage: What was Mr Wilson's job?

Antwort: Mr Wilson was a businessman.

Drei mögliche Kriterien:

- Textverständnis
- Sprachlich richtige Antwort und richtiger Satzbau
- Orthographische Richtigkeit

Drei Kriterien, daher maximal drei Punkte!

Bewertungsprinzipien

- Gleichbehandlung aller Schüler, auch von Jungen und Mädchen
- Transparenz bei der Punktevergabe
- Konstanter Korrekturprozess
- Korrektursorgfalt

Division (Beispiel Mathematik):

50637m: 2139m = 23, 67
4278
7857
6417
14400
12834
15660
14974
686

Schülerergebnisse:

23, 67 qm
2367
23, 67
Ergebnis richtig, Rechenweg falsch

Mögliche Bewertungskriterien:

- Richtiges numerisches Ergebnis
- Kommastelle
- Benennung
- Rechenweg

4 Punkte

schriftliche Tests, weil sie Aussagen machen können über die kontinuierliche und stofflich durchdringende Mitarbeit eines Schülers. In der Regel sind sie aber wegen fehlender nachträglicher Überprüfbarkeit in ihrer Wertigkeit weniger bedeutend als schriftliche Tests.

Mündliche Prüfungen begünstigen die Schüler, die Probleme haben, sich schriftlichsprachlich zu äußern. Insofern sind sie eine wichtige Ergänzung zu den schriftlichen Arbeiten. Sie klären die spontane und nicht nach Ankündigungen vorbereitete Verfügbarkeit des Lerngegenstandes ab, was von Fall zu Fall höher einzuschätzen ist als schriftliche Leistungen. Hier muss der Schüler zeigen, ob und inwieweit er kontinuierlich mitarbeitet.

Hinweis gegeben werden, wo die besonderen Defizite liegen, und wie die Leistungen im weiteren Verlauf des Schuljahres verbessert werden können.

Die Testergebnisse sind auch eine wichtige Information für die Eltern. Sie können in vielen Fällen eine wichtige Entscheidungshilfe über die weitere Schullaufbahn ihres Kindes sein.

Besonders wichtig sind die Ergebnisse eines Tests aber für den Lehrer selbst. Er kann anhand der Aufgabenlösungen der Schüler überprüfen, wo Schüler Inhalte des Unterrichts besonders gut, oder nur vage, oder sogar überhaupt nicht verstanden haben. Insofern sind sie ein wichtiges Korrektiv für die weitere inhaltliche und methodische Unterrichtsgestaltung. Es liegt an der Person des Lehrers, ob und inwieweit er die Hinweise, die ein Test geben kann, verstehen und aufgreifen möchte.

Schließlich sind die im Klassenbuch festgehaltenen Ergebnisse auch eine wichtige Information für die Schulleitung.

7. Mündliche Prüfungen

Eine Sonderform der Bewertung von Schülerleistungen sind in den Unterrichtsprozess eingebettete, nicht selten spontane, mündliche Prüfungen, die sich meist aus dem gerade abgehandelten Stoffbereich ergeben. Sie können in ihrer Wertigkeit gelegentlich höher liegen als

Besondere Bedeutung haben mündliche Prüfungen im Fremdsprachenunterricht. Trotz aller Buchorientierung ist der Erwerb einer Fremdsprache wesentlich an die Sprechfertigkeiten in der Fremdsprache und an die Fähigkeit, in der Fremdsprache zu agieren und zu reagieren, gebunden.



Pjesë të ligjëratës apo klasë fjalësh

Prof. Xhafer Beqiraj

Qysh nga lashtësia "gramatikanët" e lashtë janë munduar të studiojnë gjuhën. Ky studim që bërë kryesisht nga filozofë të njohur të kohës antike, të cilët filluan të merreshin me normimin e gjuhës së tyre. Në fakt, shumëçka u trashëguar nga ta, edhe nga terminologjia gjuhësore. Gramatikat tona tradicionale edhe sot e kësaj dite përdorin terma gjuhësore, të cilat i përkasin asaj kohe. Përkufizimi "pjesë e ligjëratës" është një koncept që na çon në lashtësi. Përkufizimi në fjalë nuk është as shumë i qartë, por as shumë i saktë. Gjuhëtarët këtë term e shohin të ardhur nga fjala greke (logos) dhe ajo latine (oratio). Në gjuhë të ndryshme kjo fjalë u përkthye në "ligjëratë". Sot në gramatikat tradicionale të shumë gjuhëve përdoret termi morfologjik "pjesë e ligjëratës" për "grupe fjalësh" (1).



Shtrahet pyetja se ç'domethënie ka termi ligjëratë? Me këtë term kuptojmë: fjalim për një çështje; mësim në shkollë; kuvend, bisedë; (në Fjalorin e gjuhës shqipe, 2008 brenda kuptimeve të kësaj fjale gjejmë edhe kuptimin "pjesët e ligjëratës") (2). Gjuhëtarët mendojnë që gramatikanët antikë me termin ligjëratë kanë dashur të determinojnë emrat, mbiemrat, përemrat, foljet, ndajfoljet etj., si pjesë të një fraze dhe jo të ligjëratës (3). Sipas linguistikës gjenerative fjalia ndërtohet nga "grupe fjalësh" që ndryshe quhen edhe "përbërës të drejtpërdrejtë" të saj dhe jo nga "pjesë të ligjëratës" që është sa i pasaktë, aq edhe i paqartë. Kështu që gramatika gjenerative parapëlqen përdorimin e këtij koncepti me termin "klasa fjalësh". Në gjuhën gjermane kemi konceptin "pjesë e ligjëratës" Satzteile pl., që nëse e përkthejmë në shqip dmth. pjesë e fjalisë apo pjesë e ligjëratës. Problemi është i njëjtë si në shqipe ashtu edhe në gjermanisht. Pjesë e fjalisë mund të jetë edhe nyja, por ajo nuk hyn në klasën e fjalëve.

Për të sqaruar më tej këtë koncept gramatikor do të ndalemi te termi tjetër "fjala", gjerm. das Wort n., ang. word, etj. Për fjalën ka përkufizime të ndryshme duke filluar që nga lashtësia e deri më sot. Për klasifikimin e fjalëve është përdorur nga linguistët kriteri morfologjik. Por ky kriter nuk është universal apo gjithëpërfshirës, p. sh. në anglisht kemi fjalët: cut, dance, desire, të cilat mund të përkthehen si emra: prerje, vallëzim, dëshirë dhe si folje: pres, vallëzoj, dëshiroj. Në gjuhën angleze kriteri morfologjik nuk na bën të mundur dallimin se kur këto fjalë janë emra dhe kur folje. Në gjermanisht, latinisht, shqipe dhe në gjuhë të tjera si këto, kriteri morfologjik na ndihmon saktë për të bërë klasifikimin e fjalëve në grupe fjalësh, si p. sh.: denken/Denken n. (mendoj/mendim), lat.: puellae puellarum, puellas (vajza, i, e vajzës, vajzën). Duket sheshazi se foljet gjatë eptimit marrin mbareta vetore dhe emrat mbareta rasore. Një dukuri e tillë nuk ndodh me gjuhën angleze. Për të bërë më të qartë këtë problematik do të marrim disa fjali:

- | | |
|-------------------------------------|---------------------------|
| 1) I dance. | -> She loves to dance. |
| 2) Sie denken an Ihre Dissertation. | -> Dieses Denken war gut. |

3) Ai mendon për të ardhmen.

-> Mendimi i tij që i drejtë.

Në fjalitë e lartëshënuara shohim se fjalët hyjnë në raporte të caktuara sintaksore mes vete dhe duke u mbështetur në këto raporte, jemi në gjendje të përcaktojmë shumë lehtë klasën e fjalëve të secilës fjalë në fjalitë e dhëna. Kriteri morfologjik për gjuhët si: shqipja, gjermanishtja, latinishtja është i mjaftueshëm për të përcaktuar fjalët se në ç'klasë fjalësh hyjnë, kurse në gjuhën angleze vetëm kriteri sintaksor përcakton saktë se fjala është emër a folje apo emri është në rasën emërore a kallëzore (në funksion të kyefjalës a të kundrinorit të drejtë). Te këto tipa gjuhësh janë treguesit morfologjik, të cilët edhe jashtë kontekstit të strukturës së fjalisë, na bëjnë të mundshme identifikimin e klasave të fjalëve. Për shembull në gjermanisht janë nyjat e përparme (der, die, das, die pl.) dhe mbareta foljore edhe në shqipe janë po këto morfema që diferencojnë grupet e fjalëve.

Një kriter tjetër që gjuhsësia moderne përdor për klasifikimin e njësive gjuhësore në klasa fjalësh është edhe shpërndarja (distribucioni). Kriteri, i cili nuk merr parasysh fjalën si të vetme, por frazën në tërësinë e saj duke vënë në pah se cilat janë fjalët që mund të hyjnë në raporte sintaksore të caktuara me të tjera fjalë. Tash do të vëmë në pah distribucionin e fjalëve në fjali:

Gerioni	/për/nesër/këtë/shikon/ të ardhmen e ndritshme në liri.
Gerion	/für/morgen/das/sieht/ eine leuchtende Zukunft in Freiheit.

Fjalët të futura në mes të vijave të pjerrëta (të zezuara) janë fjalë të grupeve të ndryshme fjalësh. Këtë e vërtetojmë me anë të distribucionit, sepse asnjëra nga to nuk mund të hyjnë në lidhje të caktuara sintaksore. Prandaj bëjnë pjesë në pjesë të ndryshme të ligjëratës, kështu të quajtura tradicionalisht.

Gerioni ha	/mollë/dardha/banane/bukë.
Gerion isst	/den Apfel/die Birne/die Banane/das Brot.

ose

Gerioni është	/i vogë/i madh/i rritur/i ditur.
Gerion ist	/klein/groß/erwachsen/wissend/ usw.

Gerioni	/mëson/punon/studion/ ha shumë.
Gerion	/lernt/ arbeitet/ studiert/ isst viel.

Në shembujt e sapopërmendur vëmë në pah se fjalët të futura në mes të vijave të pjerrëta u takojnë të së njëjtës pjesë së ligjëratës (klasë fjalësh). Cilëndo që e përdorim në vend të tjetrës kuptimi sintaksor i fjalisë ruhet.

Pjesë të ligjëratës apo klasë fjalësh



Termi "pjesë e ligjëratës" është një sintagmë e cila është formuar nga fjala "pjesë" dhe "ligjëratë" ose në gjermanisht Satzteile pl. (pjesë e ligjëratës). Fjala "pjesë" është fjalë, e cila paraqet një paqartësi në sintagmën "pjesë e ligjëratës". Pjesë e ligjëratës mund të jetë fjala, gjymtyrët dhe sintagma (tradicionalisht – togfjalëshi) etj., dmth. shihet hapur se termi në fjalë është mjaft konfuz sa i përket përkufizimit të llojeve të fjalëve në morfologji. Prandaj, gjuhësia gjenerative parapëlqen që emrat, mbiemrat, përemrat, foljet, ndajfoljet e të tjera si to t'i emërtoj me termin klasë fjalësh, p. sh.: klasa e emrave, klasa e mbiemrave, klasa e ndajfoljeve dhe klasat e tjera që tradicionalisht i kemi quajtur "pjesë të ligjëratës". Andaj, si në gramatikën e shqipes, ashtu edhe nga ana e mësuesve të shqipes duhet të përdoret termi "klasë fjalësh" në vend të termit tradicional "pjesë e ligjëratës. Ku ky i fundit

paraqet paqartësi dhe pasaktësi në përkufizim.

- (1) Giorgio Graffi, Sintaksa, Dituria, Tiranë, 2003, fq. 42
- (2) AKSH, Fjalori i gjuhës shqipe, Toena, 2006, Tiranë, fq. 556
- (3) Po aty.

Vështrim nga lënda e matematikës
Prof. Fuat Berisha, Prof. Halit Buzhala, Prof. Veli Gashi

Mësimdhënia e matematikës trajtohet drejt si veprimtari, e cila duhet t'u nënshtrohet punimeve pedagogjike-didaktike, duke mos neglizhuar aspak specifikat e matematikës si shkencë teorike ekzakte. Të mësuarit e matematikës synon që nxënësit të aftësohen për mendim logjik në nivele gjithnjë e më të larta të abstraktimit që si qëllim në vete përmban aktivizimin e "fiskulturës së trurit".

Si specifikë me rëndësi e matematikës është saktësia (përpikmëria). Për këtë prej nxënësve kërkohet që përpikmërisht të nxjerrin përfundime logjike me anën e operacioneve mendore dhe ligjeve të të menduarit. Për zgjidhje të kësaj detyre problemore mund të ekzistojnë një, dy, ose më shumë ecuri, por nuk mund të pranohen dy rezultate përfundimtare.

Arsimtarit të matematikës i shtrohen detyra mjaft me rëndësi dhe me përgjegjësi. Si sintezë e tyre mund të themi: sa është me rëndësi çfarë të mësohet në matematikë, e një rëndësie akoma më të madhe është si të mësohet dhe të aftësohet nxënësi dhe rezultatet teorike t'i zbatojë në praktikë.

Të mësuarit në matematikë shkon shkallë-shkallë dhe kërkon qëndrueshmëri në punë, Ajo nuk studiohet dhe mësohet për "një ditë", por as nuk harrohet për "një ditë".

Për nxënien (të mësuarit) e matematikës, rëndësi të veçantë ka puna e pavarur e nxënësit, Puna e pavarur nuk kërkon angazhim shumë të madh në mësim, por kërkon punë sistematike (të përhershme). Më mirë është që çdo ditë të punosh nga një orë, se sa çdo të katërtën

"Cilëndo shkencë që dëshironi të studioni, cilëndo shkollë që të regjistroni, cilëndo punë që do të kryeni, nëse doni që atje të lini ndonjë gjurmë, është e domosdoshme të dini matematikën."

M. I. Kalinjini



Schule

Vështrim nga lënda e matematikës

ditë nga pesë orë! Kjo është një porosi shumë e rëndësishme.

Mësimi duhet të jetë shprehje juaja e pastaj është shumë lehtë! Për atë nuk ka arsye që të mundohet organizmi juaj përtej kufirit. Nga kjo rrjedh se mësimi duhet të bëhet në mënyrë racionale. Ata të cilët i përmbahen udhëzimit të lartpërmendur, nuk duhet të frikësohen nga mospajtimi.

Në shkollën ALG janë të formuar seksionet e nxënësve të lëmvive të ndryshme në drejtimet shkencore. Këto dituri nxënësit i demonstrojnë edhe në rastin e Ditës së Shkollës - "Dita e detyrë të hapura".

Në këtë ditë nxënësit paraqitën një aktivitet shumë të mirë në matematikë. Këtë aktivitet nxënësit e kanë shfaqur në dy forma:

- ▶ duke bërë gara në mes grupeve të ndryshme të të njëjtit nivel dhe
- ▶ duke prezantuar zgjidhjen e problemeve me theks të veçantë në llogaritjen e distancave
- ▶ duke shfrytëzuar ngjashmërinë e figurave dhe trigonometrinë.

Gjatë këtyre aktiviteteve ishin të pranishëm shumë të ftuar, sidomos prindërit e nxënësve.

Aktiviteti ishte mjaft i suksesshëm dhe mysafirët u ndanë të kënaqur. Nivelin e lartë të përvetësimit të lëndës në matematikë nxënësit e kësaj shkolle e treguan edhe në:

- ▶ Provimin e maturës shtetërore - kl 12
- ▶ Testin kombëtar - kl 9
- ▶ Provimin e brendshëm të diplomës

Në provim të Diplomës shtetërore dhe në Provimin kombëtar, nxënësit e kësaj shkolle ishin më të suksesshmit në nivel të Kosovës.

Aktivi i matematikës, duke studiuar vëllimin e materies në lëndën e matematikës dhe duke pasur parasysh profilin e shkollës - gjimnaz i përgjithshëm - i propozoi udhëheqësisë së shkollës që të rritet numri i orëve për kl 11 dhe 12. Drejtoria e shkollës e ka përkrahur këtë propozim dhe vendosi që numri i orëve në matematikë të jetë:

Për kl 6 - 5 orë, kurse për kl 7, 8, 9, 10, 11, dhe, 12 nga 4 orë në javë.



Shkolla

Gjuhë Latine

Puna seminarike-mundësi më e mirë për mësim

Prof. Fadil Bytyci



Në klasën e VII, në kuadër të zhvillimit të orës mësimore kisha në plan Leksionin 55 ku në mesin e ushtrimeve kishte edhe të tillë që flisnin për oratorin e madh romak Ciceronin. Bazuar në plan vendosa që t'i angazhoj nxënësit që në grupe ta punojnë temën M. T. Ciceroni. Kjo për më tepër se një gjë të tillë e kisha parë në Kolegjin e Snt.Blasienit në Gjermani, nxënësit e të cilit punojnë me të njëjtin libër të gjuhës latine që punojmë edhe ne në shkollën tonë. Përvoja atje më shërbeu për mrekulli.

Të nesërmen nxënësit e kishin punuar temën, madje kishin nxjerrë material nga interneti për jetën dhe veprën e M. T. Ciceronit. Në një moment, gjatë demonstrimit të temës së tyre u hamenda mos e lajthita planprogramin që nga ora e gj.Latine kalova në Histori. Por u rikopërvova më pas kur nxënësit filluan ta improvizojnë lojën e imagjinuar se si ata të udhëqur nga FELIXI vizituan një muze ku ishin disa statuja të Ciceronit. Filloi një dialogim i këndshëm në gjuhën latine:

"Salvete, amicae et amici! E Kosova vinemus et vos omnes salutamus!"

Përshendetje shoqe dhe shokë! Vijnë nga Kosova dhe duam të gjithëve t'ju përshendesim! Ishte zëri i nxënësit që luante rolin e Felixit para një panoje të zbukuruar me figurën e Ciceronit në klasë deri sa tjetri nxënës me një shkop identifikonte pa bërë zë figurën e ciceronit në tabelë.

"... Cicero erat perfectus orator linguae latinae ...", vazhdonte nxënësi ta theksonte qëllimin e tems së tij për Ciceronin, ku jo vetëm që ishte një personalitet i madh por edhe "ishte një orator perfekt i gjuhës latine".



Schule

Gjuhë Latine



Më pas nxënsi tjetër që ishin një grup kishte marrë detyrën për të demonstruar para nxënësve në klasë mbi jetën dhe veprën e Marcus Tullius Cicero ku solli infomacione me vlerë për njeriun që ishte lindur në vitin 106 dhe kishte vdekur në vitin 43 para Lindjes së Krishtit. Kah fundi i orës kishte diskutime mes nxënësve, madje deri në polemika konstruktive ndërsa roli im për një moment në zhvillimin e orës ishte më periferik.

"... Quot homines, tot sententiae. ... "Sa njerëz aq mendime. Erdhi një zë nga njëri prej nxënësve në klasë, kur vlerësohej Ciceroni, por ndërhyra për të përmbyllur orën me bindjen se mes mendimeve të shumta e vërteta mbetet e vërtetë.

Reflektim

Praktikimi i një ore të tillë që i përshtatet njësisë që ishte në planprogram mendoj se kishte përfitime shumëdimensionale.

E para se nxënësit ishin të orientuar që gjatë demonstrimit të temës sa më shumë të shërbeheshin me dialogim në gjuhën latine gjë që ishte një impuls i mirë për t'i grishur ata që të komunikojnë me aq sa kanë mësuar nga kjo gjuhë. E dyta nxënësit u pajisën edhe me njohuri për shkathtësinë oratorike të njëjës prej figurave qendrore të kulturës dhe politikës së botës antike romake.

E treta që është e rëndësishme, kjo formë e zhvillimit të orës aftëson nxënësit që të komunikojnë mes tyre dhe tërësisht të jenë të kyçur në zhvillimin e njësisë mësimore.

Metologjikisht ora pati sukses, madje edhe nxënësit në përfundim të saj u shprehën se 45 minutat e saj shkuan shpejt.



Shkolla

Loyola – vatra e diturisë Prof. Ramadan H. Ramadani



Më kujtohet, dikur, jo fort e kaluar e largët, ndërtoheshin shkolla ndërmjet dy fshatrave, zakonisht në kodrën që ndan vendbanimet. Udhëtonin në këmbë nxënësit e dy e më shumë fshatrave për t'i ndjekur mësimet. Të ftohtit, shiu, bora, vapa, nuk i pengonin të kalojnë kilometra të tëra për t'u pajisur me armën më të fortë të jetës - DITURINË. Kohët ndërrojnë. Ndërruan edhe për ne. Për ne më ngadalë, por ndërruan.

Tash shkollat ndërtohen edhe në lëndina, fusha. Fjala është për ALG-në. Në një vend jo fort larg qytetit, ku më parë kulotnin bagëtia, tash vërehet kompleks ndërtesash, në hektarë të tërë, që bien në sy, joshin me bukurinë, arqitekturën e tyre. Me të hyrë në oborr vërehen aletë e bukura, të përcjella me lule shumëgjyreshë, që të pushojnë syrin dhe mendjen. Është kënaqësi kur kënaqet syri dhe mendja. Përmishtja me pemë të ndryshme, në rininë e vitit, në pranverë, jep polen për bletët punëtore të shkollës. Shkolla ka edhe bletë.

Bletë. Lule. Pemë. Nxënës. Nxënësit janë si lulet. Mbledhin nektarin e diturisë në lëndë të ndryshme, ashtu si bletët që mbledhin lule më lule. Dhe, ashtu si pema që jep frytet, edhe këta nxënës të kësaj shkolle, më vonë do t'i përcjellin mëtej frutet e diturisë së tyre. ALG - (Asociation "Loyola-Gymnasium"). Loyola - Ignace de Loyola (shenjt), i lindur në kështjellën Loyola, (1491-1556), në provincën baske të Spanjës, Guipuzcoa, me kryeqendrën S. Sebastien.

Në botë, për t'ua shtrirë dorën të rinjve, u hapën shumë shkolla - gjimnaze Loyola-Gymnasium. Shkëlqesia tij, Atë Walter Happel mendoi edhe më larg. Mendoi për Kosovën e pasluftës, për t'ia shtrirë dorën. Shëtitë anekënd Kosovës, dhe, më në fund mendja e tij dhe fati e zgjodhi Prizrenin e lashtë, udhëkryq strategjik. Buzë rrugës Tranzit, vuri themele të forta, ndërtoi vatrën e diturisë, shkollë dhe konvikte.

Mendja, ngase punoi me mend, e zgjodhi Thermidavën, (ashtu e quajti Ptolomeu, në hartën e tij të pestë), pra Prizrenin e lashtë. Fati, fat i madh për fëmijët e Prizrenit, por edhe për fëmijët e gjithë shqiptarëve. Edhe pse nuk kaluan më shumë se pesë vite, vërehen rezultate të dalluara të punës në gjuhë e shkencë, arte, sport e gjetiu. Nxënësit e ALG-së, pos tjerash, shkelën Evropën e Amerikën. Është mburrje. Sukses.

Falenderim për ideatorin, realizatorin. Falenderim për nxënësit, për mësimin dhe respektin që kanë. Ka shumë për të thënë. Këto janë vetëm ato pak fjalë, si letërnjoftim për Loyolën e madhe të Prizrenit.

Urojmë rritë të mbarë të mëtutjeshme për Loyola-Gymnasium.

Teaching Teenagers

Prof. Sijeta Braha



Teaching teenagers is quite a lot of fun, but not always easy. Teachers always have to be on guard (not physically, of course) and ready to deal with whatever problems there may occur. I am not talking about "big" problems but the "small" ones like losing students' attention and willingness to learn.

Being prepared does not necessarily mean to prepare the lessons ahead. It includes also some improvising in case students are not in the mood of learning the stuff "traditionally". In these cases books are useless, since they, in a way, represent the "traditional" way of learning. New things are always welcome for teenagers (and not only them, but to people of all ages). Even if one has loads of books in a subject, getting a new one is always fun and exciting. However, since there are not more than two-three books for a subject, that means

more work for the teacher, i.e. they have to find some new useful and interesting stuff to keep the students' concentration constant and motivate them, or another approach would be to squeeze all the information from the book and be creative by applying it into a different level.

A good way of using the books and not searching for other materials would be role-playing, which is a good speaking practice. When deciding to organize a role-play activity one has to take into consideration a few pre-conditions:

- First, the topic has to be familiar, i.e. if "shops and shopping" are taught, the activity has to be about "shops and shopping", the interaction between the shop assistant and the customer, for instance.
- Second, the topic should deal with real, everyday life situations, for example "asking and giving instructions" (everyone once in their lifetime will find themselves in a situation where they have to ask for or give instructions).
- Finally, the topic has to be liked by the students.

This is a wider area, which most of the time excludes the other two conditions, since there are many useful topics and situations students dislike, asking for directions, for instance is not really an enjoyable experience even in real life, let alone in a classroom activity. Therefore this last precondition is often considered to be the leading part of role-play activity. The first two conditions are easier to deal with since they are based on the curriculum. On the other hand, the last one is a little more difficult because it requires the teacher to know their students, in other words to have a sort of emotional bond between the teacher and their students.

I am not implying that if the students do not like the topic, they will not play their part.

Moreover, there are cases that even though the students do not like something, they pretend that they do or perhaps show their dislike openly, but then again, they fulfill their task amazingly, and that only because they feel like they have to. But we all know that one cannot learn (or like, as a matter of fact) something one is forced to (although a little push here and there is always welcome).

Furthermore, teachers tend to forget that their students are human (just like them), that each and every one of them has got his/her own personality, that they have their own way of thinking and more importantly that the teachers were once students. This is, perhaps, the biggest reason why role-play activities may turn out to be a complete waste of time from time to time. Therefore before deciding on the topic teachers should put themselves into the students' shoes and ask themselves: Would I be able and willing to do this particular activity? If not, they should not do it, because students sense it and then, they, themselves, will not want to do it.

Another important issue is introducing the topic. When introducing the topic teachers have to make sure everyone understood what is required from them, that means, first of all, the teacher has to know what he/she wants the students to do, otherwise the students will not be able to understand their part, which would lead directly into a chaos.

Another issue, not less important than the above-mentioned ones is the attitude of the teacher during the activity. During a role-play activity teachers should be passive by-standers. They, absolutely, should not correct students' mistakes. Students should feel free to express themselves and to show their speaking ability. Students have the tendency to surprise the teacher with their performances. Even the weakest student will be able to interact without having many difficulties, when they feel like they are not being evaluated, which, certainly, must not be true. The teacher must not lean back and relax, he/she must supervise and evaluate the students, making notes of the mistakes in their minds.

Finally, when the activity is over, teachers should give some feedback encouraging them, but they should not go into details because it will depress the students and make them lose their interest in this kind of activities. Teachers can also choose the best group/pair (everybody likes a little competition).



Schule

Another way to dismiss boring classes Getoar Noja - XI d

Konviktör



Students are bored of the old method of learning in English classes. Teachers always explain the grammar which is very boring if you learn it in the mechanical way. So, to make the classes more interesting we make changes. For instant, we work in small groups and our teacher gives us the topic. The topics in themselves contain intrigues which we have to solve.

In one of this kind of classes the topic was "getting permission from our parents". So, we worked in groups of 4-5, each one having his/her own role: the mother, the father, a sister (brother) and the one asking for permission. Of course the parents being us (the students) we all got the permission. But the importance of the activity was not in getting or not getting permission, but in the way we arrived at that point, which required using the language (English) a lot. All of us were quite nervous in the beginning, however, most of us dealt quite well (and I think we can be good actors if we want).

To cut the long story short, the students are really interested in this kind of classes, because they learn while playing, which easier and funnier.



Shkolla

Programi për këmbimin dhe edukimin e të rinjëve (YES) Youth Exchange and Study (YES) Program Prof. Mark Gojani



Në kuadër të këtij programi të Këshillit Amerikan për Edukim Ndërkombëtar morën pjesë edhe nxënësit e shkollës sonë. Ata hynë në dy teste dhe prej 40 nxënësve të

shkollës sonë që kaluan testin e parë, 3 u kualifikuan të shkojnë për një vit shkollimi në SHBA. Janë këto nxënëset, Engji Susuri 10/B, Alisa Hasani 11/A dhe Viona Maloku 11/B. Alisa dhe Viona tashmë po i vijnë mësime në Iowa ndërsa tjetra në New Jersey, derisa Engji nuk ka pranuar të shkojë për shkaqe personale.

Nxënëset do të qëndrojnë në familje amerikane dhe pastaj para qershorit do të kthehen që të diplomojnë këtu në Prizren.

Duhet cekur se ky është një sukses i madh e shkollës sonë pasi që numri i nxënësve të kualifikuar për vijimin e një viti shkollor në SHBA, nga të gjitha shkollat e mesme të Kosovës është 13.

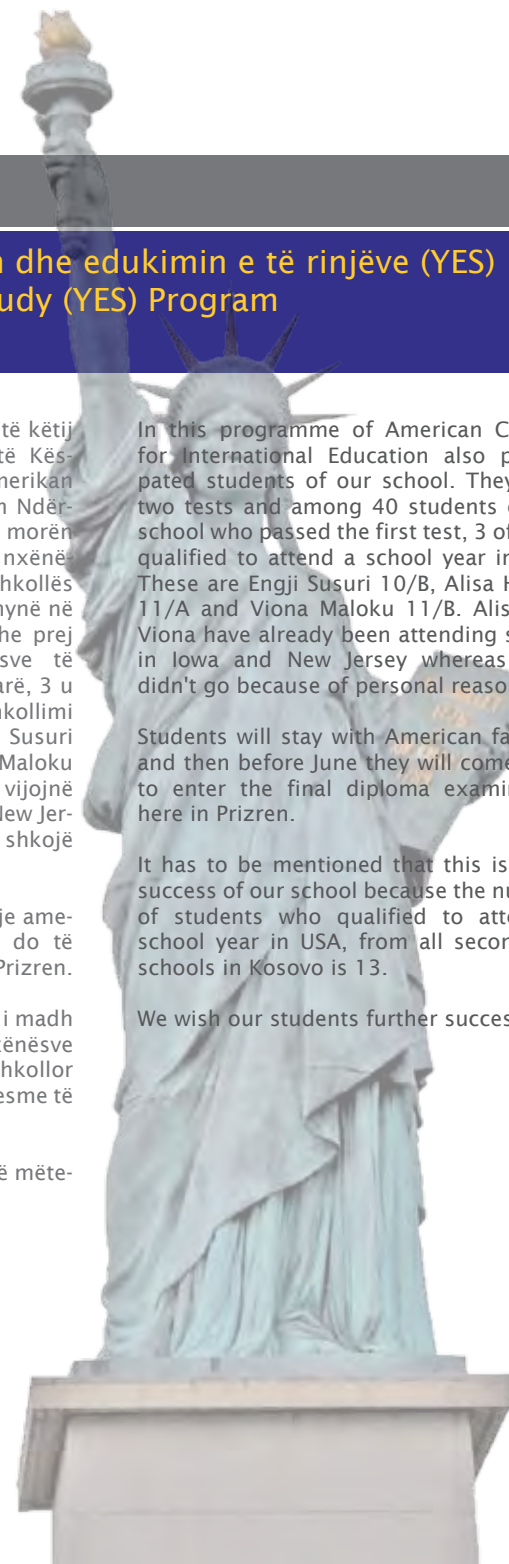
Nxënësve tanë iu urojmë suksese të mëtejme.

In this programme of American Council for International Education also participated students of our school. They took two tests and among 40 students of our school who passed the first test, 3 of them qualified to attend a school year in USA. These are Engji Susuri 10/B, Alisa Hasani 11/A and Viona Maloku 11/B. Alisa and Viona have already been attending school in Iowa and New Jersey whereas Engji didn't go because of personal reasons.

Students will stay with American families and then before June they will come back to enter the final diploma examination here in Prizren.

It has to be mentioned that this is a big success of our school because the number of students who qualified to attend a school year in USA, from all secondary schools in Kosovo is 13.

We wish our students further success.



Internat

A di të mësosh? Ed. Linda Oroshi



Mbaj mend se nuk je duke mësuar vetëm për nota dhe për t'u regjistruar në shkollë të mesme, ose në fakultet, ose që t'i përvetësosh disa dituri për profesion, por edhe që ta zhvillosh personalitetin tënd.

Dituria na bën të pasur dhe të aftë të kënaqemi me bukurinë e jetës, ta kuptojmë vetveten dhe botën përreth dhe pastaj të marrim vendime të duhura. Të mësuarit me logjikë do të thotë ndërlidhje e së resë me të vjetrën, tashmë të njohur, do të thotë hyrje në sistemin e njohurive që mund t'i zbatojmë në jetë. Mendo për sugjerimet pasuese dhe verifikoji.

Kjo vetëm të sjell dobi dhe aspak dëm. Vetëm kërkon pakëz mund, i cili në fund edhe shpaguhet ashtu si duhet.



Konvikt

I miss my old life, but I have to think about my future! Donika Nushi - Xd

Konviktore



Life isn't easy! To be successful and to have a better life we need to do something more, to work really hard. This is the reason why I'm here in Loyola-Gymnasium.

Loyola-Gymnasium is one of the best schools in Kosovo. The school offers a good quality education, great learning conditions and the teachers are qualified. It is an institution where you, yourself, recognize your skills (which, by the way, won't be passed unnoticed by the others – especially teachers). It's a place where you can reach high knowledge and a lot of opportunities. The school rules, as much as we don't like them, help us have a better education, which will certainly be needed in our future.

However, I really miss some things, such as my lovely family (I miss them so much), my friends, my village, my room with the computer and the view from my windows. I also miss going out whenever I like, even during the school days, and I miss staying awake until late chatting with my friends on the net.

But, of course, it's better to make some "sacrifices" now than cry over it in the future.



Internat

Një fillim me emrin Loyola-Gymnasium Eduard Morina - X d

Rrugë e gjatë.

Hapa të vegjël nisen drejt një të ardhmeje, fundin e së cilës nuk mund ta arrish kurrë. Kthesa të cilat të hutojnë e të humbasin drejtimin e asaj rruge të cilën e ke nisur me një qëllim, qëllim për të cilin ke ëndërruar që në fëmijëri.

Jeton për një ëndërr, për një të ardhme, një jetë, thjesht jeton në një botë ku edhe shkëndija më e vogël mund të ndezë një dritë ... një dritë që të nxjerr nga thellësitë e një errësire të pakufishme plot e përplot sfida e të papritura.

Sheh një gjë të panjohur që të tërheq? ... Do të dish më shumë për të? Kureshtja nuk të lë rehat dhe gjithmonë ekziston një PSE? ... Më shumë. Qoftë vetëm një lëvizje. Dhe ... jeta jote ndryshon ... merr një kahje tjetër ... një qëllim tjetër ... një fillim i ri me një destinacion më ndryshe. Ja ku filloi një tjetër jetë.

Ku ka gjë më të bukur se të jesh pjesë e një shoqërie të zgjedhur? Një elitë shkollore e cila mban në duar një fat... ose më mirë mund të thuhet, shumë fate të tjera. Një mbretëri e madhe që pranon çdokënd që interesohet për një të ardhme më të mirë se kushdo tjetër ... mbretëri që udhëheq popullin e saj në mënyrat më të mira të mundshme.

Një mbretëri që quhet Loyola-Gymnasium.

Konvikt



Konvikt

Një eksperiencë mjaft e mirë. Rruga drejt suksesit. Aurora Morina - XI c

Është ndjenjë e bukur të kalosh një pjesë të jetës në një bashkësi të tillë siq është jeta në konvikt. Është përvojë e madhe jetësore dhe kujtesë e cila do të zgjasë për më shumë kohë dhe do të fle në zemrat tona. Është një pjesë e jetës sonë që po e jetojmë dhe një eksperiencë e mirë për ta njohur vetveten. Mbi të gjitha është "FAT" të jemi në një shkollë siq është "Loyola-Gymnasium". Gjithnjë ëndërroja jetën në një konvikt me shumë shoqe e shokë. Doja të provoja diçka të re. Ndoshta isha e re dhe s'mendoja më gjatë, por nga vetja doja të pavarsohesha!

Në ditët e para, si qdo fillim, e kasha shumë të vështirë të ambient-tohesha. Shoqe që kurrë si kasha parë, e në anën tjetër me mungonte familja. Një jetë me rregulla dhe me shumë përgjegjësi shtonte në mua trysni po asses te dorëzohesha. Por ditët kaluan dhe sot jam dikush tjetër. Sot kam zbuluar një pjesë nga vetja ime. Në konvikt gjeta një shoqëri të shëndoshë që me kuptojnë dhe më mbështesin në çdo kohë. Edhe edukatorja jone sillet shumë mirë me ne. Në çdo moment mundohet të qendrojë pranë nesh që të mos e ndjejmë mungesën e prindërve.

Në konvikt më pëlqen fakti se çdo herë ke diçka për të bërë, e kjo falë kushteve që kemi këtu. Aktivitetet s'kanë të ndalur dhe kjo na bën më aktiv...

E kam të vështirë ta mendoj veten jashtë kësaj shkolle dhe jashtë konvikti. Për asgjë s'do ta ndërroja këtë kohë këtu. E ajo që më mbetet mua është që të mësoj dhe ta realizoj ëndrrën time që në të ardhmen të jem dikushi por mbi të gjitha të bëhem e zonja e vetvets ...

Konviktore



Viele wunderbare Dinge erlebt Eine Bosch-Praktikantin über ihren Aufenthalt Karoline Müller



"Wir freuen uns, Ihnen mitteilen zu können, dass wir Sie für ein Praktikum im Kosovo vorgesehen haben".

So stand es in dem Brief, den ich eine Woche nach meinem Bewerbungsgespräch bei der Robert-Bosch-Stiftung in Stuttgart ungeduldig aufriss. Ich freute mich riesig und war im nächsten Moment schockiert. Mein erster Gedanke war: Großartig, sie haben sich für dich entschieden. Direkt darauf folgte der Gedanke: Kosovo? Da kann ich doch nicht hingehen. Es hatte geklappt, ich war für das Programm "Völkerverständnis macht Schule", an dem ich mir so gewünscht hatte teilzunehmen, ausgewählt worden, aber musste ich das Angebot gleich ausschlagen, weil ich von dem Land, in das ich geschickt werden sollte, nur durch verschwommene Erinnerungen an Medienberichte über Krieg, Hass und Zerstörung negativ gefärbte Vorstellungen hatte? Einige Tage nur blieben mir für meine Entscheidung. In dieser Zeit versuchte ich mich so umfassend zu informieren, wie es eben ging.

Mein erster Schritt waren die Informationen auf den Seiten des Auswärtigen Amtes, die mich nicht unbedingt beruhigen konnten. Ich las etwas von einer Lage, die ruhig, aber nicht stabil sein sollte, von Minengefahr und von Straßen, die man nachts besser nicht benutzen sollte. Je mehr ich mich jedoch mit der Möglichkeit eines Aufenthaltes im Rahmen des Schulpraktikums befasste, desto spannender fand ich die Vorstellung. Eine Fünftklässlerin an einer Berliner Schule erklärte mir zudem: "Kosovo ist das schönste Land der Erde, denn da bin ich zu Hause". Und schließlich kann nicht jeder von sich sagen, er habe an einer kosovarischen Schule gearbeitet. Also sollte mein Weg nach dem Abschluss meines Studiums der Germanistik und Grundschulpädagogik ans Loyola-Gymnasium führen.

In der letzten Augustwoche brach ich auf und wurde herzlich am Loyola-Gymnasium empfangen. Seither hat sich mein Bild über das Land sehr verändert. Die Freundlichkeit und Hilfsbereitschaft der Kosovaren haben es mir sehr leicht gemacht, mich einzuleben. Ich habe nie vorher so gastfreundliche Menschen erlebt. Ich erinnere mich noch gut, wie überrascht ich in meinen ersten Wochen hier über das nette Verhältnis zwischen den Schülern war, wie freundlich auch sie miteinander im Internat umgingen, so anders, als ich es von deutschen Schulen her kannte, an denen auf dem Schulhof doch das eine oder andere Mal geschubst wurde und man sich generell nicht mit so viel Rücksicht begegnete. Hier erlebte ich Elft- und Zwölftklässler, die sich rührend um die neuen Sechstklässler im Internat kümmerten, die zunächst traurig waren, weil sie das erste Mal von zu Hause weg waren. Niemand lachte sie aus, ganz im Gegenteil. Sie wurden in den Arm genommen und ganz selbstverständlich getröstet. Auch an mich dachte man und auch mich tröstete man, weil sich die Schüler gar nicht vorstellen konnten, dass ich kein Heimweh hatte. Im Lehrerkollegium wurde ich gut aufgenommen, in den ersten Wochen hospitierte ich viel. Der

Robert Bosch Stiftung

Unterricht kam mir überwiegend frontal gesteuert vor, aber ab und zu sah ich auch andere Unterrichtsformen.

Ich erinnere mich noch gut an meine erste Unterrichtsstunde in einer elften Klasse, die sehr überraschend kam. Meine Arbeit konzentrierte sich auf einen Kurs zur Prüfungsvorbereitung der Zwölftklässler, in dem ich Aufgaben zur schriftlichen Kommunikation stellte, sowie vorwiegend auf die sechsten und siebten Klassen. Zudem organisierte ich am Abend zusammen mit "Kulturweit"-Praktikantin Pauline Koch den "Deutschclub" und im Oktober den "Loyola-Leseabend". Im Dezember zitterte ich mit "meinen" Zwölftklässlern vor der Prüfung zum Deutschen Sprachdiplom, als wenn es meine eigene sei und freute mich sehr, als ein Prüfling sich in seiner mündlichen Prüfung dafür entschied, statt "Dann hat er den Brandt runter gemacht" zu formulieren "Dadurch wollte er Brandts Ruf schädigen" - hatten wir in den Wochen zuvor doch häufig über Umgangs- und Hochsprache gesprochen. Besonders viel Spaß hat es mir gemacht, in kleineren Gruppen zu arbeiten, etwa bei der Teilung der sechsten und siebten Klassen. So konnten die Schüler intensiv mit einem Muttersprachler lernen und sich in einem persönlicheren Rahmen beteiligen. Bei solchem Teilungsunterricht hatte ich es meist mit einer Gruppe von etwa zehn Schülern zu tun. Ich freue mich immer noch, wenn ich einen Sechstklässler dabei beobachte, wie er das Lied "Laurentia, liebe Laurentia mein" summt, das wir gemeinsam bei der Erarbeitung der Wochentage gesungen hatten.

Ich kann kaum glauben, dass meine sechs Monate hier am Loyola-Gymnasium fast vorbei sind. Die Zeit ist gerast und ich habe viele wunderbare Dinge erleben können, an die ich mich wohl noch lange erinnern werde.



Das Projekt Stadtführer Ein Schülerprojekt Karoline Müller

Die Schüler sollen ihre Stadt, in der sie leben und in der ihre Schule liegt, vorstellen. Dafür müssen sie diese mit den Augen eines Touristen sehen. Was sollte man sich als Besucher ansehen und warum? Welche Informationen benötige ich, um mich zurecht zu finden? Wir haben mit einem generellen Ideensammeln zum Thema begonnen. Ich stellte fest, dass dieser Perspektivenwechsel zunächst schwierig zu sein schien und es den Schülern schwer fiel, Ideen zu formulieren. Ich merkte, dass viele mit dem Genre Reiseführer gar nicht viel anfangen konnten, weil sie selbst einen solchen noch nie in die Hand genommen hatten. Wir sammelten Themen, zu denen in Kleingruppen erste Texte verfasst werden sollten. Unter anderem zählten dazu der Hammam, die wichtigsten Moscheen, die katholische Kirche und natürlich das Museum der Liga von Prizren und die Burg. Für die Schüler schien die Projektarbeit ungewohnt, weil sie viel Selbstständigkeit erfordert, weil eben nicht alle Arbeitsaufträge vorgegeben werden, sondern die Schüler selbst entscheiden sollen, wie sie in ihrer Gruppe arbeiten und wie sie an die notwendigen Informationen kommen. Ich traf mich wöchentlich mit den zwei Gruppen am Nachmittag, und wir besprachen ihre Arbeit der vorangegangenen Woche und überlegten, wie man am besten weiterarbeiten könnte. Dafür stellten wir für jede Gruppe kleine Arbeitspläne mit einer

"Völkerverständigung macht Schule"

Im Rahmen dieses Programms der Robert-Bosch-Stiftung ist es meine Aufgabe, ein Schülerprojekt durchzuführen. Bereits vor meiner Ankunft sprach ich mit Herrn Moll, meinem Fachschaftsberater, ab, ein Reiseführerprojekt über die Stadt Prizren anzubahnen. Mit den Schülerinnen und Schülern der Leistungskurse der zehnten und elften Klassen setzte ich es mir zum Ziel, eine Broschüre zu erstellen.



Textbeispiel

"Mein Lieblingsplatz ist der Ort Mlin. Der Ort Mlin kommt nach dem Marash und man muss von da circa 10 Minuten gehen. Es ist ein Ort, der sehr gut zum Picknicken ist, denn dort gibt es eigentlich nichts außer ein paar Bäumen, einer Wiese und einem Fluss. Man kann dort auch hingehen, wenn man allein sein will, denn dieser Ort ist sehr abgelegen und es kommen nicht sehr oft Menschen dahin. Im Sommer ist es dort auch immer sehr angenehm, weil man sich am kalten Wasser des Flusses kühlen kann, oder man kann sich einfach unter die schattigen Bäume legen und sich ausruhen. Ich mag den Mlin, weil es einfach ein ruhiger Ort ist, der mich die Stadt vergessen lässt."

Ardit, Deutsch - LK Deutsch - X

Zeitplanung und Aufgabenverteilung auf. Mir war es wichtig, dass die Gruppen sich gegenseitig von ihrer Arbeit berichteten und sich auch gegenseitig Tipps gaben.

Die schönen Herbsttage wurden ausgenutzt, um Fotos zu machen, auch wenn ich die Schüler erst einmal davon überzeugen musste, dass eigene Fotos besser seien als solche aus dem Internet, die sie anfangs mitbrachten. Von den Schülern wurde Parim Kosova, unser Geschichtslehrer, für die fachliche Beratung herangezogen, da er viele Informationen über die Stadt zur Verfügung stellen konnte. Einen selbst gezeichneten Stadtplan steuerte ein Zwölftklässler bei. Mit den Projektschülern, die aus dem Internat kommen, fuhr ich mehrmals am Nachmittag in die Stadt, um ihnen die Gelegenheit zur Arbeit vor Ort zu geben und sie dabei zu unterstützen. Ich kann mich gut an die zaghafte Frage eines Projektschülers erinnern, ob es wohl möglich sei, die katholische Kirche von innen zu sehen, woraus sich spontan ein Vortrag des dortigen Paters über die Geschichte der Kirche ergab. Ebenso war es für einige Schüler das erste Mal, das Museum der Liga von Prizren von innen zu sehen. Anfang November

gab es eine Zwischenpräsentation, bei der im Plenum ein erstes Ergebnis vorgestellt werden sollte und die Fotos abgegeben wurden.

Seither lag der Fokus auf dem Verfassen der einzelnen Artikel, ich ging dazu über, mich jeweils allein mit den Kleingruppen zu treffen und sie bei der Textarbeit zu beraten. Ich stellte Fragen zum Text und half, sie sprachlich angemessen zu formulieren. Dabei ist mir aufgefallen, wie schwierig es hier im Kosovo ist, an Informationen zu gelangen, die verlässlich und objektiv sind. Einige Gruppen arbeiteten besonders engagiert und boten an, nach der Fertigstellung eines Artikels gleich mit dem nächsten zu beginnen, was mich natürlich sehr freute. Die Schüler der zehnten Klasse schrieben zudem kleine Texte über ihren ganz persönlichen Lieblingsplatz in Prizren. Diese Texte gefallen mir besonders gut, weil sie ganz subjektiv einen Ort aus Sicht der Schüler beleuchten. Nun haben wir den Corpus der Texte zusammen und müssen in einem Endspurt das ganze zusammenfügen. Ich denke, für die Schüler war es eine wichtige Erfahrung, über einen so langen Zeitraum gemeinsam an einer Sache zu arbeiten und mit neuen Arbeitsweisen in Berührung zu kommen.

Auf Tour mit Bus und Taxi Fragen an Karoline Müller Heide Noll

Bosch-Praktikantin Karoline Müller über den öffentlichen Nahverkehr

Frage: Schulfreie Zeiten haben Sie zusammen mit Kulturweit-Praktikantin Pauline Koch für Ausflüge und Reisen in die Nachbarländer genutzt. Da Sie kein Auto haben, waren Sie auf das öffentliche Transportsystem angewiesen. Wie hat das funktioniert?

Karoline Müller: Eigentlich ganz gut. Das Planen solcher Busreisen ist ein bisschen chaotisch, weil man nie einen Fahrplan vor sich hat. Wir haben schließlich die Fahrpläne an den einzelnen Stationen abfotografiert. Am Ende hat alles irgendwie geklappt. Irgend jemand hilft immer.

Frage: Wie waren die Busfahrten?

Karoline Müller: Man kommt ins Gespräch mit Leuten. Das ist nett, aber auch anstrengend. Die Busse halten unterwegs häufig, um Leute ein- und aussteigen zu lassen. Vor allem bei den acht-, neunstündigen Überlandtouren nach Montenegro legen die Fahrer oft Pausen ein. Müssen sie auch; denn in den ausrangierten deutschen Bussen gibt es keine Toiletten. Neben dem Fahrer ist ein Steward an Bord, der Kekse und Kaffee verteilt und sehr herzlich und zuvorkommend ist. Überhaupt sind alle sehr freundlich. Einmal wollte ich auf der Rückfahrt von Montenegro noch eine Postkarte einwerfen. Da lief der Fahrer mit mir durch das Dorf, in dem gerade Pause war, und suchte mit mir den Briefkasten. Dadurch verzögerte sich die Weiterfahrt, aber niemand hat gemeckert oder war sauer deswegen.

Frage: Wie sind die Busse?

Karoline Müller: Meistens okay. Skurril ist nur, wenn der Fahrer anfängt zu rauchen...

Frage: Wo gibt es Tickets und was kosten sie?

Karoline Müller: Man steigt in den Bus, setzt sich einfach hin und wartet, bis jemand kommt und sie verkauft. Die Preise sind für deutsche Verhältnisse sehr günstig. Studenten beispielsweise zahlen 3, 50 Euro für eine Fahrt von Prizren nach Prishtina, 18 nach Ulcinj (Montenegro) und 15 von Prizren nach Tirana.

Frage: Welche Erfahrungen haben Sie sonst mit dem

Männer & Frauen

Der Umgang junger Männer mit ihren Schwestern, mit Homosexualität und mit Waffen sind beispielsweise Punkte, wo sich im Gespräch sehr große Unterschiede zeigen. Oberflächlich versteht man sich gut, aber in der Tiefe sind die Denkwelten doch sehr unterschiedlich. Ich habe das Gefühl, keinen Kosovaren meines Alters getroffen zu haben, der einen ähnlichen Lebensentwurf und ähnliche Vorstellungen hat. Ich sehe auch, dass hier das Frauenbild ein ganz anderes ist. Ich kann als deutsche Frau Dinge tun, die hiesige Frauen nicht tun könnten.

Transport gemacht?

Karoline Müller: Taxifahren geht ganz gut, die Fahrer sind überwiegend ehrlich und freundlich. Fahrradfahren dagegen ist ein Problem. Die Straßen sind schlecht, der Verkehr ist abenteuerlich, und man wird als Frau so schräg angesehen, dass man sich unwohl fühlt. Einmal wurden Pauline Koch und ich sogar von Kindern mit Steinen beworfen. Wir hatten das Gefühl, dass wir mit dem Radfahren zu sehr provozieren...

Nach einem halben Jahr im Kosovo: Was ist Ihr Fazit?

Karoline Müller: Es ist spannend, dass man über viele Sachen anders nachdenken, sich selbstverständliche Dinge vor Augen halten muss, die es hier nicht sind. Der kulturelle Unterschied ist mir mehrfach aufgefallen.



"Wir sprechen lockerer" Eine Woche zu Gast in Schöllkrippen Friedrich-Wilhelm Moll - Fachschaftsberater ZfA

"Wer auf einer einfachen Holzgitarre so gut spielen kann, kann sicher auch prima mit der E-Gitarre umgehen", sagt Roland Koch: "Ard, bleib doch mal hier". Der Musiklehrer der Schule Schöllkrippen drückt dem jungen Loyola-Schüler eine E-Gitarre in die Hand und nickt ermutigend. Ard lässt versuchsweise ein paar Akkorde erklingen, dann legen er, Koch und die weiteren Mitglieder der Lehrerband los. "Smoke on the water". Der Saal tobt.

Der schmale, dunkelhaarige Junge steht gelassen neben den älteren Männern und spielt mit, als ob er nie etwas anderes getan hätte. Das kam bei den Schulvorführungen am letzten Tag des Schüleraustauschs mit der Schule Schöllkrippen so gut an, dass es die Musiker am Abend für die Eltern und Besucher des großen Abschlussfests gerade nochmal spielten.

Ein traditioneller kosovarischer Kreistanz setzte den thematischen Kontrapunkt. Je später der Abend wurde, desto mehr vermischten sich die Elemente beider Kulturkreise. Ein kosovarisches Liebeslied, der "Weltmeister"-Song der Sportfreunde Stiller, ein Solo am Piano von Jona, Hamburger, Börek, Präsentationen, Dankesworte: Zu schnell verging die Zeit. Am Ende fassten sich alle an den Händen und zogen zwischen den Tischen und Bänken hindurch: Polonaise auf kosovarisch.

So endete für 18 Loyola-Schüler eine aufregende Woche in Unterfranken. Sie lebten in deutschen Familien, besuchten die Hauptschule Schöllkrippen und teilten den Alltag ihrer deutschen Gastgeber – vom Unterricht über den Nachmittag im Schwimmbad, das Fußballtraining im Verein bis hin zu einer großen Geburtstagsparty.

Möglich wurde dieser Einblick in eine fremde Welt durch eine Schulvernetzung, die die Hauptschule Schöllkrippen und das Loyola-Gymnasium miteinander eingingen. Schüler des Deutsch-Leistungskurses der Jahrgangsstufe Neun durften im Juni 2010 als erste Austauschgruppe nach Schöllkrippen fahren. Der Gegenbesuch erfolgt im Herbst.



"Lebenswelten" heißt das mit dem Austausch verbundene Projekt. Denn die Lebenswelten der Schüler sind recht unterschiedlich. Der Kosovo ist nicht nur der jüngste, sondern auch der ärmste Staat Europas. Das Durchschnittsalter der etwa zwei Millionen Einwohner liegt bei 25 Jahren. Die Geburtenrate ist hoch, die Arbeitslosigkeit auch. Mehr als 90 Prozent der Bevölkerung sind Albaner, davon die meisten Muslime. In den Städten prägen kleine Läden, Minarette und chaotische Verkehrsverhältnisse das Bild. Die Preise sind, aus deutscher Sicht, gering, die Familien groß und die Infrastruktur schwach: Wasser und Strom fließen unzuverlässig, die eigentlich schöne Landschaft ist vermüllt, die Straßen sind in schlechtem Zustand.

So wundert es nicht, dass den Loyola-Schülern manches auffiel, was in Deutschland selbstverständlich scheint. "Die Leute fahren sehr schnell. Es gibt viele Ampeln, und alle halten sich an die Signale", hat Nikë beobachtet. "Die Familien sind kleiner, die Großeltern leben meistens nicht im gleichen Haus", ist Fiona aufgefallen. "Die Straßen sind in besserem Zustand", findet Arta. "Es ist hier viel schwieriger, mit anderen Menschen in Kontakt zu kommen", sagen Valon und Fjolla, und: "Im Kosovo sind die Menschen freundlicher und offener gegenüber Fremden".

Ist man erst mal miteinander bekannt, ändert sich das. "Die Freundlichkeit der Familie" war für Ardit mit das Beste am Besuch in Schöllkrippen. "In der Familie ist es wie bei uns", urteilt Jona. Das Leben in Deutschland empfindet sie gleichzeitig als leichter und geregelter als in ihrer Heimat.

Der Schüleraustausch ist für die Jugendlichen ein wichtiger Schritt auf dem Weg zum Deutschen Sprachdiplom. "Wir lernen sehr viel, viele neue Worte, und sprechen lockerer", sagt Fiona.

Der Schwerpunkt dieses ersten Ver-

Freunde in der Fremde finden

Was treibt eine Schule im beschaulichen Frankenland dazu, eine Partnerschaft mit einer Schule im Kosovo einzugehen?

"Ohne es zu hoch hängen zu wollen, ist für mich der völkerverbindende Aspekt wichtig", sagt Schulleiter Heinrich Herrmann. "Durch die persönliche Bekanntschaft, den persönlichen Kontakt mit den ausländischen Gästen sollen unsere Schüler sensibilisiert werden gegen Ausgrenzung, Hetze und rechtes Gedankengut".

"Wir leben in Frieden und Freundschaft mit unseren Nachbarn in Europa. Das ist eine Verpflichtung, auch zu weiter entfernten Ländern freundschaftliche Beziehungen aufzubauen", sagt Lehrer Martin Hahn, einer der Initiatoren der Schulpartnerschaft.

Die Kontakte seien auch in der Hinsicht unterstützenswert, als es ein Beitrag zur Bildung junger Menschen und damit eine Förderung für den Kosovo sei. Nicht zuletzt erweitert das Reisen und miteinander Reden den Horizont – sowohl für die deutschen, als auch für die kosovarischen Schüler.

Schüleraustausch

"Wir sprechen lockerer"

suchs einer Vernetzung lag auf dem Kennenlernen der jeweils anderen Kultur. Die kosovarischen 14- und 15-Jährigen erlebten den deutschen Schul- und Familienalltag und thematisierten mit ihren Partnerschülern kulturelle Unterschiede auf humorvolle Weise. Die Schüler entwickelten kurze Spielszenen, in denen es beispielsweise um die unterschiedlichen Zeitbegriffe oder Sprachschwierigkeiten ging. Diese führten sie am letzten Tag des Aufenthaltes in der Turnhalle vor großem Publikum vor. Ferner steuerten die Loyola-Schüler drei kosovarische Lieder, Solo-Stücke des kosovarischen Gitarrenmeisters Ard Kastrati und der Pianistin Jona Rada und einen Tanz zum gut einstündigen Programm bei. Zum Abschluss sangen sie "Freude, schöner Götterfunken" in drei Sprachen.

Die Gastgeber waren beeindruckt, ließen sich aber auch nicht lumpen. Eine sechste Klasse trug ein Gedicht in sechs Sprachen vor, eine achte spielte mit Musiklehrer Roland Koch eine Fuge von Bruckner auf Xylophonen. Schülersprecherin Jecei Rie Unklebach aus der 9b zeigte eine moderne Form des Breakdance. Außerdem begleitete die Lehrerin das Programm – unterstützt durch Ard Kastrati, siehe oben.

In Ergänzung zu Schule, Familie und Projekt organisierten die Schöllkrippener mehrere Ausflüge. Die Schüler besuchten gemeinsam Würzburg und Aschaffenburg und schipperten den Main entlang. Sie staunten über die prachtvolle Würzburger Residenz und das Aschaffener Pompejanum, den Nachbau eines römischen Hauses. Besonderen Eindruck hinterließen bei den jungen Kosovaren das "Shopping" in der Stadt und der Ortsrundgang durch Schöllkrippen mit "Hebamme Elisabeth", einer Figur von 1437, alias Lilli Fath. Hinterher spendierte Bürgermeister Reiner Pistner allen Eis.

Eindruck machten aber auch die Loyola-Schüler selbst: durch ihre Schuluniformen in den Farben Europas, ihr gutes Deutsch, die Vorstellung ihrer Schule mittels einer vorzüglichen Präsentation und die Lieder und Tänze, die sie vorführten.



Shkëmbimi i nxënësve

Shënim nga vizita në Shkodër Një bashkëpunim me interes për gjithë Prof. Pranvera Pupa



Qëndrimi njëjavor në gjimnazin "Atë Pjetër Meshkalla" në Shkodër, në fund të prillit të vitit shkollor 2009-2010, ishte një përvojë e veçantë. Programi i shkëmbimit në mes të dy shkollave, në kuadër të të cilave mësimdhënësit kanë rast të shkëmbejnë përvojat e tyre në të mirë të përparimit të mësimdhënies, u dëshmuar të ishte me interes për të gjithë. Një anë tjetër e vizitës është edhe miqësia e krijuar në mes nxënësve të dy shkollave, që sigurisht do të jetë një element shtesë që do t'i shërbejë thellimit të bashkëpunimit. Gjatë kësaj kohe nxënësit ndoqën rregullisht orët mësimore. Edhe profesorët morën pjesë nëpër orët mësimore dhe bashkë me kolegët e lëndëve të njëjta shkëmbyen ide dhe diskutuan për çështje me interes të përbashkët.

Gjatë aktiviteteve të lira, nxënësit kanë zhvilluar një ndeshje miqësore në futboll, ndërsa mjaft interesante ishin edhe pikat muzikore dhe interpretimet në kitarë të nxënësve tanë që u duartrokitën gjatë nga të pranishmit në programin e organizuar ditën e fundit. Vizita u përmbyll me një darkë të përbashkët me ushqime të sjella nga nxënësit shkodranë të përgatitura në familjet e tyre, ndërsa të nesërmen u larguan nga Shkodra.

Mbresat nga qëndrimi njëjavor në gjimnazin "Atë Pjetër Meshkalla", vizita nëpër objekte të rëndësishme kulturore të këtij qyteti, por edhe në Tiranë e Krujë, krijuan për të gjithë ne një pamje më komplete për këtë vend, që sigurisht do të vazhdohet dhe do të pasurohet gjatë viteve që do të vijnë nga grupe tjera nxënësish e mësimdhënësish.



Internat

Kamping në Rugovë të Pejës Ed. Arianit Qollaku



Prej shumë vizitave që kemi pasur gjatë këtij viti shkollor nëpër vende të ndryshme të Kosovës, vlen të përmendet vizita në Grykë të Rugovës.

Në shtator të këtij viti, së bashku me maurantët konviktorë 2009/10, kemi bërë një kamping në Rugovë të Pejës. Ka qenë njëri prej aktiviteteve më të mira të konviktit, ku kanë marrur pjesë të gjithë maurantët konviktorë, nën përkujdesjen time dhe m. Angjelin si edukatorë. Ka qenë një gjë e bukur të kalohet një natë në kamp së bashku me nxënës. Ishte një natë e gjatë e bisedave, dëshirave për të ardhmen, humorit, këndimit, vallëzimit etj.

Gjatë këtij kampingu ka rënë në sy edhe sjellja mjaft e mirë e nxënësve, çka jep të kuptohet se nxënësit e konviktit janë mjaft të edukuar, të kulturuar dhe të kujdesshëm. Kam dëshirë që t'i përsërisim këta maurantë, pasi është viti i tyre i fundit, të kenë suksese në jetë, të vazhdojnë të jenë të sjellshëm dhe të punojnë për të ardhmen. Në fund përsërisim m. Hanë dhe a. Happel, të cilët na kanë lejuar që të realizohet ky projekt, i cili me të vërtetë ia ka vlejtur.



Konvikt

Kampingu në Rugovë Liridona Ramadani - XII b

Erdhi përsëri shtatori, së bashku me sfida të reja dhe ëndrra të shumta të cilat janë në pritje të realizimit të tyre. Ne tani kemi më shumë obligime, gjithashtu edhe më shumë përgjegjësi. Na presin shumë ditë të bukura, por edhe të lodhshme si çdo maurant tjetër. Ne kemi nevojë për më shumë relaksim. Një mbrëmje, tek po qëndronim jashtë gjithë maurantët së bashku, na lindi ideja të shkonim për fundjavë në kamping. Vendi ku do të bënim kamping vendosëm të ishte Rugova. Do të qëndronim një natë. Nisja do të bëhej të shtunën pas orës së katërt të mësimit dhe do të ktheheshim të dielën pasdite. Kjo ide iu pëlqeu shumë edhe edukatorëve tanë, të cilët na përkrahën shumë. Ushqimin dhe të gjitha pijet na i siguroi kuzhina e konviktit. Një javë përplot ide e dëshira shkoi shumë shpejt, përderisa ne mezi prisnim të shtunën.

Të shtunën, pasi përfundoi ora e katërt e mësimit, u bëmë gati të gjithë. Morëm të gjitha gjërat e nevojshme dhe u nisëm. Me ne erdhën edhe dy edukatorët tanë, Motra Angjelina dhe edukatori Arianit. Gjatë tri orëve udhëtimi me autobus, ne gjithë kohën këndonim. Kur arritëm, atje na priti shumë mirë pronari i restorantit dhe i kampshtëpizave. Pasi u vendosëm të gjithë në dhomat tona dhe pushuam pak, dolëm për një shëtitje në ambient të pastër. Duke shijuar bukuritë e këtij vendi, dielli perëndoi dhe ne u kthyem. Atë natë deri vonë qëndruam të gjithë së bashku pranë zjarrit duke kënduar e duke biseduar për arritjet e deritanishme, për ëndrrat tona në të ardhmen.

Të nesërmen në mëngjes, kur u zgjuam, hëngrëm mëngjesin, mblodhëm të gjitha gjërat tona dhe u nisëm. Gjatë rrugës u ndalëm në qytetin e Gjakovës për të shëtitur pak dhe për të ngrënë drekë. Ishte një drekë modeste, por shumë e shijshme sepse të gjithë ishim të lumtur dhe në zemrat tona kishte vend vetëm gëzimi i cili përcillej gjithmonë me buzëqeshje. Rreth orës 17:00 arritëm në konvikt. Pa dyshim se ishim pak të lodhur, por kishim kaluar mirë, saqë nuk e vënim këtë lodhje. Ky kamping na ofroi shumë ne maurantëve konviktorë dhe bëri ta kuptonim se tanimë ne ishim si një familje. Tri vite së bashku nuk janë pak, aq me tepër kur gjatë kësaj kohe kemi kaluar moshën më të ndjeshme e më të bukur për çdo njëri.



Konviktorë



Përshtypje nga vizita në gjimnazin "Atë Pjetër Meshkalla" në Shkodër Prof. Enver Sulaj

AKTIVITETE TË LARMISHME QË PASUOJNË PËRVOJAT INDIVIDUALE

Gjatë javës së fundit të prillit (prej 26 prill deri më 1 maj), një grup nxënësish bashkë me dy profesorë të shkollës sonë i kanë bërë një vizitë gjimnazit "Atë Pjetër Meshkalla" në Shkodër. Gjatë kësaj vizite që është organizuar në kuadër të programit të shkëmbimeve të ndërsjella që bëhet edhe me disa shkolla në Gjermani, grupi i nxënësve dhe profesorët që i shoqëronin kishin mundësi që të ndiqnin nga afër punën që bëhet në këtë shkollë me traditë, nga bankat e së cilës kanë dalë emra të njohur të dijes dhe të kulturës sonë kombëtare.

Drejtuesit e shkollës, me në krye Atë Gaetano Brambilaska, kishin hartuar një orar të ngjeshur aktivitetesh ditore, gjatë të cilave janë parë nga afër thesaret kulturore dhe historike të këtij qyteti të lashtë, që me të drejtë është vlerësuar djep i kulturës shqiptare. Një shikim nga kalaja e Rozafatit të kthen thellë prapa në të kaluarën, ku gërshetohen legjendat dhe fakti, madhështia dhe përjetësia e një populli, që diti të sfidonte historinë. Vizita këtu fillon pikërisht me shpjegimet që jep ciceroni lidhur me kohën e ndërtimit të kalasë, duke filluar nga të dhënat historike, për të kaluar te legjenda e murimit të gruas e për t'u ndalur te dëshmia që jep edhe vetë shkrimtari shkodran, më i madhi i periudhës së humanizimit shqiptar, Marin Barleti në librin "Rrethimi i Shkodrës".

Mikpritësit kishin organizuar një vizitë në bibliotekën e universitetit "Luigj Gurakuqi" në Shkodër, ku studiojnë edhe një numër të rinjsh nga Kosova, ku me shumë kureshtje u shoqërua vizita në sektorin ku ruhet libri i vjetër. Pyetja e parë që bëjmë këtu është e nxitur nga kureshtja për të marrë vesh se cili është libri më i vjetër që ruhet në këtë bibliotekë. Përgjigjja ishte e menjëhershme. Është libri "Historia e Skënderbeut" i Marin Barletit, kopjen e të cilit ne e prekëm me dorë. Ishte një ndjenjë kjo e jashtëzakonshme, sepse duke prekur faqet e zverdhura të këtij libri të duket sikur ke prekur vetë kohën, madhësinë e një epoke, vuajtjet, luftrat, qëndresën, por edhe mallin për tokën e për njerëzit, para



të cilëve atdheu mbeti një imazh i një kohe të lavdishme. Ata ikën përtej Adriatikut duke marrë me vete atë që u ka shkaktuar dhimbje të përjetshme- mallin për tokën e braktisur, por Barleti me veprën e tij e ka bërë të përjetshme këtë qëndresë.

Fototeka "Marubi" është vendi ku ruhen me shumë xhelozitë fotot e shumta përmes të cilave hidhet dritë në të kaluarë tonë. Këto foto hedhin dritë mbi shumë figura tona kombëtare, por ka aty edhe foto mjaft interesante të malësorëve shqiptarë, pamje qytetesh të ndryshme, por edhe njerëz të rëndomtë me veshjet e tyre karakteristike. Është ky një thesar i vërtetë, diçka e magjishme që në përmasa të tilla e ka vetëm Shkodra. Koleksioni i fundit i fotografive që është bërë pronë e fototekës "Marubi" është koleksioni privat i fotografit shkodran Angjelin Nënshati, i cili u nda nga jeta para dy vitesh, ndërsa la pas vetes mbi 500 mijë foto, në mesin e tyre edhe foto të realizuara në Kosovë. Një vizitë në Krujë te Muzeu Kombëtar kushtuar kryetrimin tonë kombëtar, Gjergj Kastrioti- Skënderbeu, do të plotësonte mozaikun e përshtypjeve të veçanta, për dikë edhe të papritura, sepse nuk është e largët koha kur vizita të tilla mund vetëm të imagjinoheshin, ndërsa sot falë zhvillimeve të reja, këto vizita shërbejnë për njohjen më të mirë dhe thyerjen e barrierave të komunikimit në mes njerëzve dhe vlerave që ndonjëherë të duken shumë absurde e gjithsesi anakronike.

Ditën kur qëndruam në Tiranë, në Bibliotekën Kombëtare po vijonte veprimtaria kushtuar botuesit të viteve '30 - '40, Ismail Mal'Osmani, me rastin e 100-vjetorit të lindjes së tij. Kishim rastin që të vizitonim ekspozitën me librat e botuar nga ky botues, bashkë me riprodhime të ndryshme që sillnin atmosferën e kohës përmes fotove, dokumenteve dhe objekteve të ndryshme. Zyrtarët e Bibliotekës Kombëtare, Maksim Gjinaj dhe Afërdita Onuzi, kishin rezervuar një pritje të veçantë për vizitorët nga ALG "Loyola-Gymnasium", me ç'rast u përgjigjën edhe në pyetjet tona lidhur me aktivitetet e kësaj biblioteke, fondin që posedon, por edhe me çështje tjera me interes. Në objektin e vjetër të bibliotekës, ne pamë edhe fondin mjaft të pasur të librit në gjuhën gjermane dhe koleksionin e librit të rrallë, ku



Schüleraustausch

Përshtypje nga vizita në gjimnazin "Atë Pjetër Meshkalla" në Shkodër

më i vjetri është libri "Epistolae de Conventu Mantvano" (Letra për Kuvendin e Mantovës) e Papa Piut II, shtypur në Milano më 1473.

Drejtori i gjimnazit "Atë Pjetër Meshkalla" në Shkodër, Atë Gaetano Brambillasca dhe tërë stafi i kësaj shkolle, për një javë treguan përkushtimin e tyre të plotë që të na ofronin një pasqyrë të gjithanshme të punës edukativo-arsimore, që nga orët mësimore e deri te aktivitetet letrare, muzikore e sportive, pjesë e të cilave ishin edhe nxënësit e "Loyola-Gymnasium".

Natën e fundit të qëndrimit tonë në Shkodër, në ambientet e shkollës së vjetër e cila po ia lëshon ngadalë vendin objektit të ri të shkollës, i cili në shtator u tha se do të jetë gati, ishte shtruar një darkë me ushqime që i kishin sjellë nxënësit shkodranë, në familjet e të cilëve qëndronin bashkëmoshatarët e tyre të gjimnazit "Loyola-Gymnasium". Me këtë rast, përveç pjesës muzikore nëpërmjet interpretimeve të nxënësve të dy shkollave të binjakëzuara, u shfaqën në projektor pamje të vizitës në Shkodër, por edhe në Krujë e Tiranë. Pas një dite me shumë aktivitete, në mbrëmje takohemi me profesorët Tonin Vasa (autor i disa librave) e Ndrek Qerraxhija, për të përmbyllur në njëfarë forme vizitën njëjavore. Bisedojmë për letërsinë, kulturën dhe përvojat tona në punën edukativo-arsimore dhe më duket sikur java ka kaluar si shkrepje e blicit të fotoaparatis dhe është vështirë që për një moment të mbash mend diçka të veçantë.

Trashëgimia kulturore-historike dhe thesaret e këtij qyteti nuk mund të eksplorohehen brenda një vizite me një agjendë të ngjeshur, kur gjithçka është programuar dhe dita të ikën sa hap e mbyll sytë. Gjithçka e bukur ka edhe fundin dhe është pikërisht fundi që të bën t'i rikthehesh çdoherë fillimit, pa arritur të shkruash tërë atë që ke ndjerë dhe që ke parë. Ndoshta është mirë që gjërat kanë këtë rrjedhë, sepse mbajnë të hapur dëshirën për të vazhduar edhe më tej këtë rrugë të nisur, këtë bashkëpunim, për ta pasuruar edhe me forma tjera, sepse dy shkollat tona kanë çfarë t'i ofrojnë njëra-tjetrës.



Konvikt

Ditëlindja ime në ALG Fjolla Shala - X d

Ne ishim mësuar të festonim mbase më ndryshe. Me familjen, rrethin familjar. Kjo përvojë ishte e re.

Gjatë shumë ditëve u përballëm me sfida të reja, sfida këto që po i perballonim tashmë pa ndihmën e familjarëve tanë, por me forcat tona. Kur kjo ditë e madhe na afrohej të gjitha rrinim të heshtura duke menduar kështu që nuk do të shënonim një vit tonin të ri me një festë sado t vogël. Por ishim gabim.

U befasova kur mësova se si festoheshin këtu ditëlindjet. Mendoj kur e përjetova. Ishte mjaft interesante dhe mbresëlënëse. Të rrethonin shoqet me të cilat tashmë ndanim kohën tonë. Nuk mungon as edukatorja e cila tashmë është bërë person mjaft i dashur dhe i rëndësishëm për ne.

Më pas na argëton shumë edhe muzika dhe vallëzimet. Kështu njëkohësisht lirojme edhe energjitë tona negative. Harrova të cek që interesante këtë ditë e bën edhe "kënga e ditëlindjes" të cilën e kendojnë shokt dhe shoqet tona në menzë apo në klasë.

Kështu e përmbyllim këtë ditë duke mos u ndier keq port ë lumtur dhe duke shtuar planet e reja për vitin e ardhshëm. Duke u gëzuar që gjendemi në këtë rreth që na zbukurojnë këto ditë tona ...

Konviktore



Lehrer und Erzieher

Partner der Eltern, Freunde der Schüler

Alle unsere Lehrer wurden in persönlichen Vorstellungsgesprächen ausgewählt. Wesentliche Kriterien für die Auswahl waren neben einem guten Hochschulabschluss ihre menschliche, pädagogische und didaktische Qualifikation. Alle Lehrer sprechen mindestens eine Fremdsprache.

Die ständige Fortbildung unserer Lehrer ist uns ein zentrales Anliegen. Mehrmals im Jahr veranstalten wir allgemeine Seminare zur Pädagogik und Didaktik, aber auch fachbezogene Fortbildungen werden regelmäßig durchgeführt. Begleitet werden diese Maßnahmen durch Hospitationen der Lehrer, die wir dazu ins europäische Ausland schicken. Unser Kollegium steht als Team für die Umsetzung des kosovarischen Lehrplans und unserer pädagogischen Grundsätze, der ignatianischen Erziehung.

Unsere Erzieher betreuen die Kinder außerhalb der Unterrichtszeit, auch an den Schulwochenenden. Neben spielerischen, musischen und sportlichen Aktivitäten gehört dazu auch die Unterstützung beim täglichen Studium. Eine enge Abstimmung mit den Lehrern, Erziehern und den Eltern sowie ständige Gespräche mit ihnen sind selbstverständlich.



Migjen Baftijaj
Geschichte
Histori



Enes Baxhak
Kunsterziehung
Artet figurative



Tanja Becker
Deutsch, Biologie
Gjuhë gjermane, Biologjie



Xhaver Beqiraj
Albanisch
Gjuhë shqipe



Fuat Berisha
Mathematik
Matematikë



Skender Berisha
Albanisch
Gjuhë shqipe

Pedagogët dhe edukatorët tanë

Partnerë të prindërve, miq të nxënësve

Të gjithë pedagogët tanë, janë zgjedhur në bisedimet prezantuese personale. Kriteria qenësore për zgjedhjen e tyre, kanë qenë: përveç një suksesi të mirë gjatë shkollimit të lartë edhe virtetet e tyre njerëzore, dijet pedagogjike dhe didaktike.

Të gjithë pedagogët tanë, flasin së paku një gjuhë të huaj. Kualifikimet e përhershme të pedagogëve tanë, janë qëllimet tona qenësore. Ne, gjatë vitit shumë herë organizojmë seminare të përgjithshme nga pedagogjia, didaktika, por rregullisht realizojmë kualifikime edhe në lëndët profesionale. Këto masa, përcillen me hospitime të pedagogëve, të cilët ne, për këtë gjë, i dërgojmë në Gjermani, Austri dhe në vende tjera evropiane. Kolegjiumi ynë është formuar për të vënë në jetë planin mësimor të Kosovës dhe parimet tona edukative.

Edukatorët tanë, përkujdesen për fëmijët jashtë kohës së mësimi dhe gjatë fundjavës shkollore. Përveç aktiviteteve zbavitëse, muzikore dhe sportive, këtu përfshihet edhe përkrahja gjatë "studimit" ditor. Bashkërendimi i ngushtë me pedagogët, edukatorët dhe prindërit, si dhe bisedat e përhershme me ta janë çështje që kuptohen vetvetiu.



Sijeta Braha
Englisht
Gjuhë angleze



Shpejtim Buqaj
Erzieher
Eduktor



Halit Buzhala
Mathematik, Physik
Matematikë, Fizikë



Fadil Bytyçi
Latein, Geschichte
Gjuhe latine, Histori



Hysni Bytyçi
Albanisch
Gjuhë shqipe

* 01.02.1952
+ 15.05.2010



Arianit Çollaku
Erzieher
Eduktor

* neu ab dem Schuljahr 2010/11
të rinjë në vitin shkollor 2010/11
** ausgeschieden zum Schuljahresende 2009/10
shkuan në vitin shkollor 2009/10

Lehrer und Erzieher

Partner der Eltern, Freunde der Schüler



Florentina Dreshaj
Praktikantin
Praktikante



Haxhere Faiku
Chemie
Kimi



Veli Gashi
Mathematik
Matematikë



Mark Gojani
Englisch
Gjuhë angleze
Stv. Schulleiter
Zëvendës drejtori i shkollës



*** Vlora Grajçevci**
Deutsch, Latein
Gjuhë gjermane, Gjuhe latine



Isme Hoxha
Deutsch
Gjuhë gjermane



Luljeta Hoxha
Englisch
Gjuhë angleze



Nexhat Hoxhaj
Informatik
Teknologji me TIK



Neki Jahaj
Deutsch
Gjuhë gjermane

Pedagogët dhe edukatorët tanë

Partnerë të prindërve, miq të nxënësve



Faton Kabashaj
Erzieher
Edukator



Sr. Shpresa Kabashi
Albanisch
Gjuhë shqipe



Bal Kajzogaj
Biologie
Biologjie



Diamanta Kastrati
Physik
Fizikë



Fatmir Kastrati
Albanisch
Gjuhë shqipe



Pauline Koch
Praktikantin
Praktikante



Diana Kolaj
Albanisch
Gjuhë shqipe



Mirlinda Kolmekshaj
Mathematik
Matematikë



Besëlidhja Konstantini
Deutsch
Gjuhë gjermane



Parim Kosova
Geschichte
Histori

Lehrer und Erzieher

Partner der Eltern, Freunde der Schüler



Sr. Hana Kqira
Erzieherin
Edukatore



Liridona Krasniqi
Sport
Sport



Dr. Ruzdi A. Kuçi
Biologie
Biologjie



Sokol Kyçyku
Philosophie, Psychologie,
Soziologie, Soziologie
Filozofi, Psikologji,
Sociologji



Filamena Laçi
Erzieherin
Edukatore



Zef Lleshdedaj
Latein
Gjuhë latine



Kastriot Marku
Musik
Muzikë



Albina Marniku
Erzieherin
Edukatore



*** Franziska Mertens**
ICE
Praktikantin
Praktikante



*** Miradije Miftaraj**
Deutsch
Gjuhë gjermane



Friedrich-Wilhelm Moll
Deutsch
Gjuhë gjermane
Fachschaftsberater ZfA



Karoline Müller
Praktikantin
Praktikante



Linda Oroshi
Erzieherin
Edukatore



Maksut Pirku
Erdkunde
Gjeografi



Sr. Angjelina Prenklushaj
Erzieherin
Edukatore



Pupa Pranvera
Englisch
Gjuhë angleze



Ramadan Ramadani
Latein, Geschichte
Gjuhë latine, Histori



*** Ana Spaqi**
Musik
Muzikë



Ludevik Shpaqi
Erzieher
Eduktor



Enver Sulaj
Albanisch
Gjuhë shqipe

* neu ab dem Schuljahr 2010/11
të rinjë në vitin shkollor 2010/11
** ausgeschieden zum Schuljahresende 2009/10
shkuan në vitin shkollor 2009/10

Lehrer und Erzieher

Partner der Eltern,
Freunde der Schüler



Sejdi Susuri
Physik
Fizikë



Frrok Thaqi
Erzieher
Edukator



Lulzim Tytnxhiu
Chemie
Kimi



Mentor Ukimeri
Sport
Sport

Verwaltung

Organisation & Rückhalt
Entspanntes Arbeiten und
verlässliche Abläufe

Diese zu gewährleisten, arbeitet unsere Verwaltung als Dienstleister für alle Mitarbeiter in Internat und Schule, für alle Schüler und deren Eltern. Hier erhalten Sie weiterführende Auskünfte und Informationen über Alltägliches.

Als Sammelpunkt aller wichtigen Informationen und als Dokumentationszentrum steht sie an den Schulvormittagen für persönliche Anfragen oder per Telefon und, darüber hinaus, per E-Mail zur Verfügung.



Pal Bala
Rechtsfragen
Çështjet juridike



Hamide Elshani
Buchhaltung/Sekretariat
Kontabiliteti/Sekretariati



Ana Tomiqi
Sekretariat
Sekretariati



Anton Lleshi
Tagwächter
Rojë ditë



Murat Xhoxhaj
Nachtwächter
Rojë nate

Administrata

Organizimi & Mbështetja
Puna e shtendosur, kërkon
rrijdhë të besueshme

Për të siguruar këtë, administrata jonë punon si shërbim për të gjithë bashkëpunëtorët në konvikt dhe shkollë, për të gjithë nxënësit dhe prindërit e tyre. Këtu, mund t'i gjeni informatat dhe njoftimet që mund t'u ndihmojnë gjatë përditshmërisë.

Administrata si pikë grumbullimi e të gjitha informatave të rëndësishme dhe si qendër e dokumentacionit, është në dispozicion të përditshëm, për të dhënë informata, për të sqaruar ose për të pranuar pyetje, çdo paradite përmes telefonit, me E-mail, ose me ardhjen tuaj në zyrat e administratës.



Albina Bisaku
Köchin
Kuzhinierë



Filip Marki
Koch
Kuzhinier



*** Zef Oroshi**
Küchenhilfe
Ndihmës-kuzhinierë

TELEFON: +377 (0)44 434 087
E-MAIL: ALG-INFO@ALG-PRIZREN.COM

Leitung

Ideengeber & Gestalter Unser Leitungsteam

Wir sind uns bewusst, dass keine Institution ohne klare Strukturen sinnvoll arbeiten kann. Unser Leitungsteam versteht sich daher als verantwortlicher Ideengeber und Gestalter auf dem Weg zum gemeinsamen Ziel.

Obwohl jeder für unterschiedliche Bereiche Verantwortung übernommen hat, bleibt es unser aller Aufgabe, das jeweils Erreichte gemeinsam anzuschauen und zu bedenken, um Anregungen und Erfolg versprechende Schritte in die Zukunft zu entdecken. Lehrer, Erzieher, Eltern, Schüler, Mitarbeiter in der Verwaltung sowie Freunde und Förderer sind in diesem Prozess der Suche unsere Partner.



P. Walter Happel SJ
Direktor
Drejtör



Prof. Mark Gojani
stv. Schulleitung
Zëv. drejtori i shkollës

Udhëheqja

Ideatorët & Konstruktorët Ekipi ynë udhëheqës

Ne jemi të vetëdijshëm se asnjë institucion nuk mund të punojë në mënyrë kuptimplotë pa struktura të qarta. Ekipi ynë udhëheqës është pra si ideatori përgjegjës dhe dhënësi formës në rrugën për në cakun tonë të përbashkët.

Edhe pse secili ka marr përsipër përgjegjësinë për fusha të ndryshme, mbetet detyrë jona e të gjithëve, ta shikojmë çdo të arritur bashkërisht dhe të mendojmë për gjetjen e frymëzimeve për hapat që premtojnë suksese në të ardhmen. Mësimdhënës dhe edukatorë, prindër, nxënës, bashkëpunëtorë në administratë si dhe miq dhe përkrahës në këtë proces të kërkimit të më së mirës janë partnerët tanë.



Sr. Klara Curri
Internatsleitung
Udhëheqja e konviktit



Jürgen Schwarzbach
Finanzen
Financat

Internat/Konvikt

Një fillim i ri ... Mërgim Krasniqi - X d

Konvikt



Si çdo fillim i vështirë, e vështirë ishte edhe dita e parë për mua në një vend të ri. Isha i shokuar kur më njoftoi babai se isha pranuar në kolegjin "Loyola". Nuk e di ... ndjenjat më ishin përzier, nuk i kuptoja, ishin gëzim apo hidhërim?! Dola jashtë që t'iu tregoja edhe shokëve të mi.

Erdhi java e fundit në shtëpi. Fillova që të bëhesha gati. Zemra më ishte thyer në dysh për familjen që po e lija. Nuk isha mësuar asnjëherë pa ata. Gjithashtu edhe për shoqërinë e vjetër, për vendin ku rrija me shokët e mi Aq shumë gjëra më silleshin ndër mend, sa që ndonjëherë thoja me vete: të shkoj apo të mos shkoj? Si do të më presin shoqëria e re? A do të mundem të përshtatem në një vend tjetër? Sa herë që hyja në dhomë, në kënd shihja valixhet, në këndin tjetër shihja librat dhe mbi to disa fletushka të "ALG"-së.

Dita e parafundit në shtëpi. U përshëndeta me të gjithë. Hyra në dhomë që t'i përgatisja gjërat e mia, kur mbi tavolinë më shkuan sytë në foton e familjes. E mora me kujdes dhe e futa në çantë. Të nesërmen u nisa së bashku me babain për në kolegji.

Arritëm në oborrin e shkollës. Babai më përcolli deri tek dera dhe më pas hyra brenda në konvikt. Më treguan se cilët ishin shokët e dhomës dhe ata më pas më dërguan tek dhoma. Nuk më dukej edhe aq keq në fillim. Fillova t'i vendosja gjërat nëpër raftë. Shokët më thirrën që të njihesha edhe me shokët e tjerë. Kaloi edhe ajo ditë. Të nesërmen të gjithë u pajisëm me uniformat.. Oborri i shkollës filloi të mbushej plot nxënës.

Pas pak drejtori i shkollës, zoti Walter Happel na mbajti fjalimin e parë për ne të rinjtë, na dëshiroi fillim të mbarë dhe suksese në mësim. Të gjithë profesorët ishin pranë klasave të tyre. Na mblodhi të gjithëve zilja e shkollës. Gjithçka ishte shumë e përsosur, por mendja ime si edhe e shokëve tjerë nuk ishte aty. Ishim të gjithë me emocione. Kështu kaluan ditët e para. Fillova që të mësohesha dhe që të më pëlqente shkolla. Filluan testet e para, detyrat e shtëpisë, detyrat që duhej t'i bënim në konvikt etj.

Dhe tani që është në fund viti shkollor, më duket se dje kam ardhur në shkollë, sa hap e mbyll sytë. Ende nuk po më besohet se sa shpejt ka kaluar ky vit shkollor për mua, edhe për të gjithë. Pra nuk është gjithmonë paramendimi ynë i saktë pa e vërtetuar atë.

"Aty ku krijohet elita" Loyola-Gymnasium në objektivin e kamerës Prof. Enver Sulaj

Ideja për të bërë një dokumentar televiziv për gjimnazin "Loyola" në Prizren më kishte lindur që nga momenti i vënies së gurthemelit të këtij institucioni edukativo- arsimor, më 17 prill 2005. Në një hapësirë në periferi të Prizrenit, larg zhurmës dhe atmosferës mbytëse të qytetit, eskavatorët po çanin atë ditë tokën për të hapur themelet ku do të niste rritjen e vet kjo shkollë.

Edhe vetë ceremonia zyrtare e vënies së gurthemelit ishte një dëshmi më shumë e seriozitetit dhe guximit për të bërë diçka të bukur për këtë vend, që sapo kishte dalë nga lufta, ku kryefjalë e të gjitha bisedave ishte fjala "shkatërrim".

Vitet '90 dhe periudha e pasluftës dëshmuar se sistemi arsimor në Kosovë kishte përjetuar goditje të rënda, ndërsa riparimi i tij dhe vënia në baza të shëndosha dukej të ishte një detyrë sa fisnike, po aq edhe e përgjegjshme dhe imediate e institucioneve vendore. Shkollat private shiheshin si një alternativë në tërë këtë proces, që u nënvizua edhe në vetë ceremoninë e vënies së gurthemelit, ku u tha se një shkollë si "Loyola" do të jetë plotësim i një ëndrrë të hershme që edhe në Kosovë të ketë një gjimnaz klasik.

U vlerësua se kjo do të ishte një rast i mirë për të ulur shkallën e vetëkënaqësisë që kaplon qarqe të ndryshme intelektuale dhe politike, ashtu si edhe në Kosovë pas përfundimit të luftës. Që nga ky moment vitet sikur kanë ecur pa i vërejtur. Në atë hapësirë që dikur të dukej e shkretë, sot shtrihen hapësira të bukura e të gjelbëruara për arsimimin dhe edukimin e gjeneratës së re.

Brenda këtyre pesë vjetësh gjimnazi "Loyola" ka krijuar një identitet të fuqishëm, ka bërë një emër. Ngacmimi i brendshëm prej gazetari nuk të lë të ndihesh komod para fakteve dhe sukseseve që opinioni duhet t'i dijë. Por, si të bëhej kjo. Duhej angazhim, punë dhe përpjekje e vazhdueshme që produkti final të realizohej në mënyrën më të mirë të mundshme, edhe pse shpeshherë, mbetet diçka për të cilën autori mendon se mund të bëhej më mire, sepse përsosmëria nuk mund të arrihet.

Me mbështetjen teknike të TVPz-së (Televizionit të Prizrenit), pas një pune disamujore, më 17 prill, në orët e mbrëmjes, ditën kur ALG "Loyola-Gymnasium" kremtoi ditëlindjen e pestë, në televizion u shfaq materiali i përgatitur.

Përballë një pune të madhe që bëhet në këtë shkollë, gjithçka tjetër duket të jetë e parëndësishme, sepse janë rezultatet e shkëlqyeshme të nxënësve që janë treguesi më i mirë i suksesit që është arritur këtu. Dokumentari televiziv ka synuar të jetë një ndërmjetës në mes publikut të gjerë, në njërën anë, dhe kolektivit të kësaj shkolle, në anën tjetër, që si parim të angazhimit ka vetëm punën. Gjatë tërë punës në realizimin e dokumentarit një dilemë kërkonte zgjidhje: si të titullohej dokumentari.

Përë këtë në mënyrë indirekte më kanë ndihmuar Ministri i MASHT-it i Kosovës, z. Hoxhaj,

i cili gjatë intervistës ka deklaruar se gjimnazi "Loyola-Gymnasium" është padyshim shkolla më e mirë në vendin tonë, ku krijohet elita e re. Në anën tjetër, drejtori i ALG "Loyola-Gymnasium", z. P. Walter Happel, thekson se shkolla synon që nga këtu të dalë një elitë intelektuale që do të marrë përsipër fatin e vet, por edhe të vendit. Por, shton ai, kjo mund të arrihet vetëm me punë, dije dhe përkushtim.

Pas xhirimeve në terren, intervistave të shumta, kërkimit në arkiv të materialeve filmike dhe montazhit për një kohë të gjatë, dokumentari kishte marrë formën finale. Gjithçka ishte gati më 17 prill dhe brenda 45 minutash sa zgjat dokeumentari, shikuesit do të kenë rast që të krijojnë një pasqyrë sa më të plotë për këtë shkollë që është vlerësuar me të drejtë si vend ku krijohet elita e re e Kosovës.



Auszeichnungen

Të shpërblyerit

Klasse - Klasa - VI a



Bajraktari, Albulenë * X a
 Bala, Kaltrim * VI c
 Berisha, Agon * VI a
 Berisha, Genc * XII c
 Berisha, Rita * VI a
 Bibaj, Valon * XI c
 Bytyçi, Enkeled * VIII a
 Bytyçi, Gresa * X c
 Bytyçi, Valza * IX a
 Bytyqi, Albi * VIII c
 Bytyqi, Eduard * VI a
 Çollaku, Kurbina * X a
 Dedaj, Kolë * XII b
 Dinaj, Violeta * XI c
 Elshani, Alba * XI a
 Elshani, Fedora * VIII b
 Elshani, Nita * XII c
 Ferizi, Ardita * XI d
 Firza, Ilir * X c
 Gegaj, Arta * IX b
 Gegaj, Kristina * VIII a
 Gjini, Anda * VIII a
 Gojani, Katarina * IX b
 Guraziu, Veton * VII b
 Haliti, Ditëbardha * VII b
 Hamitaga, Shkodran * XII b
 Hasani, Alisa * XI a
 Hoti, Bleron * VI a
 Hoxha, Amar * VII a
 Hoxha, Fjolla * VIII c
 Hoxha, Rona * VIII b
 Hoxhaj, Rilind * VI c
 Kabashi, Gresa * X b
 Kabashi, Vullnet * VI a
 Kajzogaj, Drita, *, *, XII c
 Karakushi, Nita * VII c
 Karavidaj, Dukagjin * VI a
 Kastrati, Ard * IX b
 Krasniqi, Arianit * VII b
 Kryeziu, Ardi * VIII a
 Kujtimi, Art * VI a

Lezi, Albrim * VIII b
 Maloku, Viona * XI b
 Markaj, Kastriot * XII b
 Mataj, Teuta * XII a
 Meta, Donika * X c
 Meta, Donjeta * VII a
 Muçaj, Albion * VII c
 Muçaj, Rina * VIII a
 Muhaxhiri, Vala * XI d
 Munega, Robertina * X b
 Musollaj, Arta * XI c
 Mustafa, Vjollca * X a
 Nuhaj, Teuta * VI a
 Nurdollari, Andrra * VI b
 Nushi, Donika * X d
 Oroshi, Kristian * X b
 Oroshi, Kristjana * VIII b
 Osmankaj, Edina * VI b
 Polloshka, Vesa * VI b
 Rada, Jona * IX b
 Rruka, Leart * XI d
 Sadikaj, Fjolla * X d
 Sallauka, Rigon * VIII a
 Selimi, Synim * VII a
 Sertolli, Teuta * XI b
 Shabani, Dardan * XI a
 Shabollari, Bardhi * VII a
 Shala, Dardan * VI b
 Shala, Doruntina * VI a
 Sokoli, Edmond * XII c
 Sopa, Armela * VIII c
 Spaqi, Donjeta * X a
 Spaqi, Mimoza * VII c
 Temaj, Rrita * XI b
 Temaj, Rron * VI a
 Ukaj, Edona * X d
 Ukimeraj, Fatbardh * XII c
 Vezgishi, Aulona * XI b
 Zeka, Jeta * XII a
 Zeqiri, Arbias * XI a



Bevor es dann wirklich in die wohlverdienten Ferien ging, wurde natürlich gefeiert und es wurden Preise verliehen. Die jeweils besten Schüler einer Klasse, aber auch jene, die sich durch vorbildliches soziales Verhalten ausgezeichnet hatten, wurden geehrt. Die Schüler sind in den Klassenlisten wie folgt gekennzeichnet:

- * hervorragende schulische Leistungen
- * vorbildliches soziales Verhalten



Para se të shkonim në pushim, duhej të kremtonim dhe të jepnim shpërblime. Nxënësit më të mirë të një klase dhe ata që treguan sjellje shembullore në shoqëri, u nderuan dhe u shpërblyen. Nxënësit janë radhitur në listat e klasave si në vazhdim:

- * punë e shkëlqyer në shkollë
- * sjellje shembullore shoqërore



Ademaj, Ezan
 Berisha, Agon *
 Berisha, Rita *
 Burnik, Berat
 Bytyqi, Eduard *
 Elshani, Blendi
 Gashi, Blinera
 Gashi, Hekuran
 Hoti, Bleron *
 Hoti, Diamant
 Hoti, Edison
 Kabashi, Vullnet *
 Kalimashi, Rinor
 Karakushi, Jon
 Karakushi, Vlera
 Karavidaj, Dukagjin *
 Kastrati, Liman
 Komoni, Shkambi
 Kryeziu, Alba
 Kujtimi, Art *
 Marku, Viktor
 Nuhaj, Teuta *
 Shala, Doruntina *
 Shatri, Gresa

Shemsedini, Andi
 Shpejti, Lirijon
 Susuri, Diola
 Tafarshiku, Erol
 Temaj, Rron *

Klassenlehrerin:
 Kolmekshaj, Mirlinda

Schule - Schuljahr 2009/10

Klasse - Klasa - VI b



Berisha, Zgjim
Braha, Besjon
Bytyqi, Altin
Emini, Abdulla
Futko, Annea
Gjergjaj, Jak
Gruda, Elizabeta
Gruda, Lirjeta
Guraziu, Orges
Hafizallar, Gjeneta
Hajdaraj, Donis
Hajdari, Armendina
Hamzaj, Riola
Haxhijaha, Elhami
Hoxha, Hedon
Ibrahimi, Afërdita
Ibrahimi, Endrit
Lila, Agon
Nikollbibaj, Lidie
Nurkollari, Andrra *
Osmani, Erxhan
Osmankaj, Edina *
Palushi, Lundrit
Polloshka, Vesa *

Rrustemi, Erion
Sallauka, Gent
Sefa, Fitore
Selmani, Benjamin
Shala, Dardan *
Sopa, Flaka
Thaqi, Arianita
Veseli, Albijan
Zhubi, Rubin

Klassenlehrer:
Pirku, Maksut

Klasse - Klasa - VI c



Asllani, Flaka
Bala, Kaltrim *
Berisha, Bardh
Berisha, Hyrmete
Besimi, Anesa
Bytyqi, Albiodren
Bytyqi, Fllanza
Çerreti, Driart
Crnovrshani, Blenda
Delhysa, Domenika
Destani, Dafina
Destani, Fikret
Dushi, Domenik
Gashi, Florent
Gashi, Diana
Gashi, Astrit
Gashi, Jonuz
Gjergjaj, Eduard
Gjonaj, Anton
Gjoni, Kristian
Gorani, Erik
Grabanica, Florian
Hoti, Dardan
Hoxhaj, Rilind *

Krasniqi, Rroni
Krasniqi, Muhamet
Markaj, Gjergj
Markaj, Kristina
Markaj, Marlind
Morina, Esad
Prkola, Kastriot
Sakica, Monika
Thaqi, Luiza
Xhahaj, Çlirim
Zyberaj, Flaka

Klassenlehrer:
Lleshdedaj, Zef

Shkolla - Viti shkollor 2009/10

Klasse - Klasa - VII a



Besimi, Arita
Bllaca, Granit
Celina, Rina
Çollaku, Erë
Elshani, Dorian
Gashi, Fjolla
Guguli, Lend
Guguli, Rron
Hoxha, Amar *
Kamberaj, Albana
Kamberaj, Diellza
Kasapolli, Rron
Krasniqi, Ditjon
Krasniqi, Qëndrim
Meta, Donjeta *
Morina, Verim
Paçarizi, Hit
Popaj, Eni
Qelaj, Fatos
Rama, Shefqet
Ramadani, Enver
Ramadani, Liridona
Rexhepi, Argtim
Selimi, Synim *

Shabollari, Bardhi *
Shala, Nderim
Shemsedini, Drinor
Shuperka, Teuta
Siqeca, Petrit
Temaj, Rrona
Tomiqi, Fabian
Topojani, Yllza
Turtulla, Anila
Uka, Fatime
Veselaj, Gonxhe
Vezgishi, Ora
Zhubi, Arbër

Klassenlehrer:
Sulaj, Enver



Bajrami, Fatos
 Beqiraj, Nderim
 Berisha, Dalina
 Dyla, Dea
 Gashi, Endrit
 Gashi, Gentiana *
 Guraziu, Veton
 Halitaj, Ardit
 Haliti, Ditebardha *
 Hoti, Hazir
 Hoti, Jonida
 Hulaj, Biondina
 Kabashi, Urtesa
 Kastrati, Kaltrina
 Komani, Jozef
 Krasniqi, Arianit *
 Krasniqi, Lorik
 Maliqi, Xhevdet
 Markaj, Matej
 Musliu, Eljesa
 Osmanollaj, Granit
 Pallusha, Kenan
 Rexhaj, Tringa
 Sadikaj, Fati

Shala, Zana
 Smajlaj, Edita
 Spahija, Adriana
 Susuri, Baton

Klassenlehrer:
 Baftijaj, Migjen



Ahmetaj, Drilon
 Badalli, Dorina
 Baftiaj, Albert
 Berisha, Drin
 Berisha, Tair
 Gashi, Marigona
 Gllava, Dijar
 Hana, Drita
 Isma, Xheladin
 Karakushi, Nita *
 Kastrati, Kastriot
 Krasniqi, Elda
 Krasniqi, Sibora
 Kukaj, Fatlinda
 Mamaj, Era
 Memaj, Labinot
 Muçaj, Albion *
 Oroshi, Armanda
 Osmankaj, Arbër
 Purova, Hadis
 Rexhepaj, Albevit
 Sadullahi, Endrit
 Spaqi, Mimoza *
 Suka, Veron

Topojani, Endrit

Klassenlehrerin:
 Krasniqi, Liridona



Bytyçi, Enkeled *
 Çerreti, Valmire
 Dakaj, Arlinda
 Dakaj, Shqiponja
 Gegaj, Kristina *
 Gjini, Anda *
 Hoti, Arjeta
 Hoti, Hysen
 Hoxha, Lot
 Krasniqi, Ardiana
 Kryeziu, Ardi *
 Markaj, Benjamin
 Morina, Dastid
 Morina, Erza
 Muçaj, Dren
 Muçaj, Rina *
 Muhaxhiri, Marigona
 Sallauka, Rigon *
 Shkorreti, Sebastian
 Siqeca, Arta
 Surroi, Elvir
 Thaçi, Arianit
 Zenelaj, Zell

Klassenlehrer:
 Berisha, Fuat

Schule - Schuljahr 2009/10

Klasse - Klasa - VIII b



Ahmetaj, Verore
Bala, Anitë
Berisha, Albana
Berisha, Driantin
Elshani, Fedora *
Gashi, Dibran
Haliti, Albion
Hoxha, Rona *
Hoxha, Rudina
Kabashi, Diar
Krasniqi, Marigona
Lezi, Albrim *
Morina, Eriola
Orosi, Kristjana *
Quni, Melisa
Rexha, Rrahim
Rexhepi, Alajdin
Rizanaj, Egli
Sallahu, Muharrem
Shabani, Dren
Shala, Sidorela
Veseli, Donika
Vezgishi, Festa

Klassenlehrerin:
Kolaj, Diana

Klassenlehrer:
Beqiraj, Xhafer

Klasse - Klasa - VIII c



Berisha, Bujar
Berisha, Marigona *
Bytyqi, Albi
Delhysa, Andrea
Gashi, Ardi
Gashi, Qemajl
Hasanaj, Alban
Hoxha, Fjolla *
Kryeziu, Engji
Kryeziu, Mehmet
Maliqi, Liman
Marku, Robert
Morina, Arber
Polloshka, Gent
Rexha, Arb
Sadikaj, Denis
Sekiraça, Edona
Shehu, Rinor
Sopa, Armela *
Ukimeri, Zgjim

Klassenlehrer:
Bytyçi, Fadil

Shkolla - Viti shkollor 2009/10

Klasse - Klasa - IX a



Ahmetaj, Doruntinë
Allakaj, Krist
Badalli, Taulant
Berisha, Ardit
Berisha, Bleron
Besimi, Edi
Bilalli, Albin
Bilalli, Getoar
Bisaku, Eduard
Bytyçi, Rinor
Bytyçi, Valza *
Bytyqi, Vardona
Çuperijani, Anton
Duraku, Fjolla
Fazliu, Gazmend
Gashi, Doruntina
Gashi, Fiona
Hajdaraj, Donika
Kalludra, Hekuran
Llapatina, Anyla
Marmullaku, Ylfete
Nuredini, Shpend
Nushi, Diamant

Klassenlehrerin:
Kabashi, Sr. Shpresa

Schule - Schuljahr 2009/10

Klasse - Klasa - IX b



Gegaj, Arta *
 Gojani, Katarina *
 Hoxhaj, Fatjona
 Ibrahim, Ermal
 Jusufi, Genta
 Kaqinari, Anton
 Kaqinari, Zoja
 Karaqica, Leonit
 Kastrati, Redona
 Kastrati, Ard *
 Lleshi, Art
 Mustafa, Valon
 Quni, Mark
 Rada, Jona *
 Raja, Nik
 Sallahu, Edona
 Spaqi, Jozef
 Spaqi, Uliks
 Ukimeri, Ariela
 Ukimeri, Genta
 Vezgishi, Beni
 Zeqiri, Ardit

Klassenlehrer:
 Susuri, Sejdi

Klasse - Klasa - X a



Ajazaj, Mentor
 Bajraktari, Albulenë *
 Bytyqi, Drilon
 Bytyqi, Edonjeta
 Bytyqi, Lorika
 Bytyqi, Vegim
 Çetta, Diana
 Çollaku, Kurbina *
 Hajdaraj, Dardan
 Hoxha, Besarta
 Ivezaj, Pëllumb
 Kabashi, Florina
 Lleshi, Lekë
 Margilaj, Agim
 Mustafa, Vjollca *
 Quni, Agron
 Quni, Mikel
 Saiti, Fiorentina
 Sekiraça, Edon
 Skenderi, Elza
 Spaqi, Donjeta *
 Spaqi, Dorentina

Klassenlehrer:
 Ukimeri, Mentor

Shkolla - Viti shkollor 2009/10

Klasse - Klasa - X b



Begaj, Ilir
 Berisha, Donikë
 Hoxha, Petrit
 Kabashi, Gresa *
 Kastrati, Anita
 Kryeziu, Ardit
 Lleshaj, Besian
 Morina, Fortesa
 Munega, Robertina *
 Musaj, Luan
 Musaj, Shkurte
 Nuhaj, Lis
 Oroshi, Kristian *
 Sokoli, Teuta
 Susuri, Engji
 Tofaj, Edona
 Tuli, Meriton
 Ukimeri, Dea
 Xhafaqi, Armend
 Xhoxhaj, Agim
 Zmajli, Artijan

Klassenlehrer:
 Hoxhaj, Nexhat

Schule - Schuljahr 2009/10

Klasse - Klasa - X c



Beluli, Blerona
Berisha, Arbnor
Bokshi, Ideal
Bytyçi, Gresa *
Bytyqi, Festina
Çadraku, Dritëro
Curri, Ardi
Dedaj, Fatjon
Firza, Ilir *
Geci, Rilind
Hoti, Blerina
Hoxhaj, Mirlind
Kabashi, Diellza
Kalimashi, Albina
Lila, Atdhe
Luli, Ermal
Mataj, Mentor
Meta, Donika *
Morina, Vigan
Orllati, Amonda
Rruka, Florian
Selimaj, Petrit
Sfishta, Dimal
Sylka, Margita

Thaqi, Arianit
Tunaj, Gloria

Klassenlehrer:
Buzhala, Halit

Klasse - Klasa - X d



Berisha, Arjeta
Gashi, Sead
Hamzaj, Hamëz
Hasanaj, Lumi
Haxhimustafa, Dardan
Kastrati, Florian
Koci, Qëndresa
Krasniqi, Egzon
Krasniqi, Fjolla
Krasniqi, Mergim
Krasniqi, Mergime
Mataj, Donika
Morina, Eduard
Nushi, Donika *
Pervorfi, Ilir
Popaj, Biond
Sadikaj, Fjolla *
Sejdija, Qëndrim
Shala, Fjolla
Ukaj, Edona *

Klassenlehrer:
Berisha, Skender

Shkolla - Viti shkollor 2009/10

Klasse - Klasa - XI a



Ajazaj, Egzona
Bala, Arjan
Berisha, Dionit
Bytyçi, Besart
Bytyqi, Adrian
Bytyqi, Arta
Bytyqi, Safete
Bytyqi, Sylejman
Çoçaj, Bardha
Dani, Brigita
Dulaj, Norik
Duraku, Vlora
Elshani, Alba *
Gashi, Riola
Gjoni, Ardita
Gjoni, Kristiana
Hasani, Alisa *
Hazrolli, Arianit
Kosova, Liri
Lezi, Albana
Mema, Ndue
Parashumti, Ervin
Sallauka, Njomza
Shabani, Dardan *

Veseli, Alberim
Zeqiri, Arbias *

Klassenlehrer:
Gojani, Mark



Bllaca, Besart
Duraku, Erzen
Isufi, Leutrim
Jelliqi, Yllka
Jorganxhi, Xhejda
Kastrati, Brisilda
Kastrati, Mirëgetë
Koshi, Merlinda
Laçi, Jak
Lleshi, Emanuel
Maloku, Viona *
Meqa, Yllka
Morina, Beste
Munega, Renata
Musliu, Shefqet
Nafezi, Teuta
Nurkollari, Aneta
Quni, Kristiana
Rexhepi, Aziz
Sahiti, Donika
Sertolli, Teuta *
Shala, Duad
Spaqi, Anderson
Suroji, Gjeni

Sylqe, Andrra
Temaj, Rita *
Thaqi, Kastriot
Vezgishi, Aulona *

Klassenlehrerin:
Faiku, Haxhere



Baca, Luan
Beluli, Njomza
Berisha, Kristjan
Bibaj, Valon *
Bicurri, Diellza
Boshnjaku, Baton
Desku, Albertina *
Dinaj, Violeta
Dulaj, Artur
Gashi, Ariana
Gashi, Dafina
Gashi, Endrit
Grabanica, Kristian
Hoti, Albina
Kabashi, Dardan
Kokollari, Merita
Krasniqi, Elvis
Maliçaj, Arden
Morina, Alma
Morina, Aurora
Musollaj, Arta *
Prenaj, Nora

Klassenlehrer:
Kastrati, Fatmir



Berisha, Jeronim
Bisaku, Nikson
Dulaj, Katarina
Dulaj, Marjeta
Ferizi, Ardita *
Hajdari, Armend
Hoti, Marigona
Kastrati, Besmira
Kqiraj, Arlinda
Lyta, Leonora
Maraj, Atdhe
Marki, Vinçenc
Muhaxhiri, Vala *
Ndoja, Ukë
Nikolla, Vitor
Noja, Getoar
Pnishi, Florina
Rruka, Leart *
Shala, Elvira
Shehu, Biondina
Spahiu, Xhyla
Thaqi, Edona

Klassenlehrer:
Kosova, Parim

Schule - Schuljahr 2009/10

Klasse - Klasa - XII a



Desku, Gjerolinda
Gashi, Shaip
Gjonaj, Alban
Hasi, Betim
Hoti, Alma
Hoxha, Visar
Karaqi, Donik
Kryeziu, Erëmirë
Lekaj, Antoneta
Lezi, Ardita
Llugaxhiu, Agon
Maksuti, Gazmend
Marjakaj, Besarta
Markaj, Donikë
Mataj, Teuta *
Muhaxhiri, Ernesta
Shala, Leotrim
Sopi, Arbenita
Thaqi, Driton
Veselaj, Gentian
Zeka, Jeta *

Klassenlehrer:
Jahaj, Neki

Klasse - Klasa - XII b



Bajrami, Milaim
Basha, Besa
Berisha, Dardane
Bullakaj, Liridon
Bytyqi, Albina
Dana, Arza
Dedaj, Kolë *
Dujaka, Abetare
Gashi, Enis
Gashi, Leart
Hajdari, Edona
Hajdari, Egzona
Hamitaga, Shkodran *
Kabashi, Valmir
Kajmakçi, Dren
Kashtanjeva, Shkodran
Kryeziu, Evelina
Markaj, Kastriot *
Qelaj, Fatos
Rama, Shefqet
Ramadani, Enver
Ramadani, Liridona
Shala, Nderim
Shuperka, Teuta

Topojani, Yllza
Turtulla, Anila
Uka, Fatime

Klassenlehrer:
Kajzogaj, Bal

Shkolla - Viti shkollor 2009/10

Klasse - Klasa - XII c



Berisha, Genc *
Bytyçi, Arbër
Bytyçi, Gent
Çoçaj, Bledi
Durguti, Ariana
Elshani, Nita *
Haliti, Egzon
Hoti, Alban
Hoxhaj, Laurent
Kajzogaj, Drita * *
Krasniqi, Berat
Krasniqi, Ilirjana
Krasniqi, Shaban
Kryeziu, Gent
Kryeziu, Valdrin
Maliqi, Sehare
Maloku, Vlera
Morina, Ardian
Morina, Miranda
Muçaj, Dardan
Paçarizi, Besarta
Pulaj, Ermanda
Salihi, Ardita
Shala, Anita

Shala, Martir
Sokoli, Edmond *
Ukimeraj, Fatbardh *
Ukimeri, Brikena
Xhuxhehalo, Sinan

Klassenlehrer:
Baxhak, Enez

Sprachen am Loyola-Gymnasium

Deutsch am Loyola-Gymnasium

Leuchtturmprojekt & Partnerschule der Bundesrepublik Deutschland

Für das Auswärtige Amt und die Zentralstelle für das Auslandsschulwesen ist das Loyola-Gymnasium ein "Leuchtturmprojekt". Diesen Ehrentitel erhalten besonders herausragende und leistungsfähige Schulen und werden daher auch personell und materiell gefördert. Der Fachberater/Koordinator für Deutsch, zuständig für das Kosovo und Montenegro, hat sein Büro am Loyola-Gymnasium und erteilt eigenständigen Unterricht.



Das Loyola-Gymnasium ist "Partnerschule der Bundesrepublik Deutschland". Diese Bezeichnung drückt eine besondere Verbundenheit

aus, aber auch eine besondere Verpflichtung: Als einzige Schule in der Region bekam unser Gymnasium nach einer sehr genauen und aufwändigen Überprüfung von der Deutschen Kultusministerkonferenz die Genehmigung, die Prüfungen zum "Sprachdiplom der Deutschen Kultusministerkonferenz" (DSD) abzunehmen. Dieses Sprachdiplom, es wird derzeit in zwei Stufen verliehen, stellt die sprachliche Voraussetzung für ausländische Schüler zum Studium in der Bundesrepublik Deutschland dar.



Um zu dieser höchst anspruchsvollen Prüfung zugelassen werden zu können, müssen die Kandidaten zwischen 800 und 1200 Unterrichtsstunden erfolgreich hinter sich gebracht haben. Die Prüfung, sie besteht aus drei schriftlichen Teilen und einem mündlichen, orientiert sich am Gemeinsamen Europäischen Referenzrahmen zum Erlernen von Fremdsprachen auf dem Niveau C 1, das entspricht fast dem Niveau eines Muttersprachlers. Die Prüfungsteile sind: Hörverstehen, Leseverstehen, Schriftliche Kommunikation und Mündliche Kommunikation. Mindestens 60 Prozent der möglichen Punkte müssen erreicht werden, um die Prüfung zu bestehen.

Am 6. Juni 2009 fanden im Kosovo die zentralen Abiturprüfungen statt. Nach Mitteilung des Ministeriums für Bildung, Wissenschaft und Technologie haben 45, 66 Prozent der Kandidaten die Abiturprüfung bestanden.

Latein am Loyola-Gymnasium

Das Kosovo ist vermutlich weltweit das einzige Land, in dem man ein Fach in der Schule lernt, das die Fachlehrer im Kosovo gar nicht studieren können: Latein.

Traditionell wird Latein im Kosovo von Romanisten unterrichtet, ausgehend davon, mit Französisch automatisch auch die Latein-Fakultas zu haben. Etwa 20 bis 25 Prozent des albanischen Grundwortschatzes haben lateinische Wurzeln. So spielt Latein am Loyola-Gymnasium eine wichtige Rolle, um die Schüler mit den Wurzeln ihrer Kultur in Kontakt zu bringen. Latein ist so ein Identität stiftendes Unterrichtsfach und wird daher von der VI. bis

Staatliches Zentralabitur in Kosovo

zur X. Klasse mit fünf bzw. vier Wochenstunden erteilt.

Für unsere Lateinlehrer haben wir ein eigenes Fortbildungsprogramm entwickelt und entsenden sie dazu auch nach Deutschland. Auch unser Lateinbuch haben wir am Loyola-Gymnasium selbst entwickelt. Beabsichtigt ist, die Schüler mindestens so weit zu fördern, dass sie G.I. Caesars "De bello Gallico" lesen, übersetzen und verstehen können, was dem Niveau des "Latinums" entspricht.

Englisch am Loyola-Gymnasium

Mit Deutsch und Latein lernen die Schüler des Loyola-Gymnasiums bereits zwei Fremdsprachen.

Eine weitere Fremdsprache ab der VI. Jahrgangsstufe wäre eindeutig zu viel. Weil die allermeisten Schüler in Englisch aber bereits mit Anfängerkenntnissen zu uns kommen, gilt folgende Regelung: In den Klassen VI und VII werden je zwei Wochenstunden erteilt, um die vorhandenen Kenntnisse zu erhalten bzw. behutsam auszubauen. In den Klassen VIII und IX werden dann jeweils drei Wochenstunden erteilt, von der X. bis einschließlich der XII. Klasse sind es 4 Wochenstunden.

Staatliches Zentralabitur in Kosovo

Am 6. Juni 2009 fanden im Kosovo die zentralen Abiturprüfungen statt. Nach Mitteilung des Ministeriums für Bildung, Wissenschaft und Technologie haben 45, 66 Prozent der Kandidaten die Abiturprüfung bestanden.

Auch dieses Jahr teilte das Ministerium schriftlich mit, dass alle Kandidaten des Loyola-Gymnasiums bestanden haben, also 100 Prozent. Für uns und die zweite Generation von Loyola-Schülern ist das ein riesiger Erfolg.

Herzlichen Glückwunsch!

Schule

Abiturrede 2010
P. Walter Happel SJ

Liebe Abiturienten,

die Prüfung habt Ihr bestanden, und dazu gratuliere ich Euch ganz herzlich.

Mein Dank gilt auch Euren Lehrern, die Euch zu diesem Ziel geführt und Euren Eltern, die Euch die Ausbildung am Loyola-Gymnasium ermöglicht haben. Ich danke bei der Gelegenheit von ganzem Herzen auch den zahlreichen Menschen in Deutschland, Österreich und anderswo, die für das Loyola-Gymnasium Geld gespendet haben. Sie machten es möglich, die Schulgebühren so niedrig zu halten wie an keiner anderen privaten Schule im Kosovo. Vor allem diese Spender werden aufmerksam registrieren, dass Ihr in der Abiturprüfung einen Notendurchschnitt von 74,14 erreicht habt und damit in Kosovo sicher auf vorderstem Platz steht.

Jetzt wird Einiges für Euch anders werden als Ihr es bislang gewohnt wart. Ihr werdet die Schule verlassen und vielleicht an einen anderen Ort ziehen, denn die allermeisten von Euch wollen ja studieren. Veränderungen im Leben und Wechsel sind oft mit Wehmut und Schmerz verbunden, obwohl ein Wechsel immer auch eine Chance bedeutet. Es bedeutet aber auch, dass Ihr viel öfter als bisher Entscheidungen werdet treffen müssen, welchen Weg Ihr einschlagen wollt.

In diesem Zusammenhang ist interessant, dass alle Kulturen und Religionen, die an ein Leben nach dem Tod glauben, immer darauf hinweisen, dass es den richtigen Weg gibt oder den falschen. In der Bibel, auch im Koran, gibt es dazu viele Beispiele.

Ihr werdet im Herbst an die Universität gehen, um dort zu studieren. Wie werdet Ihr dann entscheiden? Wählt Ihr ein Studienfach, von dem Ihr sicher sein könnt, dass Ihr damit keine Arbeitsstelle findet und das Euch außer einem Bachelor- oder Magisterabschluss, dokumentiert auf einer schönen und großen Urkunde, nichts einbringt?

Oder werdet Ihr Euch für einen Weg entscheiden, der vielleicht steil und mühsam ist, der Euch aber ein selbstständiges Leben und Unabhängigkeit sichert, auch wenn Ihr Euch in so einem Beruf vielleicht mal die Hände schmutzig macht?

Ich erlebe es im Kosovo sehr oft, dass Menschen mit anderen über Dinge reden und beraten, die nicht in Ordnung sind. Meist finden die Leute auch heraus, warum etwas so ist, wie es eben ist. Weil es dafür Gründe gibt, gibt es natürlich auch Menschen, die daran schuld sind. Wenn die Schuldigen nicht mehr leben, ist das am einfachsten, denn: Man kann sie nicht mehr bestrafen, weiß aber wenigstens Bescheid. Schwierig wird es, wenn die Menschen aber noch leben, denn dann muss man ja etwas tun.

Und hier müsst Ihr Euch wieder entscheiden, welchen Weg Ihr gehen wollt: Wollt Ihr mit den Menschen das direkte Gespräch suchen, um das Problem zu lösen oder zieht Ihr es vor,

Shkolla

Fjalimi i maturës 2010
Atë Walter Happel SJ

Të nderuar maturantë!

Ju uroj të gjithëve për zemërsisht që e keni kaluar provimin.

Gjithashtu i uroj edhe profesorët tuaj, të cilët ju kanë udhëhequr deri në këtë cak si dhe prindërit tuaj, të cilët ua kanë mundësuar shkollimin në gjimnazin Loyola. Shfrytëzoj rastin të përsëritjes edhe njerëz të shumtë nga Gjermania, Austria dhe vendet e tjera, të cilët kanë dhuruar mjete për gjimnazin Loyola. Ata bënë të mundur për të mbajtur pagesa të ulta sa asnjë shkollë tjetër private në Kosovë. Këta donatorë do të mbajnë shënim notën mesatare të Testit kombëtar e cila është 74,14 dhe me të cilën qëndroni në vendin e parë në Kosovë.

Në jetën tuaj të zakonshme tani do të ndryshojnë shumë gjëra. Ju do të largoheni nga shkolla dhe do të lëvizni në vende të ndryshme, sepse shumica nga ju dëshironi të studiojini, apo? Ndryshimet në jetë janë shpesh të lidhura me trishtim dhe dhimbje, edhe pse një ndryshim gjithmonë do të thotë një mundësi.

Kjo gjithashtu do të thotë, se do të merrni vendime më shpesh se në të kaluarën, se cilën rrugë dëshironi ta ndiqni. Në këtë kontekst është interesante se të gjitha kulturat dhe fetë të cilat besojnë në jetën pas vdekjes, thonë se ekziston një rrugë e drejtë dhe një rrugë e gabuar. Në Bibël si dhe në Kuran ekzistojnë shumë shembuj.

Ju do të shkoni në vjeshtë në Universitet për të studiuar. Por si do të vendosni? Do të vendosni për një lëmi nga e cila do të jeni të sigurtë se nuk do të mund të gjeni punë dhe e cila nuk do t'ju sjellë asgjë, përpos një diplome, apo një diplomë master, e cila do të mbetet vetëm si një dokument i bukur?

Apo do të vendosni për rrugën e cila është e përpjetë dhe ndoshta e lodhshme, ju siguron një jetë të pavarur, por që në këtë profesion duhet ndoshta t'i përlëni nganjëherë duart tuaja?

Unë dëgjoj shumë shpesh në Kosovë që njerëzit flasin dhe këshillohen për gjëra që nuk janë në rregull. Shpeshherë njerëzit zbulojnë pse diçka është në këtë mënyrë se si është, sepse ka arsye për këtë. Natyrisht ka edhe njerëz të cilët janë të fajësuar për këtë. Në qoftë se fajtorët nuk janë më gjallë, atëherë është më lehtë; Ju nuk mund t'i dënoni më ata, por të paktën e dini këtë.

Është shumë vështirë në qoftë se njerëzit jetojnë ende, sepse atëherë ju duhet të bëni diçka apo jo? Këtu përsëri kërkohet që të vendosni se cilën rrugë do ta zgjidhni: A do të kërkonit bisedat e drejtpërdrejta me njerëzit për të zgjidhur problemet, apo ju tërheq më shumë të bisedoni me ta për gjëra të tjera? A do të flisni me njerëz apo për njerëz? Njëra është e vështirë e tjetra më pak. Cilën rrugë do të zgjidhni ju?

mit ihnen über andere Dinge zu reden? Werdet Ihr mit den Menschen reden oder über die Menschen? Das eine ist schwierig, das andere leicht. Welchen Weg wählt Ihr?

Wir haben versucht, Euch zu denkenden und kritischen Menschen zu erziehen. Und Ihr habt ja auch Kritik geübt, teilweise sehr ergiebig, teilweise auch zu Recht: An der Schule, am Internat, an Lehrern, Erziehern, Mitschülern. Wie reagiert Ihr aber auf Kritik? Geht Ihr solchen Menschen aus dem Weg oder stellt Ihr Euch der Kritik? Lasst Ihr Euch auf eine Diskussion ein oder redet Ihr Euch darauf hinaus, dass dies in Eurer Kultur nicht üblich ist?

Welchen Weg werdet Ihr gehen: Den rechten oder den linken? Wenn Probleme auf Euch zukommen: Werdet Ihr sie aktiv angehen und lösen, oder werdet Ihr Euch bei unangenehmen Dingen möglichst geräuschlos zurückziehen, die Augen schließen und meinen: Wenn ich das Problem nicht sehe, existiert dieses Problem auch nicht mehr? Ist es klug oder feige, so zu handeln?

Und überhaupt, warum soll man sich den Herausforderungen des Lebens stellen oder gar vorausschauend handeln? Man kann ja auch warten, bis wirklich etwas passiert. Dann ist ja vielleicht immer noch Zeit, sich irgend etwas einfallen zu lassen. Wenn aber nichts passiert, hat es sich ja gelohnt, nichts unternommen und einfach gewartet zu haben.

Nun ist das mit Schwierigkeiten und Problemen ja so eine Sache: Man kann ihnen manchmal nämlich nicht ausweichen und es muss eine Lösung her. Wie werdet Ihr dann entscheiden: Einfach schnell und irgendwie, unbedacht und nur vorläufig, oder werdet Ihr versuchen, aufwändig nach der besten Lösung zu suchen?

Gäste, die an unsere Schule kommen, und nicht nur ausländische, sondern auch kosovarische, sind immer erstaunt über die Ordnung und Sauberkeit, die hier herrscht. Viele Besucher sagen auch ganz ehrlich, dass sie meinen, plötzlich in einer anderen Welt zu sein. Wie werdet Ihr es denn damit halten, wenn Ihr nicht mehr Schüler dieses Gymnasiums seid?

Werdet Ihr Euer Eigentum pfleglich behandeln, fremdes jedoch nicht? Werdet Ihr den Abfall im eigenen Haus entsorgen, wenn Ihr aber draußen in der Natur seid, rücksichtslos alles wegwerfen, was Ihr nicht mehr braucht? Werdet Ihr Euch bemühen, aktiv etwas für die Schönheit Eurer Heimat zu tun oder beschränkt Ihr Euch darauf, nur darüber zu reden? Welchen Weg werdet Ihr gehen? Wie werdet Ihr es mit der Arbeit halten, die nötig ist für eine bessere Zukunft Eurer Heimat?

Werdet Ihr selber kräftig anpacken oder werdet Ihr es vorziehen, Aufgaben, vor allem unangenehme und schwierige, möglichst schnell auf andere Menschen abzuwälzen? Und wenn Ihr dann gefragt werdet, ob Ihr die Arbeit erledigt habt: Könnt Ihr dann stolz auf ein gutes Ergebnis verweisen oder werdet Ihr auf den zeigen, den Ihr mit der Ausführung beauftragt habt?

Ne jemi përpjekur që t'ju edukojmë si njerëz të mendimit dhe të kritikimit. Tanimë kritikën i keni mësuar, disa pjesërisht dhe disa shumë produktive: në shkollë, në konvikt, nga mësuesit, nga edukatorët, bashkëmoshatarët tuaj etj. Si reagoni ju ndaj kritikave?

U largoheni atyre, apo iu qëndroni përballë? I përkushtoheni një diskutimi, apo thoni që kjo nuk është e zakonshme në kulturën tuaj? Cilën rrugë do ta zgjidhni: të dhatën apo të majtën? Kur ju do të hasni në probleme, a do të mundoheni t'i zgjidhni ato apo në heshtje do të tërhiqeni nga gjërat e pakëndshme, t'i mbyllni sytë dhe të mendoni: Në qoftë se unë nuk e shoh problemin, ky problem nuk do të ekzistojë më? A është e mençur apo frikacake për ta bërë këtë?

Gjithsesi, pse duhet të përballem me sfidat e jetës e të veproj me largpamësi? Mund të pres derisa të ndodhë diçka. Pastaj ndoshta ende ka kohë për të menduar rreth asaj çështjeje. Por nëse nuk ndodh asgjë, atëherë ia ka vlejtur me të vërtetë mosveprimi dhe pritja. Është një gjë e tillë me vështirësitë dhe problemet.

Atyre nganjëherë nuk mund t'ju shmangemi dhe duhet patjetër të gjejmë një zgjidhje. Si do të veproni ju: vetëm shpejt e disi, pa menduar dhe vetëm përkohësisht, apo do të përpiqeni të kërkonit zgjidhjen më të mirë?

Mysafirët që vijnë në shkollën tonë jo vetëm të huajt, por edhe kosovarët, janë gjithmonë të habitur me rendin dhe pastërtinë që mbizotëron këtu. Shumë vizitorë thonë sinqerisht se mendojnë se janë në një botë tjetër. Si do të mendoni ju kur nuk do të jeni më nxënës të këtij gjimnazi?

A do ta trajtoni pronën tuaj me kujdes e të huajën jo? A do t'i pastroni mbeturinat nga shtëpia juaj, por kur të dilni jashtë në natyrë do të hidhni pa mëshirë gjithçka që nuk ju nevojitet? A do të përpiqeni në mënyrë aktive të bëni diçka për bukurinë e vendlindjes suaj, apo do të kufizoheni dhe vetëm do të flisni diçka për të? Cilës rrugë do të shkoni?

Si do t'ia dilni me punën e cila është e nevojshme për një të ardhme më të mirë të vendlindjes suaj? Do të përpiqeni të përballeni fuqishëm, apo do të prisni që sa më shpejt të jetë e mundur puna e vështirë dhe e pakëndshme të kalojë te njerëzit e tjerë? Dhe, në qoftë se dikush do t'ju pyesë për punën e bërë, a do të mund të jeni krenarë për një rezultat të mirë apo do të drejtoheni tek ai, të cilit ia keni detyruar punën tuaj?

Me siguri keni mësuar nga profesorët tuaj të historisë ose filozofisë se grekët e lashtë e kanë përshkruar njeriun si "zoon politikon", si një shoqëri. Pra, ne jetojmë në një shoqëri, ne jetojmë për një shoqëri dhe shoqëria jeton për ne. Anjëri nga ju nuk dyshon se jemi të varur nga njëri-tjetri. Por çfarë do të bëhet nga kjo?

A do të veproni në përputhje me këtë, a do t'i respektoni dhe të kujdeseni për të afërmit

Schule

Abiturrede 2010

Die alten Griechen, das habt Ihr sicher von Euren Geschichts- und Philosophielehrern gelernt, haben den Menschen als "zoon politikon" bezeichnet, als ein Gemeinschaftswesen. Wir leben also in einer Gemeinschaft, wir leben für die Gemeinschaft, die Gemeinschaft lebt für uns. Niemand von Euch bezweifelt, dass wir aufeinander angewiesen sind. Was wird aber daraus werden? Werdet Ihr danach handeln, werdet Ihr Euren Nächsten achten und respektieren, oder werdet Ihr Eure Kontakte, Eure Beziehungen und Euer Geld nutzen, um schneller voranzukommen auf Kosten der anderen, die weniger Beziehungen haben und finanziell nicht so gut ausgestattet sind?

Irgendwann, liebe Abiturienten, werden wir alle vor dem Einen stehen, der unsere guten Taten in die rechte, die schlechten aber in die linke Waagschale legt. Wir können uns selbst und anderen Menschen etwas vormachen, Ihm aber nicht, denn Er sieht alles.

Und Er wird uns fragen, ob wir Anstrengung und Schmerz vermieden oder uns den Herausforderungen des Lebens gestellt haben. Er wird uns fragen, ob wir feige Kompromisse zu jedem Preis eingegangen sind oder für das Gute gekämpft haben. Und wir werden Ihm die Frage beantworten müssen, ob wir Vergangenheit und Gegenwart bewahrt haben oder etwas getan haben für eine bessere Zukunft unserer Heimat und der Menschheit, ob wir mit unserer Arbeit zu Frieden und Fortschritt beigetragen haben und zu einer menschenfreundlicheren Welt.

Ihr müsst entscheiden, welchen Weg Ihr wählt.
Übrigens: Nicht zu entscheiden ist auch eine Entscheidung.

Ich hoffe, Ihr habt hier am Loyola-Gymnasium gelernt, den richtigen Weg zu gehen.

In diesem Sinne: Lebt wohl!



Shkolla

Fjalimi i maturës 2010

tuaj, apo do t'i shfrytëzoni kontaktet, marrëdhëniet dhe paratë tuaja për të lëvizur në kurriz të të tjerëve që janë më pak të pajisur financiarisht dhe nuk kanë marrëdhënie të mira me të tjerët?

Por, herdokur, të dashur maturantë, do të qëndrojmë të gjithë para Atij që do të na i peshojë veprat tona të mira në anë të djathë, kurse ato të këqijat në anë të majtë. Ne mund të gënjejmë veten dhe njerëzit e tjerë, por jo Atë, sepse ai e sheh çdo gjë.

Ai do të na pyesë se a i jemi shmangur dhimbjes dhe përpjekjeve, apo jemi përballur me sfidat e jetës. Ai do të na pyesë se a kemi gjetur çdo herë një kompromis jo të guximshëm, apo kemi luftuar për të mirën. Ne do t'i përgjigjemi pyetjes se a e kemi ruajtur të kaluarën e të tashmen, a kemi bërë diçka për një të ardhme më të mirë për vendin tonë e të njerëzimit dhe a jemi të kënaqur me punën dhe kontributin tonë për një botë miqësore.

Ju duhet të vendosni për rrugën që e zgjidhni.
Meqë ra fjala, edhe të mos vendosësh asgjë, është një vendim.

Unë shpresoj se në gjimnazin Loyola keni mësuar ta zgjidhni rrugën e drejtë.

Në këtë kuptim: Gjithë të mirat!

Matura, një hap i lartë Teuta Metaj - XII a

Tri vite kaluan shumë shpejt. Me shumë mundime, gëzime, lumturi, me shumë lëkundje. Ashtu sikur valët e detit që përkunden ngadalë duke lëshuar flladin e shpresës, ashtu ishim ne në fillim.

Më dukej se çdo gjë kishte filluar nga fillimi. Sikur kisha lindur përsëri në një ambient tjetër në të cilin nuk njihja askënd. Ngadalë fillova të adaptohem me jetën në konvikt, me shoqërinë si dhe me shkollën. Fillova të punoja që të arrija të përfundoja këto tri vite me sukses, të cilat më dukeshin shumë të largëta dhe të paarrishme. Gjithashtu më duhej që të luftoja edhe me kohën, pasi shumë herë ishte e shkurtër e dukej se ecte shpejt e ndonjeherë edhe tretej nga pakujdesia.

Ja që tri vite kaluan. Tani unë jam një maturante, rast i cili më dukej se nuk do të vinte kurrë. Erdhi fundi i këtyre tri viteve. Tani përsëri do të kemi një fillim të ri, shoqëri të re, çdo gjë do të ndryshojë. Siç duket matura nuk ishte një hap i largët, por fundi i një fillimi të ri.

Konviktore



Nxënësit maturantë 2009/10 që janë regjistruar në fakultete

XII a

Gashi, Shaip	Shkencat kompjuterike	Universiteti i Prishtinës
Gjonaj, Alban	Mjekësi e përgjithshme	Universiteti i Prishtinës
Hasi, Betim	Ekonomi	Universiteti i Prishtinës
Hoti, Alma	Arkitekturë	Universiteti i Tiranës
Hoxha, Visar	Juridik	Universiteti i Prishtinës
Karaqi, Donik	Stomatologji	Universiteti i Prishtinës
Kryeziu, Erëmirë	Ekonomi	Universiteti i Prizrenit
Lekaj, Antoneta	Ekonomi	Universiteti i Prishtinës
Lezi, Ardita	Ekonomi	Universiteti i Prizrenit
Llugaxhiu, Agon	Teknik	Universiteti i Prishtinës
Maksuti, Gazmend	Matematikë	Universiteti i Prishtinës
Marjakaj, Besarta	Ekonomi	Universiteti i Prishtinës
Markaj, Donikë	Ekonomi	Universiteti i Prishtinës
Mataj, Teuta	Ekonomi	Universiteti i Prishtinës
Muhaxhiri, Ernesta	Mjekësi e përgjithshme	Universiteti i Prishtinës
Shala, Leotrim	Ekonomi	Universiteti AAB Prishtinë
Sopi, Arbenita	Teknik	Universiteti i Prishtinës
Thaqi, Driton	Ekonomi	Universiteti i Prishtinës
Veselaj, Gentian	Teknik	Universiteti i Prishtinës

XII b

Bajrami, Milaim	Matematikë/Informatikë	Universiteti i Prizrenit
Basha, Besa	Juridik	Universiteti i Zürich
Berisha, Dardane	Ekonomi	Universiteti i Prizrenit
Bullakaj, Liridon	Juridik	Universiteti i Prishtinës
Bytyqi, Albina	Ekonomi	Universiteti i Prizrenit
Dana, Arza	Ekonomi	Universiteti i Prishtinës
Dedaj, Kolë	Teologji	Universiteti i Shkodrës/Shkodër
Dujaka, Abetare	Ekonomi	Universiteti i Prishtinës
Gashi, Enis	Stomatologji	Universiteti i Prishtinës
Gashi, Leart	Mjekësi e përgjithshme	Universiteti i Prishtinës
Hajdari, Edona	Ekonomi	Universiteti i Prishtinës
Hajdari, Egzona	Ekonomi	Universiteti i Prishtinës
Hamitaga, Shkodran	Stomatologji	Universiteti i Prishtinës
Kabashi, Valmir	Teknik	Universiteti i Prishtinës
Kajmakçi, Dren	Matematikë/Informatikë	Universiteti i Tetovës
Kashtanjeva, Shkodran	Ekonomi	Universiteti i Prishtinës
Kryeziu, Evelina	Gjeodezi	Universiteti i Prishtinës
Markaj, Kastriot	Teknik	Universiteti i Prishtinës

Loyola Alumni Association Statuti

Qelaj, Fatos	Gjeodezi	Universiteti i Prishtinës
Rama, Shefqet	Ekonomi	Universiteti UBT Prishtinë
Ramadani, Enver	Ekonomi	Universiteti i Prishtinës
Ramadani, Liridona	Juridik	Universiteti i Prishtinës
Shala, Nderim	Ekonomi	Universiteti i Prishtinës
Shuperka, Teuta	Mjekësi e përgjithshme	Universiteti i Prishtinës
Topojani, Yllza	Mjekësi e përgjithshme	Universiteti i Prishtinës
Turtulla, Anila	Mjekësi e përgjithshme	Universiteti i Tiranës
Uka, Fatime	Juridik	Universiteti i Prishtinës

XII c

Berisha, Genc	Mjekësi e përgjithshme	Universiteti i Prishtinës
Bytyçi, Arbër	Ekonomi	Universiteti i Prishtinës
Bytyçi, Gent	Gjeodezi	Universiteti i Prishtinës
Çoçaj, Bledi	Ekonomi	Universiteti i Prishtinës
Durguti, Ariana	Ekonomi	Universiteti i Prizrenit
Elshani, Nita	Mjekësi e përgjithshme	Universiteti i Prishtinës
Haliti, Egzon	Hidroteknikë	Universiteti i Prishtinës
Hoti, Alban	Ekonomi	Universiteti i Prishtinës
Hoxhaj, Laurent	Inxhinieri kompjuterike	Universiteti i Prishtinës
Kajzogaj, Drita	Stomatologji	Universiteti i Prishtinës
Krasniqi, Berat	Ekonomi	Universiteti i Prishtinës
Krasniqi, Ilirjana	Ekonomi	Universiteti i Prizrenit
Kryeziu, Gent	Stomatologji	Universiteti i Prishtinës
Kryeziu, Valdrin	Ekonomi	Universiteti i Prizrenit
Maliqi, Sehare	Juridik	Universiteti AUK Prishtinë
Maloku, Vlera	Mjekësi e përgjithshme	Universiteti i Prishtinës
Morina, Ardian	Mjekësi e përgjithshme	Universiteti i Prishtinës
Morina, Miranda	Stomatologji	Universiteti i Prishtinës
Muçaj, Dardan	Mjekësi e përgjithshme	Universiteti i Prishtinës
Paçarizi, Besarta	Ekonomi	Universiteti i Prishtinës
Pulaj, Ermenda	Juridik	Universiteti i Prizrenit
Salihi, Ardita	Ekonomi	Universiteti i Prizrenit
Shala, Anita	Farmacë	Universiteti i Prishtinës
Shala, Martir	Hidroteknikë	Universiteti i Prishtinës
Sokoli, Edmond	Mjekësi e përgjithshme	Universiteti i Prishtinës
Ukimeraj, Fatbardh	Arkitekturë	Universiteti i Prishtinës
Ukimeri, Brikena	Juridik	Universiteti i Prishtinës
Xhuxhehalo, Sinan	Gjeodezi	Universiteti i Prishtinës

STATUTI

I Loyola Alumni Association

§ 1

(emri dhe selia)

Shoqata e ka emrin "Loyola Alumni Association" dhe selinë e vet e ka në Prizren.

§ 2

(Objektivi)

Shoqata është bashkimi i ish nxënësve të Loyola - Gymnasium në Prizren. Objektivi është që vlera morale dhe e edukatës së përgjithshme që është siguruar atje të ruhet, zgjerohet dhe vihet në jetë.

§ 3

(Qëllimi)

Shoqata ndjek ekskluzivisht dhe drejtpërdrejt qëllimet e dobishme për të gjithë, përmes mbështetjes ideore dhe materiale të Loyola - Gymnasium në Prizren ose institucioneve të ngjashme në Evropë dhe në botën e tretë.

Kjo mbështetje realizohet sidomos përmes

- sigurimit të mjeteve të mësimi dhe punës për funksionin edukativ, shkencor dhe të Kualifikimet plotësues të didaktikës dhe mësimdhënies.
- realizimit të organizimeve kulturore,
- mbështetjes së rastit të atyre që qëndrojnë dobët në shoqëri në suazat e punës edukative edhe arsimore,
- mbështetjes gjatë rimëkëmbjes së institucioneve shkollore dhe shoqërore të shkatërruara nga pasojat e luftës,
- mbështetjes së shërbimeve sociale në botën e tretë për realizimin e drejtësisë dhe të jetës së denjë për njeriun.

Shoqata kryen veprimtari bamirësie; ajo nuk ndjek në rend të parë qëllimet e veta ekonomike.

§ 4

(Mjetet)

Mjetet mund të përdoren vetëm për qëllimet statusore. Anëtarët nuk marrin kurrfarë pjese në fitim dhe asnjë dhuratë nga mjetet e shoqatës. Asnjë person nuk guxon të favorizohet përmes shpenzimeve të cilat nuk janë në përputhje me qëllimet e Shoqatës ose përmes kompensimeve jo përpjesëtimisht të larta.

§ 5

(Anëtarësia)

Anëtar mund të bëhet secili që i pranon objektivat e Shoqatës. Anëtarësia fitohet përmes kërkesës me shkrim për aderim.

Loyola Alumni Association

Anëtarësia përfundon me vdekje, deklaratë për lëshim të shoqatës, ose përmes përjashtimit. Arsye për përjashtim paraqet veçanërisht shkelja e objektivit dhe qëllimit të Shoqatës. Për përjashtimin ose refuzimin e pranimit vendos kryesia me kërkesën e së paku dhjetë anëtarëve.

§ 6

(Organet)

Organet e Shoqatës janë kryesia dhe kuvendi i anëtarëve. Me vendimet e kuvendit të anëtarëve mund të krijohen organe ose institucione të tjera, veçanërisht i këshillave me detyra të posaçme.

§ 7

(Kryesia)

Kryesia përbëhet nga kryetari dhe dy zëvendës nga të cilët njëri do të përkujdeset për arkën. Anëtarët e kryesisë do të zgjidhen për një kohë prej 2 vitesh nga kuvendi i anëtarëve. LAA do të përfaqësohet nga kryetari dhe të dy zëvendësit. Secili ka të drejtë përfaqësimi individualisht.

§ 8

(Kuvendi i anëtarëve)

Kuvendi i anëtarëve do të mbahet së paku një herë në vit. Ai vendos veçanërisht

- a) për zbatimin e objektivit të Shoqatës përmes masave që duhet të ndërmerren,
- b) për shkarkimin dhe zgjedhjen e kryesisë,
- c) për përcaktimin e kontributeve dhe
- d) për ndryshimet e statutit.

Ftesa për kuvendin e anëtarëve bëhet me shkrim duke dhënë rendin e ditës nga kryesia me një afat prej 6 javësh.

Marrja e vendimeve bëhet

- e) me shumicën e thjeshtë
- f) të ndryshimi i statutit me shumicën prej dy të tretave të anëtarëve prezentë dhe atyre që janë të përfaqësuar.

§ 9

(Procesverbali)

Për kuvendet e anëtarëve duhet të përpilohet procesverbali.

§ 10

(Shuarja)

Në rast të shuarjes ose mbylljes së LAA ose të shfuqizimit të qëllimit, pasuria e LAA-së i takon Asociation "Loyola-Gymnasium", e cila duhet të përdoret ekskluzivisht për qëllime

bamirësie ose të interesit të përgjithshëm.

§ 11

(Viti afarist)

Vit afarist është viti kalendarik.

Ky statut është shqyrtuar dhe aprovuar në kuvendin e parë të anëtarëve të "Loyola Alumni Association" në Prizren më XX.XX.XXXX

Internat

Desha të të them ... Diellza Bicurri - XI c

Mëngjes! Në vend të orës, atë ditë më zgjuan rrezet e diellit dhe kënga e bukur e bilbilit të cilat përshkuan dritaren time sikur deshën të më tregonin diçka. U zgjova menjëherë dhe para syve të mi qëndronte fustani i kuq i cili më priste për të kryer misionin që mezi po prisnim unë e sidomos gjyshi im.

Po pres që të bien akrepat në orën 1:00 të ditës ... Në kohën e duhur u gjenda para shtëpisë së kulturës në qytetin tim ... Arrita atje, po nuk arrita ta marr bekimin e gjyshit tim ... Erdhi koha ...

U vendosa në skenë. Përpara syve të mi qindra njerëz, qindra sy që po prisnin për mua. U ndezën reflektorët e skenës. Në njërin nga reflektorët që më kapi syri, m'u paraqit fytyra e gjyshit tim i cili më shikoi me sytë e tij e sikur më tha: "Hajde Diellza, tregoje veten. Ti je krenaria dhe zëri im". Erdhi momenti. Ashtu e emocionuar fillova të luaja dramën e mistershme ...

S'kisha nevojë për përsëritësin i cili qëndronte prapa perdeve i habitur. Papritur diçka më shtrëngoi ... s'munda më. Heshtja kaploi sallën. Të gjithë prisnin ... Ndoshta mendonin se heshtja ime e papritur ishte pjesë e dramës që luaja. Por ajo u kuptua shumë shpejt. U largova nga skena dhe në hapin e fundit që bëra, rashë në gjoksin e vëllait. Ai ishte zbehur, sytë e tij ishin rënduar nga lotët.

E shikua njëri-tjetrin për ca sekonda, sikur të dy mendonim të njëjtën gjë po jo sikur ishte e vërtetë. Të dy njëzëri bërta "GJYSHI".

Gjysh! E thirra unë dhe sikur s'deshi të më dëgjonte. I mbylli sytë ... Me lot e me zemër të pikëlluar i thashë: "Desha të të them se unë e realizova ëndrrën të cilën ti e shihje çdo natë! Këmbët e mia e prekën atë të cilën ti s'mundje ta prekje në moshën time."

*** Dhimbja nga dashuria është dhimbje e bukur dhe e nevojshme.

Dashuria është sikur fantazmat; të gjithë flasin për to, por askush ndoshta nuk e ka provuar vërtet ... Mirëpo a nuk mendoni edhe ju që kjo dhimbje apo vuajtje për dashuri mund të jetë një dhimbje e bukur dhe e nevojshme ?

Unë do të pajtohesha, ngase dhimbja nga dashuria bën njeriun të kuptojë që zemra dhe shpirti i tij tashmë i takon dikujt tjetër. A nuk është e bukur kjo? Vallë nuk thonë kot: "Nëse të dhemb zemra, mos mendo se është infarkt. Zemra kërkon zemrën dhe bëhet merak."

Konviktore



Konvikt

Karnavalet në Loyola-Gymnasium Kristjan Berisha - XI c



Idetë dhe energjia e moshës së adoleshentëve s'kanë të sosur. Të gjithë adoleshentët e shohin si një kohë vërtet e vështirë për t'u kaluar me metodën pozitive. Përkundër kësaj, unë këtë moshë e shoh vërtet diçka mahnitëse duke parë moshatarët e mi të palodhur, të frymëzuar për krijime, organizime, ide e vepra të ndryshme në të mirën e secilit. Ndjem krenar që këtë moshë po e kaloj në këtë shkollë ku vullneti e talenti respektohen e ushqehen edhe më tej.

Kjo ditë ishte shumë emocionuese. Unë e disa moshatarë të mitë organizuam karnavalet. Ndoshta për ta thyer atë modestinë e "party-ve" që bënim. Ndryshe nga herët e tjera, sot vajzat në vend të fustaneve të bukura veshën ato rrobat karakteristike të cilat vetëm vullneti i tyre i bëri ashtu. Po ashtu edhe djemtë, në vend të këmbësive, veshën rroba qesharake të cilat vërtet bënin që fytyrën tënde ta kaplonte buzëqeshja.

Ushqimi e pijet nuk ishin punë e jona, por për ato gjëra u kujdes mensa e shkollës. Muzika ishte shumë e mirë. Gjithçka shkonte sipas planit që kishim bërë. Kur shikoja ato punime nga vetë nxënësit, vërtet krenohesha për talentin e secilit. Të gjithë prisnin finalen se kush do të fitonte atë mbrëmje. Teksa shikoja, për mua të gjithë ishin fitues. Festuam duke vallëzuar, ngrënë e folur tërë ditën. I erdhi fundi edhe kësaj dite ...

Ndoshta të lodhur, por shumë të lumtur dolëm nga aty. Na priste një dush me ujë të nxehtë dhe një shtrat i ëmbël.



Konviktore



Si ta njohim planetin Tokë

Prof. Maksut Pirku



Në shkollën Loyola-Gymnasium, përveç lëndëve të tjera mësohet edhe lënda e gjeografisë si lëndë bazë e njohurive paraprake shkencore për të ardhmen e fëmijëve tanë.

Në shkollën tonë lënda e gjeografisë mësohet prej klasës së VI deri në klasën e XII sipas plan - programeve të kurrikulumit të qeverisë së Kosovës. Në klasën e VI nxënësit mësojnë (2 orë në javë) duke u bazuar në librat e tyre, ku ata marrin njohuri bazë për proceset natyrore dhe shoqërore-ekonomike.

Në klasën e shtatë mësohet gjeografia regjionale (2 orë në javë), konkretisht Evropa, natyra e Evropës, popullsia, ekonomia dhe ndarja, në klasën e VIII- njohuritë zgjerohen për kontinentet dhe botën si tërësi (1 orë në javë), ndërsa në klasën e IX (1 orë në javë) nxënësit njihen me veçoritë gjeografike të vendit tonë (Republikën e Kosovës) ..

Lënda e gjeografisë fillon të mësohet prapë nga klasa e XI-të (2 orë në javë), ku bëhet zgjerim i njohurive të gjeografisë fizike dhe klasae XII- (2 ore në javë) me njohuri gjeografike regjionale dhe nacionale ..

Gjeografia si shkencë i ka filltet qysh nga shek.- III- p.e.r.ku njerëzit e asaj kohe ishin kureshtarë t'i njihnin proceset dhe dukuritë që ndodheshin për rreth tyre. Edhe ne sot, kemi nevojë që të zgjerojmë njohuritë gjeografike për njerëzit në mbarë globin, për zhvillimin e hovshëm teknologjik, impaktin e njeriut në natyrë dhe pasojat e saj, për ndryshimet klimatike, vullkanet, tërmetet, për atë çka mund të bëjmë ne për vendin ku jetojmë, si ta ruajmë dhe ta kultivojmë natyrën, proceset dhe diversitetin demografik në botë, ndarjen e botës së zhvilluar dhe të pazhvilluar, faktorët ekonomikë në ndryshimin e politikave globale, resurset, pasuritë natyrore shfrytëzimi joracional i tyre etj.

Të gjitha këto njohuri gjeografike nxënësve në shkollën Loyola-Gymnasium iu ofrohen nëpërmjet formave të ndryshme si: duke aplikuar metodat me të reja bashkëkohore të ligjërimit, bashkëpunim të ndërsjellë me nxënës duke marrë njohuri më të reja nga interneti që të jemi sa më në trend me risitë shkencore.

Gjatë orëve mësimore aplikojmë filma dhe sllajde shkencore me anën e videoprojektorëve, ekskursionet me motive shkencore që organizohen janë edhe një kënaqësi dhe praktikë e asaj që e mësojmë në shkollë. Kabineti i gjeografisë na mundëson shfrytëzimin e mjeteve të punës që është i pajisur me glob, harta të ndryshme dhe të gjitha ato që kemi nevojë për zgjerimin e njohurive të lëndës së gjeografisë. Të gjitha këto aktivitete në shkollën tonë, e bëjnë lëndën e gjeografisë ndër lëndët më atraktive dhe më kurioze në shkollë, sepse mësojmë për planetin tokë, aty ku jetojmë ...

Lines Written in Early Spring

William Wordsworth, 1798

Translated by Prof. Mark Gojani

Lines Written in Early Spring

*I heard a thousand blended notes,
While in a grove I sate reclined,
In that sweet mood when pleasant thoughts
Bring sad thoughts to the mind.*

*To her fair works did Nature link
The human soul that through me ran;
And much it grieved my heart to think
What man has made of man.*

*Through primrose tufts, in that green bower,
The periwinkle trailed its wreaths;
And 'tis my faith that every flower
Enjoys the air it breathes.*

*The birds around me hopped and played,
Their thoughts I cannot measure:--
But the least motion which they made
It seemed a thrill of pleasure.*

*The budding twigs spread out their fan,
To catch the breezy air;
And I must think, do all I can,
That there was pleasure there.*

*If this belief from heaven be sent,
If such be Nature's holy plan,
Have I not reason to lament
What man has made of man?*



Vargjet e shkruara në pranëverën e hershme

*Me mija tinguj t'përzier dëgjova,
gjersa n'zabel qëndrova i shtrirë,
ashtu mendime të ëmbla sajova
që n'mendje n'pikëllim ishin shkrirë.*

*Veprës së saj të dëlirë natyra i shtoi
shpirtin njerëzor që në mua sundon;
e zemrën time një brengë e pushtoi
çfarë njeriu nga njeriu krojon.*

*Mes aguliqesh, në hije, n'gjelbërim,
metriku kurorën e ka zvarritur;
çdo lule, këtë unë kam besim kënaqet me
ajrin që ka thithur.*

*Zogjët përreth, lozin, kërcëjnë,
se çfarë mendojnë unë nuk e di
por çdo lëvizje që ata bëjnë,
përbënë një shend, një kënaqësi.*

*Degëzat e njoma erashkat hapin,
ta zënë puhinë që shkulmon;
dhe çfarë mendimet e mia kapin,
mu aty kënaqësia buron.*

*Nëse këtë besim qielli e ka dërguar,
nëse është kjo që natyra formoi,
a s'kam arsye për të rënkuar
çfarë njeriu prej njeriut krojoi?*



14 Tage im November 2009 3333 Kilometer quer durch Deutschland Jürgen Schwarzbach

Der Haushalt des Loyola-Gymnasiums ist wie jedes Jahr auch dadurch gekennzeichnet, dass er nur zu 60% durch Gebühren unserer Schüler und Schülerinnen gedeckt ist. Die restlichen 40% müssen durch Spenden gedeckt werden. Obwohl uns eine große Zahl von treuen Spendern seit Jahren regelmäßig unterstützt, wird es immer schwerer große Beträge einzuwerben. Nur wenige sind bereit ein strukturelles Defizit zu decken. Vor diesem Hintergrund begeben sich P. Happel und Herr Schwarzbach jedes Jahr, mindestens einmal auf große Betteltour quer durch Deutschland.

Am 15. November 2009 war es wieder soweit. Gegen 9:00 Uhr fuhren wir von Starnberg aus in Richtung Tuttlingen. Von dort weiter nach Murg-Hänner und über St. Blasien nach Freiburg. Weiter nach Rottenburg, nach Stuttgart und über Worms nach Hofheim. Über Köln, Dresden, Radeberg, Schwerin, Berlin, Freising und München, kamen wir zwei Wochen später wieder in Starnberg an. 27 Termine in 14 Tagen.

Jedem unserer Gesprächspartner berichteten wir gleichermaßen über unsere Erfolge wie auch über unsere Probleme, legten Rechenschaft ab über bereits erhaltenene Zuwendungen und erbaten weitere Hilfe. Jeden einzelnen Termin hier aufzuführen würde zu weit führen. Stellvertretend seien genannt:

Dr. Stroppel – Generalvikar, Diözese Rottenburg Stuttgart, Rottenburg
Herbert Moser – Geschäftsführer, Landesstiftung Baden-Württemberg, Stuttgart
Minster Helmut Rau – Minister, Ministerium für Kultus, Jugend und Sport, Stuttgart
Heinrich Heinrichsen – Abteilungsleiter, ZfA, Köln
Dr. Mathias Czech – Vorstand, ASB Landesverband Sachsen, Dresden
Elke Richter, Direktorin, Humboldt-Gymnasium, Radeberg
Gebhard Ruess, Geschäftsführer, Initiative Christen für Europa, Dresden
Thomas Rechent, Abteilungsleiter, Sächsisches Staatsmin. für Kultus, Dresden
Dr. Vilson Mirdita, Botschafter, Botschaft der Republik Kosovo, Berlin
Norbert Werbs, Weibischof, Schwerin
Prälat Walter Wakenhut, Militärgeneralvikar, Katholisches Militärbischofsamt, Berlin
Dr. Annette Schavan, Ministerin, Bundesministerium für Bildung und Forschung, Berlin
Dietger Demuth, Hauptgeschäftsführer, Renovabis, Freising
Thomas Mayer, Referatsleiter, Bayer. Staatsmin. für Unterricht und Kultus, München

Alle Gespäche verliefen sehr angenehm und so hoffen wir, dass wir auch dieses Mal wieder erfolgreich waren. Ob dem so ist, wird sich in den kommenden Wochen und Monaten zeigen.

Allen Gesprächspartnern danken wir für ihre Bereitschaft uns zu treffen, ihre Geduld mit uns und ihr Verständnis für uns und das Loyola-Gymnasium.

Mirësi, pushtojë botën! Qëndresa Koci - X d

Mirësi, pushtojë botën!

*Çdokush ka jetën e tij, ëndrrat, botën dhe të drejtën e tij ta drejtojë atë sipas mënyrës së tij.
Është e lehtë të jesh mizor,
ta duash vetëm veten e të mos shikosh për të tjerët.
Po ja që ne u krijuam për një qëllim të mirë,
jo për hipokrizi e urrejtje.
Ne jemi ata ...
Ata që e drejtojmë këtë anije të madhe ...
Ne e kemi në dorë fatin e saj.
Jemi ata që duhet të mendojmë për të ardhmen ...
Të mendojmë për të tjerët ... të ndihmojmë.
Të ndihmohet do të thotë shumë ...
Mos harro se një lëvizje e jotja mund të ndryshojë fatin e dikujt,
qoftë vetëm një fjalë që të ngroh zemrën, të jep një shpresë për të vazhduar më tutje.
Një fjalë që të bën të ndihesh dikushi në jetë.
Por për fatin tonë të keq, kjo gjë dita-ditës po zhduket.
Duhet ndihmë ...*

Mirësi, pushtojë botën!

Konviktore



Eine Woche in Deutschland Teilnahme am Europa-Marathon in Görlitz Marigona Hoti - XI d

Konviktkore



Es war der Monat März, als unser Sportlehrer Herr Ukimeri uns (Marigona Hoti, Vinqenc Marki und Dardan Shabani) mitteilte, daß wir die auserwählten der Schule sind, um am Europa-Marathon teilzunehmen. Dieser Marathon wurde schon das siebte Mal vom ASB in Görlitz organisiert.

Nachdem wir darüber Bescheid wussten, hat uns unser Sportlehrer, Mentor Ukimeri, ein dreimonatiges Trainingsprogramm erstellt. Am Anfang waren die Übungen ein wenig schwer, doch mit der Zeit haben wir uns daran gewöhnt. Nach 3 anstrengenden Monaten kam endlich der Tag, an dem wir nach Deutschland flogen. Im Flughafen von München wurden wir ganz herzlich von Herrn und Frau Schwarzbach erwartet. Die Fahrt vom Flughafen bis zum Wohnort von Herrn Schwarzbach kam uns sehr lange vor, da wir sehr müde von der langen Reise waren. Als wir ankamen, hatte uns Frau Schwarzbach schon etwas sehr Leckerer zum Abendessen gemacht, das wir sehr genossen haben. Nach dem Abendessen gingen wir auf unsere Zimmer und schliefen.

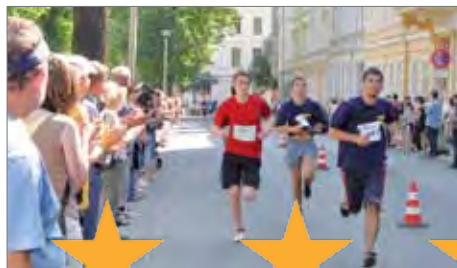
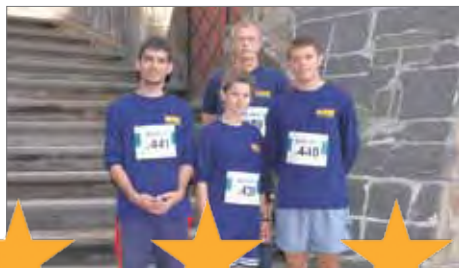
Am nächsten Tag sind wir früh aufgestanden, da wir zum Chiemsee fahren. Dort sind wir mit einem Schiff auf die Herreninsel gefahren. Auf der Herreninsel sind wir ins Museum

von Ludwig dem II. gegangen. Ludwig der II. war König von Bayern. Und auf der Herreninsel hat er sein Königsschloss aufgebaut. Am Freitag sind wir dann nach Neustadt gefahren. Obwohl die Fahrt bis dorthin ziemlich weit war, wurden wir nicht davon müde, da die schönen Aussichten vom Autofenster sehr toll waren. In Neustadt haben wir viele nette Jugendliche kennengelernt; doch leider konnten wir nicht lange bleiben, da wir in einem Hotel untergebracht wurden – einem sehr angenehmen.

Am Samstag in der Frühe kam die Tochter des Dr. Czech, Johanna mit ihrer Freundin. Sie luden uns ein, nach Dresden zu fahren. Die Stadt war sehr schön, und vor allem haben uns die antiken Gebäude gefallen, die sich in der Stadtmitte von Dresden befinden. Den ganzen Tag haben wir uns Dresden angeschaut und haben viel gemeinsam unternommen. Am Abend hat uns Herr Fichtenmüller abgeholt und ist mit uns nach Görlitz, dort wo am nächsten Tag der Marathon stattfand, gefahren. Dort wurde vom ASB ein kleines Konzert für die Teilnehmer des Europa-Marathons veranstaltet. Auch die Tochter des Herrn Fichtenmüller, Sophi, war dabei.

Endlich kam der 6. Juni, ein sehr aufregender Tag für uns, der Tag für den wir sehr fleißig trainiert hatten. Die Stimmung in Görlitz war super; denn alle Teilnehmer waren sehr aufgeregt. Dann kam der aufregendste Moment. Alle zählten von 10 runter, und dann liefen wir los. Es war sehr anstrengend, da es sehr heiß an dem Tag war. Doch wir haben nicht aufgegeben und haben es bis zum Ziel geschafft. Wir haben den 2., 3. und 4. Platz in unserer Altersgruppe erreicht. Nach unserer Meinung ein tolles Ergebnis.

Nach dem Marathon hatten wir nur noch 3 Tage in Deutschland übrig. In diesen 3 Tagen haben wir noch verschiedene Orte in Bayern besucht. Dann kam das Ende unserer abenteuerlichen Woche in Deutschland, die uns vom ASB-Team ermöglicht wurde. Dafür danken wir sehr herzlich, vor allem Dr. Czech und Herrn Fichtenmüller. Ein herzliches Dankeschön geht ebenso an Herrn und Frau Schwarzbach, die sich um uns die ganze Woche lang sehr liebevoll gekümmert haben.



Jeta është një vallëzim, andaj kujdes hapat ... Dafina Gashi - XI c

Konviktore



Me melodinë e jetës e ndërtojmë ritmin e valleve ashtu si duam. Melodia e këtij vallëzimi që na shoqëron, është vetë jeta, kurse ne, ne jemi ata që duhet t'i përshtatemi kësaj melodie. Melodia mund të jetë e gjatë, andaj më takon mua që t'ia nis kësaj valleje dhe të përpiqem që t'ua mësoj të tjerëve hapat. Zoti krijoi njeriun, dhe i fali atij këngën më të bukur, JETEN... I fali këngën, por jo edhe koreografinë. Ndërsa njeriut i mbetet që këtë këngë të mundohet ta ndjekë me hapa më të saktë. Disa mundohen që gjatë vallëzimit të përdorin hapa të njëjtë, por a do të mund të përshtatej kjo me ritmin?

Nëse vërtet je munduar dhe e ke kuptuar vallëzimin, mundohu që të tjerëve t'ua shpjegosh kuptimin dhe bëjua të qartë atë shpjegim se një hap i gabuar, do të mund ta ngatërronte vallëzimin.

Këshilla ime do të ishte: Jeta është vallëzimi ku hapat duhet të jenë të sigurtë. Andaj kujdes...! Po e bëre ndonjë gabim në vendosjen e këtyre hapave, atëherë e ke gabuar të gjithë vallëzimin.

Andaj jeto, sfido, dashuro, gëzohu por, mbi të gjitha, lufto!

Ndihem i lumtur kur i ndihmoj të tjerët Sead Gashi - X d

Konvikt



Bota është e madhe dhe ka shumë njerëz të ndryshëm. Perëndia është ajo që krijon njeriun. Shumë prej nesh i kemi të gjitha aftësitë për të kryer punë të ndryshme, ndërsa disa të tjerë i kanë aftësitë e kufizuara. Ata kanë nevojë për ne dhe ne jemi ata që duhet t'i ndihmojmë. Jam i sigurtë se të gjithë ndiejnë diçka të mirë apo janë të lumtur kur i ndihmojnë dikujt, posaçërisht atyre që kanë nevojë. Perëndia ka krijuar Gjithësinë, një hapësirë pa kufi, me shumë planete, me shumë yje, me Diell etj.

Dielli është ai që bën dritë dhe e mban temperaturën në Tokë të përshtatshme për jetë. Dielli është njëri ndër elementet kryesore për zhvillimin e jetesës. Hëna pasqyron dritën e Diellit në Tokë dhe bën dritë gjatë natës. Yjet ndihmojnë në zbulimin e hapësirës në Gjithësi. Të gjithë këta, po të ishin të vetëdijshëm për punën që e kryejnë, do të ishin së tepërmi të lumtur dhe të lavdëruar nga njëri-tjetri. Mirëpo ne jemi ata që i lavdërojmë dhe gjithashtu e lavdërojmë njëri-tjetrin për punën që ne e kryejmë.

Njeriun shpresa e mban gjallë dhe kur unë e ndihmoj dikë që ka nevojë për mua, ndihem shumë i lumtur. Ai që unë ndihmoj është gjithashtu i lumtur sepse mendon që një ditë nuk do të ketë nevojë për mua. Perëndia i ka krijuar të gjitha këto madhështi. Ne duhet ta mbajmë vetveten dhe njëri-tjetrin. Së pari, trupi ynë është i krijuar në atë mënyrë që pa njërin nga pjesët e tij, jeta do të ishte më e vështirë.

Nëse do të ishim pa sy, nuk do ta njihnim njëri-tjetrin, pa vesh nuk do ta dëgjonim zërin e tjetrit etj. Edhe pjesët e tjera janë në varshmëri. Gëzimi dhe hidhërimi gjithashtu janë në varshmëri, mirëpo ne e pëlqejmë më shumë gëzimin e lumturisë. Edhe emrat personale të njerëzve mbajnë këto fjalë të bukura që dëshirojmë t'i kemi, prandaj gëzohemi kur punojmë, mësojmë, sepse i kemi ndihmuar vetvetes dhe familjes.

Ndihma në disa raste nuk është e preferuara ime, mirëpo në disa raste po, sepse një gur të madh nuk mund ta lëvizim vetëm. Ndihmo që të të ndihmojnë.

Internat

Cila është puna që bëjmë ne?

Ed. Albina Marniku



Duke filluar nga zgjimi prej gjumit në mëngjes, përcjellja në mensë, kujdesi se a po vijnë të gjithë nxënësit, a po ushqehen të gjithë, si dhe sa po ushqehen.

Mandej përcjellja për në shkollë dhe pas përfundimit të mësimit në shkollë, fillon dreka. Kujdesi rreth ngrënies dhe qëndrimit gjatë ngrënies, si duhet të ulen, si duhet të përdorin pirunin, thikën e gjërat e tjera. Kjo gjë ka për qëllim krijimin e shprehive të mira gjatë ushqimit, duke tentuar që të mos e keqpërdorin dhe hedhin. Gjatë kohës së lirë, kujdesemi që ata të çlodhen dhe të argëtohen sa më mirë për të vazhduar pasditen me mësimin i cili mbahet në konvikt gjatë dy orëve. Puna jonë është që t'ua sigurojmë atmosferën për mësim.

Në mbrëmje kemi aktivitete të ndryshme: sportive, tema, biseda, për çdo gjë që atyre iu intereson të dinë dhe asaj që ne mendojmë që është për t'iu treguar.

Pas këtyre aktiviteteve, rënia në gjumë, fikja e dritave, kujdesi se a kanë rënë të gjithë dhe se mos kanë harruar ndonjë gjë në rrymë, apo mos kanë lënë ndonjë dritare pa mbyllur si dhe kujdesi për të gjitha gjërat e tjera.

Konvikt

Një ekskursion në konvikt

Xheladin Isma - VII c

Konvikt



Mëngjesi kishte arritur. Zogjtë cicëronin dhe nga gjumi më zgjuan. Na lajmëruan se do të shkonim në Kabash. Isha shumë i gëzuar dhe kureshtar ta shihja njërin nga resurset tona natyrore. Autobusi u nis dhe arritëm në Kabash. Kur arritëm atje lart, ajri ishte shumë i pastër. U ndjeva shumë mirë.

Pamë shumë gjëra të cilat syri ynë s'i kishte parë më parë. Vizituam shumë vende historike të cilat për ne ishin vërtet të rëndësishme në këtë rrugë të gjatë, por të vlefshme për ne. Pasdite u nisëm për në konvikt, me shumë kujtime të cilat nuk do t'i harronim gjatë gjithë jetës. Ato do të jenë një kujtesë e paharruar në zemrat tona.



Internat

Shëtitja në Kabash Veton Guraziu - VII b

Konviktor



Unë jam shumë i lumtur sepse shkolla ime më mundëson që të njihem me kulturat e vendit tim dhe me vendet historike të tij.

Atë ditë në mëngjes ishte kohë e mirë me diell. Ne u nisëm nga konvikti për në Kabash. Në fillim nuk e dija se ku gjendej ky vend, por edukatori më tregoi se gjendej në Korishë. Nën shoqërimin e edukatorëve, motrave si dhe profesorit Mentor mbërritëm në vendin të cilin e prisja me padurim që t'ia shihja bukuritë natyrore.

Profesori Mentor me një vendas të tij na treguan kulturën e popullit në atë vend, duke soditur ato pamje aq të bukura të natyrës, shtëpitë e prishura që i kishin pasur njerëzit në mal. Gjatë rrugës ne shkuam deri te një kishë katolike të cilën regjimi serb e kishte përvetësuar në kishë ortodokse. Motra na tregoi se aty janë vrarë shumë shqiptarë. Gjithashtu gjatë udhëtimit pamë edhe disa ujëvara të bukura.

Është kënaqësi që populli yt të ketë kaq shumë trashëgimi kulturore si dhe bukuri natyrore. Ne u kthëm në konvikt të lodhur fizikisht e të pasur më shumë me njohuri për kulturën e vendit tim.



Konvikt

Koha e lirë në konvikt ... Endrit Gashi - XI c

Konviktor



Pas mësimit pak të lodhshëm në shkollë, ne kemi dhe kohën e lirë ku mund të pushojmë ose të merremi me aktivitete rekreative-sportive. Pushimi i parë është pas mësimit të rregullt në shkollë prej orës 14:00 - 16:00.

Më pas kemi orën e studimit deri në orën 18:30, me pushim 30 minutësh ndërmjet orëve të studimit. Pas kësaj pason darka e më pas është koha që pëlqehet shumë nga nxënësit, koha e aktiviteteve sportive.

Mundësitë i kemi të shumta për lojëra të ndryshme, megjithatë nxënësit zgjedhin më shumë të luajnë futboll, basketboll, volejball si djemtë ashtu dhe vajzat. Gjatë vitit ne kemi edhe turne, kampionate nga këto sporte të cilat i organizojnë edukatorët tanë. Përveç sporteve dhe lojërave të ndryshme, kemi një herë në javë edhe "Party", që organizohet nga nxënësit konviktorë, që na bën t'i harrojmë detyrimet tona dhe të dëfrohemi deri në maksimum.

Në kuadër të kohës së lirë në mbrëmje, hyjnë edhe temat të cilat çdo grup i mban nën përkujdesjen e edukatorëve tanë. Zhvillohen tema dhe problematika të ndryshme të cilat neve na interesojmë dhe mund të ballafaqohemi në jetën tonë.

Këto janë disa nga aktivitetet që bëjmë në konviktin tonë, ku çdo nxënës mund të merret me aktivitetin e preferuar të tij.



Tani ndihem më lehtë Hamez Hamzaj - X d

Konvikt



Çdo njeri e ka misionin e vet dhe duhet ta kryejë me sukses. Gjatë këtij misioni ai bën gjëra që nuk i përshtaten atij, gjëra që ia rrënojnë zemrën dhe i brejnë në shpirt. Linda i gëzuar si çdo fëmijë pranë njerëzve që më duan. Mendoja që gjithmonë bëja më të mirën, por në realitet gjërat kishin marrë një kahje krejt tjetër; një kahje që nuk ishte për mua, por mua më është dukur e njëjtë, e shkëlqyeshme. Isha i rrethuar me shokë që i bënë gjërat veç për veten e tyre. Mendoja se i përkisja asaj bote, por ishte e kundërta.

Po futesha në një pus të thellë që ndoshta nuk do të arrija të dilja. Po i bëja gjërat pa e vërejtur as unë, gjërat që të tjerët i lëndonin. Mendoja vetëm për veten time. Nuk më interesonin të tjerët. Në

fakt nuk intersohesha për asgjë tjetër që nuk më përkiste mua. Fillova të zhytesha edhe më thellë, përderisa Zoti bëri një mrekulli që të vija këtu, të takoja njerëz të rinj njerëz që në fillim m'u dukën të çuditshëm, por e vëreja se isha unë ai që dallohesha prej tyre.

Fillova të ndryshoja, fillova të shoh një dritë të shndritshme në mes të një errësire të tmerrshme. Me një fjalë fillova të gjej veten time. Tani jetoj me një arsye dhe ndihem shumë më mirë. Në shpirt e ndiej një lehtësim. Ndiheja lirë si një zog që fluturon në qiellin e kaltër. Më duket se jam duke mbërritur në një vend që nuk mund të mbërrijë njeri ...

Performimi në konvikt Kristian Grabanica - XI c

Konvikt



Çdo festim që bëhej në shkollë e pritnim me gëzim. Këtë vit ishte një gjë më e veçantë. Ndoshta ishin emocionet ato që më bënë të ndihesha jo i qetë nga fakti që këtë herë nuk kisha vetëm të shikoja programin, por isha edhe pjesë e tij me një performim.

Atë natë koha nuk ecte fare. Isha bërë armik me të deri në çastin kur erdhi radha ime që të dal para të ftuarve dhe shumë shokëve që pritnin me padurim performimin tim. Kur përmendën emrin tim, mbeta i shtangur i tëri. Rruga që pershkova deri tek skena me kokë ulur do të mbetet në mendjen time edhe për shumë kohë. Më në fund isha në skenë përballë të gjithëve. Nuk ua vura veshin fjalëve që vinin nga audience, ndonëse ishin komplimente të mira

për mua, por qëndroja i vetëm me mikrofonin në dorë dhe përballesha me ndjenjen e të qenurit këngëtar. Kisha besim në veten time prandaj mendoja që do të shkëlqoja para të gjithëve, sidomos para prindërve të mi, të cilët më përkrahnin në çdo notë që e këndoja. Kisha përvojë të mjaftueshme në skenë, sepse kisha bërë koncerte dhe promovime të këngëve edhe më herët, mirëpo asnjëherë nuk u ndjeva sikur kësaj radhe. Me ndjenja e fillova dhe e mbarova këngën e cila u prit mjaft mirë nga të gjithë.

Komplimentet nuk munguan më pas, të cilat më bënë të ndjehem edhe më krenar për veten time si dhe për punën që e bëja me shumë mund. Fitova përkrahjen edhe të atyre që më së paku e prita dhe kjo më bëri të kuptoj që të duhet krah për të arritur atë që dëshiron.



Bericht

Comenius - Vizitë Sankt-Ansgar-Schule-s në Hamburg Prof. Mark Gojani

I ftuar nga gjimnazi Sankt-Ansgar-Schule në Hamburg, u nisa me 20 janar 2010 nga aeroporti i Prishtinës për në Budapest dhe prej andej për në Hamburg ku arrija në orët e mbrëmjes. Më priti Andreas, arsimtar i historisë në gjimnaz. Çfarë më befasoj ishte të ftohtit që po mbretëronte atje, me temperatura -13°C e më ulët. Nuk isha përgaditur për këso temperaturash por pjesëmarrja në projektin Comenius dhe takimi me kolegë tjerë të disa vendeve të Evropës bëri që mos ta ndieja të ftohtët.

Ishte një mikëprijtje tejet e ngrohtë në familjen e Andreasit, ku qëndrova gjatë tërë javës. Të nesërmen në mëngjes shkova në shkollë, një ndërtesë brënda qytetit, e pastër, e përbërë prej ndërtesës kryesore dhe disa objekteve përcjellëse. Shfrytëzoja rastin për të hospituar në dy tri orë mësimore ndërsa pastaj shkuam t'i presim Mike-n dhe Marcelin, arsimtarë nga Delfti i Holandës, arsimtarja e gj. angleze Kinga nga Miskolci i Hungarisë tashmë kishte ardhur dhe po qëndronte me Nikolë, arsimtare e Sankt-Ansgar-Schule. Disa prej arsimtarëve të ftuar nga Polonia dhe Portugalia nuk kishin ardhur por nuk kishin hequr dorë nga projekti.

Dy ditët në vijim kaluam në përgaditjen e projektit Comenius, në një nga objektet përcjellëse të shkollës. Pas diskutimeve dhe propozimeve të shumëta nga ana e të gjithë pjesëmarrësve propozim programi u hartua dhe ishte i gatshëm për realizim. Ishte paraparë që secila shkollë të merrte pjesë me nga katër nxënës dhe dy arsimtarë. Vendi i realizimit të projektit u caktua Hamburgu. Ekipet e nxënësve të përbëra nga dy intervistues dhe dy përkthyes (intervistat do të bëhen në gjuhën angleze) do të intervistojnë pjesëtarë të gjeneratës së tyre të prindërve dhe të gjyshëve, në tema të ndryshme dhe pasi ta kenë bërë këtë të gjitha grupet do t'i bënin analiza këtyre intervistave. E tërë kjo është paraparë të zgjasë një javë. Pritet vetëm që të aprovohet ky projekt nga Brukseli ndërsa për Loyola-Gymnasium, nga Kosova, e cila ende nuk është pjesë e BE-së u premtua të gjenden forma tjera të sponsori-



Raport

Comenius - A visit to Sankt-Ansgar-Schule in Hamburg

Invited by Sankt-Ansgar-Schule in Hamburg I started my flight from Prishtina airport to Budapest on 20 January 2010, and from there to Hamburg where I arrived in the evening. Andreas, a history teacher from the gymnasium, was waiting for me. What surprised me was the cold weather, with temperatures under -13°C. I was not prepared for such low temperatures but participation in this project and meeting with other colleagues from some other European countries made it not to feel the cold.

It was a warm welcome in Andreas' family, where I stayed for the whole week. The next day I went to school, a building in the city, clean with the main building and few other smaller ones. I took the opportunity to participate in two or three lessons and after that we went to meet Mike and Marcel, teachers from Delft in Holland, the English teacher, Kinga from Miskolc in Hungary had already arrived and was staying with Nicole, a teacher of Sankt-Ansgar-Schule. Some invited teachers from Poland and Portugal didn't come but they were still supporting the project.

We spent the two following days preparing the Comenius project in one of the secondary buildings of the school. After a lot of discussion and proposals by all participants the agreement for the project was reached and ready to be fulfilled. It was proposed that two teachers and four students participate from each school. The place was appointed to be



Bericht

Comenius - Vizitë Sankt-Ansgar-Schule-s në Hamburg



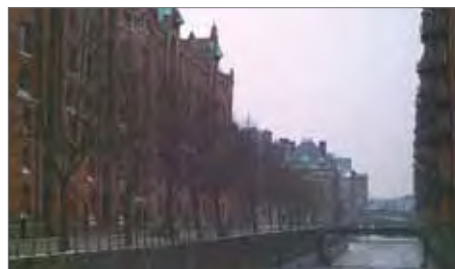
mit të pejsëmarrjes.

Të shtunën pas përfundimit të takimit, diku kah ora 14.00 u nisëm për një vizitë dhe drekë në një qytet të afërm, një orë larg Hamburgut, Lübek. Ishte ky një qytet shumë i bukur por acari i madh nuk na lejoi që të kënaqemi me bukuritë e këtij qyteti sepse duhej të hynim në ndonjë lokal për t'u ngrohur. Të dielen të gjithë shkuan në vendet e tyre. Mbeta vetëm unë dhe tre arsimtarët e gjimnazit Sankt-Ansgar-Schule, pjesë të projektit. Ishte rasti që këtë ditë të shetisja në qytetin vërtetë të bukur të Hamburgut, nën udhëheqjen e nikoqirit tim Andreas. Të hënën hospitova në disa lëndë të klasëve të ndryshme si: gj. angleze, gj. spanjole, matematikë, fizikë, biologji, kimi etj. Arsimtarët ishin mikpritës dhe nuk përtonin të më shpjegonin atë që i pyesja. Ishte kjo një përvojë shumë e mirë dhe memzi prisja që atë ta ndaj me kolegët e mi në Prizren.

Të martën shfrytëzoja rastin që i vetëm ta vizitoja qendrën e qytetit dhe kështu ta përmbyllja vizitën një javore Hamburgut. Të nesërmen me plot përshtypje të mira u ktheva në Prizren për ta vazhduar punën në Loyola-Gymnasium i paisur me përvoja të reja.

Raport

Comenius - A visit to Sankt-Ansgar-Schule in Hamburg



Hamburg. Teams of students comprised of two interviewers and two interpreters (interviews are going to be in English) are supposed to interview members of their generation, their parents's generation and the generation of their grandparents, in different topics and after this will be completed the analysis would be done. All this is planned to last for one week. It is expected that this project be approved by Brussels, while for Loyola-Gymnasium, from Kosovo which is still not a member of EU, other forms of

sponsoring the participation were promised to be found.

On Saturday after the meeting, at about 2 pm, we went for dinner and for a visit to Lübek, a town which was one hour far away from Hamburg. It was a very beautiful place but the cold didn't allow us to enjoy the beauties of the town because we had to get into a shop to get some warmth. Everybody left for their homes on Sunday. Only me and three other teachers of Sankt-Ansgar-Schule, participants of the project remained. I took the opportunity together with my host Andreas to visit the really beautiful city of Hamburg. On Monday I attended some classes like: English, Spanish, Maths, Biology, Chemistry etc. Teachers were hospitable and were ready to explain whatever I asked them. This was a very good experience and I was looking forward to share it with my colleagues in Prizren. On Tuesday I visited downtown myself and in this was I finished my seven days visit to Hamburg.

The next day full of many good impressions I returned to Prizren to continue my duties in Loyola-Gymnasium provided with new experiences.

Internat

Stoppen, passen, schießen: Tor! Ein Fußballspiel Schülerinnen gegen Soldatinnen Marigona Hoti - XI d

Kurz vor den Winterferien schlüpfen wir Fußballerinnen des Loyola-Gymnasiums noch einmal in Trikots und Turnschuhe: Am 17. Dezember 2009 haben wir gegen die Frauen der deutschen KFOR-Truppe Fußball gespielt.

Wir hatten Heimvorteil; denn das Spiel fand in unserer Sporthalle statt. Unsere Mannschaft bestand aus den sieben Internatsschülerinnen Gentiana Gashi (7b), Anita Bala (8b), Albulena Bajraktari (10a), Fjolla Sadikaj (10d), Njomza Beluli (11c), Teuta Mataj (12a) und mir, Marigona Hoti (11d). Unser Sportlehrer, Mentor Ukimeri, hat uns trainiert, und unsere Sportlehrerin Liridona Krasniqi stellte sich ins Tor, denn eine feste Torhüterin hatten wir nicht.

Als wir die Frauen von der Bundeswehr beim Aufwärmen sahen, wurde es uns ein wenig mulmig. Sie sahen so professionell aus! "Die sind bestimmt besser als wir", dachte ich mir. Bis zum Anpfiff war ich sehr aufgeregt, und ich glaube, meinen Mitspielerinnen ging es ähnlich. Aber nach den ersten Ballwechseln war das vergessen. Den Ball annehmen, Pässe spielen, aufs Tor schießen: Nach wenigen Minuten fiel das erste Tor, und zwar für uns. Dem 1:0 folgten bis zur Halbzeit drei weitere Treffer für Loyola. Natürlich waren wir unheimlich stolz. Aber wie heißt es bei den Deutschen so schön: Ein Spiel hat 90 Minuten. In unserem Fall waren es zwar nur zweimal 20 mit fünf Minuten Pause, aber mit anderen Worten:



Konvikt

Die zweite Halbzeit stand noch bevor.

Die Gäste kamen jetzt besser ins Spiel. Ein paar Mal hätten sie beinahe ein Tor gemacht, aber wir strengten uns sehr an, um das zu verhindern. Wir hatten den Vorteil, dass wir bei diesem Spiel fünf gegen fünf viel wechseln konnten. Sobald eine von uns nicht mehr konnte, wechselten wir sie gegen eine andere Spielerin aus, so dass wir die ganze Zeit aufs Tempo drücken konnten. So schafften wir noch zwei weitere Tore und gewannen das Spiel am Ende mit 6:0.

Wir haben uns sehr über diesen Erfolg gefreut. Noch wichtiger war aber, dass wir so viel Spaß am Spiel hatten. Die KFOR-Damen waren gute Verliererinnen. Sie luden uns anschließend zum Essen ins Feldlager ein. Dort durfte jede bestellen, was sie wollte. Wir haben gemeinsam gegessen und uns unterhalten. Danach haben wir noch ein paar Fotos gemacht. So gegen 23 Uhr hat uns die Bundeswehr zurück ins Internat gebracht.

Mein Fazit ist rundum positiv:

Ich hatte sehr viel Spaß und würde so etwas gerne öfter machen.



Fortbildung

Methoden, Austausch, Kultur: Fortbildung für Deutschlehrer in Dresden Prof. Neki Jahaj und Prof. Miradije Miftaraj



Das Loyola-Gymnasium ist nicht nur bestrebt, Schüler zu erziehen und auszubilden, sondern es ermöglicht auch seinen Lehrern, Weiterbildungsveranstaltungen zu besuchen. Das gilt ganz besonders für die Fachschaft Deutsch. In diesem Sommer hatten zwei von uns Gelegenheit, zusammen mit Deutschlehrern anderer Nationen an einem Seminar in Dresden teilzunehmen, welches durch das Institut für Bildung des Freistaates Sachsen organisiert wurde. Es war nicht das erste Mal, dass wir an Weiterbildungen teilnahmen, doch dieses Mal empfanden wir die Veranstaltung als besonders gelungen; denn sie umfasste gleichermaßen Fortbildung wie Kulturaustausch.

Nach unserer Ankunft wurden wir herzlich von den Veranstaltern empfangen. Am nächsten Tag begann das Seminar mit Teilnehmern aus Kanada, Vietnam, Ägypten, Slowakei, Frankreich, Georgien und Tschechien. Lehrer aus dem Kosovo waren zum ersten Mal zu einer solchen Veranstaltung in der Bundesrepublik Deutschland eingeladen worden. Erfreut stellten wir fest, dass wir im internationalen Vergleich sprachlich auf einem sehr guten Niveau sind. Wie wir dieses Wissen an die Schüler weitergeben können und wie das andere in anderen Ländern tun, vor allem darum ging es in dem Seminar. Vermittlung und Austausch von Unterrichtserfahrungen waren für uns wertvoll. Literatur, Europa, Lieder im Deutschunterricht, Deutsch spielerisch lernen, dies waren nur einige Themen, die wir während des zweiwöchigen Aufenthalts behandelten, um unseren Unterricht effektiver und auch abwechslungsreicher gestalten zu können.

Das angegliederte Kulturprogramm bestand aus Ausflügen und Besichtigungen, unter anderem nach Meissen und in Dresden. Besonders beeindruckend fanden wir die erste Porzellanmanufaktur Europas in Meissen, Dresdens Altstadt, die Frauenkirche, die Gedenkstätte und die Kunstgalerie, „Alte Meister“, die wir zusammen mit unserem Stadtführer besucht haben. Wichtig zu erwähnen ist hierbei auch der berühmte Schriftsteller Erich Kästner, der in dieser Stadt geboren wurde und dort lebte. Außerhalb Dresdens liegt der wunderschöne Ort Pillnitz, der bei uns einen bleibenden Eindruck hinterließ.

Wie wir alle wissen, sind Sprache und Kultur im Fremdsprachenunterricht untrennbar miteinander verbunden. Was wir in den zwei Wochen in Theorie und Praxis erfahren und erlebt haben, wird uns im Schulalltag enorm nutzen. Es wird uns dabei helfen, Stunden abwechslungsreich und auch mal ohne Lehrbuch zu gestalten und gleichzeitig kulturelle Details zu vermitteln, die wir ohne den Aufenthalt in Deutschland in der Form sicher nicht wiedergeben könnten. Falls es im nächsten Jahr erneut eine solche Fortbildung geben sollte, können wir sie unseren Kollegen auf jeden Fall wärmstens empfehlen.

Kualifikimet

Loyola-Gymnasium, mundësi e mirë edhe për përparimin e mësimdhënësve

Gjimnazi Loyola-Gymnasium, krahas edukimit dhe arsimimit të nxënësve, një rëndësi të veçantë i jep edhe përparimit e mësim të vazhdueshëm edhe për mësimdhënësit e gjuhës gjermane të vendeve të ndryshme të botës, të organizuar nga instituti i edukimit të republikës së Schasen në Gjermani. Nuk ishte kjo hera e parë që na ofrohet shansi i mirë për përparimin tim të mëtutjeshëm, por kësaj radhe ishte paksa ndryshe.

Pas arritjes. u pritëm me një ngrohtësi familjare nga organizatorët. Tw neswrmen filloj seminari me pjesëmarrësit nga vende të ndryshme të botës, si: Kanada, Vietnam, Egjipti, Sllovakia, Franca, Gjeorgjia, Çekia etj. Ndërsa ne ishim për herë të parë nga Kosova që merrnim pjesë në një seminar të tillë në këtë Institut edukimi. Ishte një program vërtet për t'u admiruar nga të gjithë ata që e admirojnë avansimin në këtë fushë. Ishte ky një kombinim në mes të shkëmbimit të përvojave për mësimdhënie, ekskursioneve dhe njohjes me monumentet historike të qytetit të vjetër Meissen dhe Dresdenit si kryeqendër e Republikës së Sachsen në Gjermani. Letërsia në mësimin e gjuhës gjermane, Evropa në mësimin e gjuhës gjermane, Të mësojmë gjermanisht duke luajtur, ishin vetëm disa nga temat e përpunuara në këtë seminar, të cilat do të jenë ndihmëtare për një mësimdhënie cilësore në shkollën tonë.

Në kuadër të qytetarisë ne bëmë vizitë në Fabrikën për prodhimtarinë e porcelanit, të parën në Evropë pas zbulimit të prodhimtarisë së tij në Kinë, pastaj vizituam pjesën e vjetër të qytetit Meissen dhe u njohëm me të kaluarën e largët e të afërt të këtij qyteti. Ndërsa ndër vizitat në Dresden vlen të përmenden: vizita e vendit ku ishin gjykuar dhe ekzekutuar viktimat e dhunës politike të viteve para luftës së Dytë Botërore, vizita e pjesës së vjetër të qytetit të Dresdenit, e cila kishte një histori më vete, u njohëm po gjithashtu më afër me veprat e shkrimtarit Erich Kästner, i cili kishte jetuar dhe vepruar në këtë qytet, vizita e vendit piktoresk Pillnitz me bukuritë përrallore të tij si dhe vizita galerisë "Alte Meister". Në të gjitha këto vizita kishim edhe cicëronin me vete.



Siç e dimë të gjithë, gjuha dhe kultura janë ngushtë të lidhura njëra me tjetrën dhe si të tilla ato janë të pandashme, andaj edhe duhen mësuar së bashku. Duke u nisur nga kjo, mund t'i jap një vlerë të veçantë këtij organizimi të këtij seminari, pasi ishin të lidhura mirë njëra me tjetrën. Përvojat tona të fituara në këtë seminar do t'ua bashkojmë përvojave dhe diturisë sonë të mëparshme dhe së bashku do të ndikojnë në një mësimdhënie edhe më efektive.

Internat

E diela në pishinë Leutrim Isufi - XI b

Konvikt



Ishte e shtunë dhe po bisedonim me shokët për gjërat që zakonisht i bëjmë gjatë verës. Një ndër gjërat që na mungonte më së shumti, ishte noti. Një shoku i shkrepri ideja që të shkonim në pishinë të mbyllur në hotelin "OK". Të gjithë ishim dakord me këtë ide. Edhe edukatori e përkrahu këtë ide. Na mungonte vetëm konfirmimi i dejtoreshës së konviktit, m. Hana.

Të nesërmen u zgjuam herët dhe gjëja e parë që bëme ishte shkurja te m. Hanë për të marrë pëlqimin e saj. Ajo na dha leje me kusht që të ktheheshim para se të fillonte orari i mësimit pasdite. Në orën 11:00 ne u nisëm. Të gjithë ishim të hareshëm. Që në çastin e parë që arritëm, të gjithë pa hezitim u futëm në ujë. Disa notonin, por kishte edhe nga ata që bënë akrobacione dhe lojëra të ndryshme. Kënaqësia ishte e pafund. Pastaj të gjithë shkuam në restorantin e hotelit dhe hëngrëm një drekë mjaft të shijshme.

Dalëngadalë po afrohej koha që të ktheheshim në konvikt. Ato orë që kaluam në shoqërinë e njëri-tjetrit në pishinë, bënë që kjo të ishte një e dielë e përkryer.



Konvikt

Ditëlindja ime Florina Pnishi - XI d

Konviktore



Çdonjëri nga ne ka një ditë apo një datë të veçantë në jetën e tij. Janë ato ditë që të kujtojnë diçka të bukur dhe të bëjnë të ndihesh ndryshe. Njëra nga ato ditë është edhe ditëlindja jonë. Nuk besoj se e kremtojmë se po moshohemi dalëngadalë, por e festojmë një vit të përmbushur me sukses dhe me shëndet. Ja se si e festova unë ditëlindjen time.

Në mengjesin e 16 majit u zgjova me një ndjenjë të veçantë. Ishte dita kur mbusha 18 vjet. Isha pak e mërzitur ngase ishte hera e parë që po e festoja ditëlindjen larg familjes sime. Megjithatë mërzia u largua posa dola në korridor. Shoqet e mia më të mira kishin bërë një surprizë të mrekullueshme për mua. Ngado kishin vendosur shënime në të cilat më kishin uruar ditëlindjen. Unë mbeta gojëhapur dhe nga sytë më rrodhën lotët. Në një kënd kishin vendosur ca gjëra fëmijërore që më ngjallën emocion dhe nostalgjinë e të qenurit fëmijë edhe një herë.

Siç është traditë, torta e ditëlindjes edhe atë ditë nuk më mungoi. Atë ma solli mami im që e kishte përgatitur për mrekulli. Sado që koha ikën, ne jemi ata që nuk duhet të lejojmë ta plakim atë, edhe nëse na shfaqen rrudhat në fytyrë. E rëndësishme është që ne të ndjehemi përherë të rinj.

Mbretëresha ime, Loyola-Gymnasium Diellza Kabashi - XI c

Konviktore



Gjersa deti shtrihej i qetë në pafundësinë e tij, rrezet e forta të diellit thyheshin si në një pasqyrë të ndritshme në gjirin e kulluar të së cilës lundronte një re e vetme që pasqyrohej si lavjerrës i madh ore. Më pas ikte tutje duke lënë tek unë vetëm mendime dhe pyetjet e shumta që i bëja vetes.

Cilët do të jenë njerëzit me të cilët do të mishëroj tik-taket e Zemrës së harlisur nga kureshtja ... ? Cilat do të jenë bletët punëtore që do të mbushin dijen time?

Ishin ditët e gushtit ato që më ndiqnin pas këmbadoras me ngrohtësinë e tyre. S'di në m'u ngroh zemra nga dielli që përcëlonte apo nga dëshira e etur për ta takuar shkollën (atë kohë të panjohur për mua).

Sot ky objekt i thjeshtë ndoshta për shumë sy lakmtarë është udhërrëfyes për tek pallati i dijes, i ndërtuar me shumë mund...

Atje ku ndërtova mbretërinë, të kam ty si mbretëreshë shkolla ime ...



Sporti në konviktin ALG Fat Sadikaj - VII b

Konviktore



Në konviktin e shkollës sonë luajmë shumë sporte. Për mua sporti më i preferuar është futboli, ku në konvikt luajmë së bashku, varësisht nga gjeneratat. Në konviktin tonë edukatorët tanë organizojnë turne të sporteve të ndryshme, të cilët ne i presim me padurim që të zhvillohen.

Kënaqësia ime më e madhe është kur vijnë bashkëmoshatarët tanë nga Velezha. Luajmë shumë lojëra miqësore ku të shumtën e herave ne jemi fitues duke ju falenderuar kushteve që i kemi në shkollë dhe konvikt.

Ne për këtë dituri dhe aftësi fizike i falenderojmë arsimtarët dhe edukatorët. Po rritemi në një frymë më të mirë edukative. Ndihej i gëzuar dhe i privilegjuar ndaj shokëve në rrethin ku jetoj unë.



Internat

Aktivitetet e lira në konvikt - Fashion Show Florina Pnishi - XI d

Konviktore



Të jetosh në botën e të rinjve do të thotë se jeton mes një bote përplot me iluzione, ide e shprese. Do të thotë se jeton në një botë pa frikë për të provuar fatin triumfal edhe nëse gjërat nuk na shkojnë si duam.

Ja çfarë iu kujtua këtyre të rinjve të shkollës sonë. Meqë u treguan të zotët në muzikë, sport, art, shkencë, aktrim e shumë aktivitete të tjera, vendosëm të provojmë veten edhe në botën e dizajnit dhe modelimit. Me ndihmën e edukatorëve tanë e në veçanti edukatoreve Filomena Laqi, Linda Oroshi dhe Albina vendosëm që të organizojmë një revy të modës. Ndoshta në fillim iu duket e habitshme, ashtu si që edhe për ne, por besoni se me punë arritëm shumë sukses. Brenda vetëm një muaji ne arritëm t'i kompletim më se 30 krijime. Me anë të letrave, plastikës, façoletave, metalit e pambukut i krijuam dizajnet sipas shijes sonë. Disa kombinuan qelqin me folje dhe gjetën nën dritën e skenës rrezatim. Ca të tjerë përdoren letra për të krijuar fustan balerinash e të tjerët përdoren qese plastike për kapele e këpucë. Me façoleta shumëngjyrëshe krijuan fustanet e mrekullueshme që ngjanin me modën '60.

Sikur ta dinjt se sa emocionues ishte momenti kur bëra hapjen e mbrëmjes me mikrofon në dorë. Skena shndriste nga dritat reflektuese. Nga lart lëshoheshin balona nga uji sa për të shtuar hijeshinë. Të gjithë ishim bërë sy e veshë për të parë e dëgjuar punën tonë.

Për orë të tëra vajza e djem sfilonin e prezantonin veshjet. Secili nga ato mbante atë bukurinë e saj e mbi të gjitha ngërthente në vete kureshtjen për ta zbuluar misterin .. Mos u habitni nëse në të ardhmen do të deëgjoni se nga shkolla jonë kanë dalë dizajnerë të famshëm.



Konvikt

Modenschau im Internat



Ich habe viel über mich selbst gelernt Eine Praktikantin von "Kulturweit" berichtet Pauline Koch



Abitur - und dann?

Wie so viele Jugendliche in Deutschland habe auch ich mir lange Gedanken darüber gemacht, was nun nach dem Lebensabschnitt Schule kommen sollte. Ins Ausland sollte es gehen, doch auch hier ist das Spektrum der Möglichkeiten nahezu unerschöpflich. Bis ich dann in einem Zeitungsartikel von "Kulturweit" erfuhr und feststellte, dass ein solcher Freiwilligendienst im Ausland genau das Richtige für mich wäre. Ich bewarb mich. Bald darauf kam die Zusage: An einer Schule im Kosovo sollte ich arbeiten, am Loyola-Gymnasium.



Nach einem knappen halben Jahr des Aufenthaltes hier gibt es viele Dinge zu erzählen. Zunächst einmal scheint die Karriere "Schule" für mich doch noch nicht zu Ende zu sein. Die Arbeit mit den Kindern und Jugendlichen hat mir so gut gefallen, dass ich beschlossen habe, das Lehrersein zu meinem Beruf zu machen.

Schließlich habe ich bei der Betreuung von 6., 7. und 11. Klassen einige Erfahrungen in diesem Bereich machen können und hatte sogar die Möglichkeit, nicht nur an einer staatlichen Grundschule des Kosovo, sondern auch in Tirana hinter die Kulissen zu schauen. Somit habe ich Vergleiche ziehen können und bin gespannt auf die Arbeit in Deutschland, bei der ich mit Sicherheit weitere spannende Unterschiede entdecken werde. Mit dem Hintergrundwissen aus einem ganz anderen Kulturkreis werde ich sicherlich vieles anders, vermutlich toleranter beurteilen, möchte auch gerne weitere Kulturen kennenlernen, neue Dinge entdecken. Der Aufenthalt am Loyola-Gymnasium hat mir somit nicht nur bei der Berufswahl geholfen, sondern hat mich auch viel über mich selbst gelehrt.



Besonders viel Spaß hat mir dabei der "Deutschclub" gemacht. Meist wöchentlich hatten die Schüler dort die Gelegenheit, der deutschen Sprache ganz spielerisch zu begegnen, mit Muttersprachlern ins Gespräch zu kommen. Ob beim "1000-Sekunden-Spiel" die eigene Team-Fähigkeit zu testen oder pantomimische Höchstleistungen bei "Activity" zu vollbringen, ob beim Keksebacken oder einfach nur beim Kartenspielen: Es wurde nie langweilig, und beide Seiten konnten in einer lockeren Atmosphäre viel über das jeweils andere Land, dessen Eigenarten und Traditionen lernen.

Auch die Mitarbeit in der Bibliothek und lange Leseabende haben mir gut gefallen, so dass ich ein solches Freiwilliges Soziales Jahr im Ausland allen empfehlen kann, die Interesse an sozialer Arbeit haben, gern mit Kindern und Jugendlichen zusammenarbeiten und neue Kulturen kennenlernen wollen.

Zudem empfiehlt sich meiner Meinung nach hierfür das Kosovo als Gastland, da die unglaubliche Gastfreundschaft der Einheimischen und ihr Interesse das Leben hier sehr vereinfachen. Man kommt stets mit netten Menschen ins Gespräch, verbringt bei Kaffee und "Sheqer Pare" (ein süßes Gebäck) den Nachmittag oder genießt am Abend Live-Musik in einer der vielen Bars in Prizren. Wenn einem nach Großstadtluft zumute ist, kann man das Wochenende auch gut in Prishtina verbringen. Skopje, Tirana und Sofia sind auch nicht allzu weit, so dass man auch in der Umgebung eine Menge erleben kann. Man muss sich nur auf den Weg machen, dann gibt es in diesem Land und seiner Nachbarschaft viele Schätze zu entdecken. Viva Kosova!

Mit "Kulturweit" Auslandserfahrung sammeln Fragen an Pauline Koch Heide Noll

Frage: Kulturweit – Was ist das?

Pauline Koch: Ein neues Freiwilligenprogramm von Auswärtigem Amt und deutscher Unesco-Kommission. Menschen zwischen 18 und 26 Jahren werden für sechs oder zwölf Monate in ein Entwicklungsland oder nach Mittel- und Südosteuropa vermittelt, um dort im Rahmen eines freiwilligen sozialen Jahres Auslands- und Berufserfahrung zu sammeln.

Kulturweit trägt die Reisekosten und zahlt eine kleine Unterstützung zu den Lebenshaltungskosten.

Frage: Was genau tun die Freiwilligen?

Pauline Koch: Das ist unterschiedlich. Partner des Programms sind das deutsche archäologische Institut, der studentische Austauschdienst DAAD, der Pädagogische Austauschdienst, die Deutsche Welle, die deutsche Unesco, die Zentralstelle für das Auslandsschulwesen und das Goethe-Institut. Sie suchen die Einsatzstellen für die Freiwilligen. Das können Schulen und Universitäten sein, Institute oder, im Fall der Deutschen Welle, Auslandsstudios. Die Freiwilligen arbeiten dort als Praktikanten mit. Ich zum Beispiel habe am Loyola-Gymnasium sehr viel mit Schülern gearbeitet, das war prima.

Frage: Wie läuft die Bewerbung um einen solchen Praktikumsplatz?

Pauline Koch: Über Kulturweit habe ich in der Zeitung gelesen. Da ich nach dem Abitur auf jeden Fall ins Ausland wollte, habe ich eine Bewerbung hingeschickt und wurde zu einem Gespräch nach Bonn eingeladen. Dort bekam ich gesagt, dass man mir eine Schule im Kosovo als Einsatzort vorschlagen wolle.

Frage: War das Ihr Wunschziel?

Pauline Koch: Nein, ich hatte eher an ein englisch-, spanisch- oder französischsprachiges Land gedacht. Aber ich fand es gleich interessant. Als ich dann die schriftliche Bestätigung bekam, habe ich es meinen Eltern gesagt. "Mutig, mutig", fand meine Mutter.

Frage: Wie sah die Vorbereitung aus?

Pauline Koch: Ich habe viel übers Kosovo gelesen, und am 1. September begann ein Vorbereitungsseminar für alle 194 Kulturweit-Freiwilligen in Berlin. Zwölf Tage lang ging es in verschiedenen Workshops um Situationen, die auf uns zukommen könnten, um Konfliktvermeidung, Krisenbewältigung und den Umgang mit politischen Fragen.

Pauline Koch, 19 Jahre alt, hat ein halbes Jahr lang ein Praktikum am Loyola-Gymnasium absolviert. Vermittelt wurde sie von "Kulturweit", dem Freiwilligendienst des Auswärtigen Amtes. Im rechts folgenden Interview erklärt sie, was das ist und wie sie die Zeit im Kosovo erlebt hat.

In Rollenspielen wurden verschiedene Situationen durchgenommen. Danach ging es dann an die Einsatzorte, für mich also in den Kosovo.

Frage: Was war Ihr erster Eindruck?

Pauline Koch: Es war alles sehr ungewohnt. Die vielen Menschen am Flughafen, die Häuser und Straßen, die so anders aussehen, der Müll, der überall herumliegt... Aber ich habe gleich meinen Abholer, Pal Bala, gefunden, und auf der Fahrt nach Prizren hat er mir schon viel über die Schule erzählt.

Frage: Was haben Sie am Loyola-Gymnasium gemacht?

Pauline Koch: Am Anfang habe ich bei verschiedenen Lehrern hospitiert. Dann habe ich zusammen mit der Bosch-Praktikantin Karoline Müller einen Deutsch-Club gegründet, in dem gespielt, gelesen und gesungen wird. Ich habe Dienst in der Schulbücherei geleistet, Nachhilfe und Hausaufgabenhilfe angeboten, Frau Müller bei ihrem Projekt geholfen und schließlich sogar selbst unterrichtet.

Ich hatte sogar die Möglichkeit eines Experiments: Mit der 11d habe ich eine Ganzschrift gelesen, das Buch "Anna, Berlin". Das war für die Schüler neu und sehr interessant zu sehen, wie ein Jugendlicher in Deutschland lebt.

Frage: Waren Sie die ganze Zeit am Einsatzort?

Pauline Koch: Nein, im Dezember flog ich zu einem fünftägigen Zwischenseminar nach Budapest. Dort trafen die Kulturweit-Freiwilligen aus Süd- und Mittelosteuropa zusammen, um über ihre Erfahrungen zu reden. Viele, die an Schulen waren, haben ähnliche Erfahrungen gemacht wie ich: Die Unterrichtsstruktur ist sehr verschieden zu der in Deutschland. Häufig herrscht Frontalunterricht vor. Ich habe aber auch festgestellt, dass ich es gut getroffen habe.

Ich bin am Loyola-Gymnasium sehr gut beschäftigt und wurde auch sehr gut aufgenommen. Das war nicht überall sonst der Fall, zwei Freiwillige haben sogar die Einsatzstellen gewechselt, weil sie nicht zufrieden waren.

Frage: Wie endete das Praktikum?

Pauline Koch: Mit einem Abschlusssseminar Ende Februar in Berlin. Als Mitglieder der Pilotgruppe sind wir sozusagen die Versuchskaninchen. Wir werden von unseren Erfahrungen berichten, eventuell Verbesserungsvorschläge machen und schon gleich die nächste Freiwilligen-Generation kennenlernen. Für mich beginnt dann die Alumni-Zeit. Ich möchte gerne Nachfolgende im Rahmen des Programms betreuen.

Mit "Kulturweit" Auslandserfahrung sammeln Fragen an Pauline Koch

Frage: Was haben Sie persönlich von dem halben Jahr am Loyola-Gymnasium mitgenommen?

Pauline Koch: Viele neue Erfahrungen und Gewissheiten. Zum einen weiß ich jetzt sicher, dass ich Lehrerin werden möchte. Es gefällt mir gut, mit Kindern zu arbeiten, und ich habe auch kein Problem damit zu unterrichten. Zum andern war ich zum ersten Mal richtig selbstständig – zuhause wohne ich noch bei meinen Eltern.

Ich hatte aber kein Heimweh, das Loyola-Gymnasium wurde für mich ganz schnell zu einem Ort, an dem ich mich wohl fühle. Ich habe auch andere Länder kennengelernt, in die ich sonst vielleicht nie gekommen wäre: Montenegro, Mazedonien, Albanien, Bulgarien, Serbien. Das war sehr spannend und interessant. Überhaupt bin ich froh, die Chance gehabt zu haben, ein islamisch geprägtes Land wie den Kosovo kennenzulernen. Ich habe Einblicke gewonnen in eine fremde Kultur und einen unterschiedlichen Lebensstil, das Land hautnah erlebt.

Die berühmte Gastfreundschaft ist übrigens kein Mythos, es gibt sie wirklich. Ungewohnt war für mich auch, die durchweg positive Resonanz auf Deutschland zu erfahren. Am Anfang war ich ganz irritiert. Huch, wieso finden die Deutschland so toll, das darf man doch gar nicht, dachte ich. Patriotismus ist bei uns ja eher verpönt. Interessant fand ich auch, die Bundeswehr tätig zu erleben, die Internationalen und überhaupt den Alltag in einem Land, in dem die Spuren des zehn Jahre zurück liegenden Krieges immer noch zu sehen sind. Ich bin gespannt, wie es weitergeht mit dem Kosovo.

Frage: Wie geht es für Sie in Deutschland weiter?

Pauline Koch: Ich suche mir einen Studienplatz für das Lehramt an Grundschulen und fange im Herbst an zu studieren. Für die Zeit bis dahin will ich versuchen, ein Stipendium oder einen Praktikumsplatz für einen weiteren Auslandseinsatz zu bekommen; vielleicht ist sogar ein weiterer Einsatz auf dem Balkan möglich.

Der Umgangston ist lockerer Loyola-Schüler am List-Gymnasium Heide Noll

"Ich habe gestern ganz Deutschland erlebt: Bier, Fußball und deutsche Musik", stellte Florina zwei Tage nach der Ankunft in Gemünden fest. Eine Woche lang waren 23 Deutschschüler der Stufe 10 bei ihren Partnerschülern vom Friedrich-List-Gymnasium zu Gast. Die Fußball-Weltmeisterschaft hatte gerade angefangen. Die Stadt Gemünden feierte ein Heimatfest mit einem großen Umzug, an dem sich die deutschen und kosovarischen Schüler beteiligten. Hinterher ging's ins Festzelt. Die Schüler bestaunten die Maßkrüge und das turbulente Treiben. Später kehrten sie heim in die Gastfamilien, wo viele die Fußball-Achtelfinalsiege sahen.

Die Loyola-Schüler fühlten sich in den deutschen Familien schnell heimisch. Dazu trug sicher bei, dass sie ihre Partnerschüler bereits von deren Besuch im Kosovo her kannten. Hinzu kam, dass die Gastgeber alles taten, damit sich ihre jungen Gäste wohl fühlten. "Meine Familie ist sehr freundlich und nett", sagte zum Beispiel Doneta und sprach damit allen aus dem Herzen. Besarta war im schwarzen Moor, und "der Vater erzählte viel von Deutschlands Geschichte", berichtete sie. Agim spielte mit seinem Partner Tischtennis, Basketball und Minigolf "und es kamen viele Verwandte, um zusammen Fußball zu gucken". "Ich habe mit alten Menschen Fußball geguckt. Sie haben viele Witze gemacht. Im Kosovo ist das nicht so", erzählte Besian. Agron fiel auf: "Der Vater hilft seiner Frau im Haushalt. Er bereitet das Essen vor. Das ist im Kosovo anders".

Noch weitere Gemeinsamkeiten und Unterschiede stellten die Jugendlichen im Lauf der Woche fest. Vjollca meint, dass im Kosovo weniger Bier getrunken werde; Agim wundert sich, dass auch viele Mädchen Bier



Der Umgangston ist lockerer Loyola-Schüler am List-Gymnasium

trinken. "Die Mentalität ist anders", findet er. Beispielsweise dürfen deutsche Jungen Mädchen heimbringen und umgekehrt. Das sei im Kosovo verboten. "Dort trifft man sich heimlich", sagt er. Einen anderen Unterschied schildert Luan: "Frühstück und Pausenbrot mitnehmen, das gibt es im Kosovo nicht. Nur wenige frühstücken manchmal, überwiegend kauft man sich etwas, wenn man Hunger bekommt". "Auch die Struktur der Familie ist anders, die Art, wie man miteinander redet", sagt Teuta. "Wenn man etwas will, muss man es sagen. Wenn man nichts sagt, denken die Leute, man will es nicht. Im Kosovo ist das anders", hat Vjolca beobachtet.

Eine Woche lang hatten die jungen Leute Zeit, weitere Beobachtungen zu machen. Zugleich setzten das Infrastruktur- und Umweltprojekt fort, das sie gemeinsam im Kosovo begonnen hatten. Am ersten Schultag wurden sie zunächst von Schulleiter Walter Fronczek und Stellvertreter Reiner Plass willkommen geheißen, danach besuchten sie mit den deutschen Schülern deren Unterricht. Am späteren Vormittag marschierten alle zusammen in die Stadt hinunter und wurden im Rathaus von Bürgermeister Georg Ondrasch und Kulturamtsmitarbeiterin Inge Albert im Gemeinderatssaal begrüßt. Während Inge Albert kurz die Dreiflüsse-Stadt Gemünden (10700 Einwohner) vorstellte, erläuterte der Bürgermeister den jungen Besuchern Aufgaben und Aufbau der Stadtverwaltung. Hinterher spendierte er allen ein Eis.

Die kleine Abkühlung war sehr willkommen, denn es war heiß und der Tag noch lange nicht vorbei. Die über 40 Schüler wanderten von der Stadtmitte aus über die Brücken von



fränkischer Saale und Main und am anderen Ufer durchs Grüne. Dort liegt die Kläranlage der Stadt.

Im Kosovo existieren keine Klärwerke. So sorgte die Begrifflichkeit anfangs für Verwirrung. Anders als in Radoniqi, das die Schüler im Kosovo besucht hatten, wird hier kein Trinkwasser gewonnen, stellte Mitarbeiter Jörg Fella klar. Er und weitere Fachkräfte für Umwelttechnik führten die Schüler in kleinen Gruppen durch die Anlage und erklärten die einzelnen Arbeitsschritte, die dazu führen, dass am Ende sauberes Wasser in den Vorfluter Main entlassen wird. Das Konzept, Abwasser zu reinigen, hinterließ sichtbar Eindruck bei den Jugendlichen.

Mit dem Konzept der Mülltrennung und -verwertung befassten sie sich am folgenden Tag. In der Umweltstation Würzburg stellte ihnen Umweltberater Gerhard Heimbucher verschiedene Aspekte des Umweltschutzes vor. Zum einen erklärte er, wie Biotonne, Papiertonne, Restmülltonne, gelber Sack, Glas- und Kleidercontainer, Problem Müllsammeln und Wertstoffhöfe in der Praxis gehandhabt werden, zum andern, wie die einzelnen Abfallfraktionen weiterverarbeitet werden und warum man dieses aufwendige Müllsammeln betreibt: Nicht nur der Umwelt zuliebe, sondern auch, weil man damit Geld verdienen kann. Geld sparen kann dagegen ein Solarkocher. In einer Parabolschüssel wird die Sonnenenergie aufgefangen und auf einen Punkt unterhalb eines Kochtopfs gebündelt. Durch die Hitze beginnt das Wasser zu simmern. Die darin gegarten Putenwürstchen durften die Schüler anschließend aufessen.

Was mit dem Müll nach der Sammlung geschieht, sahen die Jugendlichen anderntags ebenfalls in Würzburg. Bei einer Führung durchs Müllheizkraftwerk bestaunten sie die ungeheuren Mengen, die dort verbrannt und in Strom und Fernwärme umgewandelt werden. Ebenfalls staunend wanderten sie anschließend durch die benachbarte Wertstoffsortieranlage. Mehr als einmal hielten sie sich die Nasen zu, denn die beeindruckenden Ansammlungen von Flaschen, Dosen, Plastik und vielen mehr rochen nicht gerade angenehm.

Wie zum Ausgleich ging es hinterher auf die Würzburger Marienfestung und anschließend in die Residenz. Ein weiterer kultureller Höhepunkt war der Besuch einer Ballettaufführung im Mainfrankentheater. Der Zweckverband Müllheizkraftwerk hatte dazu eingeladen. Gezeigt wurde das Stück "Der Feuervogel", bei dem Phönix aus der Asche steigt und Erneuerung symbolisiert.

Weniger um Symbole, als vielmehr um konkrete Mitwirkung am Schulleben ging es in dem Vortrag, den die Schülersprecher Christian Kurz und Julius Mayer für die kosovarischen Besucher hielten. Sie stellten die Struktur der Schülermitverwaltung vor und erklärten, was es zu deren Aufbau braucht. "Eine Schülermitverwaltung kann vieles machen und erreichen. Man muss sich nur engagieren und arbeiten", ermunterte Christian Kurz die Zuhörer, sich stärker an ihrer eigenen Schule zu engagieren.

Schüleraustausch

Der Umgangston ist lockerer Loyola-Schüler am List-Gymnasium

Generell fiel den kosovarischen Gästen auf, dass der Umgangston zwischen Lehrern und Schülern am Friedrich-List-Gymnasium lockerer ist als am Loyola-Gymnasium. Während das manchen als respektlos erscheint, sehen das andere als Stärke an. Für Besarta beispielsweise wirkt der deutsche Unterricht, als ob es keine Regeln gäbe. Auch Teuta meint, dass man im Kosovo den Unterricht ernster nehme und die Lehrer besser lehren würden. Mikel glaubt, dass der Unterricht in Deutschland leichter sei. Kurbina gefällt, dass der Unterricht viele praktische Elemente und Experimente enthalte, Florina glaubt, "dass die Lehrer versuchen, den Unterricht interessant zu gestalten. Ich glaube auch nicht, dass die Schüler hier nicht lernen". Vjollca, die neun Jahre lang ein deutsches Gymnasium in Traunstein besucht

hat, stimmt zu: "Hier geht es vielleicht etwas lockerer zu als an anderen Schulen, aber dadurch entsteht ein falscher Eindruck. In Deutschland lernen die Schüler viel", sagte sie. "Das Lernen macht hier Spaß", findet Besian.

Nach einem Besuch in der benachbarten Realschule, die gerade nach neuestem Standard renoviert und ausgebaut wurde und über eine ausgefeilte Solartechnik verfügt, bereiteten sich die Schüler am letzten Tag ihres Aufenthalts auf den Abschlussabend vor. Die Loyola-Schüler stellten den Eltern der Gastfamilien ihre Schule vor, deutsche Schüler gaben eine Übersicht über ihre Erlebnisse und Projektergebnisse vom ersten Besuch im Kosovo. Danach feierten alle zusammen, liebevoll bewirtet vom Elternverein der Schule. Als alle satt waren, begannen die kosovarischen Schüler einen klassischen Reigen. Es dauerte nicht lange, da reihten sich deutsche Schüler und Eltern und Lehrer ein. Und so endete dieser erste Besuch einer kosovarischen Schülergruppe in Gemüden am Main nicht nur mit dem schönen Symbol des Sich-die-Hände-Reichens, sondern auch mit dem Versprechen: Nächstes Jahr besuchen wir uns wieder.



Shkëmbimi i nxënësve

Frankfurter Schüler zu Gast am Loyola-Gymnasium Ein Wirtschaftsprojekt und viele neue Erfahrungen Heide Noll



"Die kosovarischen Schüler sind mit Abstand die nettesten, höflichsten und zuvorkommendsten Schülerinnen und Schüler, die ich je in meiner Schullaufbahn kennen gelernt habe."

Irma



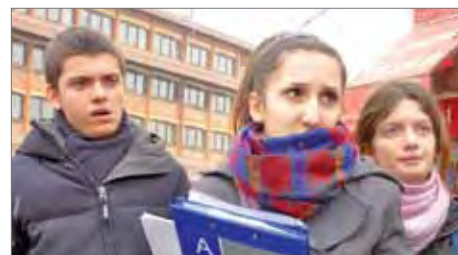
"Alles in allem muss ich sagen, dass ich (bei allen Austauschprogrammen, an denen ich in den USA, England und Australien bereits teilgenommen hatte) im Kosovo auf die aufgeschlossensten, authentischsten und gastfreundlichsten Schüler und Schülerinnen getroffen bin."

Wladimir



"Mein Fazit: Ich würde jederzeit wieder diesen Austausch mitmachen! Durch diesen Austausch hatte ich die Möglichkeit, ein Land kennenzulernen, in das man mal nicht eben in den Urlaub fliegt. Ich habe sehr viele unglaublich nette Menschen kennengelernt und neue Freunde dazugewonnen. Es war auf jeden Fall eine fantastische Erfahrung, und mir hat es im Kosovo super gefallen. Deshalb werde ich auch im Sommer für zwei Wochen noch einmal nach Prizren fliegen, um die ganzen Leute wieder zu treffen und dort Urlaub zu machen. Kosovo und Urlaub, geht das? Meine Antwort ist eindeutig: Ja!"

Anna-Lena



Was drei Schüler des Frankfurter Goethe-Gymnasiums nach ihrem Besuch am Loyola-Gymnasium aufgeschrieben haben, spricht für sich. Fünf Schülerinnen und ein Schüler besuchten vom 23. bis 30. Januar 2010 unsere Schule. Sie arbeiteten mit den Schülern des Deutsch-Leistungskurses der Stufe Elf des Loyola-Gymnasiums an einem wirtschaftlich orientierten Projekt. Gemeinsam untersuchten Deutsche und Einheimische

Schüleraustausch

Frankfurter Schüler zu Gast am Loyola-Gymnasium Ein Wirtschaftsprojekt und viele neue Erfahrungen

die Wirtschaftsstruktur des Zentrums von Prizren. Dazu befragten sie insgesamt mehr als 300 Geschäfte und Betriebe.

Vorbereitung, Durchführung, Auswertung und Präsentation des Projekts verschlangen viel Zeit. Daneben blieb aber immer noch genug Raum für Begegnungen. Beispielsweise ließen sich die Schüler vom unfreundlichen, kalten Wetter mit Schneetreiben nicht davon abhalten, nach der Umfrage noch weiter gemeinsam in kleinen Gruppen durch die Stadt zu bummeln. Die Deutschen begleiteten die kosovarischen Schüler zudem bei einem Schulausflug in eine Trinkwasseraufbereitungsanlage und sahen bei der Gelegenheit ein wenig mehr vom Kosovo als nur die Strecke zum Flughafen. Sie besuchten außerdem den albanischen Unterricht und erlebten den Internatsalltag mit. Ein Höhepunkt war der Nachmittag in Familien von Loyola-Schülern, bei dem die Besucher nicht nur sahen, wie Einheimische leben, sondern auch ihre großzügige Gastfreundschaft erfahren.

Eindrücke ganz anderer Art vermittelten ihnen Bundeswehrsoldaten. Oberleutnant Rollberg informierte über Bildung und Wirtschaft in Prizren. Er legte so Grundlagen für das folgende Projekt. Oberstleutnant Velten lud die ganze Gruppe ins Feldlager der Bundeswehr ein, wo er über deren Aufgaben sowie die der Kfor (Kosovo Forces) informierte. Ferner gehörten eine Wanderung auf die Feste Kalaja oberhalb Prizrens und ein Ausflug ins orthodoxe Kloster Decani zum Programm, das Fachschaftsberater Friedrich Moll ausgearbeitet hatte.



Internat/Konvikt

Jeta në konviktin "Loyola" Albina Kalimashi - X c

Njeriu gjatë jetës së tij përballet me sfida dhe ndryshime të cilave ndoshta nuk mund t'u përshtatet menjëherë.

Nga vetë fakti se ne po bëjmë një jetë me rregulla dhe detyrime të caktuara, do të thotë se ky nuk është një ndryshim me të cilin ne nuk mund të përshtatemi. Përkundrazi është një aventurë me të cilën duhet të kënaqemi deri në fund, pasi e dimë se ai do të vijë.

Në këtë moshë e kemi të vështirë ta dallojmë atë që duhet ta bëjmë nga ajo që duam, prandaj është e nevojshme që në çdo hap të na qëndrojnë dikush pranë për të na vetëdijësuar për veprat tona. Këta janë edukatorët tanë-persona të cilët jo vetëm i shohim si eprorë tanë, por edhe lidhemi me ta sikur me familjarët tanë.

Ndoshta ndonjëherë mërzitemi dhe duam t'i shohim familjet tona. Kjo nuk është e pamundur sepse e kemi orarin kur ata mund të na vizitojnë ose edhe të largohemi nga konvikti për disa orë. Më pas vjen koha më e përshtatshme për të mësuar. Është ky orari që përfshin orën 4-6:30. Nuk do të thotë vetëm kaq. Ne mund të mësojmë edhe gjatë kohës sonë të lirë. Pas darkës, që përfshin orët 7-9, gjithashtu mund të bëjmë aktivitete të ndryshme, pasi kemi ambiente të shumta sportive.

Në fund vjen koha e gjumit, ora 9:30, orari ky i detyrueshëm që të nesërmen të mund të vazhdojmë ritmin e njëjtë.

Pra, ai person i cili dëshiron që jeta e tij të mos ketë vetëm të papritura, por të jetë sadopak e organizuar dhe e planifikuar, nuk ka mënyrë më të mirë sesa jeta konvikto-re.

Konvikto-re



Besucher & Besuche

Besucher in Prizren Unsere Besuche



02.06.2009
Studenten der PH Ludwigsburg
Studienfahrt
Prizren



03.06.2009 - 10.06.2009
Besa Basha, Dardane Berisha, Arbias Zeqiri
Europamarathon
Deutschland, München, Dresden, Görlitz



03.06.2009
KFOR - Logistikbataillon
Oberstleutnant Roland Pfister - Verabschiedung
Oberstleutnant Bastian Volz - Vorstellung
Prizren



05.06.2009
Militärpfarrer Hans Glöckl
Vorstellung und Spendenübergabe
Prizren



04.07.2009 - 11.07.2009
Leistungskurs Deutsch
Deutschintensivkurs
Frankfurt



04.08.2009
Brigadegeneral Benedikt Zimmer
Vortrag - Aufgaben der KFOR und die Staatsbildung des Kosovo
Prizren

Mysafirët & Vizitat

Mysafirët në Prizren Vizitat tona



24.08.2009 - 28.08.2009
Frau Robert - Hueber - Fortbildung Deutschlehrer
Deutschlehrer der ALG, Hans Galler (Fachschaftsberater
Montenegro), Bernd Vogel (Deutschlehrer Montenegro)
und Bernd Meisterfeld (Fachberater Bosnien).
Prizren



03.09.2009
Presseoffizier Major Gericke und ein Team des NDR
Interview
Prizren



05.09.2009
Jürgen Schwarzbach
Mitgliederversammlung Förderverein
Beckum



11.09.2009
P. Dietger Demuth
Hauptgeschäftsführer von Renovabis
Prizren



25.09.2009
KFOR - Militärpfarrer
Prizren



28.09.2009
Studenten der Universität Witten - Herdecke
Prizren

Besucher & Besuche

Besucher in Prizren Unsere Besuche



03.10.2009 - 31.10.2009
Vlora Grajčevci
Fortbildung
St. Blasien



08.10.2009 - 09.10.2009
Schulleiter des Jesuitengymnasiums Osijek
Prizren



09.10.2009
Oberstleutnant Hinrichs
ehemals Kommandeur der CIMIC
Prizren



10.10.2009 - 11.10.2009
Frau Staudigl
Fachberaterin Deutsch - ZfA Zagreb
Prizren



10.10.2009
ALG Interne
Teilnahme am Kulturfestival
Zym



13.10.2009
Ausschuss "Internationales Parlaments -
Stipendium des Deutschen Bundestages"
Prizren

Mysafirët & Vizitat

Mysafirët në Prizren Vizitat tona



14.10.2009 - 19.10.2009
Delegation aus Schöllkrippen
Lehrer - Monika Schebler, Klaus Simon, Martin Hahn
Schüler - Nathalie Wenkel, Ariana Ashari
Prizren



19.10.2009 - 06.11.2009
Dr. Dieter Wehnert
Fortbildung
Prizren



19.10.2009
KFOR - Übergabe Spende General Kather
Prizren



21.10.2009 - 26.10.2009
Delegation aus Gemünden
Lehrer - Sigrid Machann, Jürgen Endres
Schüler - Marina Fischer, Julius Mayer
Elternbeirat - Kilian Fischer
Prizren



24.10.2009
Ev. Militärsuperintendent Oskar Sarkausky, Österreich
Prizren

Besucher & Besuche

Besucher in Prizren Unsere Besuche



05.11.2009
Gülistan Education Center
Prizren



06.11.2009
Deutscher Militärbischof - Walter Mixa
Prizren



17.11.2009
P. Happel SJ, Jürgen Schwarzbach
Dr. Stroppel - Generalvikar - Diözese Rottenburg- Stuttgart
Dank und Information
Rottenburg



18.11.2009
P. Happel SJ, Jürgen Schwarzbach
Herbert Moser - Geschäftsführer -Landesstiftung BW
Dank und Information
Stuttgart



18.11.2009
P. Happel SJ, Jürgen Schwarzbach u.a.
Min. Helmut Rau - Kultusministerium BW
Bundesverdienstkreuz
Stuttgart



19.11.2009
P. Happel SJ, Jürgen Schwarzbach
Hr. Heinrichsen - ZfA Köln
Köln

Mysafirët & Vizitat

Mysafirët në Prizren Vizitat tona



20.11.2009
P. Happel SJ, Jürgen Schwarzbach
Direktorin Elke Richter - Humboldt-Gymnasium
Radeberg



20.11.2009
P. Happel SJ, Jürgen Schwarzbach
Dr. Matthias Czech - Asklepios - ASB Klinik
Radeberg



20.11.2009
P. Happel SJ, Jürgen Schwarzbach
Prof. Dr.-Ing. Hubertus Milke
Dresden



20.11.2009
P. Happel SJ, Jürgen Schwarzbach
Gebhard Ruess - Initiative Christen für Europa e.V.
Dresden



20.11.2009
P. Happel SJ, Jürgen Schwarzbach
RC Dresden - Vortrag
Dresden



21.11.2009
P. Happel SJ, Jürgen Schwarzbach
ASB Landesausschuss - ASB Landesverband Sachsen e.V.
Dresden

Besucher & Besuche

Besucher in Prizren Unsere Besuche



21.11.2009
P. Happel SJ, Jürgen Schwarzbach
Thomas Rechent in - Sächsisches Staatsmin. für Kultus
Dresden



21.11.2009
P. Happel SJ, Jürgen Schwarzbach
Dr. Vilson Mirdita
Berlin



22.11.2009
P. Happel SJ, Jürgen Schwarzbach
Weihbischof Norbert Werbs
Schwerin



22.11.2009
P. Happel SJ, Jürgen Schwarzbach
Ortsgruppe CDU - Vortrag
Leezen



23.11.2009
P. Happel SJ, Jürgen Schwarzbach
Prälat Walter Wakenhut - Katholisches Militärbischofsamt
Berlin



24.11.2009
P. Happel SJ, Jürgen Schwarzbach
Ministerin Dr. Annette Schavan - Bundesministerium für
Bildung und Forschung
Berlin

Mysafirët & Vizitat

Mysafirët në Prizren Vizitat tona



24.11.2009
P. Happel SJ, Jürgen Schwarzbach
Axel von Hoerschelmann - Staatssekretär
Berlin



26.11.2009
P. Happel SJ, Jürgen Schwarzbach
P. D. Demuth, Dr. G. Albert, M. Leimbach - Renovabis e.V
Freising



26.11.2009
P. Happel SJ, Jürgen Schwarzbach
MR Thomas Mayer - Bayerisches Staatsministerium für
Unterricht und Kultus
München



04.12.2009
KFOR - Offiziere - Prizren
Vortrag - Schul- und Bildungssituation im Kosovo
Prizren



08.12.2009
Brigadegeneral Benedikt Zimmer
Vortrag zur Berufsplanung
Prizren



09.12.2009
KFOR - Offiziere - Prizren
Vortrag - Geistesgeschichte des Kosovo
Prizren

Besucher & Besuche

Besucher in Prizren Unsere Besuche



10.12.2009
Herr Eckhart
Doktorand an der Universität Konstanz
Prizren



13.12.2009
Dr. Bujar Bukoshi - eh. Regierungschef des Kosovo im Exil
Lawrence J. deNardis - Amerik. Kongressabgeordneter
Prizren



13.12.2009
Herr Deniau mit Gattin - Französischer Botschafter
Prizren



16.12.2009
Herr Klietz
Hamburger Abendblatt
Prizren



17.12.2009
KFOR - Frauenmannschaft gegen ALG Schülerinnen
Fußball - Hinspiel
Prizren



18.12.2009
KFOR - Offiziere - Prizren
Vortrag - Geistesgeschichte des Kosovo
Prizren

Mysafirët & Vizitat

Mysafirët në Prizren Vizitat tona



17.01.2010
P. Happel SJ, Jürgen Schwarzbach
KFOR Feldlager - Verabschiedung Militärseelsorger
Prizren



18.01.2010
KFOR - Frauenmannschaft gegen ALG Schülerinnen
Fußball - Rückspiel
Prizren



20.01.2010 - 27.01.2010
Mark Gojani
St. Ansgar Gymnasium, Comenius-Projekt
Hamburg



23.01.2010 - 30.01.2010
Lehrer und Schülergruppe - Goethe-Gymnasium - Frankfurt
Schüleraustausch
Prizren



26.01.2010
P. Happel SJ, Jürgen Schwarzbach
ALG Schüler, Lehrer und Schüler aus Frankfurt
Oberstleutnant Michael Felten - KFOR Feldlager
Vortrag zur Geschichte und Aufgabe der KFOR im Kosovo
Prizren



26.01.2010
Militärgeneralvikar Wakenhut
Prizren

Besucher & Besuche

Besucher in Prizren Unsere Besuche



12.02.2010
Brigadegeneral Manfred Hofmeyer
Kommandeur des dt. Einsatzkontingents KFOR
Prizren



16.03.2010
Madame Gerardin
Kulturreferentin der Französischen Botschaft
Prizren



22.03.2010
Christoph Deißengerger
Kulturreferent der Deutschen Botschaft
Prizren



29.03.2010
P. Happel
Minister Dr. Enver Hoxhaj, Staatss. Skender Xhakaliu
MASHT
Prishtina



09.04.2010
Dr. Vilson Mirdita
Botschafter der Republik Kosovo
Prizren



10.04.2010 - 17.04.2010
Lehrer und Schüler aus Gemünden - List-Gymnasium
Schüleraustausch
Prizren

Mysafirët & Vizitat

Besucher in Prizren Unsere Besuche



13.04.2010
Lehrer und Schüler aus Sallagrazht
Prizren



16.04.2010
Delegation vom ASB Sachsen LV und OV Neustadt
Tag der Offnen Tür - Trägerverein
Prizren



16.04.2010
Delegation des Fördervereins
Tag der Offnen Tür - Trägerverein
Prizren



16.04.2010
Familie Dr. Erwin Teufel - Ministerpräsident a.D.
Tag der Offnen Tür
Prizren



16.04.2010
Familie Guhl
Tag der Offnen Tür
Prizren



16.04.2010
Familie Jehlin
Sr. Brigitte Göllles - Generaloberin
Tag der Offnen Tür
Prizren

Besucher & Besuche

Besucher in Prizren Unsere Besuche



16.04.2010
Frau Doris Holfeld - Kollegium Kalksburg, Wien
Tag der Offenen Tür
Prizren



16.04.2010
Frau Ingrid Beumer
Tag der Offenen Tür
Prizren



16.04.2010
Herr Bernhard Beumer
Tag der Offenen Tür
Prizren



16.04.2010
Mitglieder des Trägervereins
Tag der Offnen Tür - Trägerverein
Prizren



16.04.2010
P. Eugen Hillengass SJ
Tag der Offenen Tür
Prizren



21.04.2010 - 27.04.2010
ALG Schüler - Jesuitenkolleg Shkoder
Schüleraustausch
Shkoder

Mysafirët & Vizitat

Mysafirët në Prizren Vizitat tona



26.04.2010 - 01.05.2010
Schüler und Lehrer - Jesuitenkolleg Shkoder
Schüleraustausch
Prizren



21.05.2010 - 23.05.2010
Dr. Dieter Wehnert
Fortbildung
Prizren



02.06.2010 - 09.06.2010
Marigona Hoti, Vincenz Marki, Dardan Shabani
Europamarathon
Deutschland, München, Dresden, Görlitz



05.06.2010 - 12.06.2010
ALG Schüler - Schöllkrippen
Schüleraustausch
Schöllkrippen



08.06.2010 - 10.06.2010
Haus des Deutschen Ostens - München
Prizren



22.06.2010
Brigadegeneral Benedikt Zimmer
Kommandeur der Multinationalen Brigade Süd - KFOR
Prizren

Besucher & Besuche

Besucher in Prizren Unsere Besuche



26.06.2010 - 03.07.2010
ALG Schüler - List-Gymnasium
Schüleraustausch
Gemünden



03.08.2010
Dr. Vilson Mirdita
Botschafter der Republik Kosovo
Prizren



Auch im vergangenen Schuljahr durften wir wieder viele Besucher am Loyola-Gymnasium begrüßen. Einige kamen einfach, weil sie neugierig waren, andere um zu helfen, wieder andere aus alter Verbundenheit oder um zu sehen, was aus dem Geld, das sie uns anvertraut hatten, geworden ist.

Aber auch wir haben im letzten Jahr viele Besuche gemacht und an Veranstaltungen teilgenommen, auf denen wir uns über den freundlichen Empfang gefreut haben.

Poesie

Only you Marigona Muhaxhiri - VIII a

*Everyday I think about you
Coz I love you so much
I get stuck always on my thoughts
Trying to find the answer:
Do you love or not?*

*There are lots of other guys
That are cute enough
But for me they are not like you
Coz when I look inside your eyes
My heart beats faster
And everything else stops.*

Besuch/Vizit

Shkolla e Muzikës "Lorenc Antoni" Viktor Marku - VI a

Ishte java e parë e vitit shkollor. Të shtunën e parë u organizua vizita e parë në qytetin e Prizrenit. Për ne ishte vështirë dalja në qytet sepse kur me par nuk e kishim vizituar. Me edukatoren tonë u organizuam dhe i vizituam disa monumente të Prizrenit.

Shatërvani ishte i mahnitshëm me gjallërinë e vet me plot rini. Lidhja e Prizrenit për të cilën kemi dëgjuar në orët e historisë, ishte realiteti ynë. Hamami (banjo Publike) ishte me një arkitekturë të bukur. Dalëngadalë u nisëm rrugës për në Kala. Në gjysmën e rrugës ishte një shkollë.

Edukatorja na njoftoi që kjo ishte shkolla e muzikës "Lorenc Antoni" me vlerë shumë për Kosovën. Hymë brenda dhe pamë klasat të klasifikuara për çdo instrument, nga një vegël muzikore në tjetrën. Profesorët na shpjeguan historinë e shkollës dhe vlerën e saj për këtë vend sepse ishte shkolla e parë e muzikës në Ballkan.

Konviktore



Konviktore



Ekskursionet, pjesë e pandashme e vitit akademik Prof. Neki Jahaj

Përveç mësimit e edukimit brenda shkollës, nxënësit tanë kanë mundësinë që këtë gjë ta vazhdojnë edhe jashtë shkollës me organizmin e ekskursioneve dhe udhëtimeve të ndryshme brenda dhe jashtë vendit. Kësaj radhe maturantët tanë udhëtuan për një javë në Turqi.

Pasi duhej të kalonim edhe nëpër Greqi, ata u pajisën edhe me viza tranzite, ku në ndihmë u dolën edhe nga kujdestarët e klasëve, veçanërisht zëvendësudrejtori i shkollës, Mark Gojani, të cilin e falenderojmë përzemërsht për ndihmën e dhënë në këtë fushë.

Të udhëtosh me një grup kaq të madh ishte një ndjenjë e veçantë përgjegjësie, sidomos pas marrjes së nxënësve nga duart e prindërve të tyre, të cilët edhe u shprehën: "Derisa të kthehen nga Turqia janë tuajt". Mirëpo duke u bazuar në edukatën e nxënësve, të cilët edhe e kishin treguar për gjatë viteve të shkollimit në shkollën tonë, frika që do të ndodhte diçka e paplanifikuar nuk dukej.

Pasi u bënë të gjitha përgatitjet më në fund u nisëm të gjithë. Udhëtimi ynë do të kalonte nëpër Maqedoni, Greqi e Turqi si vend i destinacionit tonë. Nxënësit dukeshin shumë të gëzuar. Kaluam kufijtë pa asnjë problem të vogël dhe arritëm në Greqi, ku u vendosëm në një hotel për një natë. Edhe pse shtet jo i largët nga ne, ishte gjithçka ndryshe, duke filluar nga gjuha kultura e shkrimi, të cilin askush nuk mund ta lexonim.

Të nesërmen morëm rrugën për në Turqi. Së pari bëmë një vizitë të shkurtër në qytetin e bukur Qanak Kale, ndërsa në mbrëmje arritëm në Stamboll, ku edhe qëndruam për



katër ditë. Në Stamboll vazhduam programin ashtu siq edhe ishte paraparë. Në vizitat tona vendeve të ndryshme të Stambollit morëm edhe një ciceron me vete, i cili na shpjegonte për ato vende. Pas një jave u kthyem prapë në Prizren. U kthyem me një bagazh përplot me gjëra, të cilat nuk i kishim trajtuar në planprogramet tona mësimore. Nxënësit ishin shumë të lumtur për këtë udhëtim, por më të lumtur ishim ne që mundëm të ishim pjesë e lumturisë së tyre.

Ata tanimë e kanë kaluar provimin kombëtar të organizuar nga Ministria e Arsimit Shkencës dhe Teknologjisë dhe gjenden të sistemuar nëpër fakultete brenda dhe jashtë vendit.



Internat

Kampionati konviktor Ed. Faton Kabashi



Njëra nga detyrat e konviktit është edhe organizimi i kohës së lirë. Menduam të bënim diçka që do të kishte një interes tek nxënësit. Na lindi ideja që të krijojmë një kampionat me nxënësit konviktorë. Dhe e bëmë atë. Krijua Kampionatin konviktor për djem në futboll, basketboll dhe voleyboll, ndërsa për vajzat krijua Kampionatin në voleyboll, ku do të mund të garonin të gjitha gjeneratat në konvikt, prej klasës së gjashtë deri në klasën e dymbëdhjetë.

Nxënësit e pritën me shumë entuziazëm. Vërehej gëzimi në fytyrat e tyre. Menjëherë pas lajmërimit se do të krijojmë kampionatin, nxënësit formuan ekipet e tyre; përkatësisht 10 ekipe të meshkujve që do të garonin në sportet përkatëse, ndërsa vajzat krijuan 4 ekipe që do të garonin në voleyboll.

Kampionati filloi. Orari i takimeve u caktua që të jetë çdo fundjavë, kur nxënësit qëndrojnë në konvikt. Emocionet në zhvillimin e lojërave ishin të mëdha. Lojërat u bënë shumë interesante, shikueshmëria ishte në nivel të lartë, nxënësit filluan të bënin tifo për ekipet e tyre të preferuara, ndërsa lojtarët filluan që në fillim të llogaritnin se ku do të mund të arrinin, me cilin ekip do të mund të fitonin dhe me cilin do të mund të humbnin.

Pas dhjetë xhirove, i erdhi fundi edhe Kampionatit, i cili rezultoi të ishte mjaft i suksesshëm, duke shfaqur shumë emocione, lojëra të bukura, herë - herë edhe rezultate të befasishme. Fituesit u shpallën në bazë të pikëve të grumbulluara gjatë 10 takimeve. Në futboll dhe basketboll për meshkuj fitoi grupi 9, përkatësisht nxënësit e klasës së 12-të, në voleyboll për meshkuj fitoi grupi 7, përkatësisht nxënësit e klasës së 11-të, ndërsa në voleyboll për femra fitoi grupi 3, përkatësisht nxënëset e klasës së 11-të.

Për fituesit, përveç duartrokitjeve të shumta dhe mbështetjes gjatë gjithë kohës, u ndanë edhe mirënjohje.



Konvikt

Kuizi në konvikt Ed. Faton Kabashi

Organizimi i garës së ditorisë – kuizit është një segment tjetër pedagogjik-arsimor i konviktit në Gjimnazin Loyola-Gymnasium. Ky kuiz ditorie synon të ngrijë nivelin e nxënies së njohurive të reja, të nxisë frymën e garimit ndërmjet nxënësve me qëllim të nxitjes për mësim.

Kjo garë ditorie organizohet për të dytën herë në konviktin tonë nga edukatori Faton Kabashi, i cili e ka bërë përgatitjen e pyetjeve dhe realizimin teknik, nën mbikqyrjen e komisionit të përbërë nga edukatorja Filomena Laqi, edukator Frrok Thaqi dhe edukatori Arianit Qollaku.

Sivjet ky kuiz ishte edhe më i bukur. Pyetjet ishin freskuar me të dhëna të reja dhe ishin pasuruar me një lëmi tjetër, atë të pyetjeve logjike, të cilat e bënë shumë më interesant kuizin, gjë që pëlqejë nga nxënësit dhe publiku. Të gjitha pyetjet shoqëroheshin me katër alternativa dhe pasqyroheshin në ekranin e madh.

Në kuiz morën pjesë 8 grupe dhe, pas një gare të forte, fitoi grupi më simpatik me emrin "Shqiponjat" të përbërë nga nxënësit e klasës së IX-të, si Nikë Raja, Fjolla Duraku, Gazmend Fazliu dhe Donika Hajdaraj.

Fituesit e kuizit u nderuan me mirënjohje.



Subkultura rinore

Prof. Sokol Kyçyku



Subkultura është tërësia e normave, vlerave dhe mënyra e sjelljes që e bën të dallojë një grup njerëzish nga anëtarët e tjerë të shoqërisë (grup autorësh, Sociologjia e përgjithshme).

Krijimi dhe kristalizimi në publik i një subkulture rinore është një gjë për të cilën as që mund të bëhej fjalë për shoqërinë e paraluftës. Formimi i subkulturës së rinisë ka ndjekur hap pas hapi evolucionin e gjatë të shoqërisë perëndimore dhe ka qenë gjithmonë një mjet për ta detyruar atë të rishikojë vetveten në mënyrë kritike. Subkultura rinore është një ndër format nëpër të cilat sendërtohet tipari themelor i shoqërisë perëndimore.

Në këtë kohë që jemi tani për tani po shfaqen prirje të lulëzimit të një kulture të veçantë rinore, sidomos në mënyrën e jetesës, muzikës, veshjes, zhargonit etj. Nga tiparet dalluese të subkulturës rinore mund të përmendim edhe grupin e të ashtuquajturve "coollera" në gjirin e grupimeve rinore. Ky grup i të rinjve ka një veshje të pazakonshme. Imazhi i meshkujve është i përbërë zakonisht me reperka, pastaj frizura në formën e gjelit, vathë, kapuç etj. Zhargoni i tyre në të shumtën e rasteve përdoret si: ku je njeri, si sinonim i përshëndetjes, "cool" si shumë mirë pataj "flm" për falenderim "okey", në rregull etj. Tek femrat e kemi veshjen ekstravagante. Kjo është si rezultat i lirisë së tepërt për të bërë çfarë të dojë, gjë që nuk është lejuar më parë. Të rejat e demostrojnë trupin e tyre para të tjerëve, kinse janë rritur.



- | | | |
|-------------------------|---|---|
| Gjinia femërore S. S | - | Të vjetrit janë duke u çuditur me veshjen e femrave të sodit. |
| Gjinia femërore N. O | - | Veshja nuk është në mënyrën dhe në vendin të duhur. Vajzat po vijnë në shkollë me veshjen e tyre shumë ekstravagante. |
| Gjinia mashkullore P. K | - | Jam i habitur me vajzat e sodit; edhe dimrit po e demostrojnë trupin e tyre. |

Ky grup antagonist synon diskutimin e vlerave kulturore, pra lartësimin e vlerave të reja ose rrëzimin e disave prej atyre ekzistuese. Rinia është ajo shtresa më sentimentale e shoqërisë dhe në rrethana të ndryshme ajo implikohet më shumë e më shpejt në sjelljen e veprimet devijante. Sjellja devijante e grupimeve të ndryshme rinore në mjaft raste drejtohet brenda tyre. Grupet rinore janë pra subjekt dhe objekt i devijancës. Përvoja historike dëshmon se në shumicën e rasteve sjellja devijante identifikohet, shpesh edhe duke u ekzagjeruar me sjelljen e grupeve rinore.

Rinia është bartësja më e natyrshme dhe më e predispozuar e patologjive shoqërore. Për arsye të pozitës së saj marginale në strukturat dhe në institucionet e shoqërisë, të mungesës së përvojës jetësore për të reaguar ndaj sfidave të paparashikuara të zhvillimit të trajtimit të saj si një minoritet, të statusit të përgjithshëm të varur, të indiferencës shoqërore e institucionale ndaj saj etj.



Schule/Shkolla

Vëzhtrim - Mësimi praktik në laboratorët e shkollës sonë Laboratori i Fizikës Leonora Lyta - XI d

Konviktore



Është kënaqësi kur ke kushte dhe vend për të zhvilluar një lëndë mësimore, sidomos lëndët shkencore si fizika, kimia dhe biologjia, për të cilat nevojiten laboratore dhe mjete konkretizuese të punës, për të bërë një orë mësimore sa më tërheqëse, më interesante dhe më të

kuptueshme. Për fatin tonë të mirë shkolla jonë i ka këto laboratore të pajisura mirë me mjete bashkëkohore, të cilat na ndihmojnë shumë për të zhvilluar një njësi mësimore të kombinuar me eksperimente përkatëse.

P. sh. ne në laboratorin e lëndës së fizikës zhvillojmë eksperimente nga më të ndryshmet dhe shumë interesante, të cilat zgjojnë kureshtjen dhe interesimin e nxënësve që të jenë më aktivë dhe më praktikë në orët mësimore. Këto eksperimente së pari i demonstroi profesori ose profesoresha e lëndës së fizikës, Sejdi Susuri dhe Diamanta Kastrati, pastaj nxënësit të ndarë në katër grupe. Secili grup i nxënësve ka tavolinën e vet të punës me mjetet përkatëse të punës. I zhvillojnë eksperimentet së bashku me profesorin disa herë, në mënyrë që ai eksperiment dhe ajo njësi mësimore të kuptohet sa më lehtë, sa më thjesht dhe sa më shpejt që është e mundur e pa vështirësi. E gjithë kjo bëhet falë punës së palodhshme edhe të profesorëve të tjerë dhe hapësirës së punës që ne disponojmë në shkollën tonë, të cilën e quajmë "LABORATOR".

Vlen të theksohet se gjatë demonstrimit të një eksperimenti të gjithë nxënësit janë të përqendruar në shpjegimin që bën profesori dhe në ecurinë e punës së atij eksperimenti. Laboratori është i pajisur me tavolina të posaçme të punës, me karrige, me rrjetin e ujësjellësit, rrjetin e energjisë elektrike, sistemin e ventilimit, me mjete dhe instrumente të ndryshme të punës, të cilat na ndihmojnë shumë për një mësimnxënie dhe për një punë më efektive. Laboratori është i ndarë në pesë tavolina të punës. Katër tavolina janë për katër grupe të nxënësve dhe një tavolinë është për profesorin e lëndës përkatëse. Secili laborator ka edhe nga një dhomë të veçantë ku lihen të gjitha mjetet e punës.



Internat/Konvikt

Si të mbrohemi nga kanceri i gjirit Ed. Filomena Laci

Kanceri i gjirit është një ndër sëmundjet e shpeshta tek femrat. Me evoluimin e teknologjisë, kanceri në gjë sot është një sëmundje e shërueshme, nëse përkujdesemi qysh nga fillimi.

Në javën ndërkombëtare për mbrojtjen e femrës nga sëmundja e kancerit të gjirit, vendosëm të kemi një ligjëratë informimi për nxënësit e konviktit "Loyola". Kryesisht temat që u diskutuan janë:

Cilat janë femrat që rrezikohen më shumë nga kanceri i gjirit? Informate se përse është shtuar kanceri i gjirit të gratë? Përse një gruaje i hiqet gjiri dhe një tjetre jo? Cka është kemiaoterapia? Kur përdoret hormonoterapia? Çfarë kujdesi duhet bërë pas një kanceri të gjirit? Si dhe më e rëndësishmja se si duhet të bëjmë vetëkontrollimin e gjirit preventive nga sëmundja e kancerit.

Duke iu falenderuar nxënëseve dhe interesimit të tyre, ligjëratat ishin shumë të suksesshme. Ne duhet të përkujdesemi shumë për shëndetin tonë! Jeta është shumë e vlefshme kur jemi të shëndoshë. Pra, shëndeti është pasuri!



Internat

Gjithçka ndryshoi
Eremire Kryeziu - XII a

Konviktore



Nuk e kisha menduar ndonjëherë se gjërat do të ndryshoheshin kaq shpejt. Për më tepër nuk e kisha menduar asnjëherë se unë do të ndryshoja kaq shumë, duke filluar prej gjërave më të thjeshta e deri tek mendimi për jetën. Ardhja këtu ishte diçka që nuk prisja ndonjë gjë të madhe nga ajo. Më dukej thjesht një shkollë që kishte marrë zë për shkak të udhëheqësisë. Kështu, nuk i dhashë shumë rëndësi asaj se çka mund të ndodhë. Madje nuk i dhashë rëndësi as asaj se çfarë do të mund të ndryshojë tek unë.

Ja që kaluan tri vite dhe unë mund t'i numëroj një mori gjërash që kanë ndryshuar tek unë. Madje ndonjëherë kur ndalem dhe mendoj, më duket se s'ka mbetur asgjë nga ajo që isha. Tani jam krejt ndryshe, mendoj ndryshe, arsyetoj ndryshe. gjërat i shikoj ndryshe, madje edhe jetoj ndryshe.

Shpeshherë habitem me mendimet e mia të tanishme, sepse nuk kam menduar ndonjëherë më parë kështu. Thua se këtu jam rritur aq sa duhet. Kjo është shumë e vërtetë. Për tri vite jam rritur dhe kam ndryshuar aq sa duhet dhe si duhet. Nga kjo shkollë po dal krejt më ndryshe se kur kam ardhur. Me vete e marr guximin për të vazhduar më tutje dhe shumë, shumë kujtime të bukura nga Loyola.

Konvikt

S'do t'më mjaftonte një
roman të shkruaja
Gjergj Markaj - VI c

Konvikt



S'do t'më mjaftonte një roman të shkruaja për konviktin "Loyola". Kur erdha në konviktin "Loyola" ishte shumë vështirë të ambientohesha. Kur u ndava nga prindërit, mërzitesha shumë dhe nuk dija ç'të bëja. Duke kaluar koha, fillova të ambientohesha, krijova një shoqëri të re. Mësimi zhvillohej në kohën e caktuar. Gjithashtu edhe lojërat.

Nga konvikti "Loyola" mësova shumë gjëra. Disa nga ato ishin: mësimi i rregullt, kultura, të vendos për veten etj. Me një fjalë, nga konvikti "Loyola" fitova shumë gjëra.

Një ndër veprimtaritë që më ka lënë mbresa në konvikt ishte festa e Shën Kollit, ku unë vetë isha djalli. Ishte një hata fare kur shkuam grup më grup që të krijonim një atmosferë dhe çdo nxënës ta ndjente veten të gëzuar. Ndërsa ngjarja tjetër ishte festa e Karnavaleve. Unë e fitova vendin e tretë ku kisha rolin e pastreses. Tani në konviktin Loyola jam si një zog i gëzuar që nuk ka të ndalur.

Grupin 1 e bëra si familje. Mund të flas lirshëm me ata, ndërsa për edukatore kisha edukatoren Filomena Laqi. Tash do ta shoh se a ia vlen të rri në konvikt, por ma merr mendja që po.

Im Internat daheim
Gjergj Markaj - VI c

Als ich hierher gekommen bin, war es sehr schwer, mich zu orientieren. Da ich von den Eltern getrennt war, war ich so einsam, dass ich nicht wusste, was ich machen soll. Später habe ich mich orientiert, und ich fand neue Freunde.

Die Lernstunden fangen wie geplant an, auch die Zeit für Spiele. Im Internat "Loyola" habe ich viel gelernt, wie das effektive Lernen, Kultur und - zu entscheiden. Mit einem Wort: das Internat "Loyola" war sehr lehrreich.

Die schönste Zeit war am Fest von Shen Kolli, wo ich mich wie ein Teufel angezogen habe und vier von meiner Gruppe eine andere Gruppe besuchten. Wir wollten eine gute Stimmung und allen eine Freude machen. Eine andere tolle Zeit war, als Carneval am "Loyola" gefeiert wurde. Ich gewann den 3. Platz im Kostümwettbewerb, verkleidet als Hausmeister.

Jetzt fühle ich mich im Internat "Loyola" wie ein glücklicher Vogel. Die Gruppe 1 ist wie meine Familie. Ich kann mit allen frei reden. Meine Erzieherin ist Filomena Laqi. Jetzt muss ich mich entscheiden, ob ich im Internat bleiben soll. Ich glaube schon - ja!

Internat

Ora e studimit në konvikt Vincenc Marki - XI d

Konvikt



Pas mësimit të rregullt në shkollë dhe pas pauzës dyorëshe, në konvikt fillon ora e studimit. Ne nxënësit, gjithmonë të ngarkuar me detyra, shfrytëzojmë maksimalisht orën e studimit. Të prirë nga edukatorët dhe me vëmendje të plotë mundohemi që të jemi sa më të efektshëm në çdo aspekt, duke përfshirë këtu detyrat, studimin, pa lënë anash edhe leximin e ndonjë vepre shkollore që zgjon interesim të lartë tek ne.

Gjithsej në konvikt kemi dy orë studimi: ora e parë e cila fillon në orën 16:00 dhe përfundon në ora 17:00, pastaj me marentën tridhjetëminutëshe relaksohemi dhe mbushemi me energji për orën e dytë mësimore e cila fillon më 17:30 dhe përfundon në orën 18:30.

Nxënësit jemi të ndarë në grupe. Disa studiojmë në dhomën e përbashkët, kurse disa të tjerë në dhomat e tyre, duke përfshirë nga një nxënës në çdo dhomë. Kjo gjë bëhet për mësim sa më të suksesshëm.

Duke mos harruar edhe bashkëpunimet me njëri-tjetrin, dy orë studimi kalojnë nën hijen e librit si mik kryesor dhe më komunikativ. Arrijmë kështu të krijojmë një përditshmëri mësimore.



Konvikt

Ku do ta gjejmë të ardhmen tonë ?! Fjolla Sadikaj - X d

Konviktore



Të ardhmen tonë sapo kemi filluar ta ndërtojmë. Në fillim vendimet për diçka që na shqetësonte nuk ishte e vështirë t'i merrnim, ndoshta se gjithmonë dikush shumë i rëndësishëm për ne na bënte që të arsyetonim, ndoshta. Dhe mua si gjithë të tjerëve m'u desh që të merrja një vendim, vendim ky që do ta bënte jetën më të lehtë për t'u jetuar në një të ardhme të afërt. Ky vendim më bëri që sot të jem në bankat e Loyola-Gymnasium bahkë me nxënës të tjerë që ndihen të privilegjuar që janë në këtë mes. Mirëpo, jo gjithçka ishte e lehtë në fillim. Ambientimi në një vend krejtësisht të ri, shoqëria e re, ngase nganjëherë ndodh që të biesh nën ndikim e asaj që ke përjetuar më herët, malli për familje, shoqëri e gjëra të tjera.

Falë shoqërisë së re dhe këshillave që merrnim si nga prindërit dhe edukatorët, u bë e mundur që të mos kthehemi mbrapa në kujtimet e të së kaluarës, por të punojmë drejt asaj se çfarë na pret në të ardhmen. Që t'i realizojmë synimet tona ne duhet që të punojmë shumë dhe të arrijmë sukseset e dëshiruara.

Një ditë mendova se sa e aktivizuar që jam, aq më shumë mund të lexoja dhe mësoja. Guximi, besimi në vetvete dhe qëndrueshmëria ime më bëjnë që të ndihem e paluhatshme në vete dhe në veprimet e mia. E dimë të gjithë se shërimi më i mirë për njeriun është leximi dhe puna, ndërsa fshehtësia më e madhe e tij është truri. Andaj nëse kjo lidhet me punën dhe talentin që keni, atëherë suksesi nuk do të mungojë gjatë jetës që kemi përpara. Unë mund të them se kurrë nuk duhet të dorëzohemi për diçka që dëshirojmë të arrijmë, sepse të dorëzuarit janë pjesë e humbur e shoqërisë e unë nuk dua të jem pjesë e tyre. Shpresoj që askush të mos hyjë në atë mes, por të provojmë të realizojmë atë që dëshirojmë të arrijmë.

Pse vendosa të vija në konvikt? Benjamin Selmani - VI b

Konvikt



Ishte fillimi i vitit shkollor. Unë isha në udhëtim.

Dëshira ime ishte të banoja në konvikt, sepse na konvikt kishte shuma aktivite ta shumta dhe ushqimet janë shumë të shijshme.

Në këtë kohë unë jam në konvikt dhe gjendem në grupin e parë. Ajo është si familja ime e ngushtë. Filomena Laçi është edukatorja ime, por është edhe nëna ime e dytë. Ne kemi shkuar në shumë eskursione të ndryshme si:

në Korishë, Zym, Velezhë etj ...

Jam i gëzuar sepse tash vijnë pushimet verore dhe do të më marrë malli të kthehem përsëri pas dy muajsh.

Një përvojë e re për mua Qendrim Sejdiu - X d

Konvikt



Të mbyllesha në konvikt ishte gjëja e fundit që mendoja. E tash po e përjetoj. Nuk është ashtu si mendoja ... "të mbyllur". Jo çdo gjë është e ndaluar. Mbi të gjitha kënaqem. Më bëhet qejfi që nuk

jetoj i vetmuar. Tashmë kam fituar personat për të cilët pata nevojë që në fillim. Tash kam ku të mbështetem dhe me kë të ndaj gjërat e mia ... shokët ...

Ardhja ime këtu meë mundësoi të shoh e të njoh shumë gjëra.

Kam fituar një mënyrë të jetesës krejt tjetër nga ajo që kam pasur. Më ndihmon shumë edhe jeta në kolektiv sepse shoh që gjërat nuk mund t'i bëj ashtu si dua, por si iu përshtaten të gjithëve.

Normalisht që deri këtu arrita me shumë mundim.

Tani habitem me kohën. Më dukej kohë e gjatë deri tek përfundimi i vitit e tash po e përfundoj.

Më vjen mirë që këtë vit do ta ruaj në arkhivin tim me shumë ngjarje në të, ngjarje këto të cilat do të mbeten të pashlyshme ...

Jeta në konvikt Dimal Sfishta - X c

Konvikt



Para se të përfundoja klasën IX, shumë mendime më sillshin vërdallë. Diskutim me shokët dhe shoqet e klasës për orientimet tona se ku do të përcaktohem për drejtimet shkollore.

Për gjimnazin Loyola-Gymnasium kisha informacione edhe më parë, e njohur si shkollë me standarte të larta evropiane. Pa hezitim, me përkrahjen e prindërve u përcaktova për këtë shkollë dhe u pranova.

Si çdo fillim, edhe për mua paksa ishte e vështirë. Mirëpo dita-ditës ndryshonte çdo gjë. Rregullat në konvikt ishin strikte dhe si të tilla nuk mund t'i pranoja.

Sidomos më mundonte fundjava kur nuk shkoja në shtëpi tek familja dhe e kundërta, kur ata vinin tek unë për vizitë ku koha ishte shumë e kufizuar. Por ajo çka duhet ta veçoj unë për vete me të cilën jam shumë i kënaqur, është shkolla me gjithë personelin që më mësojnë. Gjithashtu këtu m'u dha rasti të njoh shumë shokë e shoqe të rajoneve të ndryshme dhe kemi raporte shumë të mira.

Puna në konvikt Ed. Arianit Qollaku

Për të punuar në konvikt, së pari duhet të jesh i përgatitur mirë psikikisht, të kesh energji dhe vullnet.

Puna në konvikt është njëkohësisht edhe kënaqësi, edhe mundim, pasi ka të bëjë me pjesën më të ndjeshme të shoqërisë sonë, fëmijët. Puna me fëmijë vërtet të jep kënaqësi.

Fëmijët janë e ardhmja andaj atyre u duhet ndihmë, iu duhet përkrahje që të gjejnë rrugën e dijes, rrugën e drejtë për një rritje sa më të mirë, për një zhvillim sa më të suksesshëm. Për të punuar me fëmijet duhet të jesh i sigurt dhe të mundohesh që gjithmonë fëmijëve t'ua ofrosh më të mirën, më të drejtën pasi fëmija mëson atë çka sheh dhe atë çka dëgjon.

Për fëmijët ne jemi një shtyllë mbështetëse ku gjithmonë lypset ndihmë, përkrahje. Jemi një sy nga i cili drejtohen shumë shikime që kërkojnë ushqim për dije, për edukatë dhe për kulturë. Vlen të ceket se shkolla së pari është një institucion edukativ e pastaj arsimor.

Drama

Drama per Anglisht Fjolla Sadikaj - X d

Big H: Are you going to the party tonight, dude?
Chris: I guess.
Big H: My man, it's BLACKSNOW. You have got some, right?
Chris: I don't really have...
Big H: A stash.... I can fix that. You want me to hook you up, dude?
Chris: No, it's okay.
Big H: It's not okay. You're a man of the new millenium, right? Don't even think about stepping out if you're not wired.

Chris gives to Big H a puzzled look.

Big H: Have you even tried?
Chris: Well...not really, I can't really ... say.
Big H: Come here my man, this one's on me.

He turns around and calls his friend.

Big H: Yo Angel get on over here.
Angel: Whassup man?
Big H to Chris: Here. It's good, there's the first time for everything.
Angel: Virgin territory. COOL.
Big H: Come on my man, It's nothing. A little never hurt anybody.
Angel: It'll calm you down. Makes the world slow so you feel like you're with Jennifer Lopez!
Chris: I have to go to practise later.
Angel: Didn't know you were a jackhead. But, hey, it will help your sport. It's a great performance enhancer. Any kind of performance.
Big H: Just take on hit. C'mon man. It's time.
Chris: Hmmmm ... I really don't know ... but okay give me one.

Angel gives him something like a cigarette. Chris tries some of it.

Chris: Not bad. But I don't feel anything.
Big H: Try one more. It gets better then, man, I guarantee you, you'll have "fun".
Chris: That's enough I think.
Angel: Don't you want some more? We could sell you some. Then you and whoever want can take to Big H tonight. We can really do some grooving together.
Chris: That's okay. Besides I don't have any money with me.
Big H: We'll be here tonight. You can bring your money then.

Drama

Chris feels dizzy, can't do anything, is shaking and is scared. His friend Lissa goes around there and sees him.

Lissa: Hey are you Ok.? What happened to you? What did you take? You should go to the hospital.
Chris: No, no, no, let's just go home.
Lissa: But. ... but ... ok.

When they get home, Lissa puts Chris to bed and goes home. Later that day she goes to meet Keytlin, Chris's sister.

Lissa: Hello, Keytlin.
Keytlin: Hello, Lissa. Where have you been?
Lissa: I'm sorry I'm late. I had to stay after school.
Keytlin: Of all days to be late! You know if we don't do the chores at home on time we won't be allowed to go out tonight.
Lissa: Keytlin, I've been thinking. I don't know wether we should go.
Keytlin: Are you kidding? Why not?
Lissa: You've heard the rumours about what happens at those parties. The drinking and the drugs.



Drama

Drama per Anglisht

Keytlin: Lissa, don't be stupid. Martin and his brother want to take us to this party. It means they don't think of us as little girls any more.

Lissa: One of my friends at school says only loose girls go down there. What if they want us to do things we don't want to do? How will we get home? It will be hard to say no.

Keytlin: Lissa, I can't believe you're doing this on the biggest night of our lives. This village is so boring. There is never anything to do. At least the people who go out to the gorge are having a good time. And if we say no, Martin and Frank won't have anything to do with us.

Lissa: We don't have to go down to the gorge to have a good time. Why don't we try to organize some activities for young people around here. We could have parties without having a lot of drugs and alcohol. We could perform dramas or make music or something. And if Martin and Frank really like us, they won't mind. They might want to help.

Keytlin: Oh, Lissa. Sometimes you give me a headache.

Lissa: Come on. Let's get these dishes done so we can try to find Martin and Frank. Maybe they would be willing to just get together and talk about forming a youth club to organize some fun activities for ourselves instead of going down to the gorge. You just want to see them, right? It doesn't have to be down at the gorge.

Keytlin: I don't know. And why didn't you think of this



Drama

Lissa: before?
Well, I didn't want to disappoint you. But the more I think about it, if I do things I know aren't good for me, I'll be disappointing myself. What that girl told me today about what happens to some of the girls who go down to the gorge made me change my mind. Come on, Keytlin, why don't we at least ask Martin and Frank if we can do something different tonight?

Keytlin: Oh, alright. I was a little bit nervous about going out to the gorge myself actually. I just hope they won't think we're scared.

Lissa: Alright! If they really like us they won't mind. Come on. Let's hurry up and finish.

Just at that time Chris enters into the kitchen all dressed up and ready to go to the party. The girls are surprised.

Lissa: Hi Chris! Where are you heading?

Chris: To the gorge of course.

Lissa: Oh Chris don't go there. Stay with us.

Keytlin: What's wrong with you girls I want to go and I'm going to the gorge. You're bad company first you died to be at that party now you say stupid



Drama

Drama per Anglisht

Keytlin: things but O.K do whatever you want I don't care. No, Chris, you shouldn't go to that party you can stay with us. Don't go there. It is too dangerous. We can have a lot of fun here too. WE can do everything like there. So why go there?

Chris: Ahahaha, what do you know about fun and great time please, so shut up and see your own business. Do what you have to!

So Chris goes to the party. He takes some more drugs at the party. He starts to get addicted to it. A few days later. In the morning, just before school.

Chris: (calls Big H and Angel)
Hey, can you bring some of that you gave me before? I really need some.

Big H: Sure, man.

Just as he hangs up, Lissa comes in.

Lissa: Are you ready for school?

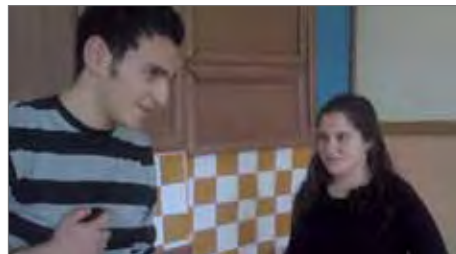
Chris: I'm not coming, you go. Bye.

Lissa: Why? Are you sick or what?

Chris: Just leave me alone....

Some weeks later. He again calls the guys who sold him the drug the other day.

Chris: Hey, guys can you bring



Drama

Angel: me some more from that?
Do you have enough money to pay for it, if you have I can bring immediately.

Chris doesn't know what to do and just goes up and down, then he goes home and takes the TV, stereo and sells these things to pay for drug.
The next day at school.

Chris to Lissa: Hey, Lissa can you give me a loan I will pay you back as soon as possible.

Lissa: What do you need that for?

Chris: Just give me the money.

Lissa: If you tell me, then I'll give, but if you don't, forget it.

Chris doesn't tell Lissa and just takes off. He goes around and doesn't know what to do and doesn't know how to pay for it, because if they see him, and he doesn't take the drug they will kill him. He just goes around feeling dizzy and unfortunately falls and dies. Near the street where the boy dies a person walks by and sees him. He knows Chris, so he calls Chris's parents.

The man: Hello, are you Chris's father. I'm so sorry but I've got some bad news for you. I found your boy lying on the street. You should come quickly. I think he's dead.

Mr.Harris: (to his wife) - My dear, I have to tell you something ... Our ... Our son ... is dead.

The parents are shocked and they start crying. However, they immediately go there)

Mrs.Harris: What?! ... My son.....No, no, no.....

Mr.Harris: Can you tell us how the accident happened, please?

The man: I really don't know. I was walking and I just saw him lying, I went closer and recognized him. I'm really sorry. But I think he was doing drugs.

Mrs.Harris: Ohhhhhh, my God, what happened to my baby? Why my son? What did we do wrong to deserve this?

Mr.Harris: Look kids my son died from that thing you think is good and you take, please don't do this to your parents, please don't do drugs. Say stop to those who sell it, be pleased with everything good you have from God, please!

Förderverein

Mitglied werden und/oder spenden

Förderverein
Freunde und Förderer der Asocation "Loyola-Gymnasium" e.V.

Der Förderverein (AG Münster - VR 70758)

ist zur ideellen und materiellen Unterstützung der Asocation "Loyola-Gymnasium" am 22. März 2007 als eingetragener Verein gegründet worden. Er soll darüber hinaus den Schüleraustausch zwischen dem Gymnasium in Prizren und deutschen Schulen vermitteln und fördern. Diese Vereinszwecke werden durch Mitgliedsbeiträge und Spenden realisiert.

Spendenkonto

Bank	Volksbank Beckum eG
Kontonummer	103 16 26 00
BLZ	412 600 06
IBAN	DE50412600060103162600
BIC/S.W.I.F.T.	GENODEM1BEK

Bitte geben Sie im Verwendungszweck Ihren Namen und Ihre Anschrift an. Nur dann können wir Ihnen eine steuerlich anerkannte Spendenbescheinigung zusenden. Der Versand erfolgt automatisch im Januar des Folgejahres.

Anschrift

Holtmar 13
D - 59269 Beckum

Telefon

+49 (0) 2521 58 51
+49 (0) 8151 911 700

E-Mail/URL

verein@alg-prizren.com
www.alg-prizren.com

Vorstand

Dirk Komitsch
Finanzen

Michael Werhahn-Röttgen
Vorsitzender

Peter Tiggesbäumker
Schriftführer

Jürgen Schwarzbach
Stv. Vorsitzender



Shoqata përkrahëse

Të bëheni anëtar dhe/ose donator

Meine persönlichen Daten:

Name, Vorname*

Firma

Straße*

Land/PLZ/Ort*

Telefon

E-Mail**

Hiermit ermächtige ich Sie widerruflich, meinen Beitrag oder meine Spende mittels Lastschrift einzuziehen. Meine Kontoverbindung lautet:

Bank*

Kontonummer*

BLZ*

Datum/Ort/Unterschrift*

* Felder müssen immer ausgefüllt werden!

** E-Mail-Adresse eintragen und zukünftig, kostenlos ALG News erhalten.

Durch meine Mitgliedschaft im Förderverein und/oder meine Spende unterstütze ich die Erziehungs- und Bildungsarbeit am Loyola-Gymnasium.

Ich spende
Meine Spende beträgt:

EUR
bitte eintragen

Ich werde Mitglied
Mein jährlicher Mitgliedsbeitrag beträgt:

☐ 24 EUR
☐ 48 EUR
☐ 96 EUR
 EUR
bitte ankreuzen oder eintragen

Die Seite bitte ausfüllen,
heraustrennen und per
Post senden an:

Freunde und Förderer
der Asocation
"Loyola-Gymnasium" e.V.
Michael Werhahn-Röttgen
Holtmar 13

D - 59269 Beckum

Eine Bitte – Ju lusim

Druckkosten – Shpenzimet e botimit



Wir überreichen Ihnen das Jahrbuch gerne kostenlos, bitten aber um eine angemessene Spende, um die Herstellungs- und Versandkosten decken zu können.

Wir danken für Ihr Verständnis und Ihre Unterstützung.

Ihre Spende wollen Sie bitte an unser Spendenkonto bei der Jesuitenmission, siehe Rückseite, richten. Falls Sie uns im Verwendungszweck Ihren Namen und Ihre Anschrift wissen lassen, erhalten Sie automatisch eine Spendenquittung zugesandt.

Bank: Liga Bank
Vordere Sterngasse 32
D - 90402 Nürnberg

Kontoinhaber: Jesuitenmission
Königstr. 54
D - 90402 Nürnberg

Kontonummer: 511 55 82
BLZ: 750 903 00
IBAN: DE 61 750 903 00 000 511 55 82
SWIFT: GENODEF1M05

Stichwort: Loyola-Gymnasium

Falls ein Stipendium vergeben wird,
bitte folgendes Stichwort verwenden:

Stichwort: Loyola-Gymnasium, Stipendium

Zuwendungsbescheinigungen werden erstellt.



Asociation "Loyola-Gymnasium" Prizren

Ein klassisches Gymnasium mit einem Internat für Mädchen und einem Internat für Jungen.



Shqip



Deutsch



English

